

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Setè període

Número 378

Dilluns, 30 de desembre de 2002

S U M A R I

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

Primera Llei del Codi civil de Catalunya (tram. 200-00064/06). Aprovació.

p. 6

Llei de mesures fiscals i administratives (tram. 200-00073/06). Aprovació.

p. 13

1.01. Lleis i altres normes

1.01.10. Normes de règim interior

Actualització de llocs de treball (tram. 221-00012/06). Aprovació.

p. 53

Modificació de determinats preceptes dels Estatuts del Règim i el Govern interiors del Parlament de Catalunya (tram. 221-00013/06). Aprovació.

p. 54

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de Llei de qualitat agroalimentària (tram. 200-00069/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 54

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei sobre l'educació dels infants de zero a tres anys (tram. 202-00138/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 54

Proposició de llei de tercera modificació de la Llei 6/1987, de 4 d'abril, sobre l'organització comarcal de Catalunya (tram. 202-00178/06). Text elaborat per la Ponència. Tramitació pel procediment d'urgència. Termini de presentació d'esmenes.

p. 55

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Proposicions no de llei

Proposició no de llei sobre la distribució equitativa dels alumnes de P3 entre els centres d'educació infantil i primària de Mollerussa (Pla d'Urgell) (tram. 250-02850/06). Correcció d'errades de publicació (BOPC 341).

p. 64

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un estudi de viabilitat per a la construcció d'una llar d'infants pública a Sant Feliu de Codines (Vallès Oriental) (tram. 250-03160/06). Esmenes presentades.

p. 64

Proposició no de llei sobre la protecció dels drets dels usuaris dels centres d'ensenyament no reglats especialitzats en llengües (tram. 250-03163/06). Esmenes presentades.

p. 65

Proposició no de llei sobre la participació econòmica de la Generalitat en la rehabilitació del castell de Les (Val d'Aran) (tram. 250-03167/06). Esmenes presentades.

p. 65

Proposició no de llei sobre la promoció i l'estabilitat dels mestres d'educació secundària obligatòria (ESO) (tram. 250-03170/06). Esmenes presentades.

p. 65

Proposició no de llei sobre la destinació de l'1% cultural a la rehabilitació de l'església vella de Sant Mateu de Vall-llobrega (Baix Empordà) (tram. 250-03171/06). Esmenes presentades.

p. 66

Proposició no de llei sobre la situació de les repercussions econòmiques del tancament dels centres d'ensenyament d'idiomes Brighton (tram. 250-03188/06). Esmenes presentades.

p. 66

Proposició no de llei sobre les repercussions econòmiques del tancament dels centres d'ensenyament d'idiomes Opening (tram. 250-03189/06). Esmenes presentades.

p. 66

Proposició no de llei sobre la investigació cel·lular (tram. 250-03194/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 66

Proposició no de llei sobre el garantiment de la prestació dels serveis sanitaris d'atenció primària i la no-aplicació de les mesures restrictives de l'Institut Català de la Salut a la regió sanitària Costa de Ponent (tram. 250-03195/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 67

Proposició no de llei sobre la creació d'un equipament multiservei per a persones grans al Maresme (tram. 250-03197/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 67

Proposició no de llei sobre la construcció d'un enllaç a diferent nivell per sobre de la carretera C-12 que permeti l'accés al sòl urbanitzable industrial del sector S-8, a Ascó (Ribera d'Ebre) (tram. 250-03199/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 67

Proposició no de llei sobre la presència del català en els fulls informatius dels drets dels consumidors a Catalunya (tram. 250-03200/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 67

Proposició no de llei sobre la creació d'un servei de mesurament dels camps electromagnètics (tram. 250-03201/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 67

Proposició no de llei sobre l'especificació de les pràctiques correctes de l'ús dels aparells de telefonia mòbil en els manuals d'instruccions (tram. 250-03202/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 67

Proposició no de llei sobre el no-tractament dels residus no recollits de forma selectiva al Principat d'Andorra (tram. 250-03203/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 68

Proposició no de llei sobre l'elaboració del protocol i de les estratègies de derivació per a diagnosticar i tractar el dolor crònic en la sanitat catalana (tram. 250-03204/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 68

Proposició no de llei sobre la suspensió de l'aprovació definitiva de la Modificació del Pla general d'ordenació de Martorell (Baix Llobregat) en l'àmbit del Pla especial d'infraestructures i sector P-6 Residencial La Vila (tram. 250-03205/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 68

Proposició no de llei sobre les assegurances dels professionals del sector del taxi (tram. 250-03206/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 68

Proposició no de llei sobre la promoció del sector del taxi (tram. 250-03207/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 68

Proposició no de llei sobre la simplificació legislativa i administrativa de la Generalitat (tram. 250-03208/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 68

Proposició no de llei sobre la participació dels ciutadans en el projecte de presa de decisions de les administracions públiques i de les institucions de Catalunya en general, mitjançant la creació d'una oficina per al debat públic (tram. 250-03209/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 69

Proposició no de llei sobre la conversió de l'actual CAP de Palau-solità i Plegamans (Vallès Occidental) en àrea bàsica de salut (tram. 250-03211/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 69

Proposició no de llei sobre l'accés dels ciutadans a l'atenció primària (tram. 250-03212/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 69

Proposició no de llei sobre les obres de millorament de la carretera C-17 entre Camarasa i Tarradets (Noguera) (tram. 250-03214/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 69

Proposició no de llei sobre el foment de la participació laboral de les dones (tram. 250-03216/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 69

Proposició no de llei sobre la utilització de fusta tractada amb creosota per a mobiliaris urbans (tram. 250-03217/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 69

Proposició no de llei sobre el millorament de l'accés des d'Ampostà a la N-340, a la comarca del Montsià (tram. 250-03218/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 70

Proposició no de llei sobre els reportatges gràfics de les cerimònies religioses (tram. 250-03219/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 70

Proposició no de llei sobre la lactància materna (tram. 250-03222/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 70

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un projecte de llei de funcionament de la Sindicatura de Comptes (tram. 250-03223/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 70

Proposició no de llei sobre la rectificació de les mesures restrictives suggerides per la Gerència de la regió sanitària Costa de Ponent i sobre el millorament de la qualitat assistencial a Sant Pere de Ribes (Garraf) (tram. 250-03224/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 70

Proposició no de llei sobre la satisfacció o el malestar de la ciutadania en determinats aspectes de l'estat del benestar (tram. 250-03226/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 70

Proposició no de llei sobre l'increment de recursos materials i humans del Centre d'Atenció Primària del Prat de Llobregat (Baix Llobregat) (tram. 250-03227/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 71

Proposició no de llei sobre els habitatges del barri de Camp Clar, de Tarragona, gestionats per l'empresa pública Adigsa (tram. 250-03228/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 71

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un pla específic d'habitatge de protecció oficial per a l'Alt Pirineu (tram. 250-03229/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 71

Proposició no de llei sobre la creació de pisos d'acollida per a la reinserció social dels reclusos (tram. 250-03231/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 71

Proposició no de llei sobre la dotació urgent de personal al Jutjat de Menors de Girona (tram. 250-03232/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 71

Proposició no de llei sobre l'ús de l'aigua de reg per a apagar incendis forestals (tram. 250-03238/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 71

Proposició no de llei sobre la instal·lació del fons documental del Museu de Cabriels (Maresme) a les masoveries del Mas Maria (tram. 250-03239/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 72

Proposició no de llei sobre el foment de les energies renovables i la utilització preferent de biomassa (tram. 250-03240/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 72

Proposició no de llei sobre l'adhesió de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió al

conveni de col·laboració amb la Fundació Víctimes del Terrorisme (tram. 250-03241/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. **p. 72**

Proposició no de llei sobre les mesures per a reduir la sinistralitat entre els punts quilomètrics 153,200 i 157,200 de la carretera C-13 (tram. 250-03242/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. **p. 72**

Proposició no de llei sobre la implantació d'un servei de transport sanitari urgent al Prat de Llobregat (Baix Llobregat) (tram. 250-03243/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. **p. 72**

Proposició no de llei sobre la privatització del Laboratori General d'Assaigs i Investigacions (tram. 250-03244/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. **p. 72**

Proposició no de llei sobre la creació d'un centre de dia per a la gent gran a Solsona (Solsonès) i l'increment de les prestacions a la salut mental a la comarca (tram. 250-03245/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. **p. 73**

Proposició no de llei sobre la reobertura i el desenvolupament sostenible del turisme de l'estació d'esports d'hivern de la Tuca (Val d'Aran) (tram. 250-03247/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. **p. 73**

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un projecte de servei de transport a les comarques de muntanya i a les zones de baixa densitat de població (tram. 250-03248/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. **p. 73**

Proposició no de llei sobre el rebuig de la carta pastoral de la Conferència Episcopal Espanyola i la defensa de la legitimitat democràtica del suport al dret a l'autodeterminació (tram. 250-03250/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. **p. 73**

Proposició no de llei sobre la creació d'una llar d'infants a Sant Feliu de Codines (Vallès Oriental) (tram. 250-03256/06). Presentació. **p. 73**

Proposició no de llei sobre l'accés a navegadors d'Internet com Netscape 4.7x, Opera, Mozilla o Konqueror al portal Cat365 (tram. 250-03273/06). Presentació. **p. 74**

Proposició no de llei sobre les inundacions al torrent Umbert, al Masnou (Maresme) (tram. 250-03274/06). Presentació. **p. 74**

Proposició no de llei sobre la infermeria (tram. 250-03275/06). Presentació. **p. 75**

Proposició no de llei sobre la construcció d'una nova escola per a disminuïts psíquics a Berga (Berguedà) (tram. 250-03277/06). Presentació. **p. 76**

Proposició no de llei sobre la concessió d'ajuts per als menjadors escolars (tram. 250-03278/06). Presentació. **p. 77**

Proposició no de llei sobre la concessió d'ajuts per a l'adquisició de llibres de text (tram. 250-03279/06). Presentació. **p. 77**

Proposició no de llei sobre l'establiment d'un acord de col·laboració entre el Servei d'Ocupació de Catalunya i el Servei d'Ocupació d'Andorra (tram. 250-03280/06). Presentació. **p. 78**

Proposició no de llei sobre la ratificació de la Convenció de les Nacions Unides per a la protecció dels drets de tots els treballadors migrants i familiars (tram. 250-03281/06). Presentació. **p. 78**

Proposició no de llei sobre la preservació dels valors mediambientals a les Franqueses del Vallès, Cardedeu i la Roca del Vallès (Vallès Oriental) (tram. 250-03282/06). Presentació. **p. 79**

Proposició no de llei sobre el millorament de l'estació de Renfe a Sant Andreu de Llavaneres (Maresme) (tram. 250-03283/06). Presentació. **p. 80**

Proposició no de llei sobre la problemàtica de l'habitatge al barri de Campclar, a Tarragona (tram. 250-03284/06). Presentació. **p. 80**

Proposició no de llei sobre els sobre costos financers dels municipis turístics (tram. 250-03285/06). Presentació. **p. 82**

Proposició no de llei sobre la manca d'equipaments de l'Hospital Joan XXIII, de Tarragona (tram. 250-03286/06). Presentació. **p. 82**

Proposició no de llei sobre el tancament de la planta d'Hilados y Tejidos Puigneró, SA de Prats de Lluçanès (Osona) i sobre la dinamització econòmica d'aquesta comarca (tram. 250-03287/06). Presentació. **p. 83**

Proposició no de llei sobre el tancament de la planta de l'empresa Valeo SA, a Sant Esteve Sesrovires (Baix Llobregat) (tram. 250-03288/06). Presentació. **p. 83**

Proposició no de llei sobre l'increment del servei d'autobusos al barri de la Coromina, de Cardona (Bages) (tram. 250-03289/06). Presentació. **p. 84**

Proposició no de llei sobre el garantiment de la representativitat territorial en els consells escolars dels instituts d'ensenyament secundari (tram. 250-03290/06). Presentació. **p. 85**

3.10.65. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals

Projecte de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei orgànica de transferència dels serveis meteorològics situats a Catalunya que depenguin de l'Estat (tram. 269-00008/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. **p. 85**

3.15. Mocions subsegüents a interpellacions

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la concertació dels serveis sanitaris a Catalunya (tram. 302-00290/06). Presentació. **p. 86**

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la conurbació de Barcelona i la realitat metropolitana (tram. 302-00291/06). Presentació. **p. 86**

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la inflació a Catalunya (tram. 302-00292/06). Presentació. **p. 87**

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els mitjans de comunicació (tram. 302-00293/06). Presentació. **p. 88**

———— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la seguretat marítima a Catalunya (tram. 302-00294/06). Presentació.

p. 89

———— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la prevenció de riscos de contaminació del medi marítim a causa d'accidents i la reacció en cas d'emergència (tram. 302-00295/06). Presentació.

p. 89

———— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment amb relació a les característiques del creixement de l'economia catalana (tram. 302-00296/06). Presentació.

p. 91

———— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la cooperació internacional per al desenvolupament (tram. 302-00297/06). Presentació.

p. 91

———— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les concessions per a la prestació del servei de radiodifusió sonora (tram. 302-00298/06). Presentació.

p. 92

———— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el finançament dels municipis, especialment pel que fa als municipis turístics (tram. 302-00299/06). Presentació.

p. 92

———— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les energies alternatives i renovables (tram. 302-00300/06). Presentació.

p. 93

———— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques industrials a aplicar a Catalunya (tram. 302-00301/06). Presentació.

p. 93

———— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les mesures de prevenció, control i vigilància en el cas de sinistres que afecten el medi marí (tram. 302-00302/06). Presentació.

p. 94

3.20. Interpellacions

———— Interpellació al Consell Executiu sobre la recuperació de la memòria històrica, especialment pel que fa al reconeixement de les persones desaparegudes de forma forçosa (tram. 300-01059/06). Presentació.

p. 95

———— Interpellació al Consell Executiu sobre la problemàtica dels titulars de motocicletes, especialment pel que fa a la contractació d'assegurances (tram. 300-01060/06). Presentació.

p. 95

———— Interpellació al Consell Executiu sobre les mesures de protecció social als càrrecs electes municipals (tram. 300-01061/06). Presentació.

p. 95

4. INFORMACIÓ

4.50. Compliment de resolucions i de mocions

———— Control del compliment de la Resolució 609/VI del Parlament de Catalunya, sobre l'elaboració del Pla territorial parcial de la Catalunya central (tram. 340-00651/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 96

———— Control del compliment de la Moció 165/VI del Parlament de Catalunya, sobre la planificació i la gestió de les inversions en infraestructures en l'àmbit metropolità (tram. 340-01126/06). Informe relatiu al compliment de la Moció.

p. 96

———— Control del compliment de la Moció 167/VI del Parlament de Catalunya, sobre la política universitària, especialment pel que fa a la promoció de les activitats de recerca i el desenvolupament tecnològic (tram. 340-01142/06). Informe relatiu al compliment de la Moció.

p. 97

———— Control del compliment de la Moció 171/VI del Parlament de Catalunya, sobre els ensenyaments obligatoris (tram. 340-01146/06). Informe relatiu al compliment de la Moció.

p. 99

———— Control del compliment de la Resolució 1356/VI del Parlament de Catalunya, sobre les negociacions amb la companyia Renfe per a incrementar les unitats de servei i millorar les estacions de la línia regional Figueres - Girona - Barcelona (tram. 340-01475/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 99

———— Control del compliment de la Resolució 1353/VI del Parlament de Catalunya, sobre la projecció d'un vídeo informatiu de les mesures de seguretat dels autocars de transport discrecional de viatgers per carretera (tram. 340-01476/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 100

———— Control del compliment de la Resolució 1417/VI del Parlament de Catalunya, sobre la concentració dels repetidors de senyal de televisió al Garraf en una instal·lació única (tram. 340-01477/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 100

———— Control del compliment de la Resolució 1388/VI del Parlament de Catalunya, sobre el suport a la Taula de Grups d'Ajuda Mútua i de Promoció de la Salut (tram. 340-01478/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 101

———— Control del compliment de la Resolució 1484/VI del Parlament de Catalunya, sobre la valoració de l'experiència acreditada com a bomber en altres administracions públiques en les convocatòries per a proveir places del Cos de Bombers de la Generalitat (tram. 340-01479/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 101

———— Control del compliment de la Resolució 1415/VI del Parlament de Catalunya, sobre la creació de la càtedra Unesco d'Estudis de la Dona, a la Universitat de Vic (tram. 340-01480/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 102

———— Control del compliment de la Resolució 1454/VI del Parlament de Catalunya, sobre el desenvolupament d'un programa de suport a la mobilitat dels estudiants i universitaris amb suport especial a la llengua catalana (tram. 340-01481/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 102

———— Control del compliment de la Resolució 1487/VI del Parlament de Catalunya, sobre la protecció del sector de la fruita seca i la garrofa (tram. 340-01482/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 103

———— Control del compliment de la Resolució 1314/VI del Parlament de Catalunya, sobre l'establiment de mesures per a difondre i facilitar el coneixement del contingut de l'Estatut del contribuent (tram. 340-01483/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 104

———— Control del compliment de la Resolució 1583/VI del Parlament de Catalunya, sobre els centres docents experimentals de règim especial (CERE) (tram. 340-01484/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 104

Control del compliment de la Resolució 1467/VI del Parlament de Catalunya, sobre la millora de les terminals de creuers dels ports (tram. 340-01485/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 105

Control del compliment de la Resolució 1468/VI del Parlament de Catalunya, sobre la promoció i el reequilibrament industrial de la Cerdanya (tram. 340-01486/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 105

Control del compliment de la Resolució 1469/VI del Parlament de Catalunya, sobre la promoció i el reequilibrament industrial de l'Alt Empordà (tram. 340-01487/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 106

Control del compliment de la Resolució 1470/VI del Parlament de Catalunya, sobre la promoció i el reequilibrament industrial de l'Urgell (tram. 340-01488/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 106

Control del compliment de la Resolució 1471/VI del Parlament de Catalunya, sobre la promoció i el reequilibrament industrial de la Segarra (tram. 340-01489/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 107

Control del compliment de la Resolució 1472/VI del Parlament de Catalunya, sobre la promoció i el reequilibrament industrial del Pla d'Urgell (tram. 340-01490/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 107

Control del compliment de la Resolució 1473/VI del Parlament de Catalunya, sobre la promoció i el reequilibrament industrial de les Garrigues (tram. 340-01491/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 107

Control del compliment de la Resolució 1474/VI del Parlament de Catalunya, sobre la promoció i el reequilibrament industrial del Segrià (tram. 340-01492/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 108

Control del compliment de la Resolució 1440/VI del Parlament de Catalunya, sobre la unificació de tarifes de transport públic a la Regió Metropolitana de Barcelona (tram. 340-01493/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 108

Control del compliment de la Resolució 1439/VI del Parlament de Catalunya, sobre el soterrament de les vies de Renfe i del Metro a Sants, Hostafrancs i la Bordeta (tram. 340-01494/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 108

Control del compliment de la Resolució 1442/VI del Parlament de Catalunya, sobre el projecte de construcció de la línia 12 del metro

(tram. 340-01495/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 109

Control del compliment de la Resolució 993/VI del Parlament de Catalunya, sobre la presentació d'un estudi de viabilitat de l'establiment de línies de rodalia ferroviàries o unitats lleugeres de tren a l'entorn de Girona, Vic, Manresa, Igualada, Lleida, Tarragona i Tortosa (tram. 340-01496/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 109

4.53. Sessions informatives i compareixences

4.53.15. Compareixences d'autoritats, de funcionaris i d'altres persones

Compareixença dels senyors Casimir de Dalmau i Ferran Requejo davant la Comissió Permanent de Legislatura sobre la Unió Europea i d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informin dels treballs que fa la Convenció Catalana per al Debat sobre el futur d'Europa (tram. 357-00347/06). Substanciació.

p. 110

Compareixença dels senyors Joaquim Millan i Oriol Illa davant la Comissió Permanent de Legislatura sobre la Unió Europea i d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informin dels treballs que fa el Fòrum Cívic per a una constitució europea (tram. 357-00348/06). Substanciació.

p. 110

Compareixença de representants de l'Escola Universitària de Treball Social davant la Comissió d'Estudi sobre la Problemàtica del Món Rural a Catalunya perquè informin sobre la situació dels serveis socials a diverses zones de Catalunya (tram. 357-00351/06). Substanciació.

p. 110

4.85. Sindicatura de Comptes

Resolució de 12 de desembre de 2002 de convocatòria de concurs oposició per a la provisió de diverses places de la Sindicatura de Comptes de Catalunya.

p. 110

4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional

4.87.10. Recursos d'inconstitucionalitat interposats contra lleis de Catalunya

Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel president del Govern de l'Estat contra diversos preceptes de la Llei 19/2002, de 5 de juliol, de drets reals de garantia (tram. 381-00007/06). Al·legacions que formula el Parlament.

p. 122

4.90.10. Càrrecs i personal

Declaració de situació d'excedència voluntària per incompatibilitats de dues funcionàries del Parlament.

p. 134

4.90.15. Contractació

Concurs públic per a la contractació de serveis per a la implantació d'un nou portal del web i la intranet del Parlament de Catalunya.

p. 135

NOTA:

Els documents publicats en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. LLEIS I ALTRES NORMES

1.01.01. LLEIS

Primera llei del Codi civil de Catalunya

Tram. 200-00064/06

Aprovació: Ple del Parlament

Sessió núm. 72, 16.12.2002, DSPC-P 109

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 16 de desembre de 2002, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana referent al Projecte de la primera llei del Codi civil de Catalunya (tram. 200-00064/06) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i d'acord amb l'article 103.3 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

PRIMERA LLEI DEL CODI CIVIL DE CATALUNYA

PREÀMBUL

L'exercici de la competència per a conservar, modificar i desenvolupar el dret civil de Catalunya, recuperada fa més de vint anys en el nou marc constitucional i estatutari, ha passat, fins ara, per diverses fases. En una primera fase, culminada amb la Llei 13/1984, del 20 de març, sobre la Compilació del dret civil de Catalunya, l'objectiu fou adoptar la Compilació de 1960, integrar-la en l'ordenament jurídic català i adaptar-la als principis constitucionals, per a superar els condicionaments polítics del moment històric en què fou dictada. En una segona fase, iniciada paral·lelament i continuada amb més o menys intensitat fins a l'actualitat, el Parlament de Catalunya va fer servir l'instrument tècnic de les lleis especials per anar donant cos a poc a poc a un ordenament jurídic encarcarat i amagrit per la prolongada absència d'institucions legislatives pròpies. A partir del 1991, amb la promulgació de la Llei 40/1991, del 30 de desembre, del Codi de successions per causa de mort en el dret civil de Catalunya, el dret català va entrar en una tercera fase, la de les codificacions parcials, continuada amb la Llei 9/1998, del 15 de juliol, del Codi de família, amb la voluntat de recollir, ordenar i sistematitzar la regulació sobre les diverses matèries continguda en les lleis especials que s'han anat promulgant i de completar-la fins a assolir la plenitud de l'exercici de les competències legislatives establertes per la Constitució i l'Estatut.

A la fi del 1998 el Departament de Justícia va organitzar les Jornades cap a un Codi Civil de Catalunya amb l'objectiu de fer participar el món jurídic català de la voluntat del Govern d'avançar en la codificació del dret civil i d'analitzar, amb representants del món acadèmic, polític i professional, les possibilitats d'aprovar a curt termini un codi civil de Catalunya. Una peça clau per a dur a terme aquesta tasca és l'Observatori de Dret Privat de Catalunya, creat pel Decret 13/2000, del 10 de gener, de reestructuració parcial del Departament de Justícia, i format per un consell rector, una direcció executiva i una comissió de codificació, amb la finalitat, entre altres, que actuï com un instrument especialitzat de l'acció política del Govern en matèria de dret privat. Aquesta primera Llei del Codi civil de Catalunya té l'origen en els treballs de les diverses seccions i del Ple de la Comissió de Codificació d'aquest Observatori.

I

El primer objectiu d'aquesta Llei és establir l'estructura, el contingut bàsic i el procediment de tramitació del Codi civil de Catalunya.

La principal idea que la inspira és que el Codi civil de Catalunya ha d'ésser un codi obert, tant en l'estructura com en el contingut, i que s'ha d'anar conformant, d'acord amb el pla establert per aquesta Llei, mitjançant una successió de lleis seriadades. Com tantes altres branques del dret, el dret civil és subjecte avui a un procés de canvi molt més dinàmic que en l'època de les grans codificacions. Tan impensable és assolir el vell ideal codificador de reduir totes les lleis civils a un sol codi com que les lleis així recollides tinguin un caràcter tendencialment permanent i immutable. D'una banda, el progrés social i el desenvolupament científicotecnològic fan que en l'actualitat el dret civil hagi de donar resposta, de manera ràpida i continuada, a noves necessitats de regulació. De l'altra, el procés d'integració europea fa que els legisladors estatals, nacionals o autonòmics, segons qui tingui atribuïda la competència legislativa en una determinada matèria, hagin d'aplicar les directives que emanen de la Comissió Europea en uns terminis prefixats i relativament breus. La tècnica legislativa de les lleis especials, que sovint s'ha emprat per a adaptar-se tant a un aspecte com a l'altre, s'ha mostrat com a greument perjudicial per a la claredat, la sistemàtica i la coherència interna del dret civil.

Per aquestes raons, es considera que un codi que pugui superar aquests reptes ha de tenir una estructura que permeti anar incorporant les noves regulacions o les modificacions de les ja existents sense que se'n ressenti greument la sistemàtica.

Per tal de possibilitar aquesta flexibilitat i facilitar l'actualització continuada de la legislació civil, s'ha optat per emprar un sistema de numeració decimal, de manera que els articles es marquen amb dos números separats per un guionet. El primer número té tres xifres, que es refereixen, respectivament, al llibre, al títol i al capítol, i que indiquen, per tant, el lloc que ocupa l'article en el marc del Codi. El número que ve després del guionet correspon a la numeració contínua, que comença

per l'1 en cada capítol. Aquest sistema ha de permetre que s'elabori el Codi civil per llibres o per parts de llibre, com està fent des de fa anys el legislador del Codi civil neerlandès, i que es combini la tècnica de la nova regulació de matèries fins ara insuficientment regulades en el nostre dret amb la de modificació i refosa de la regulació existent, com ja van fer la Llei 13/1984 i el Decret legislatiu 1/1984, del 19 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Compilació de dret civil de Catalunya.

Aquest procediment ha de permetre que el legislador s'imposi el ritme que consideri més adequat i que, d'acord amb les circumstàncies socials i les necessitats del país, prioritzï unes parts de la regulació i hi imprimeixi un ritme més intens, amb el benentès que les omissions són provisionals i que no comporten cap mena de renúncia a l'exercici de les competències que li són pròpies.

Els llibres que componen aquest Codi, com indica l'article 3, són sis. El primer s'ocupa de les disposicions generals; el segon, de la persona i la família; el tercer, de la persona jurídica; el quart, de les successions; el cinquè, dels drets reals, i el sisè, de les obligacions i els contractes.

II

L'article 7 s'ocupa del segon objectiu d'aquesta Llei, que és el d'aprovar el llibre primer del Codi civil de Catalunya, titulat «Disposicions generals», el qual, sens perjudici que es pugui ampliar en el futur, s'estructura ara en dos títols.

El títol I, sota l'epígraf de «Disposicions preliminars», recull i sistematitza els preceptes continguts en el títol preliminar i en les disposicions finals segona i quarta de la Compilació del dret civil de Catalunya, i els completa, d'una banda, amb uns principis i unes doctrines que, si bé són consubstancials amb el dret civil de Catalunya, s'expliciten de manera expressa per primera vegada, i, de l'altra, amb normes que, encara que de manera esparsa, ja es troben en l'ordenament jurídic català vigent.

Així, l'article 111-1 enumera els elements que componen el dret civil de Catalunya i s'ocupa del valor que aquests elements tenen dins el seu propi sistema de fonts. Com en qualsevol ordenament jurídic modern, destaca el caràcter de font principal que hom atorga a la llei, mentre que el costum hi té un paper secundari, atès que només regeix en defecte de llei aplicable. La regulació reconeix als principis generals del dret la funció d'autointegració del dret civil de Catalunya, per evitar l'heterointegració mitjançant l'aplicació del dret supletori, i llur rellevància com a límit a una eventual al·legació indiscriminada de la tradició jurídica catalana, la referència a la qual es troba en l'article 111-2, com a expressió de la doctrina de la *iuris continuatio*. Finalment, si bé no com a font del dret, aquest darrer article reconeix a la jurisprudència civil del Tribunal de Cassació de Catalunya, en la mesura que no hagi estat modificada per la legislació vigent, i a l'emanada del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, el valor de

doctrina jurisprudencial als efectes del recurs de cassació.

Per la seva banda, l'article 111-3 reproduceix en l'apartat 1, per raons d'ordre sistemàtic, l'article 7.1 de l'Estatut d'autonomia. Així mateix, refon parcialment els articles 2 i 3 del títol preliminar de la Compilació, en referir-se al caràcter territorial del dret local, i reproduceix, per les mateixes raons esmentades, l'article 7.2 de l'Estatut, relatiu a la subjecció al dret civil català dels estrangers que hagin adquirit la nacionalitat espanyola mentre mantinguin el veïnatge administratiu a Catalunya, llevat que manifestin llur voluntat en contra. El precepte es clou amb una referència al veïnatge local, el qual és determinat per les normes que regeixen el veïnatge civil.

L'article 111-4 destaca que el nou Codi civil té caràcter de dret comú a Catalunya i, per tant, caràcter supletori de les altres lleis.

L'article 111-5 es refereix tant al caràcter preferent de les disposicions del dret civil de Catalunya, llevat dels supòsits en què siguin directament aplicables normes de caràcter general, com a la limitació a l'heterointegració mitjançant l'aplicació com a supletori del dret de l'Estat, la qual només és possible quan no sigui contrària al dret propi o als principis generals que l'informen.

L'article 111-6, tot recollint com a disposició preliminar el principi de llibertat civil, remarca que, a diferència de l'article 1255 del Codi civil espanyol, no es limita a l'autonomia contractual, sinó que té caràcter de principi general. Alhora, palesa la prevalença dels actes d'exercici de l'autonomia privada sobre les disposicions que no siguin imperatives.

L'article 111-7 incorpora una norma sobre la bona fe perquè en la tradició del dret català, en la línia del dret continental europeu del qual forma part, és un principi que té caràcter general i que, per tant, no es pot limitar a l'àmbit contractual. També es refereix a l'honoradesa dels tractes, com a concepte diferenciat, perquè, d'acord amb l'evolució més recent del dret privat europeu, en vol destacar l'aspecte objectiu, independent del coneixement o la ignorància de cadascun dels subjectes de la relació jurídica.

Per la seva banda, l'article 111-8 formula la doctrina dels actes propis i l'article 111-9 es refereix a la necessitat de tenir en compte l'equitat en l'aplicació de les normes i expressa la norma més tradicional d'acord amb la qual la resolució en equitat requereix autorització legal.

III

El títol II del llibre primer, sota l'epígraf de «Prescripció i caducitat», regula aquestes dues institucions de manera més moderna i dinàmica que el Codi civil espanyol, ancorat encara en concepcions romanistes i vuitcentistes, i en el qual es confonen sovint prescripció i caducitat, i no és clara la frontera entre aquella i la usucapció o prescripció adquisitiva.

És ben sabut que el dret històric català va regular sempre la prescripció. Va ésser el conegut usatge *Omnes Causae* (*Constitucions i altres drets de Catalunya*, llibre setè, títol II, constitució 2a, del volum I) el que va modificar les normes de dret romà i canònic aplicables. Al costat de l'usatge, el capítol XLIV del *Recognoverunt proceres* va recollir una norma semblant en matèria de prescripció, que va excloure els terminis de deu i vint anys del dret romà i va generalitzar el termini de trenta anys ja establert per l'usatge esmentat. Aquestes normes no eren les úniques vigents, sinó que subsistien altres terminis més curts, recollits per les *Constitucions* (llibre setè, títol II, volum I). La jurisprudència del Tribunal Suprem va ésser sempre molt respectuosa amb la normativa catalana sobre prescripció i, en aquest sentit, són nombroses les sentències en les quals es va aplicar la prescripció dels trenta anys de l'usatge i es va excloure la del Codi civil.

Avui la prescripció i la caducitat estan deficientment regulades. La primera és regulada per l'article 344 de la Compilació i pel Codi civil espanyol, al qual es remet la Compilació i no totes les normes del qual són aplicables a Catalunya. La caducitat, en canvi, només apareix referida a accions concretes i no està regulada en cap cos legal.

L'escassa aplicació a les accions personals que els tribunals catalans han fet del termini de prescripció de trenta anys i la preocupació per modificar i actualitzar la prescripció, que també s'ha palesat en els ordenaments jurídics dels països de l'entorn, han determinat que s'optés per emprendre una regulació detallada d'aquestes institucions, la qual ha tingut en compte les regulacions de diversos països europeus, algunes de les quals molt recents, i diverses propostes de reformes legislatives en curs.

En aquesta regulació la prescripció es predica de les pretensions, enteses com a drets a reclamar a una altra persona una acció o una omissió, i es refereix sempre a drets disponibles. La prescripció extingeix les pretensions, tant si s'exerceixen en forma d'acció com d'excepció. La caducitat, en canvi, s'aplica als poders de configuració jurídica, entesos com a facultats que la persona titular pot exercir per a alterar la realitat jurídica, que neixen amb una durada predeterminada i que no necessiten l'actuació d'altri. La caducitat n'impodibilita l'exercici i es pot produir tant en els casos de relacions jurídiques indisponibles com en els de relacions jurídiques disponibles. En aquest darrer cas, la caducitat presenta unes semblances amb la prescripció que aconsellen aplicar algunes de les seves normes.

Un dels eixos de la regulació ha estat l'escurçament considerable dels terminis de prescripció. En l'article 121-20 s'ha optat per un termini general de prescripció de deu anys, tant per a les accions personals com per a les reals, combinat amb altres terminis més curts, establerts pels articles 121-21 i 121-22, que mostren una clara tendència uniformadora. També s'ha generalitzat el criteri de la necessitat del coneixement o, si més no, de la cognoscibilitat de les dades de la pretensió per a iniciar el còmput del termini, de manera que, d'acord amb l'article 121-23, perquè comenci a computar-se el termini de prescripció no n'hi ha prou amb el naixement

de la pretensió, sinó que cal, a més a més, que la persona titular hagi conegut o hagi pogut conèixer raonablement les circumstàncies que fonamenten la pretensió i la persona contra la qual es pot exercir. Tanmateix, l'article 121-24, tot donant una nova funció al termini de l'usatge *Omnes Causae*, es refereix als trenta anys, a comptar del naixement de la pretensió, com a termini de preclusió, exhaurit el qual, de manera absoluta i amb independència de qualsevol circumstància, ja no es pot fer valer la dita pretensió.

D'acord amb les regulacions europees més modernes i el principi de llibertat civil, l'article 121-3 introdueix una excepció a la norma de la inderogabilitat del règim de la prescripció, referida a la possibilitat de modificar-ne els terminis, sia per abreujar-los, sia per allargar-los. A més dels límits generals de l'autonomia de la voluntat, l'abreujament o l'allargament que es pactin no poden excedir, respectivament, la meitat o el doble del termini legalment establert.

Una novetat important, seguint la línia de l'evolució dels ordenaments jurídics dels països de l'entorn, ha estat la introducció de la suspensió de la prescripció, concebuda com a mitjà per a socórrer la persona titular del dret que no ha pogut interrompre la prescripció, sia per motius externs i aliens a la dita persona, sia per motius personals o familiars. Aquesta figura, ignorada pel Codi civil espanyol i només amb algun vestigi en el dret català vigent, reclamava una regulació com a categoria general, sens perjudici de la regulació dels casos específics en lleis especials, tal com fan la majoria dels ordenaments estrangers propers al català.

Fins ara les causes objectives eren les úniques causes de suspensió reconegudes pel sistema jurídic català; en especial, els casos de guerra o greu crisi social. Aquests casos de suspensió, que ja eren presents en els textos dels juristes clàssics catalans i en la jurisprudència antiga, es reconduïen en aquesta regulació cap al concepte de *força major*, la qual provoca la suspensió si persisteix quan manca un temps relativament curt, que el Codi fixa en sis mesos, per a exhaurir-se el termini de prescripció. A aquestes circumstàncies objectives, s'hi sumen ara les circumstàncies subjectives derivades de raons personals o familiars, que es donen quan una persona menor d'edat o incapaç es troba sense representació legal, de manera que no pot exercir els seus drets, i quan causes afectives i de proximitat personal fan que sigui summament difícil fer valer la pretensió davant una altra persona sense arriscar greument la convivència o una relació personal o familiar (matrimoni, relació paternofilial, tutela, etc.) més valuosa que la pretensió prescriptible. Atès que, per preservar aquesta relació, la persona interessada normalment no acciona el seu dret, ha d'haver-hi suspensió del termini de prescripció, per a no obligar-la a sacrificar un dret que l'ordenament ha de protegir amb vista a interessos superiors.

Atesa la importància i la previsible repercussió pràctica de la nova normativa sobre prescripció i caducitat, ha calgut finalment regular amb detall les situacions transitòries i optar per un grau de retroactivitat mitjà, que tendeix a afavorir l'aplicació dels terminis de prescripció més curts. Per aquestes mateixes raons i per la con-

veniència que el títol II del llibre primer del Codi civil de Catalunya entri en vigor al començament de l'any natural, també s'ha considerat necessari establir una *vacatio legis* fins a l'1 de gener de 2004.

ARTICLE 1. OBJECTE

L'objecte d'aquesta Llei és establir l'estructura i la sistemàtica del Codi civil de Catalunya i aprovar-ne el llibre primer.

ARTICLE 2. ESTRUCTURA

El Codi civil de Catalunya s'estructura en sis llibres i les disposicions addicionals, transitòries i finals corresponents.

ARTICLE 3. DIVISIÓ

Els llibres que componen el Codi civil de Catalunya són els següents:

- a) Llibre primer, relatiu a les disposicions generals, que inclou les disposicions preliminars i la regulació de la prescripció i de la caducitat.
- b) Llibre segon, relatiu a la persona i la família, que inclou la regulació de la persona física, les matèries actualment compreses en el Codi de família i les lleis especials d'aquest àmbit.
- c) Llibre tercer, relatiu a la persona jurídica, que inclou la regulació de les associacions i de les fundacions.
- d) Llibre quart, relatiu a les successions, que inclou la regulació de les matèries contingudes en el Codi de successions per causa de mort i en les altres lleis especials d'aquest àmbit.
- e) Llibre cinquè, relatiu als drets reals, que inclou la regulació d'aquesta matèria aprovada pel Parlament.
- f) Llibre sisè, relatiu a les obligacions i els contractes, que inclou la regulació d'aquestes matèries, comprèn-hi els contractes especials i la contractació que afecta els consumidors, aprovada pel Parlament.

ARTICLE 4. DISTRIBUCIÓ INTERNA

Cada llibre del Codi civil de Catalunya es divideix en títols, i aquests, en capítols. Els capítols es poden dividir en seccions i aquestes, eventualment, en subseccions.

ARTICLE 5. NUMERACIÓ DELS ARTICLES

Els articles del Codi civil duen dos números separats per un guionet, llevat de les disposicions addicionals, transitòries i finals. El primer número és integrat per tres xifres, que indiquen respectivament el llibre, el títol i el capítol. El segon número correspon a la numeració contínua que, començant per l'1, s'atribueix a cada article dins de cada capítol.

ARTICLE 6. TRAMITACIÓ

1. El Codi civil de Catalunya s'ha d'elaborar en forma de codi obert mitjançant l'aprovació de diferents lleis.
2. Els projectes de llei que el Govern presenti al Parlament han de correspondre a cadascun dels llibres o, eventualment, a cadascuna de les parts de llur contingut a què fa referència l'article 3.

3. Els projectes de llei han d'incloure les modificacions d'addició, supressió o nova redacció que es considerin necessàries per a conservar, modificar o desenvolupar la regulació vigent, perquè siguin aprovades pel Parlament.

4. En cada llei, si escau, una disposició final ha d'autoritzar el Govern a refondre mitjançant decret legislatiu les modificacions que en derivin amb les normes i les disposicions que restin sense alteració, d'acord amb el que disposen l'article 33.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i els articles 34, 35 i 39 de la Llei 3/1982. Aquesta autorització ha d'incloure la facultat de regularitzar l'ordenació numèrica dels articles i d'aclarir i harmonitzar els textos legals que han d'ésser refosos.

5. Els decrets legislatius relatius a matèries de dret civil s'han d'elaborar d'acord amb el que disposa l'apartat 4 i s'han d'incorporar a la part del Codi civil que els correspongui d'acord amb la divisió establerta per l'article 3.

ARTICLE 7. APROVACIÓ DEL LLIBRE PRIMER

S'aprova el llibre primer del Codi civil de Catalunya amb el contingut següent:

LLIBRE PRIMER. DISPOSICIONS GENERALS

TÍTOL I. DISPOSICIONS PRELIMINARS

ARTICLE 111-1. DRET CIVIL DE CATALUNYA

1. El dret civil de Catalunya és constituït per les disposicions d'aquest Codi, les altres lleis del Parlament en matèria de dret civil, els costums i els principis generals del dret propi.
2. El costum només regeix si no hi ha llei aplicable.

ARTICLE 111-2. INTERPRETACIÓ I INTEGRACIÓ

1. En la seva aplicació, el dret civil de Catalunya s'ha d'interpretar i s'ha d'integrar d'acord amb els principis generals que l'informen, prenent en consideració la tradició jurídica catalana.
2. De manera especial, en interpretar i aplicar el dret civil de Catalunya s'han de tenir en compte la jurisprudència civil del Tribunal de Cassació de Catalunya i la del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya no modificades per aquest Codi o altres lleis. L'una i l'altra poden ésser invocades com a doctrina jurisprudencial als efectes del recurs de cassació.

ARTICLE 111-3. TERRITORIALITAT

1. El dret civil de Catalunya té eficàcia territorial, sens perjudici de les excepcions que es puguin establir en cada matèria i de les situacions que s'hagin de regir per l'estatut personal o altres normes d'extraterritorialitat.
2. El que estableix l'apartat 1 s'aplica també al dret local, escrit o consuetudinari, propi d'alguns territoris o poblacions, en la mesura que la llei hi remeti.
3. Les persones estrangeres que adquireixin la nacionalitat espanyola resten sotmeses al dret civil català mentre mantinguin el veïnatge administratiu a Catalunya, llevat que manifestin llur voluntat en contra.

4. El veïnatge local és determinat per les normes que regeixen el veïnatge civil.

ARTICLE 111-4. CARÀCTER DE DRET COMÚ

Les disposicions d'aquest Codi constitueixen el dret comú a Catalunya i s'apliquen supletòriament a les altres lleis.

ARTICLE 111-5. PREFERÈNCIA I SUPLETORIETAT

Les disposicions del dret civil de Catalunya s'apliquen amb preferència a qualssevol altres. El dret supletori només regeix en la mesura que no s'oposa a les disposicions del dret civil de Catalunya o als principis generals que l'informen.

ARTICLE 111-6. LLIBERTAT CIVIL

Les disposicions d'aquest Codi i de les altres lleis civils catalanes poden ésser objecte d'exclusió voluntària, de renúncia o de pacte en contra, llevat que estableixin expressament llur imperativitat o que aquesta es dedueixi necessàriament de llur contingut. L'exclusió, la renúncia o el pacte no són oposables a tercers si en poden resultar perjudicats.

ARTICLE 111-7. BONA FE

En les relacions jurídiques privades s'han d'observar sempre les exigències de la bona fe i de l'honradesa en els tractes.

ARTICLE 111-8. ACTES PROPIS

Ningú no pot fer valer un dret o una facultat que contradigui la conducta pròpia observada amb anterioritat si aquesta tenia una significació inequívoca de la qual deriven conseqüències jurídiques incompatibles amb la pretensió actual.

ARTICLE 111-9. EQUITAT

L'equitat s'ha de tenir en compte en l'aplicació de les normes, si bé els tribunals només poden fonamentar llurs resolucions exclusivament en l'equitat quan la llei ho autoritza expressament.

TÍTOL II. LA PRESCRIPCIÓ I LA CADUCITAT

CAPÍTOL I. LA PRESCRIPCIÓ

SECCIÓ PRIMERA. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 121-1. OBJECTE

La prescripció extingeix les pretensions relatives a drets disponibles, tant si s'exerceixen en forma d'acció com si s'exerceixen en forma d'excepció. S'entén com a pretensió el dret a reclamar d'altri una acció o una omissió.

ARTICLE 121-2. PRETENSIONS NO PRESCRIPTIBLES

No prescriuen les pretensions que s'exerceixen mitjançant accions merament declaratives, incloent-hi l'acció de declaració de qualitat d'hereu o hereva; les de divisió de cosa comuna; les de partició d'herència; les de delimitació de finques contigües, ni les d'elevació a escriptura pública d'un document privat, ni tampoc les

pretensions relatives a drets indisponibles o les que la llei exclouï expressament de la prescripció.

ARTICLE 121-3. IMPERATIVITAT

Les normes sobre prescripció són de naturalesa imperativa. Tanmateix, les parts poden pactar un abreuja-ment o un allargament del termini no superiors, respectivament, a la meitat o al doble del que està establert legalment, sempre que el pacte no comporti indefensió de cap de les parts.

ARTICLE 121-4. ALLEGACIÓ

La prescripció no pot ésser tinguda en compte d'ofici pels tribunals, sinó que ha d'ésser allegada judicialment o extrajudicialment per una persona legitimada.

ARTICLE 121-5. LEGITIMACIÓ

Poden allegar i fer valer la prescripció:

- a) Les persones obligades a satisfer la pretensió.
- b) Les terceres persones perjudicades en llurs interessos legítims per la manca d'oposició o per la renúncia de la prescripció consumada, excepte si hi ha recaigut sentència ferma.

ARTICLE 121-6. PERSONES DAVANT LES QUALS LA PRESCRIPCIÓ PRODUÏX EFECTES

1. La prescripció produeix efectes en perjudici de qualsevol persona, llevat dels casos de suspensió.
2. La persona titular de la pretensió prescrita té acció per a reclamar el rescabament dels danys que en derivin a les persones a qui siguin imputables.

ARTICLE 121-7. SUCCESSIÓ EN LA PRESCRIPCIÓ

El transcurs, la interrupció i la suspensió del temps de prescripció beneficien o perjudiquen, segons que escaigui, la persona que succeeixi a la que tenia la posició activa o passiva de la relació jurídica que va originar la pretensió.

ARTICLE 121-8. EFECTES

1. L'efecte extintiu de la prescripció, un cop allegada i apreciada, es produeix quan es compleix el termini.
2. L'extinció per prescripció de la pretensió principal s'estén a les garanties accessòries, encara que no n'hagi transcorregut el termini propi de prescripció.

ARTICLE 121-9. IRREPETIBILITAT

No es pot fer una repetició del pagament efectuat en compliment d'una pretensió prescrita, encara que s'hagi fet amb desconexament de la prescripció.

ARTICLE 121-10. RENÚNCIA

1. La renúncia anticipada a la prescripció és nul·la, si bé la feta en el transcurs del termini de prescripció produeix els efectes de la interrupció.
2. Qualsevol persona obligada a satisfer la pretensió pot renunciar a la prescripció consumada.
3. Qualsevol acte incompatible amb la voluntat de fer valer la prescripció comporta renunciar-hi.

4. La renúncia, efectuada vàlidament, a la prescripció consumada deixa subsistent la pretensió a què es refereix, però no n'impedeix la futura prescripció.

SECCIÓ SEGONA. INTERRUPCIÓ DE LA PRESCRIPCIÓ

ARTICLE 121-11. CAUSES D'INTERRUPTIÓ

Són causes d'interruptió de la prescripció:

- a) L'exercici de la pretensió davant els tribunals, encara que sigui desestimada per defecte processal.
- b) L'inici del procediment arbitral relatiu a la pretensió o la interposició de la demanda de formalització judicial de l'arbitratge.
- c) La reclamació extrajudicial de la pretensió.
- d) El reconeixement del dret o la renúncia a la prescripció de la persona contra qui es pot fer valer la pretensió en el transcurs del termini de prescripció.

ARTICLE 121-12. REQUISITS DE LA INTERRUPTIÓ

Perquè la interrupció de la prescripció sigui eficaç cal que l'acte:

- a) Procedeixi de la persona titular de la pretensió o d'una tercera persona, que actuï en defensa d'un interès legítim i que tingui capacitat suficient.
- b) S'efectuï davant el subjecte passiu de la pretensió, abans que es consumi la prescripció.

ARTICLE 121-13. ALLEGACIÓ DE LA INTERRUPTIÓ

La interrupció de la prescripció no pot ésser tinguda en compte d'ofici pels tribunals, sinó que ha d'ésser allegada per la part a qui beneficia.

ARTICLE 121-14. EFECTES DE LA INTERRUPTIÓ

La interrupció de la prescripció determina que comenci a córrer de nou i completament el termini, que es torna a computar de la manera següent:

- a) En cas d'exercici extrajudicial de la pretensió, des del moment que l'acte d'interruptió esdevingui eficaç.
- b) En cas d'exercici judicial de la pretensió, des del moment que la sentència o la resolució que posa fi al procediment esdevinguin fermes, o, si aquestes no han prosperat per defecte processal, des del mateix moment de l'exercici de l'acció amb què s'exigeix la pretensió.
- c) En cas d'arbitratge, des del moment que la sentència o la resolució que posa fi al procediment perquè sigui formalitzat judicialment esdevinguin fermes, i també des del moment que el laude esdevingui ferm o des del desistiment del procediment arbitral.

SECCIÓ TERCERA. SUSPENSIO DE LA PRESCRIPCIÓ

ARTICLE 121-15. SUSPENSIO PER FORÇA MAJOR

1. La prescripció se suspèn si la persona titular de la pretensió no la pot exercir, ni per ella mateixa ni per mitjà de representant, per causa de força major concurrent en els sis mesos immediatament anteriors a l'acabament del termini de prescripció.

2. Els efectes de la suspensió no s'inicien en cap cas abans dels sis mesos establerts per l'apartat 1, encara que la força major sigui preexistent.

ARTICLE 121-16. SUSPENSIO PER RAONS PERSONALS O FAMILIARS

La prescripció també se suspèn:

- a) En les pretensions de les quals siguin titulars persones menors d'edat o incapaces, mentre no disposin de representació legal.
- b) En les pretensions entre cònjuges, mentre dura el matrimoni, fins a la separació judicial o de fet.
- c) En les pretensions entre els membres d'una unió estable de parella, mentre es manté la convivència.
- d) En les pretensions entre el pare o la mare i els fills en potestat, fins que aquesta s'extingeixi per qualsevol causa.
- e) En les pretensions entre la persona que exerceix els càrrecs de tutor, curador, administrador patrimonial, defensor judicial o acollidor i la persona menor o incapaç, mentre es manté la funció corresponent.

ARTICLE 121-17. SUSPENSIO RESPECTE A L'HERÈNCIA JACENT

La prescripció de les pretensions entre les persones criades a heretar i l'herència jacent se suspèn mentre no sigui acceptada l'herència.

ARTICLE 121-18. ALLEGACIÓ DE LA SUSPENSIO

La suspensió de la prescripció no pot ésser tinguda en compte d'ofici pels tribunals, sinó que ha d'ésser allegada per la part a qui beneficia, llevat de la produïda en els supòsits establerts per l'article 121-16.a, quan afecti persones que encara són menors o incapaces.

ARTICLE 121-19. EFECTES DE LA SUSPENSIO

El temps durant el qual la prescripció resta suspesa no es computa en el termini de prescripció.

SECCIÓ QUARTA. TERMINIS DE PRESCRIPCIÓ I CÒMPUT

ARTICLE 121-20. PRESCRIPCIÓ DECENNAL

Les pretensions de qualsevol classe prescriuen al cap de deu anys, llevat que algú hagi adquirit abans el dret per usucapió o que aquest Codi o les lleis especials disposin una altra cosa.

ARTICLE 121-21. PRESCRIPCIÓ TRIENNAL

Prescriuen al cap de tres anys:

- a) Les pretensions relatives a pagaments periòdics que s'hagin de fer per anys o terminis més breus.
- b) Les pretensions relatives a la remuneració de prestacions de serveis i d'execucions d'obra.
- c) Les pretensions de cobrament del preu en les vendes al consum.
- d) Les pretensions derivades de responsabilitat extracontractual.

ARTICLE 121-22. PRESCRIPCIÓ ANUAL

Les pretensions protectores exclusivament de la possessió prescriuen al cap d'un any.

ARTICLE 121-23. CÒMPUT DEL TERMINI

1. El termini de prescripció s'inicia quan, nascuda i exercible la pretensió, la persona titular d'aquesta coneix o pot conèixer raonablement les circumstàncies que la fonamenten i la persona contra la qual es pot exercir.

2. En el còmput del termini de prescripció no s'exclouen els dies inhàbils ni els festius. El còmput de dies es fa per dies sencers. El dia inicial s'exclou i el dia final s'ha de complir totalment.

3. El còmput de mesos o anys es fa de data a data. Si al mes del venciment no hi ha el dia corresponent a l'inicial, es considera que el termini acaba el darrer dia del mes.

ARTICLE 121-24. TERMINI DE PRECLUSIÓ

Qualsevol pretensió susceptible de prescripció s'extingeix en tot cas pel transcurs ininterromput de trenta anys des del seu naixement, amb independència que hi hagin concorregut causes de suspensió o que les persones legitimades per a exercir-la no hagin conegut o no hagin pogut conèixer les dades o les circumstàncies a què fa referència l'article 121-23, en matèria de còmput de terminis.

CAPÍTOL II. LA CADUCITAT

ARTICLE 122-1. CADUCITAT D'ACCIONS I ALTRES PODERS JURÍDICS

1. Les accions i els poders de configuració jurídica sotmesos a caducitat s'extingeixen pel venciment dels terminis corresponents.

2. La caducitat de les accions o dels poders de configuració jurídica deixa de tenir efecte únicament si una persona legitimada els exerceix adequadament.

3. Les normes sobre caducitat són de naturalesa imperativa, sens perjudici del que disposa l'article 122-3.1 en matèria de suspensió.

ARTICLE 122-2. CADUCITAT EN LES RELACIONS JURÍDIQUES INDISPONIBLES

1. En les relacions jurídiques indisponibles els terminis establerts legalment no es poden suspendre.

2. En les relacions jurídiques indisponibles la caducitat ha d'ésser tinguda en compte d'ofici pels tribunals.

ARTICLE 122-3. CADUCITAT EN LES RELACIONS JURÍDIQUES DISPONIBLES

1. El termini de caducitat se suspèn d'acord amb el que estableixen els articles del 121-15 al 121-19 pel que fa a la suspensió de la prescripció, o per acord exprés de les parts. La suspensió s'aixeca una vegada exhaurit el termini pactat o, si no n'hi ha, a partir del moment en què qualsevol de les parts denunciï l'acord de manera fefaent.

2. Quan es tracta de relacions jurídiques disponibles, la caducitat no ha d'ésser tinguda en compte d'ofici pels tribunals, sinó que ha d'ésser al·legada per una persona legitimada.

ARTICLE 122-4. CADUCITAT CONVENCIONAL

La caducitat convinguda per les parts es regeix, si no hi ha pacte, per les disposicions sobre caducitat en les relacions jurídiques disponibles establertes per aquest Codi.

ARTICLE 122-5. CÒMPUT DEL TERMINI I PRECLUSIÓ

1. El termini de caducitat s'inicia, si no hi ha normes específiques, quan neix l'acció o quan la persona titular pot conèixer raonablement les circumstàncies que fonamenten l'acció i la persona contra la qual es pot exercir. En tot cas, s'aplica també a la caducitat el que disposa l'article 121-24 en matèria de preclusió.

2. En el còmput del termini de caducitat no s'exclouen els dies inhàbils ni els festius. El còmput de dies es fa per dies sencers. El dia inicial s'exclou i el dia final s'ha de complir totalment.

3. El còmput de mesos o anys es fa de data a data. Si al mes del venciment no hi ha el dia corresponent a l'inicial, es considera que el termini acaba el darrer dia del mes.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA ÚNICA

Les normes del llibre primer del Codi civil de Catalunya que regulen la prescripció i la caducitat s'apliquen a les pretensions, les accions i els poders de configuració jurídica nascuts i encara no exercits amb anterioritat a l'1 de gener de 2004, amb les excepcions que resulten de les normes següents:

a) L'inici, la interrupció i el reinici del còmput de la prescripció produïts abans de l'1 de gener de 2004 es regulen per les normes vigents fins aquell moment.

b) Si el termini de prescripció establert per aquesta Llei és més llarg, la prescripció es consuma quan ha transcorregut el termini establert per la regulació anterior.

c) Si el termini de prescripció establert per aquesta Llei és més curt que el que estableix la regulació anterior, s'aplica el que estableix aquesta Llei, el qual comença a comptar des de l'1 de gener de 2004. Tanmateix, si el termini establert per la regulació anterior, tot i ésser més llarg, s'exhaureix abans que el termini establert per aquesta Llei, la prescripció es consuma quan ha transcorregut el termini establert per la regulació anterior.

DISPOSICIÓ FINAL

PRIMERA

Resten substituïts pels preceptes corresponents d'aquesta Llei els articles 1, 2, 3 i 344 i les disposicions finals segona i quarta del Decret legislatiu 1/1984.

SEGONA

Aquesta Llei entra en vigor als vint dies després d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, llevat de l'article 7, que aprova els títols I i II del llibre primer del Codi civil de Catalunya, i de la disposició final primera, que entren en vigor l'1 de gener de 2004.

Palau del Parlament, 16 de desembre de 2002

El secretari tercer	El president del Parlament
Esteve Orriols i Sendra	Joan Rigol i Roig

Llei de mesures fiscals i administratives

Tram. 200-00073/06

Aprovació: Ple del Parlament

Sessió núm. 72, 19.12.2002, DSPC-P 112

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 19 de desembre de 2002, ha debatut el Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances referent al Projecte de Llei de mesures fiscals i administratives (tram. 200-00073/06) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i d'acord amb l'article 103.3 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

LLEI DE MESURES FISCALS I ADMINISTRATIVES

PREÀMBUL

Per sisena vegada consecutiva es presenta, conjuntament amb la Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya, una llei de mesures fiscals i administratives que, en connexió amb el pressupost i complementant-ne algunes de les disposicions, constitueix l'instrument normatiu necessari per a aplicar determinades disposicions de la Llei de pressupostos, tant en l'àmbit fiscal com en altres sectors de l'activitat de la Generalitat.

Aquesta Llei s'estructura en dos títols; el primer és dedicat a les mesures fiscals i el segon, a les mesures administratives. En conjunt, la Llei conté un total de noranta-dos articles, als quals cal afegir les corresponents disposicions addicionals, transitòries, derogatòries i finals.

El títol I d'aquesta Llei inclou les mesures fiscals i és dividit en cinc capítols. Cal destacar, d'entrada, i pel que fa als tributs estatals cedits, que les normes d'aquesta Llei han estat dictades a l'empara de les competències assumides per la Generalitat en el marc del nou sistema de finançament i, concretament, en aplicació de la Llei de l'Estat 17/2002, de l'1 de juliol, del règim de cessió de tributs de l'Estat a la Generalitat de

Catalunya i de fixació de l'abast i les condicions de la cessió.

El primer capítol recull diverses normes respecte als impostos directes. D'una banda, i quant a l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'estableixen noves deduccions en el tram autonòmic de la quota: una deducció pel lloguer de l'habitatge habitual de famílies nombroses, de joves, d'aturats, de discapacitats i de vidus i vídues més grans de seixanta-cinc anys; una deducció per l'adquisició de l'habitatge habitual; una deducció pel pagament dels interessos de préstecs concedits per a l'estudi universitari de tercer cicle, i una deducció per la donació de quantitats a descendents per a l'adquisició de llur primer habitatge habitual.

També en el capítol I, per primer cop, s'aprova el mínim exempt aplicable als contribuents de Catalunya de l'impost sobre el patrimoni, i s'introdueix, a més, un mínim exempt incrementat (fins al doble del general), específic per als contribuents que pateixen una discapacitat en grau igual o superior al 65%.

Finalment, la secció tercera del capítol I inclou mesures en l'àmbit de l'impost sobre successions i donacions, de les quals destaquen, com a novetat, les següents: s'incrementen els imports de la reducció per parentiu corresponent al grup I (descendents menors de vint-i-un anys) i de la reducció per discapacitat del subjecte passiu en grau igual o superior al 65% (articles 4 i 5); s'aprova la tarifa que determina la quota íntegra de l'impost, una tarifa que comporta, respecte a l'exercici del 2002, una disminució lineal dels tipus de gravamen del 3%, i s'estableix una bonificació del 80% de la quota de l'impost per les donacions de fins a 18.000 euros a favor de descendents amb destinació específica a l'adquisició de llur primer habitatge habitual.

Quant als impostos indirectes, les mesures incloses en el capítol II afecten l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. D'una banda, i quant a la modalitat de transmissions patrimonials oneroses, s'estableix un tipus reduït del 5% aplicable a l'adquisició de l'habitatge habitual per joves, i, de l'altra, es reconduïx el tipus reduït del 2% per a les transmissions d'habitatges a favor de determinades empreses immobiliàries (aprovat per la Llei 25/1998, del 31 de desembre) a una bonificació del 70% de la quota, de manera que s'exerceix la competència normativa assumida en el marc del nou sistema de finançament per a crear bonificacions en la quota d'aquest impost; quant a la modalitat d'actes jurídics documentats, es modifica la quota gradual aplicable als documents notariais.

El capítol III recull dos preceptes relatius a la tributació del joc, pels quals es modifica la norma de meritament i el període impositiu de la taxa que grava les màquines escurabutxaques, que passa a ésser trimestral, i, consegüentment, es modifica l'import de les quotes fixes.

Les normes sobre tributs propis s'han agrupat dins el capítol IV, el qual es divideix en tres seccions. La secció primera, relativa a l'impost sobre grans establiments comercials, concreta el supòsit en què es perd la reduc-

ció de l'1% de la quota establerta per la domiciliació del pagament. La secció segona modifica els criteris de distribució dels ingressos provinents de l'impost sobre grans establiments comercials. La secció tercera recull, en primer terme, les modificacions establertes per la Llei 6/1999, del 12 de juliol, d'ordenació, gestió i tributació de l'aigua, entre les quals destaca, en relació amb el cànon de l'aigua, la supressió del paràmetre de contaminació «increment de temperatura (IT)», la modificació de coeficients que afecten el tipus aplicable als usos industrials i el desenvolupament del sistema de determinació de la quota aplicable als usos ramaders. D'altra banda, es preveu la possibilitat de pagament sense interessos dels imports en concepte d'increment de la tarifa de sanejament i del cànon d'infraestructura hidràulica recaptats per entitats subministradores i justificats com a impagats per aquestes amb posterioritat a l'1 de gener de 1999. Finalment, mitjançant aquesta Llei s'aclareix també la funció que ja tenen les entitats subministradores de col·laboració en la gestió i la recaptació del cànon de l'aigua, en nom i per compte de l'Agència Catalana de l'Aigua, i es garanteix la màxima transparència en la confecció de les factures.

La secció quarta d'aquest capítol iv està dedicada a les taxes que gestionen cada un dels departaments de la Generalitat. D'entre les taxes de nova creació, destaca la taxa per la formació de manipuladors d'aliments d'alt risc, la taxa pels permisos de caça major i menor de les reserves naturals nacionals de caça i reserves de caça, la taxa per l'ocupació de terrenys forestals que són propietat de la Generalitat de Catalunya i la taxa per la prestació de serveis per l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari Català, la qual dóna lloc a la introducció en la Llei de taxes d'un nou títol corresponent al Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació. També es modifiquen altres taxes, pertanyents als departaments d'Ensenyament, d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i de Treball, Indústria, Comerç i Turisme.

El darrer capítol de mesures fiscals conté normes relatives a la gestió tributària: la secció primera introdueix normes que afecten determinades obligacions formals, algunes de circumscrites a l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats i a l'impost sobre successions i donacions, i d'altres amb un abast més general, com la continguda en l'article 32 sobre la introducció de les noves tecnologies per a la presentació de documents i declaracions. La secció segona d'aquest capítol regula els acords de valoració prèvia vinculant a què es refereix l'article 9 de la Llei de l'Estat 1/1998, del 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, en relació amb els dos impostos abans esmentats. Finalment, la secció tercera inclou un únic precepte, l'article 34, pel qual es determina la data inicial del còmput del termini de prescripció respecte a aquests mateixos impostos en el cas que el document hagi estat atorgat a l'estranger.

Completen el bloc de mesures fiscals dues disposicions addicionals. La primera autoritza el conseller o consellera d'Economia i Finances perquè, en el termini de sis

mesos, a comptar a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, elabori i aprovi els models de contracte per a l'arrendament de béns immobles. I la segona, amb la finalitat de donar publicitat i també, per tant, més seguretat jurídica als ciutadans, disposa que cadascun dels departaments ha de publicar, dins el primer trimestre del 2003, la relació de les taxes que gestiona amb indicació concreta de llurs respectives quotes.

El títol II d'aquesta Llei tracta les mesures administratives i es divideix en quatre capítols, referits, respectivament a finances i patrimoni, sector públic, personal i altres mesures.

En el primer capítol s'inclou una important mesura en matèria de contractació, amb la qual es pretén fomentar, dins el marc de la normativa actualment vigent, la contractació pública amb centres d'inserció laboral de disminuïts i amb entitats sense ànim de lucre que tinguin per finalitat la integració de persones amb risc d'exclusió social.

En el capítol II s'estableixen un conjunt de mesures de contingut patrimonial per tal d'agilitar el funcionament de determinats ens públics de la Generalitat, que en gran part són continuació de les ja iniciades per la Llei de mesures fiscals i administratives per a l'any 2002. En primer lloc, en relació amb l'Institut Català de Finances, s'adeqüen determinats preceptes de la norma reguladora per tal de concretar les competències dels nous òrgans que conformen aquest Institut, a la vegada que, d'acord amb les modificacions legals introduïdes en el text de la Llei de l'Estat 44/2002, del 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, que afecten directament ens com l'esmentat Institut, se n'amplia l'àmbit d'actuació. En segon lloc, s'estableix el règim comptable del que tradicionalment s'ha considerat administració institucional, és a dir, dels organismes autònoms comercials, industrials i financers i dels ens públics.

En tercer lloc, i dins el mateix àmbit de les mesures sobre el sector públic, destaca la creació de dos nous ens: d'una banda, l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques, organisme autònom administratiu adscrit al departament competent en matèria de sanitat, i l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, entitat de dret públic que ajusta la seva activitat al dret privat i és adscrita al departament competent en matèria de relacions exteriors.

Altres mesures que afecten igualment el sector públic són les relatives a l'empresa Gestió d'Infraestructures, SA i a l'Institut Català d'Energia. Així mateix, s'inclou una mesura tendent a millorar els mecanismes de finançament de l'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya.

Adicionalment, s'introdueixen regulacions puntuals respecte a l'Institut Català d'Energia –amb relació al seu règim d'ingressos–, del Centre d'Informació i Desenvolupament Empresarials –el qual amplia el seu àmbit d'actuació–, i també del Centre de la Propietat Forestal, respecte al qual s'inclou una modificació que amplia i concreta el seu àmbit funcional, i també alguns

aspectes orgànics i del règim de personal. Finalment, per a donar compliment al principi de reserva de llei, derivat de la Sentència 185/1995, del 14 de desembre, del Tribunal Constitucional, es regulen els preus públics que constitueixen prestacions patrimonials de caràcter públic de l'entitat Ports de la Generalitat.

El capítol III, relatiu a les mesures en matèria de personal, s'obre amb la creació d'una escala de tècnics d'administració de la hisenda de la Generalitat de Catalunya, que es planteja amb la voluntat explícita d'afavorir la professionalització i l'especialització dels funcionaris que hagin de dur a terme la direcció administrativa i la gestió de les finances públiques de la Generalitat. Com és preceptiu, aquesta Llei especifica les funcions, el sistema d'accés i estableix la plantilla d'aquesta nova escala dins el Cos Superior d'Administració de la Generalitat.

Així mateix, en l'àmbit del personal, s'estableixen determinades garanties retributives envers els exrectors de les universitats públiques catalanes, es regula el règim jurídic dels alts càrrecs del Servei Català de la Salut, s'introdueixen modificacions en el sistema d'ingrés a les diferents escales del Cos de Bombers i en l'accés a les diferents categories, i es regula el règim del personal que s'adscriu a l'Institut Ramon Llull. També es modifiquen uns supòsits concrets per a possibilitar la integració en el Cos d'Advocacia de la Generalitat en determinats casos.

En relació amb les mesures de caràcter sectorial, que recull el capítol IV del títol II d'aquesta Llei, destaca, en primer lloc, la que fa referència a les caixes d'estalvis, mitjançant la qual s'introdueix una modificació en la normativa catalana de caixes respecte als òrgans de govern, per a adaptar-la a les disposicions de la legislació bàsica estatal, contingudes en la Llei de l'Estat 44/2002, i, en segon lloc, la que fa referència al Jurat d'Expropiació Forçosa de Catalunya, respecte al qual se'n modifica la composició, d'acord amb la doctrina del Tribunal Constitucional dictada a aquest efecte. En tercer lloc, amb relació al sector ferroviari, les mesures possibiliten, en els termes de la normativa de la Unió Europea, que s'encomani a l'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya l'administració de la línia 9 del Metro de Barcelona. D'altra banda, en matèria de comerç, es concreten els àmbits d'actuació dels òrgans competents en matèria de concessió de llicències comercials envers els de defensa de la competència.

Les mesures en matèria de cooperatives defineixen el règim potestatiu de conciliació davant el Consell Superior de la Cooperació en la resolució de conflictes, i les mesures en relació amb les mutualitats de previsió social es concreten en una nova regulació del règim d'elecció dels compromissaris, per tal d'assegurar el principi d'igualtat i avançar el procés d'adaptació dels estatuts de les mutualitats a la nova normativa que es dicti en compliment del mandat del Parlament.

Del darrer bloc de mesures de caràcter sectorial, cal destacar les referides a la política territorial, amb l'establiment dels plans territorials com un instrument de planificació a escala territorial equiparable als plans

directors urbanístics; al règim d'establiment i d'autoritzacions dels heliports eventuais; a la gestió de museus, i a la incorporació de noves infraccions en matèria de pesca marítima.

Finalment, cal destacar les modificacions que afecten la composició de la Comissió Jurídica Assessora, i també la potestat sancionadora del Consell Audiovisual de Catalunya.

En relació amb les disposicions addicionals, en primer lloc, cal destacar d'una manera molt especial l'establiment de mesures sobre el règim de subvencions als serveis prestats per entitats d'economia social sense ànim de lucre (tercer sector) i la creació d'una comissió de seguiment de l'aplicació d'aquestes mesures. En segon lloc, cal destacar també la inclusió d'una disposició per la qual es determinen les normes d'actuació dels representants de la Generalitat en consorcis, fundacions i altres entitats en què té participació la Generalitat. En tercer lloc, es possibilita que, per resolució del conseller o consellera competent, es defineixin marques turístiques sense que el nombre d'aquestes estigui limitat per llei. En quart lloc, es modifica la denominació de diversos cossos funcionaris de la Generalitat.

Pel que fa a les disposicions transitòries, convé destacar que regulen, d'una banda, l'aplicació de la nova normativa sobre els òrgans de les caixes d'estalvis fins al moment en què correspongui la renovació dels càrrecs i, d'altra banda, el règim d'elecció dels compromissaris de les entitats mutuels fins a l'aprovació de la nova llei del Parlament sobre mutualitats de previsió social.

Per acabar, dins les disposicions finals, s'estableix expressament que les modificacions de la normativa sobre caixes d'estalvis catalanes produeixin efectes des de l'entrada en vigor de la Llei de l'Estat 44/2002.

TÍTOL I. MESURES FISCALS

CAPÍTOL I. IMPOSTOS DIRECTES

SECCIÓ PRIMERA. IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES

ARTICLE 1. DEDUCCIONS EN LA QUOTA

Amb efectes des de l'1 de gener de 2003, en la part corresponent a la Generalitat de la quota íntegra de l'impost sobre la renda de les persones físiques, pot aplicar-se, juntament amb la reducció percentual que correspongui sobre l'import total de les deduccions de la quota establertes per la Llei de l'Estat reguladora de l'impost, les deduccions següents:

1. Deducció per lloguer de l'habitatge habitual

1.1 Els contribuents poden deduir el 10%, fins a un màxim de 300 euros anuals, de les quantitats satisfetes en el període impositiu en concepte de lloguer de l'habitatge habitual, sempre que compleixin els requisits següents:

- a) Que es trobin en alguna de les situacions següents:
- Tenir trenta-dos anys o menys en la data de meritació de l'impost.
 - Haver estat a l'atur cent vuitanta-tres dies o més durant l'exercici.
 - Tenir un grau de discapacitat igual o superior al 65%.
 - Ésser vidu o vídua i tenir seixanta-cinc anys o més.
- b) Que llur base imposable no sigui superior a 20.000 euros anuals.
- c) Que les quantitats satisfetes en concepte de lloguer excedeixin el 10% dels rendiments nets del subjecte passiu.
- 1.2 Els contribuents poden deduir el 10%, fins a un màxim de 600 euros anuals, de les quantitats satisfetes en el període impositiu en concepte del lloguer de l'habitatge habitual, sempre que en la data de meritació pertanyin a una família nombrosa i compleixin els requisits establerts per les lletres *b* i *c* de l'apartat 1.1.
- 1.3 En el cas de tributació conjunta, sempre que algun dels declarants es trobi en alguna de les circumstàncies especificades per la lletra *a* de l'apartat 1.1 i per l'apartat 1.2, l'import màxim de deducció és de 600 euros, i el de la base imposable de la unitat familiar, de 30.000 euros.
- 1.4 Aquesta deducció només es pot aplicar una vegada, amb independència del fet que en un mateix subjecte passiu puguin concórrer més d'una de les circumstàncies establertes per la lletra *a* de l'apartat 1.1.
- 1.5 Un mateix habitatge no pot donar lloc a l'aplicació d'un import de deducció superior a 600 euros. D'acord amb això, si en relació amb un mateix habitatge resulta que més d'un contribuent té dret a la deducció conforme a aquest precepte, cadascun d'ells podrà aplicar en la seva declaració una deducció per aquest concepte per l'import que s'obtingui de dividir la quantitat resultant de l'aplicació del 5% de la despesa total o el límit màxim de 600 euros, si escau, pel nombre de declarants amb dret a la deducció.
- 1.6 Aquesta deducció és incompatible amb la compensació per deducció en l'arrendament d'habitatge establerta per la lletra *b* de l'apartat 1 de la disposició transitòria quarta de la Llei de l'Estat 40/1998, del 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.
- 1.7 Són famílies nombroses les que defineix la Llei 25/1971, del 19 de juny, de protecció a la família nombrosa, tenint en compte les modificacions que d'aquest concepte han introduït les lleis de l'Estat 42/1994, del 30 de desembre, i 8/1998, del 14 d'abril.
- 1.8 Els contribuents han d'identificar l'arrendador o arrendadora de l'habitatge fent-ne constar el NIF en la declaració-liquidació corresponent.
- 1.9 Als efectes de l'aplicació d'aquesta deducció, i de conformitat amb l'article 112 de la Llei general tribu-

tària, les entitats gestores de la Seguretat Social han de facilitar la informació relativa a les persones que han estat a l'atur més de cent vuitanta-tres dies durant l'exercici.

2. Deducció per inversió en l'habitatge habitual

2.1 D'acord amb el que disposen la lletra *c* de l'article 38.1 de la Llei de l'Estat 21/2001, del 27 de desembre, per la que es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, i els articles 55.1 i 64 bis de la Llei de l'Estat 40/1998, s'estableixen els següents percentatges de deducció per inversió en habitatge habitual en el tram autonòmic:

- a) Amb caràcter general, el 3,45%.
- b) Quan s'utilitzi finançament aliè, els percentatges incrementats a què es refereix l'article 55.1.1.b) de la Llei de l'Estat 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, són del 6,75% i 5,10%, respectivament.
- 2.2 Els contribuents que es trobin en alguna de les circumstàncies que s'estableixen en l'apartat 2.3, poden aplicar percentatges de deducció següents:
- a) Amb caràcter general el 6,45%.
- b) Quan s'utilitzi finançament aliè, els percentatges incrementats a què es refereix l'article 55.1.1.b) de la Llei de l'Estat 40/1998 són del 9,75% i el 8,10%, respectivament.
- 2.3 Només poden aplicar aquests percentatges els contribuents que compleixen alguna de les condicions següents:
- a) Tenir trenta-dos anys o menys en la data de meritació de l'impost, sempre que la seva base imposable no sigui superior a 30.000 euros.
- b) Haver estat a l'atur durant cent vuitanta-tres dies o més durant l'exercici.
- c) Tenir un grau de discapacitat igual o superior al 65%.
- d) Formar part d'una unitat familiar que inclogui almenys un fill en la data de meritació de l'impost.
- 2.4 Als efectes de l'aplicació d'aquesta deducció, de conformitat amb l'article 112 de la Llei general tributària, les entitats gestores de la Seguretat Social han de facilitar la informació relativa a les persones que han estat a l'atur més de cent vuitanta-tres dies durant l'exercici.
- 2.5 En el cas de despeses per a l'adequació de l'habitatge habitual a què es refereix l'apartat 4 del número 1 de l'article 55 de la Llei de l'Estat 40/1998, els percentatges de deducció són:
- a) Amb caràcter general, el 6,45%.
- b) Quan s'utilitzi finançament aliè, els percentatges incrementats a què es refereix l'article 55.1.1.b) de la Llei de l'Estat 40/1998, són del 9,75% i el 8,10%, respectivament.

3. Deducció pel pagament d'interessos de préstecs a l'estudi universitari de tercer cicle

Els contribuents poden deduir l'import dels interessos pagats en el període impositiu corresponents als préstecs concedits per mitjà de l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca per al finançament d'estudis universitaris de tercer cicle.

4. Deducció per la donació de quantitats a descendents per a l'adquisició del seu primer habitatge habitual

Els contribuents que durant l'exercici hagin efectuat una donació que hagi gaudit de la deducció del 80% de la quota de l'impost sobre successions i donacions establerta per l'article 8 d'aquesta Llei poden deduir l'1% de la quantitat donada.

5. Requisits per a l'aplicació de les deduccions

Les deduccions establertes pels apartats 1 a 4 resten condicionades a la justificació documental adequada i suficient dels pressupòsits de fet i dels requisits que en determinin l'aplicabilitat.

SECCIÓ SEGONA. IMPOST SOBRE EL PATRIMONI

ARTICLE 2. MÍNIM EXEMPT

Amb efectes a partir de l'1 de gener de 2003, el mínim exempt en l'impost sobre el patrimoni es fixa en 108.200 euros. En el cas que el contribuent sigui una persona discapacitada física, psíquica o sensorial amb un grau de discapacitat igual o superior al 65%, el mínim exempt es fixa en 216.400 euros.

SECCIÓ TERCERA. IMPOST SOBRE SUCCESSIONS I DONACIONS

ARTICLE 3. MODIFICACIÓ DE LA REDUCCIÓ DEL GRUP I DE LA LLETRA A DE L'ARTICLE 2 DE LA LLEI 21/2001, DEL 28 DE DESEMBRE, DE MESURES FISCALS I ADMINISTRATIVES

Es modifica la reducció del grup I regulada per la lletra *a* de l'article 2 de la Llei 21/2001, que resta redactada de la manera següent:

«Grup I: adquisicions per descendents i adoptats menors de vint-i-un anys: 18.000 euros, més 12.000 euros per cada any de menys de vint-i-un que tingui el causahavent, fins al límit de 114.000 euros.»

ARTICLE 4. MODIFICACIÓ DE LA REDUCCIÓ PER DISCAPACITATS ESTABLERTA PER LA LLETRA B DE L'ARTICLE 2 DE LA LLEI 21/2001

Amb efectes a partir de l'1 de gener de 2003, la reducció a què es refereix la lletra *b* de l'article 2 de la Llei 21/2001, quan el contribuent tingui un grau de discapacitat igual o superior al 65%, es fixa en 570.000 euros.

ARTICLE 5. MODIFICACIÓ DE LA LLETRA D DE L'APARTAT SEGON DE LA LLETRA D DE L'ARTICLE 2 DE LA LLEI 21/2001

Es modifica la lletra *d* de l'apartat segon de la lletra *d* de l'article 2 de la Llei 21/2001, que resta redactada de la manera següent:

«d) Que el causant hagués exercit efectivament funcions de direcció en l'entitat, tasca per la qual percebés una remuneració que representés més del 50% de la totalitat dels seus rendiments d'activitats econòmiques i del treball personal. Als efectes d'aquest càlcul, no s'han de computar entre els rendiments d'activitats econòmiques i del treball personal els rendiments de l'activitat econòmica a què es refereix l'apartat primer. Quan una mateixa persona sigui titular de participacions en diverses entitats en les quals desenvolupi tasques directives retribuïdes i sempre que hi concorrin les condicions establertes per les lletres *a*, *b* i *c*, per al càlcul del percentatge que representa la remuneració per les funcions directives exercides en cada entitat respecte a la totalitat dels rendiments del treball i per activitats econòmiques del causant, no s'hi han d'incloure els rendiments derivats de l'exercici de les funcions de direcció en les altres entitats. Si la participació en l'entitat és conjunta amb alguna o algunes de les persones a què es refereix la lletra *c*, les funcions de direcció i les remuneracions que en deriven han de complir-se almenys en una de les persones del grup de parentiu.»

ARTICLE 6. MODIFICACIÓ DE L'APARTAT NOVÈ DE LA LLETRA D DE L'ARTICLE 2 DE LA LLEI 21/2001

Es modifica l'apartat novè de la lletra *d* de l'article 2 de la Llei 21/2001, que resta redactat de la manera següent:

«Novè. Quant a la reducció establerta per l'apartat cinquè, el gaudi definitiu d'aquesta resta condicionat al manteniment de la titularitat dels béns adquirits en el patrimoni de l'adquirent durant els cinc anys següents a la mort del causant, llevat que, al seu torn, morís l'adquirent dins aquest termini o els adquireixi la Generalitat.»

ARTICLE 7. TARIFA

Amb efectes des de l'1 de gener de 2003, l'article 3 de la Llei 21/2001 resta redactat de la manera següent:

«La quota íntegra de l'impost sobre successions i donacions s'obté aplicant a la base liquidable, calculada segons el que disposa l'article 2 d'aquesta Llei, l'escala següent:

Base liquidable Fins a euros	Quota íntegra Euros	Resta base liquidable Fins a euros	Tipus %
0,00	0,00	8.000,00	7,42
8.000,00	593,64	8.000,00	8,25
16.000,00	1.253,24	8.000,00	9,07
24.000,00	1.978,80	8.000,00	9,89
32.000,00	2.770,32	8.000,00	10,72
40.000,00	3.627,80	8.000,00	11,54
48.000,00	4.551,24	8.000,00	12,37
56.000,00	5.540,64	8.000,00	13,19
64.000,00	6.596,00	8.000,00	14,02
72.000,00	7.717,32	8.000,00	14,84
80.000,00	8.904,60	40.000,00	15,67
120.000,00	15.172,60	40.000,00	18,16
160.000,00	22.436,60	80.000,00	20,64
240.000,00	38.948,60	160.000,00	24,75
400.000,00	78.548,60	400.000,00	28,87
800.000,00	194.028,60	en endavant	32,98

ARTICLE 8. DEDUCCIÓ EN LA DONACIÓ DE QUANTITATS DESTINADES A L'ADQUISICIÓ DEL PRIMER HABITATGE HABITUAL DEL DESCENDENT

1. Amb efectes a partir de l'1 de gener de 2003, la donació als fills i descendents de quantitats destinades a l'adquisició del seu primer habitatge habitual dóna dret a l'aplicació d'una deducció del 80% de la quota tributària de l'impost sobre successions i donacions.

2. L'aplicació d'aquesta deducció queda sotmesa al compliment dels requisits següents:

a) La donació s'ha de formalitzar en escriptura pública en la qual s'expressi la voluntat que els diners donats es destinin a l'adquisició del primer habitatge habitual del donatari.

b) El donatari no pot tenir més de trenta-dos anys i la base imposable en la seva darrera declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques no pot ésser superior a 30.000 euros.

c) El donatari ha d'adquirir l'habitatge en el termini màxim de tres mesos des de la data de la donació, o des de la data de la primera donació si n'hi ha de successives. Aquesta deducció no és aplicable a donacions posteriors a l'adquisició de l'habitatge.

3. L'import màxim de la donació o donacions amb dret a deducció és de 18.000 euros. En el cas de contribuents discapacitats amb un grau de discapacitat igual o superior al 65%, aquest import màxim és de 36.000 euros.

4. Els límits establerts per l'apartat 3 són aplicables tant en el cas de donació única com en el cas de donacions successives, ja siguin provinents del mateix ascendent o de diferents ascendents, que són acumulables a aquests efectes. En aquest darrer cas, només tenen dret a gaudir de la bonificació, dins el límit quantitatiu assenyalat, aquelles que s'hagin efectuat dins el termini

de tres mesos anteriors a l'adquisició de l'habitatge, d'acord amb el que estableix la lletra c de l'apartat 2.

5. Es considera habitatge habitual el que s'ajusta a la definició i als requisits establerts per la normativa de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

6. S'entén per *adquisició del primer habitatge habitual* l'adquisició de la totalitat o de la meitat indivisa, en el cas de cònjuges, de l'habitatge en plena propietat.

7. No tenen dret a aquesta deducció els contribuents als quals correspongui l'aplicació d'un coeficient multiplicador superior a 1.

ARTICLE 9. UNIONS ESTABLES DE PARELLA

Es modifica, amb efectes de l'1 de gener de 2003, l'article 31 de la Llei 25/1998, del 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro, que resta redactat de la manera següent:

«Article 31. Tractament fiscal de les unions estables de parella

»1. D'acord amb el que estableix la disposició final primera de la Llei 10/1998, del 15 de juliol, d'unions estables de parella, i dins l'àmbit de competències assumides per la Generalitat en el marc de la Llei de l'Estat 21/2001, els membres de les unions estables regulades per la dita Llei 10/1998 tenen, en relació amb l'impost de successions i donacions, l'assimilació als cònjuges.

»2. Als efectes del que estableix l'apartat 1, el subjecte passiu convivent en una unió estable de parella ha d'acreditar l'existència d'aquesta unió, d'acord amb el que especifiquen les lletres següents:

»a) En el cas d'unió de parella estable heterosexual, mitjançant l'escriptura pública de formalització de la convivència atorgada com a mínim dos anys abans de la mort del causant o de la donació, o bé mitjançant acta

de notorietat de la convivència i del transcurs del període mínim de dos anys d'aquesta, als quals fa referència l'article 10 de la Llei 10/1998.

»b) En el cas d'unió de parella estable homosexual, mitjançant l'escriptura pública atorgada conjuntament, a què fa referència l'article 21 de la Llei 10/1998.»

CAPÍTOL II. IMPOSTOS INDIRECTES

SECCIÓ ÚNICA. IMPOST SOBRE TRANSMISSIONS PATRIMONIALS I ACTES JURÍDICS DOCUMENTATS

ARTICLE 10. TIPUS DE GRAVAMEN EN L'ADQUISICIÓ DE L'HABITATGE HABITUAL PER JOVES

1. El tipus impositiu aplicable a la transmissió d'un immoble que hagi de constituir l'habitatge habitual del subjecte passiu és del 5% si en la data de meritament de l'impost aquest té trenta-dos anys o menys, sempre que la base imposable en la seva darrera declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques no excedeixi els 30.000 euros.

2. Es considera habitatge habitual el que s'ajusta a la definició i als requisits establerts per la normativa de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

ARTICLE 11. MODIFICACIÓ DE LA LLETRA A DE L'APARTAT 2 DE L'ARTICLE 5 DE LA LLEI 21/2001, DEL 28 DE DESEMBRE, DE MESURES FISCALS I ADMINISTRATIVES

Es modifica la lletra a de l'apartat 2 de l'article 5 de la Llei 21/2001, que resta redactada de la manera següent:

«a) Són famílies nombroses les que defineix la Llei 25/1971, del 19 de juny, de protecció a la família nombrosa, tenint en compte les modificacions que d'aquest concepte han introduït les lleis de l'Estat 42/1994, del 30 de desembre, i 8/1998, del 14 d'abril.»

ARTICLE 12. MODIFICACIÓ DE LA LLETRA C DE L'ARTICLE 7 DE LA LLEI 21/2001

Es modifica la lletra c de l'article 7 de la Llei 21/2001, que resta redactada de la manera següent:

«c) Els altres documents tributen segons l'escala següent:

»Porció de base imposable (euros)	Tipus
»Fins a 30.000	0,5%
»De 30.000,01 i fins a 60.000	0,75%
»Més de 60.000	1%»

ARTICLE 13. BONIFICACIÓ DE LA QUOTA PER LA TRANSMISSIÓ D'HABITATGES A EMPRESES IMMOBILIÀRIES

1. La transmissió de la totalitat o d'una part d'un o més habitatges i els seus annexos a una empresa a la qual siguin aplicables les normes d'adaptació del Pla general de comptabilitat del sector immobiliari pot gaudir d'una bonificació del 70% de la quota de l'impost en la

modalitat de transmissió patrimonial onerosa, sempre que compleixi els requisits següents:

a) Que incorpori aquest habitatge al seu actiu circulant amb la finalitat de vendre'l.

b) Que la seva activitat principal sigui la construcció d'edificis, la promoció immobiliària o la compravenda de béns immobles per compte propi.

2. L'aplicació d'aquesta bonificació és provisional, per a la qual cosa només cal que es faci constar en l'escriptura pública que l'adquisició de la finca s'efectua amb la finalitat de vendre-la a un particular per al seu ús com a habitatge. Per a l'elevació a definitiva, el subjecte passiu haurà de justificar la venda posterior de la totalitat de l'habitatge i els seus annexos bé a una empresa que compleixi els mateixos requisits de l'apartat 1, o bé a una persona física per a cobrir les seves necessitats d'allotjament, dins el termini de tres anys des de la seva adquisició.

3. Si no es produeix la transmissió a què es refereix l'apartat 2 dins el període assenyalat o, si es produeix però no s'ha efectuat a favor dels adquirents concrets que s'hi assenyalen, el subjecte passiu ha de presentar, dins el termini reglamentari de presentació, comptat des de l'endemà de la data final del termini de tres anys, o de la data de la venda posterior, respectivament, una autoliquidació complementària sense bonificació i amb deducció de la quota ingressada, amb aplicació dels interessos de demora corresponents.

4. Als efectes de l'aplicació de la bonificació, cal tenir en compte les regles especials següents:

a) Quan es transmetin habitatges que formin part d'una edificació sencera en règim de propietat vertical, la bonificació només és aplicable en relació amb la superfície que s'assigni com a habitatge en la divisió en propietat horitzontal posterior, i en resta exclosa la superfície dedicada a locals comercials.

b) La bonificació és aplicable a l'habitatge i al terreny en què es troba enclavat sempre que formin una mateixa finca registral i la venda posterior dins el termini dels tres anys compregui la totalitat d'aquesta.

c) En el cas d'adquisició de parts indivises, el dia inicial del termini de tres anys a què fa referència l'apartat 2 és la data de l'adquisició de la primera part indivisa.

d) Queden expressament excloses de l'aplicació d'aquesta bonificació:

– Les adjudicacions d'immobles en subhasta judicial.
– Les transmissions de valors que incorrin en els supòsits a què es refereix l'article 17.2 del Text refós de la Llei de l'impost, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, del 24 de setembre.

5. El Govern ha d'aprovar per reglament les disposicions necessàries per a executar i desenvolupar aquest precepte.

CAPÍTOL III. TRIBUTACIÓ SOBRE EL JOC

SECCIÓ ÚNICA. MÀQUINES RECREATIVES I D'ATZAR

ARTICLE 14. QUOTA: MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 8 DE LA LLEI 21/2001, DEL 28 DE DESEMBRE, DE MESURES FISCALS I ADMINISTRATIVES

Amb efectes a partir de l'1 de gener de 2003, es modifica l'article 8 de la Llei 21/2001, que resta redactat de la manera següent:

«Article 8. Quotes fixes de les màquines recreatives i d'atzar

»Les quotes fixes de les màquines recreatives i d'atzar es fixen en les quantitats següents:

»1. En els supòsits d'explotació de màquines o aparells automàtics aptes per al joc, la quota aplicable s'ha de determinar en funció de la classificació de les màquines establerta pel Reglament de màquines recreatives i d'atzar, aprovat pel Decret 28/1997, del 21 de gener. D'acord amb aquesta classificació, són aplicables les quotes següents:

»a) Les màquines tipus "B" o recreatives amb premi: una quota trimestral de 887,25 euros. Si es tracta de màquines o aparells automàtics tipus "B" en què poden intervenir dos jugadors o més de manera simultània, sempre que el joc de cadascú sigui independent del d'altres jugadors, són aplicables les quotes següents:

»Màquines o aparells de dos jugadors: l'import que resulti de multiplicar per dos la quota fixada per la lletra a.

»Màquines o aparells de tres jugadors o més: 1.774 euros, més el resultat de multiplicar per 570 el producte del nombre de jugadors pel preu màxim autoritzat per a la partida.

»b) Per a les màquines tipus "C" o d'atzar, s'estableix una quota trimestral de 1.277,50 euros. Si es tracta de màquines o aparells automàtics tipus "C" en què poden intervenir dos jugadors o més de manera simultània sempre que el joc de cadascú sigui independent del d'altres jugadors, són aplicables les quotes següents:

»Màquines o aparells de dos jugadors: l'import que resulti de multiplicar per dos la quota fixada per la lletra b.

»Màquines o aparells de tres jugadors o més: 2.555 euros, més el resultat de multiplicar per 383,25 euros el nombre màxim de jugadors autoritzats.

»c) Per a les màquines tipus grua amb premis en espècie, s'estableix una quota trimestral de 625 euros.

»2. En el cas de modificació del preu màxim de 20 cèntims d'euro autoritzat per a la partida de màquines de tipus "B" o recreatives amb premi, la quota tributària de 887,25 euros a què es refereix l'apartat 1.a, s'ha d'incrementar de 16,40 euros per cada 5 cèntims d'euro en què el nou preu màxim autoritzat excedeixi 20 cèntims d'euro.»

ARTICLE 15. ACREDITACIÓ

Es modifica l'apartat 3 de l'article 34 de la Llei 25/1998, de 31 de desembre, de mesures administratives,

fiscals i d'adaptació a l'euro, que resta redactat de la manera següent:

«3. En el cas de màquines o aparells automàtics aptes per a la realització de jocs d'atzar, la taxa és exigible per trimestres naturals i s'acredita el primer dia de cada trimestre pel que fa a les màquines o els aparells autoritzats en trimestres precedents. A aquests efectes, la taxa s'acredita sempre que no consti fefaentment que abans del primer dia de cada trimestre natural s'ha renunciat a l'autorització d'explotació de la màquina o s'ha revocat aquesta per qualsevol causa. En el cas de màquines de nova autorització, la data d'acreditació de la taxa coincideix amb la data de l'autorització, i s'ha de satisfer la taxa del trimestre en curs dins el termini que es fixi per reglament. En el cas de transmissió de la màquina abans del termini que el reglament estableixi per al pagament del trimestre en curs, es pot establir, també per reglament, l'avanzament del seu pagament.»

CAPÍTOL IV. TRIBUTS PROPIS

SECCIÓ PRIMERA. IMPOST SOBRE ELS GRANS ESTABLIMENTS COMERCIALS

ARTICLE 16. MODIFICACIÓ DE L'APARTAT 4 DE L'ARTICLE 17 DE LA LLEI 16/2000, DEL 28 DE DESEMBRE, DE L'IMPOST SOBRE GRANS ESTABLIMENTS COMERCIALS

Es modifica l'apartat 4 de l'article 17 de la Llei 16/2000, que resta redactat de la manera següent:

«4. La domiciliació bancària del pagament del deute tributari dóna dret a una reducció de l'1% sobre la quota. Aquesta reducció es perd en el cas de manca de pagament del deute tributari en període voluntari.»

SECCIÓ SEGONA. DESTINACIÓ DELS INGRESSOS DE L'IMPOST SOBRE GRANS ESTABLIMENTS COMERCIALS

ARTICLE 17. MODIFICACIÓ DE LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL CINQUENA DE LA LLEI 15/2000, DEL 29 DE DESEMBRE, DE MESURES FISCALS I ADMINISTRATIVES

Es modifica la disposició addicional cinquena de la Llei 15/2000, que resta redactada de la manera següent:

«Disposició addicional cinquena. Criteris de distribució dels ingressos provinents de l'impost sobre grans establiments comercials

»Els ingressos obtinguts de l'impost sobre grans establiments comercials, que en cap cas no poden ésser destinats a ajuts específics per a empreses comercials, s'han de distribuir d'acord amb els criteris següents:

»a) Un mínim del 40% ha d'ésser destinat a infraestructures d'equipament municipal i urbanisme comercial.

»b) Un mínim del 30% ha d'ésser destinat a desenvolupament de plans d'actuació i dinamització comercial en àrees afectades pels emplaçaments de grans establiments comercials.

»c) Un mínim del 10% ha d'ésser destinat a desenvolupament de plans d'actuació mediambientals en àrees afectades pels emplaçaments de grans establiments comercials.»

SECCIÓ TERCERA. CÀNON DE L'AIGUA

ARTICLE 18. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 6/1999, DEL 12 DE JULIOL, D'ORDENACIÓ, GESTIÓ I TRIBUTACIÓ DE L'AIGUA

1. Es modifica l'apartat 3 de l'article 41 de la Llei 6/1999, que resta redactat de la manera següent:

«3. Les entitats subministradores tenen encomanada la gestió i la recaptació del cànon de l'aigua en els termes establerts per aquesta Llei. Així mateix, han de respondre solidàriament de l'ingrés de les quantitats que, en concepte de cànon de l'aigua, haguessin hagut d'exigir als usuaris, en els termes establerts pels articles 50 i 52.4. Les tasques atribuïdes a les entitats subministradores per aquesta Llei i els requisits formals necessaris per a dur-les a terme són les que es desenvolupen per reglament.»

2. Se suprimeix el paràmetre «Increment de temperatura (IT)», en l'apartat 1 de l'article 47 de la Llei 6/1999.

3. Es modifica el paràgraf de l'apartat 7 de l'article 47 de la Llei 6/1999 que regula el coeficient de salinitat, el qual resta redactat de la manera següent:

«Ks: és el coeficient de salinitat; els abocaments fets en aigües superficials continentals amb cabals superiors a 100 metres cúbics per segon en èpoques d'estiatge resten afectats d'un coeficient de salinitat per al paràmetre de les sals solubles equivalent a 0,2.»

4. Es modifica el paràgraf de l'apartat 7 de l'article 47 de la Llei 6/1999 que regula el coeficient d'abocament a sistema, el qual resta redactat de la manera següent:

«Ka: és el coeficient d'abocament a sistema; en relació amb abocaments efectuats a xarxes de clavegueram, col·lectors generals i emissaris públics corresponents a sistemes públics de sanejament, el tipus de gravamen específic determinat en funció de la càrrega contaminant abocada resta afectat pels coeficients següents:

»— coeficient 1,5, sempre que aquest tipus sigui inferior al previst, amb caràcter general, per als usos industrials. El tipus resultant no pot superar el previst per als usos industrials generals establerts pel primer paràgraf de l'article 47.1.

»— coeficient 1,25, sempre que el tipus de gravamen específic individualitzat sigui superior al previst amb caràcter general per als usos industrials.»

5. Se suprimeix el coeficient de regulació (Cr), en l'apartat 7 de l'article 47 de la Llei 6/1999.

6. Es modifica l'apartat 3 de l'article 49 de la Llei 6/1999, que resta redactat de la manera següent:

«3. La determinació de la quota del cànon de l'aigua aplicable als usos ramaders d'aigua, segons el sistema de determinació objectiva a què fa referència l'apartat segon d'aquest article, es fa segons la fórmula següent, desenvolupada en l'annex 7 d'aquesta Llei, i que es basa en dades relatives al tipus d'explotació, de bestiar i al nombre de places, que han d'ésser declarades pel subjecte passiu:

»Q = nombre de places per euro / plaça.»

7. Es modifica l'article 50 de la Llei 6/1999, que resta redactat de la manera següent:

«1. Les entitats subministradores resten obligades a cobrar als abonats, en nom i per compte de l'Agència Catalana de l'Aigua, l'import del cànon de l'aigua mitjançant la inclusió d'aquest en el mateix suport físic de la factura que documenta la contraprestació dels seus serveis, mentre l'Administració no faci ús de la facultat prevista en el número 5 d'aquest precepte.

»2. L'import del cànon de l'aigua s'ha de fer constar de manera diferenciada de qualsevol altre concepte dels inclosos en el document que incorpora la factura emesa per les entitats subministradores.

»3. L'entitat subministradora no està obligada a incloure en el document l'import del cànon de l'aigua quan s'acrediti la procedència d'alguna de les exempcions establertes per aquesta Llei.

»4. Les entitats subministradores han de declarar i ingressar, mitjançant autoliquidació, l'import recaptat en concepte de cànon de l'aigua a les entitats col·laboradores determinades per l'Agència Catalana de l'Aigua en la forma i els terminis establerts per reglament.

»5. L'Agència Catalana de l'Aigua pot, si es considera convenient, liquidar directament el cànon de l'aigua als usuaris.

»6. L'Agència Catalana de l'Aigua pot exigir a les entitats subministradores l'import del cànon de l'aigua que no s'hagués inclòs en el document que incorpora la factura emesa pel servei de subministrament d'aigua.

»7. Les quantitats que, incloses en el corresponent document en concepte de cànon de l'aigua, no s'haguessin satisfet pels usuaris han d'ésser comunicades i documentades per les entitats subministradores a l'Agència Catalana de l'Aigua en la forma i els terminis que es determinin per reglament. Aquestes quantitats han d'ésser directament exigibles als usuaris per l'Agència Catalana de l'Aigua d'acord amb la legislació tributària.

»8. L'exigibilitat del cànon de l'aigua coincideix, en el supòsit establert per l'apartat 7, amb la data d'expedició de les factures o dels rebuts pel subministrament d'aigua emesos però no pagats. En el cas de l'apartat 6, l'exigibilitat se situa en la data d'emissió de les factures que es determini per reglament.

»9. Les accions per l'eventual impagament del cànon de l'aigua són les que determina la legislació tributària vigent.

»10. L'Agència Catalana de l'Aigua comprova i investiga les activitats que integren o condicionen el rendiment del cànon de l'aigua, com ara el consum d'aigua, la facturació o la percepció d'aquest.»

8. Es modifiquen els apartats 2, 4 i 6 de l'article 52 de la Llei 6/1999, que resten redactats de la manera següent:

«2. Els subjectes passius i els que col·laboren en la funció de gestió i de recaptació, als quals aquesta Llei imposa obligacions de caràcter material o formal en relació amb la percepció dels ingressos que s'hi regulen, resten subjectes a les determinacions que en matèria d'inspeccions i règim sancionador estableix la legislació tributària.»

«4. En particular, la manca d'inclusió del cànon de l'aigua en el mateix document de la factura per les entitats subministradores d'aigua constitueix una infracció de caràcter greu sancionable amb una multa pecuniària del 50% al 150% de la quantia que s'hauria d'incloure en el document, a més d'haver de satisfer a l'Agència Catalana de l'Aigua l'import del cànon de l'aigua no inclòs en l'esmentat document.»

«6. L'incompliment de les obligacions que aquesta normativa imposa als contribuents i als que col·laboren en la gestió i la recaptació de l'impost, quan no és constitutiva d'infracció greu, es qualifica d'infracció simple, sancionable amb una multa de 6 a 900 euros. En particular, constitueixen infraccions simples:

«a) L'omissió en les declaracions de dades que estiguin en poder del contribuent o de l'obligat a recaptar en nom de l'Agència, que ha d'ésser sancionada amb una multa de 6 a 900 euros per cada dada omesa quan es tracti de dades significatives per a la determinació del deute tributari i la identificació del contribuent, l'acreditació o el període de liquidació.

«b) L'exigència del cànon de l'aigua en un document separat de la factura del subministrament, que ha d'ésser sancionada amb una multa de 6 a 60 euros per document emès.

«c) La inclusió incorrecta del cànon de l'aigua per les empreses subministradores, que ha d'ésser sancionada amb una multa de 6 a 900 euros per cada factura amb un màxim del 3% de la facturació total de l'aigua subministrada en l'exercici immediatament anterior.

«d) La presentació de rebuts impagats de les empreses subministradores amb errors que afectin la identificació dels contribuents o la determinació del deute tributari, que ha d'ésser sancionada amb una multa de 30 a 60 euros per cada dada omesa o incorrecta.

«e) L'ingrés en entitats col·laboradores del deute tributari sense el lliurament simultani del full de liquidació, que ha d'ésser sancionat amb una multa de 150 euros per liquidació.

«f) La manca d'instal·lació d'aparells de mesurament per al càlcul de la base imposable segons el sistema d'estimació directe amb incompliment de l'obligació a què fan referència els apartats 5.a i 7 de l'article 42, que ha d'ésser sancionada amb una multa de 150 a 900 euros. Aquesta conducta no és constitutiva d'infracció quan el subjecte passiu hagi optat, amb caràcter previ, pels sistemes d'estimació objectiva per a determinar la base imposable.»

9. Es modifica l'article 53 de la Llei 6/1999, que resta redactat de la manera següent:

«Article 53. Cànon de regulació i tarifa d'utilització

«1. Tenen també, particularment, la consideració d'ingrés propi de l'Agència Catalana de l'Aigua el cànon de regulació i la tarifa d'utilització establerts per l'article 114 del Reial decret legislatiu 1/2001, del 20 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'aigües, si la Generalitat explota i conserva les obres hidràuliques de regulació i específiques, per mitjà de l'Agència, amb càrrec al seu pressupost.

«2. Els beneficiats per les obres de regulació de les aigües superficials o subterrànies són els subjectes passius del cànon de regulació. I els beneficiats per altres obres hidràuliques específiques, incloses les de correcció del deteriorament del domini públic hidràulic, derivat de la seva utilització, són els subjectes passius de la tarifa d'utilització de l'aigua.

«3. L'Agència Catalana de l'Aigua liquida i recapta el cànon de regulació i la tarifa d'utilització d'acord amb el procediment establert per la normativa vigent en matèria d'aigües.»

10. Es modifica l'article 54 de la Llei 6/1999, que resta redactat de la manera següent:

«Article 54. Cànon d'utilització de béns de domini públic hidràulic

«1. En l'àmbit de competències de la Generalitat, l'ocupació, la utilització i l'aprofitament dels béns de domini públic hidràulic a què fa referència l'article 112 del Reial decret legislatiu 1/2001, del 20 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'aigües, que requereixin autorització o concessió es graven amb un cànon destinat a protegir i millorar aquest domini, l'aplicació del qual fa pública l'Agència Catalana de l'Aigua. Els concessionaris d'aigües són exempts del pagament del cànon per l'ocupació o la utilització dels terrenys de domini públic necessaris per a dur a terme la concessió.

«2. La base imposable de l'exacció a què fa referència l'apartat 1 ha d'ésser la següent:

«a) En els casos d'ocupació de terrenys del domini públic hidràulic, pel valor dels terrenys ocupats prenent com a referència el valor de mercat dels terrenys contigus.

«b) En el cas d'utilització del domini públic hidràulic, pel valor de la dita utilització o del benefici obtingut amb aquesta.

«c) En el cas d'aprofitament de béns de domini públic hidràulic, pel valor dels materials consumits o la utilització que proporcioni el dit aprofitament.

«3. El tipus de gravamen anual és del 5% en els supòsits establerts per les lletres a i b de l'apartat 2, i del 100% en el supòsit establert per la lletra c, que s'ha d'aplicar sobre el valor de la base imposable resultant en cada cas.

«4. L'Agència Catalana de l'Aigua gestiona i recapta el cànon d'utilització de béns del domini públic hidràulic d'acord amb el procediment establert per la normativa vigent en matèria d'aigües.»

11. Es modifica l'annex 3.b de la Llei 6/1999, que resta redactat de la manera següent:

«b) Canals amb totalitzadors en tots els punts d'abocament, que permetin el mesurament i el control de forma acumulada dels cabals abocats. Els canals han de complir les normes ISO 1438 (1980) i 4359 (1953) i estar instal·lats segons el que aquestes disposen; en el cas que no es compleixin aquestes normes, cal disposar de la documentació que descriu la fórmula aplicable al canal instal·lat i les condicions d'utilització. En tot cas, cal disposar dels certificats de calibració i d'instal·lació correcta del canal emesos per la casa fabricant i

per la casa instal·ladora, respectivament, o bé per un organisme oficial.»

12. Se suprimeix l'annex 5 de la Llei 6/1999.

13. Es modifica l'annex 6 de la Llei 6/1999, que resta redactat de la manera següent:

«Annex 6. Coeficient de dilució

»Barem del coeficient de dilució, en funció dels valors de dilució inicial d'emissaris submarins.

»Valor de dilució inicial:	Coeficient per dilució (Kd)
»11.000 o més	0,60
»Entre 7.000 i menys d'11.000	0,65
»Entre 4.000 i menys de 7.000	0,70
»Entre 2.000 i menys de 4.000	0,75
»Entre 1.000 i menys de 2.000	0,75
»Entre 1.000 i menys de 2.000	0,80
»Entre 100 i menys de 1.000	0,85
»Menys de 100	1»

14. S'afegeix un annex 7 a la Llei 6/1999, amb el text següent:

«Annex 7. Sistemes de determinació de la quota per als establiments ramaders

»Tipus d'explotació

»Engreix d'ànecs	0,0185 euros /plaça
»Engreix de guatlles	0,003360 euros /10 places
»Engreix de pollastres	0,0185 euros /plaça
»Engreix de galls dindi	0,0361 euros /plaça
»Engreix de perdus	0,0076 euros /plaça
»Avicultura de posta	0,0403 euros /plaça
»Pollets de cria	0,007560 euros /plaça
»Cria de boví	0,6243 euros /plaça
»Engreix de vedells	1,7821 euros /plaça
»Vaques lleteres	4,1600 euros /plaça
»Boví de llet	5,9429 euros /plaça
»Vedelles de reposició	2,9735 euros /plaça
»Cabrum de reproducció	0,5848 euros /plaça
»Cabrum de reposició	0,2919 euros /plaça
»Cabrum de sacrifici	0,1968 euros /plaça
»Producció de conill	0,3508 euros /plaça
»Bestiar equí	5,1940 euros /plaça
»Oví d'engreix	0,2447 euros /plaça
»Ovelles de reproducció	0,7344 euros /plaça
»Ovelles de reposició	0,3651 euros /plaça
»Porcí d'engreix	0,6832 euros /plaça
»Producció porcina	1,4245 euros /plaça
»Porcí de transició	0,3137 euros /plaça»

»El tipus de gravamen específic per usos ramaders s'afecta amb un coeficient 0, llevat que hi hagi contaminació de caràcter especial en naturalesa o en quanti-

tat, comprovada pels serveis d'inspecció de l'Administració competent.»

ARTICLE 19. TERMINIS DE PAGAMENT DE QUOTES IMPAGADES PELS CONCEPTES DEL CÀNON D'INFRAESTRUCTURA HIDRÀULICA I DE L'INCREMENT DE LA TARIFA DE SANEJAMENT

1. Les quotes impagades pels subjectes passius de l'increment de la tarifa de sanejament i del cànon d'infraestructura hidràulica, corresponents a imports facturats a usuaris domèstics per entitats subministradores d'aigua, que han estat degudament justificades a l'organisme gestor amb posterioritat a l'1 de gener de 1999, s'han de fer efectives en els terminis establerts per la normativa vigent de recaptació.

2. Sens perjudici del que estableix l'apartat 1, els ajornaments i els fraccionaments de pagament del deute s'han de tramitar, de manera excepcional, sense interessos.

3. En el cas de manca de pagament o de pagament fora de termini d'alguna de les fraccions, es declaren vençuts la resta de terminis, que han d'ésser exigits per la via de constrenyiment, d'acord amb el que estableix la normativa aplicable als tributs de la Generalitat.

SECCIÓ QUARTA. TAXES

ARTICLE 20. MODIFICACIÓ DEL TÍTOL IV DE LA LLEI 15/1997, DEL 24 DE DESEMBRE, DE TAXES I PREUS PÚBLICS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

1. Es modifica l'article 83 bis del capítol III del títol IV de la Llei 15/1997, que resta redactat de la manera següent:

«Constitueix el fet imposable de la taxa la realització, per la Direcció General de Tributs, de la valoració de rendes, productes, béns, despeses i altres elements del fet imposable a sol·licitud de la persona interessada amb caràcter previ a la realització del fet imposable corresponent, en l'àmbit de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats i de l'impost sobre successions i donacions.»

2. Es modifica l'article 83 quinquies del capítol III del títol IV de la Llei 15/1997, que resta redactat de la manera següent:

«La quota de la taxa es fixa en 325 euros per cada bé valorat. Si la sol·licitud de valoració comporta valorar una pluralitat de béns, s'ha d'exigir, a més, la quota corresponent a la valoració de cadascun dels béns.»

ARTICLE 21. MODIFICACIÓ DEL TÍTOL V DE LA LLEI 15/1997

1. Es modifica l'article 97 del capítol III del títol V de la Llei 15/1997, que resta redactat de la manera següent:

«Article 97. Quota

»L'import de la quota és:

»1. Matrícula i serveis per a alumnes oficials: 132,43 euros

»2. Matrícula i drets d'examen del certificat de cicle elemental per a alumnes lliures: 49,06 euros

»3. Matrícula i drets d'examen del certificat d'aptitud per a alumnes lliures: 49,06 euros»

2. Es modifica el capítol iv del títol v de la Llei 15/1997, que resta redactat de la manera següent:

«Capítol iv. Taxa per la prestació dels serveis docents de l'Escola Superior de Conservació i Restauració de Béns Culturals de Catalunya i per la prestació dels serveis docents que condueixen a l'obtenció del títol de Disseny de l'especialitat corresponent als ensenyaments de Disseny que estableix l'article 49 de la Llei orgànica 1/1990, del 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu.

»Article 99. Fet imposable

»Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis docents de l'Escola Superior de Conservació i Restauració de Béns Culturals de Catalunya i la prestació dels serveis docents que condueixen a l'obtenció del títol de Disseny de l'especialitat corresponent.

»Article 100. Subjecte passiu

»És subjecte passiu de la taxa qui sollicita la prestació dels serveis docents a què es refereix aquest capítol.

»Article 101. Acreditament

»La taxa s'acredita mitjançant la realització del fet imposable, però pot ésser exigida en el moment de sol·licitar el servei.

»Article 102. Quota

»L'import de la quota és:

»1. Matrícula:

»1.1. Curs complet: 593,20 euros

»1.2. Assignatura anual (per cada hora setmanal de l'assignatura): 19,80 euros

»1.3. Assignatura quadrimestral (per cada hora setmanal de l'assignatura): 9,90 euros

»2. Proves d'accés: 47,50 euros

»3. Projecte final de carrera: 87,30 euros

»4. Secretaria:

»4.1. Expedient acadèmic, certificació acadèmica o trasllat acadèmic: 16,70 euros

»4.2. Compulsa de documents: 3,60 euros

»4.3. Expedició de targeta d'identitat d'estudiant al centre: 3,60 euros

»Article 103. Exempcions i bonificacions

»1. Als alumnes membres de famílies nombroses, els són aplicables les exempcions i les bonificacions establertes per la legislació vigent relativa a la protecció d'aquestes famílies.

»2. Són exempts del pagament de la taxa de matrícula de l'apartat 1 de l'article 102 els alumnes que tenen la condició de becaris amb càrrec als pressupostos de l'Estat. A l'efecte de formalització de la matrícula, els

sol·licitants de beca poden fer la sol·licitud amb caràcter condicional, sense fer pagament previ de la quota. Els alumnes que no acreditin oportunament l'obtenció d'aquest benefici estan obligats al pagament immediat de la taxa, sense que calgui un requeriment previ de l'Administració. La manca de pagament, en aquest cas, comporta l'anul·lació de la matrícula condicional.

»Article 103 bis. Afectació

»Els ingressos derivats de la taxa, que es paga al mateix centre docent, resten afectats al finançament del foment de la conservació i la restauració de béns culturals i del disseny.»

3. Es modifica el capítol vi del títol v de la Llei 15/1997, que resta redactat de la manera següent:

«Capítol vi. Taxa per la inscripció a la prova d'accés als cicles formatius de grau mitjà, i a la prova d'accés als cicles formatius de grau superior de formació professional específica i dels ensenyaments d'arts plàstiques i de disseny, i per la inscripció a les proves de caràcter específic per a l'accés als ensenyaments de règim especial de tècnic d'esport i tècnic superior d'esport

»Article 107 bis. Fet imposable

»Constitueix el fet imposable de la taxa la inscripció a la prova d'accés als cicles formatius de grau mitjà i a la prova d'accés als cicles formatius de grau superior de formació professional específica i dels ensenyaments d'arts plàstiques i de disseny, i també la inscripció a la prova de caràcter específic per a l'accés als ensenyaments de règim especial de tècnic d'esport i tècnic superior d'esport.

»Article 107 ter. Subjecte passiu

»Són subjectes passius de la taxa les persones que s'inscriuen a les proves.

»Article 107 quater. Acreditament

»La taxa s'acredita mitjançant la prestació del servei i s'exigeix en el moment de la inscripció.

»Article 107 quinquies. Quota

»L'import de la quota és:

»1. Prova d'accés als cicles formatius de grau mitjà de formació professional específica: 15,47 euros

»2. Prova d'accés als cicles formatius de grau mitjà dels ensenyaments d'arts plàstiques i disseny: 15,47 euros

»3. Prova d'accés als cicles formatius de grau superior de formació professional específica: 24,93 euros

»4. Prova d'accés als cicles formatius de grau superior dels ensenyaments d'arts plàstiques i disseny: 24,93 euros

»5. Prova de caràcter específic per a l'accés als ensenyaments de règim especial de tècnic d'esport o tècnic superior d'esport en qualsevol modalitat esportiva: 45 euros.

»Article 107 sexties. Exempcions i bonificacions

»1. A les persones membres de famílies nombroses, els són aplicables les exempcions i les bonificacions establertes per la legislació vigent relativa a la protecció d'aquestes famílies.

»2. Són exempts de pagar la taxa exigida, amb la justificació documental prèvia de llur situació, els subjectes passius que estiguin en situació d'incapacitat permanent total o absoluta.

»3. Són exempts de pagar la taxa exigida, amb la justificació documental prèvia de llur situació, els subjectes passius la renda anual total de la unitat familiar a la qual pertanyin, dividida pel nombre de membres que la integren, sigui inferior al 75% del salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de pagues extraordinàries.

»4. Són exemptes de pagar la taxa exigida, amb la justificació documental prèvia de llur situació, les persones subjectes a mesures privatives de llibertat.»

ARTICLE 22. MODIFICACIÓ DEL TÍTOL VII DE LA LLEI 15/1997

1. Se suprimeix l'article 143 del capítol I del títol VII de la Llei 15/1997.

2. Se suprimeix l'apartat 3 de l'article 147 del capítol II del títol VII de la Llei 15/1997.

3. Es modifica l'apartat 1 de l'article 169 del capítol V del títol VII de la Llei 15/1997, que resta redactat de la manera següent:

«1. Per l'estudi i l'informe previs a la resolució dels expedients d'autorització administrativa o el registre de creació, ampliació, modificació, permís de funcionament, trasllat o tancament de centres, serveis i establiments.»

4. Es modifiquen els articles 187, 188, 189 i 190 del capítol X del títol VII de la Llei 15/1997, que resten redactats de la manera següent:

«Article 187. Fet imposable

»Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació que fa l'Institut d'Estudis de la Salut dels serveis consignats per l'article 190.

«Article 188. Subjectes passius

»Són subjectes passius de la taxa les persones a les quals es presten els serveis.

«Article 189. Acreditament

»La taxa s'acredita amb la prestació dels serveis constitutius del fet imposable, però en pot ésser exigít el pagament a la bestreta en el moment que les persones interessades en fan la sol·licitud.

«Article 190. Quota

»1. Inscripció en les convocatòries de les proves per a obtenir el diploma acreditatiu del nivell bàsic dels programes de formació en atenció sanitària immediata per al personal de transport sanitari.

»1.1. Prova de coneixements teòrics: 16,10 euros

»1.2. Prova de coneixements pràctics: 64,34 euros

»2. Per l'expedició del certificat que habilita personal no mèdic per a l'ús d'aparells desfibrilladors externs automàtics, i també les successives renovacions d'aquest certificat: 4,25 euros.»

5. S'afegeix un nou capítol XVII al títol VII de la Llei 15/1997, amb el text següent:

«Capítol XVII. Taxa per la formació higiènica dels manipuladors d'aliments d'alt risc.

»Article 215 bis. Fet imposable

»Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis consignats per l'article 215 quinquies, amb relació a la formació de manipuladors d'aliments d'alt risc.

»Article 215 ter. Subjecte passiu

»Són subjectes passius de la taxa les persones a les quals es presten els serveis.

»Article 215 quater. Acreditament

»La taxa s'acredita amb la prestació dels serveis constitutius del fet imposable, però en pot ésser exigít el pagament a la bestreta en el moment que les persones interessades en fan la sol·licitud.

»Article 215 quinquies. Quota

»Per la inscripció, la realització del curs de formació i l'expedició de la documentació acreditativa de l'assistència i l'aprofitament: 18 euros.

»Article 215 sexties. Afectació de la taxa

»Aquesta taxa té caràcter finalista, per la qual cosa, de conformitat amb el que estableix l'article 3, els ingressos derivats de la taxa resten afectats a actuacions tendents a la millora del control sanitari i la protecció de la salut.»

6. S'afegeix un nou capítol XVIII al títol VII de la Llei 15/1997, amb el text següent:

«Capítol XVIII. Taxa per l'emissió del certificat de venda lliure de productes cosmètics

»Article 215 septies. Fet imposable

»Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis consignats per l'article 215 decies.

»Article 215 octies. Subjectes passius

»Són subjectes passius de la taxa les persones a les quals es presten els serveis.

»Article 215 novies. Acreditament

»La taxa s'acredita amb la prestació dels serveis constitutius del fet imposable, però en pot ésser exigít el pagament a la bestreta en el moment que les persones interessades en fan la sol·licitud.

»Article 215 decies. Quota

»Per l'emissió del certificat de venda lliure de productes cosmètics: 14 euros. Aquest import comprèn l'expedició del document per un màxim de 10 productes cosmètics, i 0,70 euros addicionals per cadascun dels productes cosmètics quan se sol·liciti un certificat amb més de 10 productes.»

7. S'afegeix una disposició addicional sisena a la Llei 15/1997, amb el text següent:

«1. Quan en virtut de la normativa aplicable es transfeixin o deleguin a una altra administració pública o ens públic serveis del Departament de Sanitat i Seguretat Social gravats amb alguna de les taxes contingudes en el títol VII d'aquesta Llei, aquests tributs s'han de con-

siderar ingressos propis de la mateixa administració pública o ens públic.

»2. Juntament amb el rendiment, la cessió de la taxa comprèn la gestió corresponent, les actuacions per a cobrar-ne l'import, tant per via voluntària com per via executiva; la revisió dels actes de naturalesa tributària, i la instrucció i la resolució del recurs de reposició previ a la reclamació econòmica administrativa davant la Junta Superior de Finances.»

ARTICLE 23. MODIFICACIÓ DEL TÍTOL VIII DE LA LLEI 15/1997

1. Es modifica el capítol III del títol VIII de la Llei 15/1997, que resta redactat de la manera següent:

«Capítol III. Taxa per l'expedició del títol de capacitat per a l'exercici de la professió de transportista per carretera, per a l'activitat de conseller o consellera de seguretat per al transport de mercaderies perilloses per carretera, per ferrocarril o per via navegable o del certificat de conductor o conductora per al transport de mercaderies o de viatgers per carretera

»Article 226. Fet imposable

»Constitueix el fet imposable de la taxa l'expedició del títol de capacitat per a l'exercici de la professió de transportista per carretera, per a l'activitat de conseller o consellera de seguretat per al transport de mercaderies perilloses per carretera, per ferrocarril o per via navegable o del certificat de conductor o conductora per al transport de mercaderies o de viatgers per carretera.

»Article 227. Subjectes passius

»Són subjectes passius de la taxa els qui sol·liciten el títol de capacitat per a l'exercici de la professió de transportista per carretera o per a l'activitat de conseller o consellera de seguretat per al transport de mercaderies perilloses per carretera, per ferrocarril o per via navegable o el certificat de conductor o conductora per al transport de mercaderies o de viatgers per carretera.

»Article 228. Acreditament

»La taxa s'acredita en el moment de la sol·licitud, però l'ingrés de la taxa s'ha de fer abans de l'expedició del certificat.

»Article 229. Quota

»La quota de la taxa per cada certificat és de 16,53 euros.»

2. S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 2 de l'article 230 del capítol IV del títol VIII de la Llei 15/1997, amb el text següent:

«No estan sotmesos a aquesta taxa els informes emesos per les comissions territorials d'urbanisme dins els procediments per a l'aprovació del planejament urbanístic general o derivat establerts per la Llei 2/2002, del 14 de març, d'urbanisme, llevat dels supòsits establerts per l'article 233.7, 8 i 9.»

3. S'afegeixen els apartats 7, 8 i 9 a l'article 233 del capítol IV del títol VIII de la Llei 15/1997, amb el text següent:

«7. Per informes de facultatius emesos dins els supòsits de subrogació establerts per l'article 88 de la Llei 2/2002, sempre que aquesta subrogació es produeixi a instància dels interessats en la tramitació de plans urbanístics derivats i dels projectes d'urbanització complementaris, en el cas de 10 hectàrees o fracció: 115,14 euros

»7.1 Per cada 10 hectàrees més o fracció: 62,10 euros

»7.2 En el cas que calgués sortir més dies al camp: 86,31 euros

»7.3 Més, si escau, el preu de les fotografies, per foto: 1,96 euros

»8. Per informes preceptius per autoritzacions d'usos i obres provisionals l'emissió dels quals correspon a la comissió territorial d'urbanisme que pertorqui, de conformitat amb l'article 54 de la Llei 2/2002: 41,61 euros.

»8.1. Si calgués sortir al camp: 86,31 euros.

»8.2. Més, si escau, el preu de les fotografies, per foto: 1,96 euros.

»9. Per informes de les comissions territorials d'urbanisme competents, en el supòsit establert per l'article 50 de la Llei 2/2002, relatiu a l'aprovació en sòl no urbanitzable de projectes de reconstrucció i rehabilitació de masies i cases rurals i de projectes d'exploració de recursos naturals: 41,61 euros.

»9.1. Si calgués sortir al camp, per dia: 86,31 euros.

»9.1bis. Més, si s'escau, el preu de les fotografies, per foto: 1,96 euros.»

4. Es modifiquen els coeficients dels apartats a, b, c i d de l'article 251 del capítol VIII del títol VIII de la Llei 15/1997, que resten redactats de la manera següent:

«a)

$$c = \frac{2,7}{5,5} \cong 0,50$$

»b)

$$c = \frac{0,8}{5,5} \cong 0,15$$

»c)

$$c = \frac{0,5}{5,5} \cong 0,10$$

»d)

$$c = \frac{0,3}{5,5} \cong 0,05$$

5. S'afegeix un article 259 bis al capítol X del títol VIII de la Llei 15/1997, amb el text següent:

«Article 259 bis. Exempcions i bonificacions

»Són exempts de la taxa per l'ocupació de terrenys o la utilització de béns de domini públic i l'aprofitament dels seus materials en virtut de concessions o autoritza-

cions del Departament atorgades a administracions i ens públics, en l'àmbit de les seves competències en matèria de transport.»

ARTICLE 24. MODIFICACIÓ DEL TÍTOL IX DE LA LLEI 15/1997

1. S'afegeix un article 267 bis al capítol II del títol IX de la Llei 15/1997, amb el text següent:

«Article 267 bis. Afectació

«Aquesta taxa té caràcter finalista, per la qual cosa, de conformitat amb el que estableix l'article 3, els ingressos derivats de la taxa resten afectats a la conservació d'aquest recurs cinegètic a les partides corresponents del Departament de Medi Ambient.»

2. S'afegeix un apartat 5 a l'article 271 del capítol III del títol IX de la Llei 15/1997, amb el text següent:

«5. Per l'autorització en relació amb la utilització confinada i l'alliberament voluntari d'organismes genèticament modificats (OGM) amb finalitats d'investigació i desenvolupament i qualsevol altra diferent de la comercialització.

»5.1. Sol·licitud d'autorització de la utilització confinada

»5.1.1. Per comunicació de primera utilització d'instal·lacions de risc nul o insignificant: 150 euros

»5.1.2. Per autorització de primera utilització d'instal·lacions per activitats confinades de risc baix o moderat: 300 euros

»5.1.3. Per autorització de primera utilització d'instal·lacions per activitats confinades amb risc alt: 600 euros

»5.2. Seguiment anual d'activitats de la utilització confinada

»5.2.1. Per comunicació d'activitats amb OGM en instal·lacions prèviament notificades de risc nul o insignificant: 225 euros

»5.2.2. Per autorització d'activitats amb OGM de risc baix o moderat en instal·lacions prèviament autoritzades per activitats d'aquests riscos o superiors: 450 euros

»5.2.3. Per autorització d'activitats amb OGM d'alt risc en instal·lacions prèviament autoritzades per activitats d'aquest risc: 1025 euros

»5.3. Alliberament: 995 euros»

3. S'afegeix un segon paràgraf al punt 2.1 del subapartat 2 de l'article 275 del capítol IV del títol IX de la Llei 15/1997, amb el text següent:

«Els ingressos procedents de la recaptació d'aquests imports s'afecten a la millora dels recursos destinats a facilitar les actuacions en matèria de salut dels animals.»

4. Es modifica l'article 284 del capítol VI del títol IX de la Llei 15/1997, que resta redactat de la manera següent:

«Article 284. Quota

»La quota de la taxa per permisos de zones de pesca controlada és:

	»Salmònids amb mort / Salmònids sense mort	
»Tarifa general	9 euros	6 euros
»Membre de la societat de pescadors que gestiona la zona o pescador o pescadora federat	4,80 euros	3,5 euros
»Membre de la societat de pescadors que gestiona la zona i que, a més, és federat	1,8 euros	1,5 euros
	»Intensiu amb mort / Intensiu sense mort	
»Tarifa general	12 euros	8 euros
»Membre de la societat de pescadors que gestiona la zona o pescador o pescadora federat	9 euros	6 euros
»Membre de la societat de pescadors que gestiona la zona i que, a més, és federat	4,5 euros	3 euros
	»Ciprínids (diari) / Ciprínids (anual)	
»Tarifa general	2,5 euros	18,5 euros
»Membre de la societat de pescadors que gestiona la zona o pescador o pescadora federat	1,7 euros	12 euros
»Membre de la societat de pescadors que gestiona la zona i que, a més, és federat	0,5 euros	5 euros»

5. Es modifica l'article 285 del capítol vi del títol ix de la Llei 15/1997, que resta redactat de la manera següent:

«Són exempts d'aquesta taxa els subjectes passius que acreditin documentalment la situació d'incapacitat permanent total o absoluta, i les persones menors de catorze anys.

«Els subjectes passius que acreditin documentalment la condició de jubilat i que estiguin federats també són exempts del pagament d'aquesta taxa, de dilluns a dijous, sempre que aquests dies no siguin festius i vigílies de festius.»

6. S'afegeix un article 294 bis al capítol viii del títol ix de la Llei 15/1997, amb el text següent:

«Article 294 bis. Afectació de la taxa

«Aquesta taxa té caràcter finalista, per la qual cosa, de conformitat amb l'article 3, els ingressos derivats de la taxa resten afectats a la conservació d'aquest recurs piscícola a les partides corresponents del Departament de Medi Ambient i del Departament d'Agricultura Ramaderia i Pesca.»

7. Es modifiquen els apartats 2.1, 2.2, 2.3, 2.4 i 2.5 de l'article 298 del capítol x del títol ix de la Llei 15/1997, que queden redactats de la manera següent:

«2. Títols per a l'exercici de l'activitat professional nauticopesquera i de busseig i per a l'exercici de l'activitat nauticoesportiva i subaquaticoesportiva.

»2.1. Drets d'examen

»2.1.1. Per a l'obtenció dels títols per a l'exercici de l'activitat professional nauticopesquera i de busseig que requereix un examen únic: 20 euros

»2.1.2. Per a l'obtenció dels títols per a l'exercici de l'activitat professional nauticopesquera i de busseig que requereixen un examen per assignatura o mòdul: 20 euros

»2.1.3. Per a l'obtenció del títol per a l'exercici de l'activitat nauticoesportiva de patró/ona de navegació bàsica (examen teòric): 40 euros

»2.1.4. Per a l'obtenció del títol per a l'exercici de l'activitat nauticoesportiva de patró/ona de navegació bàsica (examen pràctic): 66 euros

»2.1.5. Per a l'obtenció del títol per a l'exercici de l'activitat nauticoesportiva de patró/ona d'embarcacions d'esbarjo (examen teòric): 47 euros

»2.1.6. Per a l'obtenció del títol per a l'exercici de l'activitat nauticoesportiva de patró/ona d'embarcacions d'esbarjo (examen pràctic): 66 euros

»2.1.7. Per a l'obtenció del títol per a l'exercici de l'activitat nauticoesportiva de patró/ona de iot (examen teòric): 60 euros

»2.1.8. Per a l'obtenció del títol per a l'exercici de l'activitat nauticoesportiva de patró/ona de iot (examen pràctic): 119 euros

»2.1.9. Per a l'obtenció del títol per a l'exercici de l'activitat nauticoesportiva de capità/ana de iot (examen teòric): 80 euros

»2.1.10. Per a l'obtenció del títol per a l'exercici de l'activitat nauticoesportiva de capità/ana de iot (examen pràctic): 119 euros

»2.1.11. Exàmens per a l'obtenció dels títols subaquaticoesportius: 80 euros

»2.1.12. Examen per a l'obtenció del títol de patró/ona de moto nàutica: 40 euros

»2.2. Expedició de títols i targetes:

»2.2.1. Expedició de títols i targetes d'identitat professional per a l'exercici de l'activitat nauticopesquera i de busseig: 34 euros

»2.2.2. Expedició de títol i targeta d'acreditació de la titulació per a l'exercici de l'activitat nauticoesportiva de patró/ona de navegació bàsica: 40 euros

»2.2.3. Expedició de títol i targeta d'acreditació de la titulació per a l'exercici de l'activitat nauticoesportiva de patró/ona d'embarcacions d'esbarjo: 40 euros

»2.2.4. Expedició de títol i targeta d'acreditació de la titulació per a l'exercici de l'activitat nauticoesportiva de patró/ona de iot: 57 euros

»2.2.5. Expedició de títol i targeta d'acreditació de la titulació per a l'exercici de l'activitat nauticoesportiva de capità/ana de iot: 57 euros

»2.2.6. Expedició de títols i targetes d'acreditació de la titulació per a l'exercici de l'activitat subaquaticoesportiva: 34 euros

»2.2.7. Expedició de títol i targeta d'acreditació de la titulació per a l'exercici de l'activitat nauticoesportiva de patró/ona de moto nàutica: 40 euros

»2.3. Renovació de targetes

»2.3.1. Renovació de targetes d'acreditació de la titulació per a l'exercici de l'activitat nauticoesportiva, subaquaticoesportiva (per caducitat, pèrdua, robatori i eliminació de la nota restrictiva): 34 euros

»2.3.2. Renovació de targetes d'acreditació de la titulació per a l'exercici de l'activitat professional nauticopesquera i de busseig professional (per caducitat, pèrdua, robatori i eliminació de la nota restrictiva): 34 euros

»2.4. Expedició de duplicats de certificats d'examen, de títol (diplomes) i de targetes

»2.4.1. Expedició de duplicats de certificats d'examen, de títols per a l'exercici de l'activitat professional nauticopesquera i de busseig i de duplicats de diplomes de qualsevol títol: 14 euros

»2.5. Convalidació d'assignatures i títols

»2.5.1. Convalidació d'assignatures i títols nauticopesquers: 20 euros»

8. Se suprimeixen els apartats 2.6, 2.6.1, 2.6.2 i 2.6.3 de l'article 298 que passen a constituir l'apartat 4 i els subapartats 4.1, 4.2 i 4.3 del mateix article del capítol x del títol ix de la Llei 15/1997.

9. Es modifiquen l'encapçalament i els articles 316, 317, 318, 319 del capítol xiv del títol ix de la Llei 15/1997, que resten redactats de la manera següent:

«Capítol xiv. Taxa per la inscripció, la certificació de les dades i l'ampliació en el Consell Català de la Producció Agrària Ecològica

»Article 316. Fet imposable

»Constitueix el fet imposable de la taxa la inscripció, la certificació de les dades o l'ampliació de finques, indústries, empreses importadores i comercialitzadores en els registres establerts per la normativa vigent.

»Article 317. Subjecte passiu

»Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques que sol·licitin els serveis corresponents a què fa referència l'article 316.

»Article 318. Acreditament

»La taxa s'acredita en el moment que la persona interessada sol·licita el servei, però pot ésser exigida la justificació de l'ingrés de la taxa en el moment de la presentació de la sol·licitud.

»Article 319. Quota

»La quota de la taxa establerta en aquest capítol és:

»1. Per inscripció en els registres: 150 euros

»2. Per l'emissió del certificat anual d'actualització de les dades: 150 euros

»3. Per l'ampliació de finques, indústries, empreses importadores i comercialitzadores: 48,08 euros»

10. Es modifica l'article 319 bis del capítol xvi del títol ix de la Llei 15/1997, que resta redactat de la manera següent:

«Constitueix el fet imposable de la taxa per productes emparats la prestació dels serveis de supervisió necessaris que acreditin el compliment del sistema de control establert en el Reglament (CEE) 2092/91.»

11. Es modifica l'article 319 quinquies del capítol xvi del títol ix de la Llei 15/1997, que resta redactat de la manera següent:

«La quota de la taxa per producte emparat és:

»1. a) En el cas de l'obtenció de productes exclusivament ecològics, quan el volum de facturació anual per la venda de producte no superi els 12.000 euros: 30 euros

»b) En el cas de l'obtenció de productes ecològics i convencionals dins la mateixa explotació, indústria i dependència, quan el volum de facturació anual per la venda de producte ecològic no superi els 12.000 euros: 35 euros

»2. a) En el cas de l'obtenció de productes exclusivament ecològics, quan el volum de facturació anual per la venda de producte estigui comprès entre els 12.001 euros i els 30.000 euros: 125 euros.

»b) En el cas de l'obtenció de productes ecològics i convencionals dins la mateixa explotació, indústria i dependència, quan el volum de facturació anual per la venda de producte ecològic estigui comprès entre els 12.001 euros i els 30.000 euros: 150 euros.

»3. a) En el cas de l'obtenció de productes exclusivament ecològics, quan el volum de facturació anual per

la venda de producte estigui comprès entre els 30.001 euros i els 60.000 euros: 270 euros.

»b) En el cas de l'obtenció de productes ecològics i convencionals dins la mateixa explotació, indústria i dependència, quan el volum de facturació anual per la venda de producte ecològic estigui comprès entre els 30.001 euros i els 60.000 euros: 325 euros.

»4. a) En el cas de l'obtenció de productes exclusivament ecològics, quan el volum de facturació anual per la venda de producte estigui comprès entre els 60.001 euros i els 90.000 euros: 450 euros.

»b) En el cas de l'obtenció de productes ecològics i convencionals dins la mateixa explotació, indústria i dependència, quan el volum de facturació anual per la venda de producte ecològic estigui comprès entre els 60.001 euros i els 90.000 euros: 540 euros.

»5. a) En el cas de l'obtenció de productes exclusivament ecològics, quan el volum de facturació anual per la venda de producte estigui comprès entre els 90.001 euros i els 120.000 euros: 735 euros.

»b) En el cas de l'obtenció de productes ecològics i convencionals dins la mateixa explotació, indústria i dependència, quan el volum de facturació anual per la venda de producte ecològic estigui comprès entre els 90.001 euros i els 120.000 euros: 880 euros.

»6. a) En el cas de l'obtenció de productes exclusivament ecològics, quan el volum de facturació anual per la venda de producte estigui comprès entre els 120.001 euros i els 180.000 euros: 1.200 euros.

»b) En el cas de l'obtenció de productes ecològics i convencionals dins la mateixa explotació, indústria i dependència, quan el volum de facturació anual per la venda de producte ecològic estigui comprès entre els 120.001 euros i els 180.000 euros: 1.440 euros.

»7. a) En el cas de l'obtenció de productes exclusivament ecològics, quan el volum de facturació anual per la venda de producte estigui comprès entre els 180.001 euros i els 240.000 euros: 1.890 euros.

»b) En el cas de l'obtenció de productes ecològics i convencionals dins la mateixa explotació, indústria i dependència, quan el volum de facturació anual per la venda de producte ecològic estigui comprès entre els 180.001 euros i els 240.000 euros: 2.270 euros.

»8. a) En el cas de l'obtenció de productes exclusivament ecològics, quan el volum de facturació anual per la venda de producte estigui comprès entre els 240.001 euros i els 360.000 euros: 3.000 euros.

»b) En el cas de l'obtenció de productes ecològics i convencionals dins la mateixa explotació, indústria i dependència, quan el volum de facturació anual per la venda de producte ecològic estigui comprès entre els 240.001 euros i els 360.000 euros: 3.600 euros.

»9. a) En el cas de l'obtenció de productes exclusivament ecològics, quan el volum de facturació anual per la venda de producte estigui comprès entre els 360.001 euros i els 480.000 euros: 4.200 euros.

»b) En el cas de l'obtenció de productes ecològics i convencionals dins la mateixa explotació, indústria i

dependència, quan el volum de facturació anual per la venda de producte ecològic estigui comprès entre els 360.001 euros i els 480.000 euros: 5.040 euros.

»10. a) En el cas de l'obtenció de productes exclusivament ecològics, quan el volum de facturació anual per la venda de producte ecològic estigui comprès entre els 480.001 euros i els 600.000 euros: 5.400 euros.

»b) En el cas de l'obtenció de productes ecològics i convencionals dins la mateixa explotació, indústria i dependència, quan el volum de facturació anual per la venda de producte ecològic estigui comprès entre els 480.001 euros i els 600.000 euros: 6.480 euros.

»11. a) En el cas de l'obtenció de productes exclusivament ecològics, quan el volum de facturació anual per la venda de producte estigui comprès entre els 600.001 euros i els 1.200.000 euros: 9.000 euros.

»b) En el cas de l'obtenció de productes ecològics i convencionals dins la mateixa explotació, indústria i dependència, quan el volum de facturació anual per la venda de producte ecològic estigui comprès entre els 600.001 euros i els 1.200.000 euros: 10.800 euros.

»12. a) En el cas de l'obtenció de productes exclusivament ecològics, quan el volum de facturació anual per la venda de producte estigui comprès entre els 1.200.001 euros i els 1.800.000 euros: 15.000 euros.

»b) En el cas de l'obtenció de productes ecològics i convencionals dins la mateixa explotació, indústria o dependència, quan el volum de facturació anual per la venda de producte ecològic estigui comprès entre els 1.200.001 euros i els 1.800.000 euros: 18.000 euros.

»13. a) En el cas de l'obtenció de productes exclusivament ecològics, quan el volum de facturació anual per la venda de producte ecològic sigui superior als 1.800.001 euros: 20.000 euros.

»b) En el cas de l'obtenció de productes ecològics i convencionals dins la mateixa explotació, indústria o dependència, quan el volum de facturació anual per la venda de producte ecològic sigui superior als 1.800.001 euros: 24.000 euros.»

ARTICLE 25. MODIFICACIÓ DEL TÍTOL XII DE LA LLEI 15/1997

S'afegeix un apartat 5.3.4 a l'article 333 del capítol I del títol XII de la Llei 15/1997, amb el text següent:

«5.3.4. Per l'emissió d'informes previs, certificacions i consultes de bases de dades externes relatius al registre de patents i marques: 19 euros.»

ARTICLE 26. MODIFICACIÓ DEL TÍTOL XIV DE LA LLEI 15/1997

1. S'afegeix una lletra c a l'article 389 del capítol VII del títol XIV de la Llei 15/1997, amb el text següent:

«c) Les actuacions derivades del procediment d'ofici per a determinar el tipus del cànon de l'aigua, en els casos en què no es presenti la declaració de l'ús i la contaminació (DUCA) o la correcció d'ofici de les dades de la DUCA presentada.»

2. S'afegeix una lletra c a l'article 390 del capítol VII del títol XIV de la Llei 15/1997, amb el text següent:

«c) En el supòsit definit per la lletra c de l'article 389, les persones físiques o jurídiques a les quals afecta la prestació del servei.»

3. Es modifica l'article 391 del capítol VII del títol XIV de la Llei 15/1997, que resta redactat de la manera següent:

«Són exempts de les taxes que graven la prestació de serveis relacionats en els apartats a i b de l'article 390:

»a) Els organismes i les entitats integrats en l'estructura de l'Estat, les comunitats autònomes o altres ens públics territorials o institucionals quan la sol·licitud del servei gravat la presentin aquests ens en el marc de la prestació d'un servei públic.

»b) Els particulars que sol·licitin autorització per treballs forestals en zona de domini públic hidràulic, sempre que la sol·licitud del servei que és gravat la presentin en relació amb actuacions que, a criteri de l'Administració hidràulica, permetin millorar l'estat qualitatiu ambiental de la zona i ordenar hidràulicament aquest àmbit fluvial, o bé puguin ésser qualificades de model d'explotació forestal sostenible, d'acord amb la normativa vigent.»

4. S'afegeix un apartat 3 a l'article 392 del capítol VII del títol XIV de la Llei 15/1997, amb el text següent:

«3. El fet imposable definit per la lletra c de l'article 389 s'acredita amb la prestació del servei.»

5. S'afegeix un apartat 2 a l'article 395 del capítol VII del títol XIV de la Llei 15/1997, amb el text següent:

«2. La quota pel fet imposable definit en la lletra c de l'article 389 és:

»1. Aixecament d'acta d'una inspecció puntual: 80,32 euros

»2. Aixecament d'acta d'una inspecció de llarga durada: 278,03 euros

»3. Anàlítica bàsica (MES, DQO decantada, DQO no decantada, SOL, CL, pH): 71,67 euros

»4. Anàlítica de matèries en suspensió (MES): 18,54 euros/unitat

»5. Anàlítica de DQO decantada: 18,54 euros/unitat

»6. Anàlítica de DQO no decantada: 18,54 euros/unitat

»7. Anàlítica de sals solubles (SOL): 18,54 euros/unitat

»8. Anàlítica per cada paràmetre complementari: 18,54 euros/unitat

»9. Anàlítica nutrients: 43,25 euros/unitat

»— Nitrogen Kj (orgànic + amoniacal): 21,62 euros/unitat

»— Fòsfor total: 21,62 euros/unitat

»10. Anàlítica de matèries inhibidores: 59,16 euros/unitat

»11. Determinació de dissolvents per cromatografia: 118,56 euros/unitat

»12. TOC: 32,93 euros/unitat

»13. AOX: 98,85 euros/unitat»

6. S'afegeix un capítol VIII al títol XIV de la Llei 15/1997, amb el text següent:

«Capítol VIII. Taxa pels permisos de caça major i menor dins les reserves nacionals de caça i reserves de caça

»Article 396. Fet imposable

»Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa l'atorgament de permisos de caça major i menor dins les reserves nacionals de caça i les reserves de caça del territori de Catalunya.

»Article 397. Subjecte passiu

»Són subjectes passius les persones a qui són adjudicats els permisos corresponents per a caçar dins les reserves nacionals de caça i les reserves de caça.

»Article 398. Acreditament

»La taxa s'acredita en els termes següents:

»— La quota fixa o d'entrada s'acredita en el moment de l'adjudicació del permís.

»— La quota variable o complementària s'acredita en el moment de ferir o abatre la peça.

»Article 399. Quota

»La quota fixa o d'entrada s'exigeix d'acord amb les tarifes següents:

»1.1. Caça menor i porc senglar: 6 euros

»1.2. Ocells aquàtics: 120 euros

»1.3. Cabirol:

»Caça selectiva: 30 euros

»Caça de trofeu: 150,25 euros.

»1.4. Isard:

»Caça selectiva: 60 euros.

»Caça de trofeu: 120 euros.

»1.5. Cabra salvatge:

»Caça selectiva:

»De femelles i cries: 30 euros

»De mascles: 270 euros.

»Caça de trofeu: 360 euros.

»1.6. Cérvol:

»Caça selectiva:

»De femelles: 6 euros.

»De mascles: 60 euros.

»Caça de trofeu: 300,50 euros.

»2. La quota variable o complementària s'exigeix d'acord amb les tarifes següents:

»2.1. Cabirol

»Cacera selectiva:

»Per peça cobrada o ferida: 60 euros

»Cacera de trofeu:

»Per peça ferida i no cobrada: 150 euros

»Per peça cobrada:

»punts	euros	punts	euros
»De 95 fins a 100	150	119	631
»101	168	120	667
»102	186	121	703
»103	204	122	739
»104	222	123	775
»105	240	124	811
»106	258	125	847
»107	276	126	883
»108	301	127	956
»109	325	128	1.028
»110	349	129	1.100
»111	373	130	1.172
»112	403	131	1.244
»113	433	132	1.316
»114	463	133	1.388
»115	493	134	1.460
»116	523	135	1.533
»117	559	més de 135	1.533, més 90 per punt
»118	595		

»2.2 Isard

»Cacera selectiva:

»Per peça cobrada: 90 euros

»Si la peça supera els 75 punts s'ha de valorar com a trofeu

»Cacera de trofeu:

»Per peça ferida i no cobrada: 120 euros

»Per peça cobrada:

»punts	euros	punts	euros
»Fins a 75	120	91	457
»76	132	92	493
»77	144	93	529
»78	156	94	565
»79	168	95	601
»80	180	96	649
»81	192	97	697
»82	204	98	745
»83	216	99	793
»84	228	100	841
»85	240	101	902
»86	276	102	962
»87	313	103	1.022
»88	349	104	1.082
»89	385	105	1.142
»90	421	més de 105	1.142, més 72 per punt

»2.3. Cabra salvatge

»Cacera selectiva de femelles i cries:

»De femella o cria cobrada: 30 euros

»De femella o cria ferida i no cobrada: 30 euros

»Cacera selectiva de mascles selectius (més de 5 anys i fins a 204 punts):

»Per peça ferida i no cobrada: 270 euros

»Per peça cobrada:

»punts	euros	punts	euros
»165 o menys	301	185	481
»166	307	186	493
»167	313	187	505
»168	319	188	517
»169	325	189	529
»170	331	190	541
»171	337	191	553
»172	343	192	565
»173	349	193	577
»174	355	194	589
»175	361	195	601
»176	373	196	631
»177	385	197	661
»178	397	198	691
»179	409	199	721
»180	421	200	751
»181	433	201	781
»182	445	202	811
»183	457	203	841
»184	469	204	871
»		205 o més	Segons tarifes de trofeu

»Caça trofeu

»Per peça ferida i no cobrada: 360 euros

»Per peça cobrada:

»punts	euros	punts	euros
204 o menys	segons tarifes mascle selectiu		
»Bronze 205	962	233	3.366
»206	1.007	234	3.486
»207	1.052	235	3.606
»208	1.097	236	3.756
»209	1.142	237	3.907
»210	1.187	238	4.057
»211	1.232	239	4.207
»212	1.277	240	4.357
»213	1.322	241	4.508
»214	1.367	242	4.658
		243	4.808
»Plata 215	1.442	244	4.958
»216	1.533	245	5.109
»217	1.623	246	5.259
»218	1.713	247	5.409
»219	1.803	248	5.559
»220	1.893	249	5.710
»221	1.983	250	5.860
»222	2.073	251	6.010
»223	2.164	252	6.160
»224	2.254	253	6.311
		254	6.461
»Or 225	2.404	255	6.611
»226	2.524	256	6.761
»227	2.644	257	6.912
»228	2.765	258	7.062
»229	2.885	259	7.212
»230	3.005	260	7.362
»231	3.125	261	7.362, més 301
»232	3.245	en endavant	per punt

»2.4. Cérvol:

»Cacera selectiva de mascles:

»Per peça cobrada: 150 euros

»Per peça ferida i no cobrada: 60 euros

»Cacera selectiva de femelles:

»Per peça cobrada: 36 euros

»Per peça ferida i no cobrada: 12 euros

»Cacera de trofeu:

»Per peça ferida i no cobrada: 120 euros

»Per peça cobrada:

»punts	euros	punts	euros
»Fins a 140	301	152	445
»141	313	153	457
»142	325	154	469
»143	337	155	481
»144	349	156	493
»145	361	157	505
»146	373	158	517
»147	385	159	529
»148	397	160	541
»149	409	161	565
»150	421	162	589
»151	433	163	673
»164	697	189	1.683
»165	721	190	1.743
»166	745	191	1.839
»167	769	192	1.935
»168	793	193	2.031
»169	817	194	2.128
»170	841	195	2.224
»171	865	196	2.344
»172	950	197	2.464
»173	974	198	2.584
»174	998	199	2.705
»175	1.022	200	2.825
»176	1.046	201	3.005
»177	1.070	202	3.185
»178	1.094	203	3.366
»179	1.118	204	3.546
»180	1.142	205	3.726
»181	1.250	206	3.967
»182	1.298	207	4.207
»183	1.346	208	4.447
»184	1.394	209	4.688
»185	1.442	210	4.928
»186	1.503	Més de 210	4.928, més
»187	1.563		301 per punt
»188	1.623		

»Article 400. Bonificacions

»1. Els caçadors locals tenen una bonificació del 50% de la quota fixa o d'entrada, excepte en la de la caça menor i la caça del porc senglar.

»2. Els caçadors locals tenen una bonificació del 80% de les tarifes de la quota variable o complementària establertes per a la cacera selectiva de totes les espècies i una bonificació del 40% de les tarifes de la quota variable o complementària establertes per a la cacera de trofeu de totes les espècies.

»3. Són caçadors locals, als efectes de l'aplicació d'aquesta taxa els que tenen el veïnatge administratiu en algun dels termes municipals a què pertany la reserva corresponent.

»Article 401. Afectació

»Aquesta taxa té caràcter finalista, per la qual cosa, de conformitat amb el que estableix l'article 3, els ingres-

sos derivats de la taxa resten afectats a garantir un funcionament correcte de les reserves nacionals de caça i de les reserves de caça, i a establir un aprofitament cinègic racional.»

7. S'afegeix un capítol ix al títol xiv de la Llei 15/1997, amb el text següent:

«Capítol ix. Taxa per l'ocupació de terrenys forestals propietat de la Generalitat adscrits al Departament de Medi Ambient

»Article 402. Fet imposable

»Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa l'ocupació de terrenys forestals propietat de la Generalitat de Catalunya adscrits al Departament de Medi Ambient en virtut de l'atorgament de les concessions o les autoritzacions pertinents.

»Article 403. Subjecte passiu

»Són subjectes passius de la taxa les persones que sol·liciten l'ocupació dels terrenys forestals.

»Article 404. Acreditament

»La taxa s'acredita en el moment que s'atorga la concessió o l'autorització per l'ocupació respecte a l'anualitat en curs. En les successives anualitats l'acreditament es produeix l'1 de gener de cada any.

»Article 405. Quota

»1. Per les ocupacions de fins a trenta anys s'ha de pagar una quota anual, i, per les ocupacions d'una durada superior a trenta anys, se satisfà una quota única.

»2. La quota de la taxa de les ocupacions de fins a trenta anys es determina aplicant els criteris de valoració següents:

»— Valoració del sòl: s'ha de tenir en compte el valor de substitució del sòl segons el preu de mercat del metre quadrat corresponent al terreny concret en què se situa la forest i s'ha de tenir en compte el valor dels terrenys contigus d'acord amb l'ús actual que tinguin.

»— Valoració dels danys i perjudicis dels productes forestals fusters i no fusters, com a conseqüència de l'ocupació dels terrenys.

»— Valoració quantitativa de l'impacte ambiental derivat de l'ocupació dels terrenys: s'ha de tenir en compte l'estimació de l'impacte en la vida silvestre, el valor de protecció i els valors paisatgístics i recreatius.

»— Rendiment econòmic previsible de l'explotació que ha de permetre l'ocupació.

»L'establiment i la modificació dels paràmetres a utilitzar per fixar els criteris de valoració per a determinar la quantia de la quota de la taxa s'efectuen mitjançant ordre del conseller o consellera de Medi Ambient, d'acord amb el procediment establert per la Llei 13/1989, del 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, i amb informe favorable de la Intervenció Delegada i del Departament d'Economia i Finances. En l'expedient d'elaboració de l'ordre, hi ha de constar una memòria econòmica, en la qual s'ha de justificar que les quanties proposades resulten de l'aplicació dels criteris establerts per l'apartat precedent i que complei-

xen el principi d'equivalència a què fa referència l'article 13. L'incompliment d'aquest requisit comporta la nul·litat de ple dret de la disposició.

»3. No obstant el que regula l'apartat 1, quan la quota anual resultant de l'ocupació de fins a trenta anys sigui inferior a 1.000 euros, s'ha de satisfer una quota única que es calcula capitalitzant les quotes anuals que correspondrien al tipus d'interès fixat pel Banc d'Espanya.

»4. La quota de la taxa de les ocupacions de durada superior a trenta anys es determina aplicant-hi els criteris de valoració de la Llei d'expropiació forçosa.

»5. Si, com a conseqüència de l'ocupació, es destrueixen o es deterioren els terrenys, els subjectes passius, sens perjudici del pagament de la taxa, estan obligats al reintegrament del cost total de les despeses de reconstrucció o reparació corresponents. Si els danys són irreparables, la indemnització ha de consistir en una quantia igual al valor dels béns destruïts o a l'import del deteriorament dels béns.

»Article 406. Afectació

»Aquesta taxa té caràcter finalista, per la qual cosa, de conformitat amb el que estableix l'article 3, els ingressos derivats de la taxa resten afectats a la protecció dels terrenys forestals que són propietat de la Generalitat de Catalunya adscrits al Departament de Medi Ambient o al Fons Forestal de Catalunya.»

8. S'afegeix un capítol x al títol xiv de la Llei 15/1997, amb el text següent:

«Capítol x. Taxa per l'emissió de les declaracions d'impacte ambiental i les resolucions que determinen la no-necessitat de sotmetre un projecte al procediment d'avaluació d'impacte ambiental

»Article 407. Fet imposable

»Constitueix el fet imposable de la taxa l'emissió de les declaracions d'impacte ambiental i les resolucions que determinen la no-necessitat de sotmetre un projecte al procediment d'avaluació d'impacte ambiental d'un projecte de l'annex II del Reial decret legislatiu 1302/1986, del 28 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental, modificat per la Llei 6/2001, del 8 de maig.

»No estan subjectes a aquesta taxa les actuacions que estan sotmeses també a la Llei 3/1998, del 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental.

»Article 408. Subjecte passiu

»Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques a les quals afecta la prestació del servei.

»Article 409. Acreditament

»La taxa s'acredita mitjançant la prestació del servei i és exigible a la bestreta des del moment en què es formula la sol·licitud.

»Article 410. Quota

»La quota de la taxa és la següent:

»Per l'emissió d'una declaració d'impacte ambiental: 200 euros + 40 euros (S o bé L) + (quantia estàndard del cost d'informació pública en el DOGC de l'estudi d'impacte: 90 euros) + (quantia estàndard del cost de

publicació en el DOGC de la declaració d'impacte: 300 euros)

»Per l'emissió d'una resolució que determina la no-necessitat de sotmetre un projecte al procediment d'avaluació d'impacte ambiental d'un projecte de l'annex II: 120 euros + 25 euros (S o bé L) + (quantia estàndard del cost de publicació en el DOGC: 165 euros)

»S = superfície en hectàrees afectada per l'actuació en hectàrees.

»L = longitud en quilòmetres.

»L'aplicació d'un criteri o de l'altre depèn de la naturalesa lineal o no de l'actuació.

»Article 411. Afectació

»Aquesta taxa té caràcter finalista, per la qual cosa, de conformitat amb el que estableix l'article 3, els ingressos derivats de la taxa resten afectats a la Direcció General de Boscos i Biodiversitat per a la realització de les actuacions següents:

»a) Estudis amb la finalitat de poder determinar i caracteritzar l'impacte dels diferents tipus de projectes als efectes del que estableix l'article 1.2 *in fine* del Reial decret legislatiu 1302/1986, del 28 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental, modificat per la Llei 6/2001.

»b) Actuacions de protecció i correcció mediambiental d'activitats realitzades amb anterioritat a l'entrada en vigor de la normativa d'impacte ambiental.»

ARTICLE 27. ADDICIÓ D'UN NOU TÍTOL XV A LA LLEI 15/1997

S'afegeix un títol xv a la Llei 15/1997, amb el text següent:

«Títol xv. Taxes del Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació

»Capítol únic. Taxa per la prestació de serveis per l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari Català

»Article 412. Fet imposable

»Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació que fa l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari Català de les activitats o els serveis que es consignen en l'article 415.

»Article 413. Subjecte passiu

»Són subjectes passius de la taxa les persones que sol·liciten l'emissió dels informes que constitueixen el fet imposable.

»Article 414. Acreditament

»La taxa s'acredita mitjançant la realització del fet imposable, però pot ésser exigida en el moment en què se sol·licita el servei.

»Article 415. Quota

»L'import de la quota és:

»1. Emissió dels informes pertinents per a la contractació de professorat lector i de professorat col·laborador: 10 euros

»2. Emissió de les acreditacions de recerca, per a accedir a la categoria de professorat agregat, o de recerca avançada, per a accedir a la categoria de catedràtic o catedràtica: 24 euros

»3. L'avaluació de l'activitat desenvolupada pels investigadors: 24 euros

»4. L'avaluació de l'activitat investigadora del personal docent i investigador de les universitats privades: 24 euros»

CAPÍTOL V. NORMES DE GESTIÓ

SECCIÓ PRIMERA. OBLIGACIONS FORMALS

ARTICLE 28. OBLIGACIONS FORMALS DEL SUBJECTE PASSIU EN L'IMPOST SOBRE SUCCESSIONS I DONACIONS

En el cas de transmissions *mortis causa*, els subjectes passius estan obligats a presentar juntament amb la declaració tributària a què es refereix l'article 31 de la Llei de l'Estat 29/1987, del 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, un certificat emès per l'entitat financera corresponent per cada compte bancari de què fos titular el causant, en el qual han de constar els moviments efectuats en el període de l'any natural anterior a la seva mort.

ARTICLE 29. OBLIGACIONS FORMALS DE LES EMPRESES DE SUBHASTES I LES ALTRES ENTITATS QUE FAN SUBHASTES DE BÉNS EN L'IMPOST SOBRE TRANSMISSIONS PATRIMONIALS I ACTES JURÍDICS DOCUMENTATS

Sens perjudici del deure general de col·laboració establert per la Llei de l'Estat 230/1963, general tributària, les entitats que fan subhastes de béns estan obligades a trametre a la Direcció General de Tributs, la primera quinzena de cada trimestre, una llista de les transmissions de béns en què han intervingut efectuades durant el trimestre anterior. Aquesta llista ha de comprendre les dades d'identificació del transmissor i de l'adquirent, la data de la transmissió, una descripció del bé subhastat i el preu final d'adjudicació.

ARTICLE 30. OBLIGACIONS FORMALS DE TRAMESA D'INFORMACIÓ

1. Les obligacions formals dels notaris, establertes per l'article 52 del Text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993 i per l'apartat 3 de l'article 32 de la Llei de l'Estat 29/1987, s'han de complir en el format que determini una ordre del conseller o consellera d'Economia i Finances. Aquesta informació es pot trametre en suport directament llegible per ordinador o per via teleinformàtica, d'acord amb les condicions i el disseny que aprovi una ordre del conseller o consellera d'Economia i Finances, la qual, a més, pot establir les circumstàncies i els terminis en què s'ha de presentar obligatòriament.

2. El compliment de qualsevol altra obligació legal de subministrament regular d'informació de contingut tributari també s'ha de trametre en suport directament llegible per ordinador o per via teleinformàtica, d'acord amb les condicions i el disseny que aprovi una ordre del

conseller o consellera d'Economia i Finances, la qual, a més, pot establir les circumstàncies i els terminis en què aquesta informació s'ha de presentar obligatòriament.

ARTICLE 31. SUBMINISTRAMENT D'INFORMACIÓ RELATIVA A L'IMPOST SOBRE LES VENDES MINORISTES DE DETERMINATS HIDROCARBURS

1. Els establiments de venda al públic al detall a què es refereix l'article 9.4.2 de la Llei de l'Estat 24/2001, del 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, estan obligats a presentar una declaració informativa a la Direcció General de Tributs, en els termes i les condicions que es fixin per reglament.

2. La declaració informativa ha de comprendre les quantitats que el declarant hagi venut de cadascun dels productes inclosos en l'àmbit objectiu de l'impost durant l'any natural.

3. Una ordre del conseller o consellera d'Economia i Finances ha d'aprovar les normes de gestió relatives a aquesta declaració informativa i els models i els terminis per a presentar-la, cosa que s'ha de poder fer en suport directament llegible per ordinador o per via teleinformàtica, d'acord amb les condicions i el disseny que s'hi estableixin.

ARTICLE 32. PRESENTACIÓ DE DECLARACIONS I ALTRES DOCUMENTS PER VIA TELEINFORMÀTICA

Amb la finalitat de facilitar el compliment de les obligacions dels contribuents, el Departament d'Economia i Finances ha de promoure la presentació teleinformàtica de declaracions, escriptures públiques i altres documents, desenvolupant els instruments jurídics i tecnològics necessaris en l'àmbit de la seva competència.

SECCIÓ SEGONA. COMPROVACIÓ DE VALORS

ARTICLE 33. ACORDS DE VALORACIÓ PRÈVIA VINCULANT

1. D'acord amb el que estableix l'article 9 de la Llei de l'Estat 1/1998, del 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, els contribuents per l'impost sobre successions i donacions i per l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats poden sol·licitar a l'Administració tributària que determini, amb caràcter previ i vinculant, la valoració de rendes, productes, béns, despeses i altres elements del fet imposable, als efectes dels dits impostos.

2. Els contribuents han de presentar la sol·licitud per escrit abans que es produeixi el fet imposable i han d'adjuntar-hi una proposta de valoració motivada, signada per un tècnic o tècnica amb la titulació adequada segons la naturalesa del bé valorat, en la qual s'han de descriure de manera detallada el bé i les seves característiques.

3. L'Administració pot comprovar els elements de fet i les circumstàncies declarades pels contribuents, a qui pot requerir els documents i les dades que consideri pertinents als efectes de la identificació i la valoració correcta dels béns.

4. L'Administració ha de dictar l'acord de valoració per escrit indicant el seu caràcter vinculant, el bé valorat i l'impost en el qual té efectes, en el termini màxim de tres mesos des que s'hagi sol·licitat. La manca de contestació de l'Administració en el termini indicat implica l'acceptació dels valors proposats pel contribuent.

5. L'acord de valoració té un termini màxim de vigència de divuit mesos des de la data en què es dicta. L'Administració tributària ha d'aplicar al contribuent els valors establerts en aquest acord, llevat que es modifiqui la legislació o que canviïn de manera significativa les circumstàncies econòmiques que el fonamenten.

6. En el supòsit de realització del fet impossible amb anterioritat a la finalització del termini de *tres mesos* esmentat en l'apartat 4 sense que l'Administració tributària hagi dictat l'acord de valoració, cal considerar desistida la sol·licitud de valoració prèvia.

7. Contra l'acord de valoració no es pot interposar cap recurs, sens perjudici que els contribuents puguin fer-ho contra les liquidacions que, si escau, s'emetin amb posterioritat.

8. *El Govern ha de regular per reglament les normes de procediment, les condicions i els requisits necessaris per a complir el que estableix aquest article.*

SECCIÓ TERCERA. PRESCRIPCIÓ

ARTICLE 34. PRESCRIPCIÓ EN L'IMPOST SOBRE SUCCESSIONS I DONACIONS I EN L'IMPOST SOBRE TRANSMISSIONS PATRIMONIALS I ACTES JURÍDICS DOCUMENTATS

En el cas de documents atorgats a l'estranger, el còmput del termini de prescripció pel que fa a l'impost sobre successions i donacions i l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats s'inicia quan es presenta en qualsevol administració territorial de l'Estat espanyol. A aquests efectes, s'entén per *administracions territorials* les que estableixen l'apartat 1 de l'article 2 de la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i les modificacions posteriors.

TÍTOL II. MESURES ADMINISTRATIVES

CAPÍTOL I. MESURES AMB RELACIÓ A LES FINANCES I EL PATRIMONI DE LA GENERALITAT

SECCIÓ PRIMERA. MESURES EN MATÈRIA DE CONTRACTACIÓ

ARTICLE 35. FOMENT DELS OBJECTIUS SOCIALS EN LA CONTRACTACIÓ

1. En els termes establerts per aquest article, els departaments, els organismes autònoms i les empreses públiques de la Generalitat han de reservar determinats contractes administratius d'obres, subministraments o serveis a centres d'inserció laboral de disminuïts i a entitats sense ànim de lucre que tinguin com a finalitat la integració de persones amb risc d'exclusió social, sempre que compleixin els requisits establerts per

les normes de l'Estat i de la Generalitat que els siguin aplicables i que llur finalitat o llur activitat, d'acord amb llurs normes reguladores, estatuts o regles fundacionals, tingui relació directa amb l'objecte del contracte.

2. Els objectes contractuals susceptibles de reserva són les obres i els serveis de conservació i manteniment de béns immobles; els serveis de missatgeria, correspondència i distribució, d'arts gràfiques, de neteja i bugaderia, de restauració, de recollida i transport de residus, i també els serveis i els subministraments auxiliars per al funcionament de l'Administració. No obstant això, per acord del Govern es pot ampliar la reserva a altres objectes contractuals, depenent de l'adequació de les prestacions a les peculiaritats dels centres i les entitats a què es refereix aquest article.

3. Els contractes reservats són exclusivament els que s'adjudiquen com a contracte menor o per procediment negociat per raó de la quantia econòmica, d'acord amb els líndars establerts per la legislació de contractes de les administracions públiques. Amb els mateixos límits quantitatius aplicables als procediments negociats, els òrgans de contractació poden no utilitzar els procediments derivats del sistema de contractació centralitzada quan es pretengui adjudicar, mitjançant reserva social, alguna de les prestacions a què es refereix l'apartat 2.

4. En tot cas, els contractes reservats s'han de sotmetre al règim jurídic establert per la normativa vigent reguladora de la contractació pública, sense que en cap cas es pugui requerir la constitució de garanties provisionals o definitives.

5. Per a garantir l'efectivitat del que estableix aquest article, el Govern ha de fixar a l'inici de cada exercici un percentatge mínim de reserva, que s'ha d'aplicar sobre l'import total adjudicat l'exercici anterior mitjançant contractes menors o procediments negociats per raó de la quantia per cada departament, organisme o empresa en tots els seus contractes administratius. Aquest percentatge no ha de superar el 20% del dit import.

6. Les entitats que integren l'Administració local de Catalunya poden aplicar la reserva social establerta per aquest article en els termes que estableixi l'acord corresponent del ple de la corporació.

SECCIÓ SEGONA. MESURES PATRIMONIALS

ARTICLE 36. CESSIÓ DE BÉNS AL PATRIMONI PROPI DE FERROCARRILS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

1. Queden incorporats al patrimoni propi de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya:

a) Els béns mobles i immobles dels quals és titular la Generalitat afectats a l'explotació ferroviària.

b) Els béns mobles i immobles afectats a l'explotació de les línies que anteriorment depenien de Ferrocarrils de Via Estreta (Feve) i que actualment són explotades per Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

2. Resten fora de l'àmbit d'aplicació d'aquest article els béns mobles i immobles que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei no siguin afectats a l'explo-tació ferroviària.

3. Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya ha d'elaborar, en el termini màxim d'un any des de l'aprovació d'aquesta Llei, l'inventari complet dels béns a què es refereix l'apartat 1.

ARTICLE 37. CESSIÓ DE DOMINI A L'INSTITUT CATALÀ DEL SÒL

1. Queden incorporats al patrimoni propi de l'Institut Català del Sòl els habitatges dels parcs de maquinària de la Direcció General de Carreteres del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

2. L'Institut Català del Sòl pot alienar directament els habitatges dels parcs de maquinària cedits a les persones que en són beneficiàries. També pot alienar mitjançant concurs els habitatges que no siguin alienats pel sistema anterior, d'acord amb els requisits i les condicions que a aquest efecte s'estableixin. Els ingressos que es generin com a conseqüència de les alienacions resten afectats a les activitats pròpies de l'Institut Català del Sòl.

CAPÍTOL II. MESURES SOBRE EL SECTOR PÚBLIC

SECCIÓ PRIMERA. INSTITUT CATALÀ DE FINANCES

ARTICLE 38. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 2/1985, DEL 14 DE GENER, DE L'INSTITUT CATALÀ DE FINANCES

1. Es modifica l'apartat 8 de l'article 11 de la Llei 2/1985, que resta redactat de la manera següent:

«8. L'Institut Català de Finances, amb l'autorització del Govern, pot concedir i instrumentar operacions de finançament i garantia a favor d'altres subjectes i per a altres finalitats.»

2. Es modifica l'apartat 3 de l'article 12 de la Llei 2/1985, que resta redactat de la manera següent:

«3. En el marc de la normativa mercantil i en els termes i les condicions que s'estableixin per reglament, l'Institut Català de Finances pot constituir societats anònimes dedicades al finançament d'empreses sota qualsevol modalitat i, així mateix, societats que agrupin les participacions financeres i patrimonials de l'Administració de la Generalitat i els ens que en depenen. Aquestes societats poden participar igualment en fons de qualsevol tipus, mobiliaris o immobiliaris; en societats i fons de garantia, i en societats o fons de capital de risc. Així mateix, poden adquirir participacions en altres societats mercantils, siguin públiques o privades. El Govern ha de determinar els àmbits econòmics preferents en els quals els dits ens han d'actuar o participar. L'Institut Català de Finances, amb l'autorització del Govern, pot concedir i instrumentar operacions de finançament i garantia a favor d'altres subjectes i per a altres finalitats.»

3. Es modifica l'article 21 de la Llei 2/1985, que resta redactat de la manera següent:

«1. La Junta de Govern pot constituir una o més comissions executives, en les quals pot delegar algunes o totes les competències a què es refereixen les lletres *d* i *f* de l'article 19.

»2. La Junta de Govern o una comissió executiva que tingui competències delegades en aquest àmbit pot avocar l'exercici de la competència delegada al conseller o consellera delegat, en casos singulars i per raons d'índole tècnica, econòmica, jurídica o social, per a resoldre qüestions de quantia superior.»

4. S'afegeix un apartat 3 a l'article 22 de la Llei 2/1985, amb el text següent:

«3. En cas de vacant, absència o malaltia del secretari o secretària designat per la Junta de Govern, l'ha de substituir la persona que designi en cada cas el president o presidenta de la Junta de Govern o de la comissió corresponent entre els membres respectius o entre el personal de l'Institut Català de Finances.»

5. Es modifica l'apartat 2 de l'article 23 de la Llei 2/1985, que resta redactat de la manera següent:

«2. Són funcions del conseller o consellera delegat:

»a) La direcció superior de l'entitat sota les directrius emanades de la Junta de Govern i el control de l'execució de les funcions delegades per la Junta de Govern en qualsevol òrgan de l'Institut Català de Finances o en les comissions que es constitueixin.

»b) La representació ordinària de l'entitat en els àmbits judicial i extrajudicial quan no l'exerceixi el president o presidenta de la Junta de Govern, la qual comporta la signatura dels documents públics i privats necessaris per a la formalització de les operacions de finançament aprovades per qualsevol dels òrgans competents i per a constituir, substituir o cancel·lar les garanties acordades a favor de l'entitat. Aquesta representació comprèn les operacions passives de finançament que s'autoritza dins els límits pressupostaris.

»c) La representació de l'Institut Català de Finances en les juntes generals de les societats mercantils en les quals participi directament o indirectament, sens perjudici de la representació del mateix Institut en els altres àmbits que s'acordin.

»d) La preparació i la redacció dels documents a què es refereixen les lletres *a*, *b* i *c* de l'article 19.

»e) La presentació, a la Junta de Govern i a les comissions executives corresponents, de les operacions de finançament de l'Institut Català de Finances i l'elevació de les corresponents propostes, sens perjudici de la facultat d'iniciativa que correspon al president o presidenta de la Junta de Govern en els òrgans de què forma part.

»f) La direcció superior i la contractació del personal de l'Institut Català de Finances.

»g) L'exercici de les facultats que li delegui la Junta de Govern.»

6. Es modifica l'apartat 2 de l'article 24 de la Llei 2/1985, que resta redactat de la manera següent:

«2. Són funcions del director o directora general:

- »a) La gestió ordinària de l'entitat.
- »b) L'execució material dels acords de la Junta de Govern, d'acord amb les instruccions de coordinació del conseller o consellera delegat.
- »c) L'organització dels serveis de l'Institut Català de Finances i la direcció del personal, d'acord amb les directrius aprovades per la Junta de Govern i amb les instruccions que les desenvolupen del conseller o consellera delegat.
- »d) Qualsevol altra que li sigui delegada.»

7. Es modifica l'article 25 de la Llei 2/1985, que resta redactat de la manera següent:

- «1. El conseller o consellera delegat sotmet a l'aprovació de la Junta de Govern el nomenament i les retribucions dels subdirectors generals, els quals tenen les funcions que la dita Junta acordi.
- »2. El president o presidenta de la Junta de Govern o, si no n'hi ha, el conseller o consellera delegat signa el nomenament del subdirector o subdirectora o dels subdirectors designats per la Junta de Govern.»

SECCIÓ SEGONA. INSTITUT CATALÀ DEL CRÈDIT AGRARI

ARTICLE 39. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 4/1984, DEL 24 DE FEBRER, DE L'INSTITUT CATALÀ DEL CRÈDIT AGRARI

Es modifica la lletra g de l'article 16 de la Llei 4/1984, que resta redactada de la manera següent:

- «g) Els dipòsits d'altres institucions financeres i de les seccions de crèdit de les cooperatives agràries catalanes.»

SECCIÓ TERCERA. COMPTABILITAT DELS ORGANISMES AUTÒNOMS COMERCIALS, INDUSTRIALS I FINANCERS I DE LES ENTITATS PÚBLIQUES

ARTICLE 40. COMPTABILITAT DELS ORGANISMES AUTÒNOMS COMERCIALS, INDUSTRIALS I FINANCERS I DE LES ENTITATS PÚBLIQUES

Els organismes autònoms comercials, industrials i financers, les entitats de dret públic que han d'ajustar llur activitat al dret privat i les entitats amb participació majoritària de la Generalitat, exceptuant les que estiguin constituïdes en forma de societat anònima, han d'ajustar llur comptabilitat al que estableixen els corresponents plans parcials o especials que, de conformitat amb l'article 75.c del Decret legislatiu 9/1994, del 13 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovi la Intervenció General en desenvolupament del Pla general de comptabilitat pública de la Generalitat de Catalunya.

SECCIÓ QUARTA. CREACIÓ DE L'INSTITUT CATALÀ D'AVALUACIONS MÈDIQUES

ARTICLE 41. CREACIÓ I RÈGIM JURÍDIC

1. Es crea l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques, com a organisme autònom de caràcter administratiu, adscrit al departament competent en matèria de sanitat.

2. *L'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques es regeix pel que estableixen aquesta Llei, les disposicions reglamentàries que la despleguen, els seus estatuts i la legislació administrativa que hi sigui aplicable.*

ARTICLE 42. NATURALESA JURÍDICA

1. L'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques té personalitat jurídica pròpia, autonomia administrativa i financerà i plena capacitat d'obrar en l'exercici de les seves funcions, d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i les disposicions que hi siguin aplicables. *En l'exercici de les seves funcions públiques, l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques ha d'actuar d'acord amb la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú; la Llei 13/1989, del 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat, i llurs modificacions. En la resta de la seva activitat, pot actuar subjectant-se al dret privat.*

2. L'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques ha de disposar dels recursos suficients per a complir les seves finalitats. A aquest efecte, té pressupost propi, sens perjudici del que estableix el Decret legislatiu 9/1994, del 13 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

ARTICLE 43. FUNCIONS

1. Correspon a l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques, sens perjudici de les competències atribuïdes a altres òrgans i entitats de l'Administració de la Generalitat i d'altres administracions públiques, l'exercici de les funcions següents:

a) Dur a terme el control, la inspecció, l'avaluació i el seguiment dels processos mèdics i sanitaris corresponents a les prestacions del sistema de la Seguretat Social en matèria d'incapacitats laborals.

b) Efectuar avaluacions mèdiques dels funcionaris dels diferents cossos o escales de l'Administració de la Generalitat que ocupen llocs de treball que requereixen unes condicions físiques o psíquiques especials, en els procediments d'assignació de llocs de treball de segona activitat, d'acord amb la normativa aplicable, i també dels treballadors amb possible incapacitat per a exercir adequadament les funcions pròpies de llur lloc de treball, si escau.

c) Efectuar avaluacions mèdiques dels treballadors amb possible incapacitat funcional per a exercir determinades activitats, d'acord amb la normativa sectorial aplicable.

d) Elaborar informes i dictàmens que avaluin l'adequació de les actuacions sanitàries del sistema sanitari de cobertura pública a la bona pràctica professional, en el marc dels procediments de responsabilitat patrimonial.

e) Qualsevol altra que, dins l'àmbit de l'avaluació mèdica, li encarregui el departament competent en matèria de sanitat.

2. L'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques, per al desenvolupament de les seves funcions, pot establir convenis amb entitats col·laboradores de la Seguretat Social i amb altres entitats públiques o privades.

ARTICLE 44. ÒRGANS DE GOVERN

1. ELS ÒRGANS DE GOVERN DE L'INSTITUT CATALÀ D'AVALUACIONS MÈDIQUES SÓN:

a) *El Consell Rector.*

b) *El director o directora.*

c) *El Consell Assessor.*

2. *El Govern ha de determinar per reglament la composició, les funcions i el procediment de provisió del Consell Rector.*

3. *El director o directora és nomenat per decret del Govern, a proposta del conseller o consellera del departament competent en matèria de sanitat, i té rang de director o directora general.*

4. *El Govern ha de determinar per reglament la composició, les funcions i el procediment de provisió del Consell Assessor. Les funcions d'aquest Consell són consultives i d'assessorament, i hi han de participar els agents que intervenen en el compliment de les funcions que aquesta Llei atribueix a l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques.*

ARTICLE 45. RECURSOS HUMANS

1. Amb caràcter general el personal de l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques és funcionari. Excepcionalment pot ésser contractat en règim laboral d'acord amb la normativa de funció pública de l'Administració de la Generalitat.

2. En els termes que s'estableixin per reglament i d'acord amb les necessitats de l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques, aquest s'ha de dotar del personal del Departament de Sanitat i Seguretat Social i de l'Institut Català de la Salut vinculat a les funcions d'aquell Institut. El personal que s'hi adscriu manté inicialment el règim de vinculació originari, amb subrogació dels contractes sotmesos al règim laboral, si escau.

ARTICLE 46. PATRIMONI

1. Constitueixen el patrimoni de l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques:

a) Els béns que li són adscrits.

b) Els béns i els drets que adquireixi o rebi per qualsevol títol.

2. *El règim del patrimoni de l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques es regula per la legislació sobre el patrimoni de l'Administració de la Generalitat.*

ARTICLE 47. RECURSOS ECONÒMICS

Els recursos econòmics de l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques són:

a) Els que hi assignin els pressupostos de la Generalitat.

b) Els rendiments procedents dels béns i drets propis o adscrits.

c) Les compensacions acordades pel compliment de les seves funcions en col·laboració amb altres institucions, persones o entitats en general.

d) Els crèdits i els préstecs que li siguin concedits, amb l'autorització prèvia de l'òrgan competent del Departament d'Economia i Finances.

e) Les subvencions, les donacions i qualsevol altra aportació voluntària d'entitats i particulars.

f) Qualsevol altra assignació o altre ingrés autoritzat per la legislació vigent.

ARTICLE 48. RÈGIM PRESSUPOSTARI I COMPTABLE

El règim pressupostari, economicofinancer, comptable i d'intervenció i control financer dels organismes autònoms és el que estableix el Decret legislatiu 9/1994.

ARTICLE 49. RECURSOS CONTRA ACTES ADMINISTRATIS

1. *Els actes administratius i les resolucions del director o directora de l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques que no exhaureixin la via administrativa poden ésser objecte de recurs d'alçada davant el conseller o consellera competent en matèria de sanitat.*

2. *Els actes administratius i les resolucions dictats pel director o directora de l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques que exhaureixin la via administrativa són impugnables en via contenciosa administrativa, sens perjudici de la interposició de recurs potestatiu de reposició previ davant el mateix director o directora.*

3. *Els actes administratius i les resolucions dictats pels òrgans de l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques de rang inferior al director o directora poden ésser objecte de recurs d'alçada davant aquest, en els termes establerts per la legislació sobre el procediment administratiu comú.*

SECCIÓ CINQUENA. CREACIÓ DE L'AGÈNCIA CATALANA DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

ARTICLE 50. CREACIÓ, NATURALES A I RÈGIM JURÍDIC

1. Es crea l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, com a entitat de dret públic de la Generalitat que ajusta la seva activitat al dret privat, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment de les seves funcions.

2. L'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament es regeix per les disposicions d'aquesta Llei; per la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'estatut de l'empresa pública catalana; pels seus estatuts, i per la resta de l'ordenament jurídic aplicable. *En l'exercici de les seves funcions públiques, l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament ha d'actuar d'acord amb la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú; la Llei 13/1989, del 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat, i llurs modificacions. En la resta de la seva activitat, pot actuar subjectant-se al dret privat.*

3. L'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament és adscrita al departament competent en matèria de relacions exteriors, mitjançant la unitat directiva d'aquest departament que executa aquestes competències, el qual estableix les directrius i exerceix el control d'eficàcia i eficiència sobre la seva activitat.

ARTICLE 51. FUNCIONS

1. L'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament té per objecte executar i gestionar la política de cooperació al desenvolupament de la Generalitat seguint les directrius establertes per l'òrgan competent en matèria de relacions exteriors de l'Administració de la Generalitat.

2. L'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament té atribuïdes les funcions següents:

- a) Executar i gestionar la política de cooperació al desenvolupament, segons les directrius establertes per l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat.
- b) Gestionar els recursos econòmics i materials destinats a la cooperació al desenvolupament.
- c) Assessorar l'Administració de la Generalitat sobre la planificació de la política catalana de cooperació al desenvolupament.
- d) Les que li atribueixin les disposicions vigents.

ARTICLE 52. ÒRGANS DE GOVERN

1. Els òrgans de govern de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament són:

- a) El president o presidenta, que és el conseller o consellera del departament al qual és adscrita l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament.
- b) El vicepresident o vicepresidenta, que és la persona titular de la unitat directiva del departament al qual és adscrita l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament que té atribuïdes les funcions de relacions exteriors.
- c) El Consell d'Administració, del qual s'ha de determinar per reglament la composició i el sistema de provisió.
- d) El director o directora, que és nomenat pel Govern a proposta del conseller o consellera del departament al qual és adscrita l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament.

2. Correspon al Govern aprovar, mitjançant decret, els estatuts de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, els quals han de determinar i regular les funcions dels òrgans de govern; la composició i el funcionament del Consell d'Administració i el nomenament dels seus membres, i l'estructura orgànica interna i el règim de funcionament de la dita Agència.

ARTICLE 53. RECURSOS HUMANS

El personal de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament és contractat en règim laboral. Tanmateix, *els llocs de treball que impliquen l'exercici de funcions o potestats públiques corresponen al personal funcionari adscrit a aquesta Agència.*

ARTICLE 54. PATRIMONI

1. Constitueixen el patrimoni de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament:

- a) Els béns i els drets que hi són adscrits.
 - b) Els béns i els drets que adquireixi per qualsevol títol.
2. El patrimoni de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament afectat a l'exercici de les seves funcions té la consideració de domini públic com a patrimoni afectat a un servei públic i, com a tal, gaudeix de les exempcions tributàries corresponents.
3. La gestió del patrimoni de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament s'ha d'ajustar al que estableixen la Llei 4/1985 i la legislació sobre el patrimoni de la Generalitat.

ARTICLE 55. RECURSOS ECONÒMICS

Constitueixen els recursos econòmics de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament:

- a) Les transferències que rebí anualment dels pressupostos generals de la Generalitat.
- b) Qualsevol altra transferència que rebí per al compliment dels seus fins.

ARTICLE 56. PRESSUPOST I CONTRACTACIÓ

1. El pressupost de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament es regeix pel que estableixen el Decret legislatiu 9/1994, del 13 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya; la Llei 4/1985, i les lleis de pressupostos de la Generalitat.

2. Els contractes que subscriu l'entitat s'han d'ajustar al que estableix la normativa reguladora dels contractes de les administracions públiques, amb les particularitats derivades de l'organització i el funcionament de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament.

ARTICLE 57. RÈGIM D'IMPUGNACIONS

1. Els actes dictats per l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament en l'exercici de les seves potestats administratives tenen la consideració d'actes administratius.

2. *Els actes administratius i les resolucions dictats pel president o presidenta, el vicepresident o vicepresidenta o el director o directora de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament exhaureixen la via administrativa i són impugnables en via contenciosa administrativa, sens perjudici de la interposició de recurs potestatiu de reposició previ. Els actes administratius i les resolucions dictats per òrgans de rang inferior als anteriors poden ésser objecte de recurs d'alçada davant el director o directora, en els termes establerts per la legislació sobre el procediment administratiu comú.*

ARTICLE 58. CONTROL ECONÒMIC

El control financer de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament té per objecte comprovar-ne el funcionament economicofinancer i s'efectua pel pro-

cediment d'auditoria, el qual substitueix la intervenció prèvia de les operacions corresponents. L'auditoria ha d'ésser efectuada o bé directament per la Intervenció General de la Generalitat o bé sota la direcció d'aquesta.

SECCIÓ SISENA. GESTIÓ D'INFRAESTRUCTURES, SA

ARTICLE 59. MODIFICACIÓ DE L'OBJECTE SOCIAL DE L'EMPRESA GESTIÓ D'INFRAESTRUCTURES, SA

1. L'objecte social de l'empresa Gestió d'Infraestructures, SA, és:

a) Projectar, construir, conservar, explotar i promoció tota mena d'infraestructures i edificacions que la Generalitat promogui o en les quals participi i els serveis que s'hi puguin instal·lar o desenvolupar.

b) Projectar i construir tota mena d'infraestructures i edificacions de tercers amb els quals la Generalitat n'hagi acordat la construcció.

2. Les activitats a les quals es refereix l'apartat 1 poden ésser dutes a terme per Gestió d'Infraestructures, SA, o per tercers persones, que poden actuar per encàrrec del Govern, en nom propi i per compte propi, o en nom propi i per compte de la Generalitat o de les dites tercers persones, segons els termes dels encàrrecs i els mandats d'actuació.

3. Aquestes activitats es poden dur a terme totalment o parcialment per mitjà de la participació, la qual és subjecta sempre a l'estatut de l'empresa pública catalana; la Llei 11/1981, del 7 de desembre, de patrimoni de la Generalitat, i el Reglament que la desplega, i qualsevol altra disposició que sigui aplicable pel caràcter d'empresa pública de la societat o en societats d'objecte idèntic o anàleg.

SECCIÓ SETENA. INFRAESTRUCTURES FERROVIÀRIES DE CATALUNYA

ARTICLE 60. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 19/2001, DEL 31 DE DESEMBRE, DE CREACIÓ DE L'ENS INFRAESTRUCTURES FERROVIÀRIES DE CATALUNYA

1. Es modifica la lletra *d* de l'article 4 de la Llei 19/2001, que resta redactada de la manera següent:

«d) La percepció de les taxes, els cànon i els preus públics i privats derivats dels actes i els negocis jurídics que concerta en els termes d'aquesta Llei, tot mantenint l'equilibri financer dels contractes programa entre els operadors i els ens consorciats, sens perjudici de la possibilitat de cessió, penyor, titulització o qualsevol altre negoci anàleg admès en dret respecte als rendiments que en derivin.»

2. Es modifica l'apartat 1 de l'article 6 de la Llei 19/2001, que resta redactat de la manera següent:

«1. El Consell d'Administració d'Infraestructures Ferroviàries de Catalunya és l'òrgan de direcció i control de l'ens i és integrat per un president o presidenta; pel nombre de vocals que es determini per reglament, que no pot excedir de tretze, i per un secretari o secretària.»

SECCIÓ VUITENA. INSTITUT CATALÀ D'ENERGIA

ARTICLE 61. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 9/1991, DEL 3 DE MAIG, DE CREACIÓ DE L'INSTITUT CATALÀ D'ENERGIA (ICAEN)

1. Es modifica la lletra *h* de l'article 15 de la Llei 9/1991, que resta redactada de la manera següent:

«h) Els ingressos procedents de sancions imposades pels òrgans competents del Departament de Treball, Indústria, Comerç i Turisme en matèria de control, regularitat i qualitat del subministrament d'energia elèctrica a Catalunya.»

2. S'afegeix una lletra *i* a l'article 15 de la Llei 9/1991, amb el text següent:

«i) Qualsevol altra aportació que li sigui atribuïda.»

SECCIÓ NOVENA. CENTRE D'INNOVACIÓ I DESENVOLUPAMENT EMPRESARIALS

ARTICLE 62. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 5/1985, DEL 16 D'ABRIL, DE CREACIÓ DEL CENTRE D'INFORMACIÓ I DESENVOLUPAMENT EMPRESARIAL (CENTRE D'INNOVACIÓ I DESENVOLUPAMENT EMPRESARIALS, SEGONS LA LLEI 7/2000, DEL 19 DE JUNY)

Es modifica la lletra *b* de l'article 4 de la Llei 5/1985, que resta redactada de la manera següent:

«b) Crear societats mercantils i qualsevol altres ens, públics o privats i amb ànim de lucre o sense, i participar-hi, amb finalitats de promoció industrial i tecnològica i per a altres activitats industrials i de prestació de serveis a la indústria.

»La participació del Centre d'Innovació i Desenvolupament Empresarials no ha de superar el 45% del capital, llevat d'un acord exprés del Govern en sentit contrari, que ha d'ésser comunicat al Parlament. Les societats en què el Centre d'Innovació i Desenvolupament Empresarials participi majoritàriament s'han de sotmetre al que estableix la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'estatut de l'empresa pública catalana.

»El període màxim de participació del Centre d'Innovació i Desenvolupament Empresarials en qualsevol societat civil o mercantil no sotmesa a la Llei 4/1985 és de tres anys, prorrogable per tres anys més. No obstant això, si el capital social d'aquestes societats és majoritàriament públic, no s'aplica aquesta limitació temporal.»

SECCIÓ DESENA. CENTRE DE LA PROPIETAT FORESTAL

ARTICLE 63. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 7/1999, DEL 30 DE JULIOL, DEL CENTRE DE LA PROPIETAT FORESTAL

1. Es modifica la lletra *c* de l'article 3 de la Llei 7/1999, que resta redactada de la manera següent:

«c) Promoure i estendre el principi d'ordenació i planificació de les superfícies forestals de titularitat privada mitjançant la tramitació dels instruments d'ordenació forestal següents: projectes d'ordenació, plans tècnics de gestió i millora forestals, i plans simples de gestió forestal.»

2. Es modifica la lletra *h* de l'article 3 de la Llei 7/1999, que resta redactada de la manera següent:

«h) Millorar la representació de l'Administració forestal, tot potenciant la integració dels propietaris forestals en el Centre de la Propietat Forestal.»

3. Es modifica la lletra *i* de l'article 3 de la Llei 7/1999, que resta redactada de la manera següent:

«i) Adequar els plans tècnics de gestió i millora forestals a l'àmbit mínim de gestió, fixant la superfície mínima a ordenar en 25 hectàrees, atès que aquest és un àmbit que permet també la viabilitat tècnica i econòmica dels dits plans.»

4. S'afegeix una nova lletra *j* a l'article 3 de la Llei 7/1999, amb el text següent:

«j) Fer possible l'ordenació de les finques privades amb una superfície inferior a 25 hectàrees mitjançant la creació de la figura del pla simple de gestió forestal. Les instruccions per a la redacció, l'aprovació i la revisió d'aquests plans han d'ésser establertes per ordre del conseller o consellera de Medi Ambient.»

5. L'antiga lletra *j* de l'article 3 de la Llei 7/1999 passa a ésser la lletra *k*.

6. Es modifica la lletra *c* de l'article 4 de la Llei 7/1999, que resta redactada de la manera següent:

«c) Prestar suport tècnic i econòmic per a elaborar els instruments d'ordenació forestal i vetllar perquè s'executin.»

7. Es modifica la lletra *d* de l'article 4 de la Llei 7/1999, que resta redactada de la manera següent:

«d) Tramitar i aprovar els instruments d'ordenació forestal que afectin exclusivament terrenys de titularitat privada.»

8. Es modifica la lletra *e* de l'article 4 de la Llei 7/1999, que resta redactada de la manera següent:

«e) Vetllar per l'execució de les determinacions contingudes en els instruments d'ordenació forestal i controlar el compliment dels compromisos que s'hi estableixen.»

9. Es modifica la lletra *f* de l'article 4 de la Llei 7/1999, que resta redactada de la manera següent:

«f) Confeccionar i elaborar les directrius i les instruccions tècniques dels instruments d'ordenació forestal per a les forests privades.»

10. Es modifica la lletra *i* de l'article 4 de la Llei 7/1999, que resta redactada de la manera següent:

«i) Rebre les notificacions prèvies dels propietaris forestals de l'inici dels treballs i de les activitats forestals que s'executen en compliment dels instruments d'ordenació forestal.»

11. Es modifica la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 5 de la Llei 7/1999, que resta redactada de la manera següent:

«a) Per a ésser membre de ple dret, a més d'ésser titular de terrenys forestals de propietat privada, cal tenir aprovat i vigent un instrument d'ordenació forestal.»

12. Es modifica l'apartat 3 de l'article 7 de la Llei 7/1999, que resta redactat de la manera següent:

«3. El mandat dels membres del Consell Rector, que té una durada de sis anys amb un màxim de dos mandats, no és retribuït. No obstant això, tenen dret a percebre drets econòmics per l'assistència a reunions, d'acord amb el que estableix la normativa vigent.»

13. Es modifica l'article 13 de la Llei 7/1999, que resta redactat de la manera següent:

«1. El personal del Centre de la Propietat Forestal es regeix pel dret laboral, llevat del personal que ocupa places reservades, per la naturalesa de llur contingut, a funcionaris públics. L'adscripció de funcionaris al dit Centre es regeix pel que determinen les normes reguladores de la funció pública de la Generalitat.

»2. La selecció del personal del Centre de la Propietat Forestal s'ha de fer d'acord amb els principis d'igualtat, publicitat, mèrit i capacitat.»

14. Es modifica l'apartat 2 de l'article 15 de la Llei 7/1999, que resta redactat de la manera següent:

«2. Les compensacions que s'estableixin per la gestió sostenible dels boscos han de beneficiar els propietaris de terrenys forestals privats que es comprometin, mitjançant un instrument d'ordenació forestal aprovat, a executar els treballs de millora d'acord amb aquest instrument.»

15. Es modifica l'article 19 de la Llei 7/1999, que resta redactat de la manera següent:

«Els titulars de forests que disposin d'un instrument d'ordenació forestal aprovat tenen prioritat per a accedir als ajuts i les mesures de foment destinats al sector forestal i gestionats pel Centre de la Propietat Forestal.»

SECCIÓ ONZENA. PORTS DE LA GENERALITAT

ARTICLE 64. MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 10 DE LA LLEI 17/1996, DEL 27 DE DESEMBRE, PER LA QUAL ES FIXEN ELS PREUS PÚBLICS QUE CONSTITUEIXEN PRESTACIONS PATRIMONIALS DE CARÀCTER PÚBLIC, PEL QUE FA A LA QUANTIA DE LES TARIFES PER CONCESSIONS I AUTORITZACIONS ADMINISTRATIVES ATORGADES PER PORTS DE LA GENERALITAT

Es modifiquen les tarifes establertes per l'article 10 de la Llei 17/1996, que queden fixades en els imports següents:

C. Concessions administratives:

Tarifa C-1: Ocupació i utilització de terrenys i superfícies: 12,51 euros per metre quadrat per any.

Tarifa C-2: Utilització de locals i d'edificis: 36,49 euros per metre quadrat per any.

Utilització de naus de venda de peix: 6,74 euros per metre quadrat per any.

A. Autoritzacions administratives:

Tarifa A-1:

Utilització d'una zona d'aigua arrecerada:

Camp d'ancoratge: 0,37 euros per metre quadrat d'ocupació per any.

Palanques desmuntables: 40,55 euros per metre de palanca per any.

Zones annexes dels molls: 20,27 euros per metre de moll per any.

Tarifa A-2: Utilització d'una zona de varada dins la zona de servei del port: 4,05 euros per metre quadrat per any.

Tarifa A-3: Utilització d'espais coberts: 16,89 euros per metre quadrat per any.

ARTICLE 65. MODIFICACIÓ DE L'ANNEX 1 DE LA LLEI 5/1998, DEL 17 D'ABRIL, DE PORTS DE CATALUNYA

1. Es modifica la lletra a del punt 3 de l'apartat 3.2.5 de l'annex 1 de la Llei 5/1998, pel que fa a la tarifa G-2, atracada, que queda redactada de la manera següent:

«Els vaixells turístics locals inactius, els de servei interior del port i els que donen suport a l'aqüicultura que atraquin habitualment en determinats molls i que ho sol·licitin han de pagar mensualment set vegades l'import que, per aplicació de la tarifa general establerta, els correspongui. Els vaixells turístics locals en situació d'activitat han d'abonar mensualment quinze vegades l'import de la quantia de la tarifa.»

2. Se suprimeix l'apartat 4.5 de l'annex 1 de la Llei 5/1998, relatiu a la tarifa per serveis específics E-5, aparcament de vehicles.

3. Es modifiquen els apartats següents de l'annex 1 de la Llei 5/1998, relatius a les quanties de les tarifes per serveis generals i específics que Ports de la Generalitat presta directament, que queden fixades en les quantitats següents:

Apartat 3.1.4 de la tarifa G-1, entrada i estada de vaixells: 10,71 euros per cada 100 tones de registre brut (o per cada 100 unitats d'arqueig) o fracció.

Apartat 3.2.4 de la tarifa G-2, atracada: 1,39 euros.

Apartat 3.3.4.a de la tarifa G-3, passatgers i vehicles:

Interior de la Unió Europea: passatge de cabines (bloc I), 2,20 euros; passatge de butaques i de coberta (bloc II), 0,79 euros; vaixell turístic local, 0,05 euros; motos i vehicles o remolcs de dues rodes, 1,26 euros; cotxes, turismes i altres vehicles automòbils, 3,47 euros; autocars i altres vehicles de transport col·lectiu, 15,79 euros.

Exterior de la Unió Europea: passatge de cabines (bloc I), 5,05 euros; passatge de butaques i de coberta (bloc II), 2,53 euros; motos i vehicles o remolcs de dues rodes, 1,90 euros; cotxes, turismes i altres vehicles automòbils, 4,42 euros; autocars i altres vehicles de transport col·lectiu, 25,26 euros.

Apartat 3.3.4.b de la tarifa G-3, mercaderies (preu en euros per tona mètrica): grup primer, 0,85 euros; grup segon, 1,11 euros; grup tercer, 1,72 euros; grup quart, 2,50 euros, i grup cinquè, 3,49 euros.

Mercaderies, règim simplificat: embarcament amb càrrega (euros per unitat de càrrega): contenidor menor de

20', 26,36 euros; contenidor major de 20', 43,52 euros; plataforma amb contenidor menor de 20', 28,20 euros; plataforma amb contenidor major de 20', 47,21 euros; semiremolc, 47,21 euros; camió amb caixa de fins a 6 metres, 29,43 euros; camió amb caixa de fins a 12 metres, 49,65 euros.

Mercaderies, règim simplificat: desembarcament amb càrrega (euros per unitat de càrrega): contenidor menor de 20', 40,46 euros; contenidor major de 20', 66,21 euros; plataforma amb contenidor menor de 20', 42,30 euros; plataforma amb contenidor major de 20', 69,89 euros; semiremolc, 69,89 euros; camió amb caixa de fins a 6 metres, 43,52 euros; camió amb caixa de fins a 12 metres, 72,34 euros.

Mercaderies, règim simplificat: buida (euros per unitat de càrrega): contenidor menor de 20', 3,07 euros; contenidor major de 20', 6,13 euros; plataforma amb contenidor menor de 20', 4,91 euros; plataforma amb contenidor major de 20', 6,13 euros; semiremolc, 6,13 euros; camió amb caixa de fins a 6 metres, 6,13 euros; camió amb caixa de fins a 12 metres, 12,26 euros.

Apartat 3.5.4 de la tarifa G-5, serveis (per metre quadrat i per períodes de 24 hores): utilització de l'aigua del port, 0,05 euros; ancoratge amb morts, 0,10 euros; atracada en punta, 0,12 euros; atracada de costat, 0,34 euros, i varada en zona de terra, 0,05 euros.

Serveis addicionals (per metre quadrat i per períodes de 24 hores): atracada amb amarra a mort, 0,03 euros; preses d'aigua, 0,03 euros; recollida d'escombraries, 0,02 euros; vigilància general de la zona, 0,02 euros; atracada o fondeig en instal·lacions exclusivament de temporada, 0,04 euros; preses d'energia elèctrica, 0,02 euros; cabrestants i escales en zones d'avarada, 0,02 euros, i personal d'ajuda en zones d'avarada, 0,04 euros.

Apartat 4.1.4, punt 1 de la tarifa E-1: hora de grua de menys de 6 tones, 53,67 euros; hora de grua de més de 6 tones, 69,45 euros, i hora de grua de més de 12 tones, 91,95 euros.

Apartat 4.1.4, punt 2 de la tarifa E-1, bàscula: pesada (personal inclòs), 3,38 euros.

Apartat 4.1.4, punt 3 de la tarifa E-1: carretons, 17,87 euros.

Apartat 4.2.4, punt 1 de la tarifa E-2: Mercaderies. Zones de trànsit. Superfície descoberta (per metre quadrat i per dia natural o fracció): de 4 a 10 dies, 0,02 euros; d'11 a 17 dies, 0,03 euros; de 18 en endavant, 0,08 euros; zona d'emmagatzematge, 0,02 euros.

Mercaderies. Zones de trànsit. Superfície coberta (per metre quadrat i per dia natural o fracció): d'1 a 3 dies, 0,03 euros; de 4 a 10 dies, 0,05 euros; d'11 a 17 dies, 0,10 euros; de 18 en endavant, 0,20 euros; zona d'emmagatzematge, 0,04 euros.

Altres utilitzacions: temporada alta (de l'1 de juny al 30 de setembre), 0,26 euros; temporada baixa, 0,12 euros.

Apartat 4.4.4.a de la tarifa E-4: rampa d'avarada, 6,12 euros per dia d'utilització i per metre d'eslora.

Apartat 4.4.4.b de la tarifa E-4, carros d'avarada: hispada o avarada, 0,61 euros per metre lineal d'eslora per

mànega; estada a la zona de reparació, 0,31 euros per dia i per metre lineal d'eslora per mànega.

Apartat 4.4.4.c de la tarifa E-4, pòrtics elevadors: hisxada o avarada, 14,18 euros per metre d'eslora; immobilització, 18,94 euros l'hora; estada a la zona de reparació, 2,13 euros per dia i per metre lineal d'eslora.

Apartat 4.4.4.d de la tarifa E-4, grues fixes: operació amb grua fixa durant menys de 30 minuts, 18,39 euros; operació amb grua fixa durant més de 30 minuts, 9,20 euros per cada mitja hora o fracció d'excés; estada, 0,20 euros per metre quadrat i dia.

Apartat 4.4.4.e de la tarifa E-4, altres serveis: recollida de deixalles, 1,45 euros per metre d'eslora i per setmana o fracció; subministrament d'energia i aigua, 0,34 euros per metre d'eslora per dia; lloguer de màquina de neteja a pressió, 24,77 euros l'hora.

SECCIÓ DOTZENA. AGÈNCIA CATALANA DE CERTIFICACIÓ

ARTICLE 66. AGÈNCIA CATALANA DE CERTIFICACIÓ

1. L'Agència Catalana de Certificació pot subscriure convenis amb persones, entitats i corporacions que exerceixin funcions públiques en què s'estableixin les condicions que aquestes han de complir per a participar en els tràmits necessaris per a l'obtenció de certificats electrònics expedits per la dita Agència, en particular en la identificació i el registre dels sol·licitants dels certificats.

2. L'acreditació de la identitat de les persones interessades en el procediment d'expedició de certificats electrònics pot requerir llur compareixença en una oficina pública.

CAPÍTOL III. MESURES EN MATÈRIA DE PERSONAL

SECCIÓ PRIMERA. ESCALA DE TÈCNICS D'ADMINISTRACIÓ DE LA HISENDA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

ARTICLE 67. CREACIÓ DE L'ESCALA DE TÈCNICS D'ADMINISTRACIÓ DE LA HISENDA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Es crea, dins el Cos Superior d'Administració de la Generalitat, l'escala de tècnics d'administració de la hisenda de la Generalitat de Catalunya.

ARTICLE 68. FUNCIONS DELS TÈCNICS D'ADMINISTRACIÓ DE LA HISENDA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

1. Corresponen als tècnics d'administració de la hisenda de la Generalitat de Catalunya les funcions de nivell superior inherents a l'àmbit competencial econòmic-financer, sens perjudici de les que legalment tinguin atribuïdes altres cossos i escales, d'acord amb l'especialització següent:

- a) La gestió tributària, excloent-ne la funció d'inspecció.
- b) La fiscalització, el control financer i la comptabilitat pública, com a suport a la funció interventora de la Generalitat.

c) L'elaboració i l'execució pressupostàries i la gestió de la tresoreria.

d) L'ordenació i la tutela del sector financer, excloent-ne la funció d'inspecció.

e) L'anàlisi i la proposta de les línies bàsiques d'actuació del sector públic econòmic i altres tasques de contingut econòmic.

f) L'assessorament als departaments i els organismes de la Generalitat en matèria econòmica i financera, com a suport a la funció assessora de la Intervenció de la Generalitat.

g) L'emissió d'informes econòmics i financers a petició dels departaments i organismes de la Generalitat, com a suport a la funció que desenvolupa la Intervenció de la Generalitat.

2. El conseller o consellera d'Economia i Finances és l'òrgan competent per a concretar les funcions específiques de llur àmbit d'actuació que han de complir els membres de l'escala de tècnics d'administració de la hisenda de la Generalitat. Així mateix, a proposta del conseller o consellera d'Economia i Finances, s'han de fixar les condicions específiques de les places d'aquesta escala en la corresponent relació de llocs de treball del personal funcionari de l'Administració de la Generalitat.

ARTICLE 69. ACCÉS A L'ESCALA DE TÈCNICS D'ADMINISTRACIÓ DE LA HISENDA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

1. S'ingressa a l'escala de tècnics d'administració de la hisenda de la Generalitat de Catalunya mitjançant la superació de les proves teòriques i pràctiques i del curs selectiu de formació exigits en la convocatòria pública pertinent, d'acord amb els procediments de selecció següents:

a) Oposició per al torn lliure.

b) Concurs oposició per al torn restringit de promoció interna.

2. Almenys un 50% de les places que es convoquin s'ha de proveir pel procediment d'oposició. En les convocatòries corresponents s'han d'establir, en tot cas, dos torns de promoció interna: un per als funcionaris de carrera amb una antiguitat mínima de dos anys en qualsevol dels cossos i escales del grup A i l'altre per als funcionaris de carrera amb una antiguitat mínima de dos anys en qualsevol dels cossos i escales del grup B. El contingut i la durada de les proves del primer torn poden estar subjectes a exempcions addicionals en funció dels llocs ocupats durant el temps exigít per a tenir accés al torn de promoció interna. *Els funcionaris que pertanyin al grup B han de complir, en tot cas, els requisits de titulació per a accedir al grup A.*

3. Per a ésser admès a les proves de selecció per a l'ingrés a l'escala de tècnics d'administració de les finances de la Generalitat de Catalunya, cal:

a) Tenir el títol de llicenciat o llicenciada, enginyer o enginyera o arquitecte o arquitecta, o bé estar en condicions d'obtenir-lo dins el termini de presentació de les sol·licituds per a prendre-hi part.

b) Complir, dins el termini de presentació de sol·licituds per a prendre-hi part, les condicions personals establertes per la normativa vigent en matèria de funció pública de la Generalitat.

4. S'han d'establir per reglament els temaris de les fases d'oposició, el contingut i la durada de les proves, els cursos selectius de formació, el sistema de designació dels tribunals i les altres qüestions específiques derivades dels sistemes d'accés. Així mateix, d'acord amb el que estableix l'article 68, les places es poden agrupar per àmbits funcionals, els quals poden tenir requisits de titulació i exercicis específics.

ARTICLE 70. ELS TÈCNICS D'ADMINISTRACIÓ DE LA HISENDA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

1. Els funcionaris de l'escala de tècnics d'administració de la hisenda de la Generalitat de Catalunya depenen orgànicament i funcionalment del Departament d'Economia i Finances.

2. Els tècnics d'administració de la hisenda de la Generalitat de Catalunya han de complir llurs funcions en règim de dedicació exclusiva, amb incompatibilitat respecte a qualsevol altra activitat professional. D'aquest règim s'exceptuen les activitats compatibles que estableix el capítol II de la Llei 21/1987, del 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat; les de professor o professora universitari associat a temps parcial, i les tasques docents a temps parcial en l'àmbit privat.

3. Els tècnics d'administració de la hisenda de la Generalitat de Catalunya estan subjectes a les obligacions que per als funcionaris en general estableixen les disposicions vigents. En particular, han de guardar rigorosament el secret professional de les dades, els fets i les circumstàncies de què tinguin coneixement en l'exercici de llur funció.

ARTICLE 71. PLANTILLA DE L'ESCALA DE TÈCNICS D'ADMINISTRACIÓ DE LA HISENDA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

El nombre màxim de places de la plantilla de tècnics d'administració de la hisenda de la Generalitat de Catalunya es fixa en dues-centes. Aquest nombre pot ésser incrementat per la llei de pressupostos de la Generalitat.

SECCIÓ SEGONA. MODIFICACIÓ DEL DECRET LEGISLATIU 1/1997, DEL 31 D'OCTUBRE, PEL QUAL S'APROVA LA REFOSA EN UN TEXT ÚNIC DELS PRECEPTES DE DETERMINATS TEXTOS LEGALS VIGENTS A CATALUNYA EN MATÈRIA DE FUNCIO PÚBLICA

ARTICLE 72. EXTENSIÓ DE L'APLICACIÓ DE LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL ONZENA DEL DECRET LEGISLATIU 1/1997

Als catedràtics de les universitats públiques catalanes que hi exerceixen o hi han exercit, durant més de dos anys seguits o tres amb interrupcions, el càrrec de rector o rectora, els és aplicable, en els mateixos termes, la garantia retributiva establerta per la disposició addicional onzena del text únic de la Llei de la funció públi-

ca de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/1997.

SECCIÓ TERCERA. LLOCS DIRECTIUS DEL SERVEI CATALÀ DE LA SALUT (CATSALUT)

ARTICLE 73. RÈGIM DELS LLOCS DIRECTIUS DE L'ENS PÚBLIC SERVEI CATALÀ DE LA SALUT (CATSALUT)

Els càrrecs de directors d'àrea, subdirectors i gerents de les estructures central i territorial de l'ens públic Servei Català de la Salut (CatSalut) mantenen una relació laboral amb aquest ens en la modalitat de contracte laboral d'alta direcció a l'empara del que estableix el Reial decret 1382/1985, de l'1 d'agost, que regula la relació laboral de caràcter especial del personal d'alta direcció.

SECCIÓ QUARTA. COS DE BOMBERS

ARTICLE 74. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 5/1994, DEL 4 DE MAIG, DE REGULACIÓ DELS SERVEIS DE PREVENCIÓ I EXTINCIÓ D'INCENDIS I SALVAMENTS DE CATALUNYA

1. Es modifica l'apartat 2 de l'article 17 de la Llei 5/1994, que resta redactat de la manera següent:

«2. Per a ingressar a les diferents escales del Cos de Bombers de la Generalitat, cal posseir les titulacions exigides o complir els requisits establerts per l'article 18 bis, d'acord amb la gradació següent:

»a) Escala superior, titulació del grup A.

»b) Escala executiva, titulació del grup B.

»c) Escala tècnica, titulació del grup C.

»d) Escala bàsica, titulació del grup D.»

2. Es modifica l'article 19 de la Llei 5/1994, que resta redactat de la manera següent:

«Els membres del Cos de Bombers de la Generalitat que tinguin un mínim de dos anys d'antiguitat de servei en actiu en la categoria immediatament inferior respectiva i que hagin superat o superin un curs de capacitació de caràcter selectiu impartit per l'Escola de Bombers i Seguretat Civil de Catalunya poden accedir a la categoria de caporal o caporala per promoció interna, mitjançant concurs.»

3. Es modifica l'article 20 de la Llei 5/1994, que resta redactat de la manera següent:

«Els membres del Cos de Bombers de la Generalitat que tinguin un mínim de dos anys d'antiguitat de servei en actiu en la categoria immediatament inferior, que tinguin la titulació del grup C i que hagin superat o superin un curs de capacitació de caràcter selectiu impartit per l'Escola de Bombers i Seguretat Civil de Catalunya poden accedir a la categoria de sergent o sergenta per promoció interna, mitjançant concurs oposició.»

4. S'afegeix un article 20 bis a la Llei 5/1994, amb el text següent:

«Els membres del Cos de Bombers de la Generalitat que tinguin un mínim de dos anys d'antiguitat de ser-

vei en actiu en la categoria immediatament inferior, que tinguin la titulació del grup C i que hagin superat o superin un curs de capacitació de caràcter selectiu impartit per l'Escola de Bombers i Seguretat Civil de Catalunya poden accedir a la categoria d'oficial o oficiala per promoció interna, mitjançant concurs.»

SECCIÓ CINQUENA. PERSONAL DE L'INSTITUT RAMON LLULL

ARTICLE 75. RÈGIM DEL PERSONAL ADSCRIT A L'INSTITUT RAMON LLULL

1. El personal laboral que presti serveis a l'Administració de la Generalitat o en una entitat dependent de la Generalitat i que compleixi funcions que, d'acord amb els Estatuts de l'Institut Ramon Llull i amb la normativa que s'estableixi, siguin assumides pel dit Institut s'hi integra per aplicació del mecanisme de successió d'empresa. Si es tracta de personal laboral fix, se li ha de reconèixer amb caràcter general l'antiguitat reconeguda per l'Administració de la Generalitat.

2. El personal funcionari que presti serveis a l'Administració de la Generalitat o en una entitat dependent de la Generalitat i que compleixi funcions que, d'acord amb els Estatuts de l'Institut Ramon Llull i amb la normativa que s'estableixi, siguin assumides pel dit Institut pot optar per:

a) Integrar-se a l'Institut Ramon Llull com a personal laboral, amb reconeixement amb caràcter general de l'antiguitat reconeguda per l'Administració de la Generalitat, i restar en aquesta en situació d'excedència voluntària per incompatibilitat.

b) Mantenir la condició de funcionari o funcionària a l'Institut Ramon Llull i ocupar-hi un lloc de treball a extingir. Aquest lloc s'extingeix quan el funcionari o funcionària obté una altra plaça amb caràcter definitiu o quan resta vacant per qualsevol causa que no comporti reserva de lloc.

En tot cas s'extingeixen els llocs que el dit personal funcionari ocupava a la Generalitat.

SECCIÓ SISENA. COS D'ADVOCACIA DE LA GENERALITAT

ARTICLE 76. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 7/1996, DEL 5 DE JULIOL, D'ORGANITZACIÓ DELS SERVEIS JURÍDICS DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

1. Es modifiquen els supòsits especificats per la disposició transitòria segona de la Llei 7/1996, en la redacció donada per la Llei 4/2000, del 26 de maig, de mesures fiscals i administratives, de la manera següent:

a) També es poden acollir al que estableix l'apartat 1 de la disposició transitòria segona de la Llei 7/1996 els qui, en data 20 de juliol de 1996, tenien la condició de funcionaris de carrera de la Generalitat del grup A, llicenciats en dret, que haguessin complert funcions d'assessorament jurídic en assessories jurídiques generals dels departaments de la Generalitat durant els quatre anys anteriors a la data esmentada i que les que les hagin continuat complint de manera ininterrompuda.

b) El Govern ha d'obrir, en el termini màxim de tres mesos, el procediment corresponent.

2. Es modifica l'incís primer de l'apartat 1 de la disposició addicional segona de la Llei 7/1996, en la redacció donada per la Llei 21/2001, del 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives, que resta redactat de la manera següent:

«1. La plantilla d'advocats de la Generalitat es fixa en un màxim de cent seixanta places.»

CAPÍTOL IV. ALTRES MESURES

SECCIÓ PRIMERA. MESURES EN MATÈRIA DE CAIXES D'ESTALVIS

ARTICLE 77. MODIFICACIÓ DEL DECRET LEGISLATIU 1/1994, DEL 6 D'ABRIL, PEL QUAL S'APROVA LA REFOSA DE LES LLEIS 15/1985, D'1 DE JULIOL, 6/1989, DE 25 DE MAIG, I 13/1993, DE 25 DE NOVEMBRE, DE CAIXES D'ESTALVIS DE CATALUNYA

1. Se suprimeix el tercer paràgraf de la lletra *b* de l'article 17 del Decret legislatiu 1/1994.

2. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 17 del Decret legislatiu 1/1994, amb el text següent:

«La representació de les administracions públiques i de les entitats i les corporacions de dret públic en els òrgans de govern de les caixes d'estalvis, fins i tot quan tenen la condició d'entitat fundadora, no ha de superar en conjunt el 50% dels drets de vot en cadascun dels dits òrgans.»

3. S'afegeix una lletra *f* a l'apartat 1 de l'article 20 del Decret legislatiu 1/1994, amb el text següent:

«f) Els qui hagin exercit durant més de vint anys, en la mateixa caixa o en una altra, els càrrecs de membre del consell d'administració o de director o directora general. A aquests efectes, s'ha d'acumular el temps d'exercici en ambdós càrrecs encara que no s'hagin exercit continuadament.»

4. S'afegeix un apartat 3 a l'article 27 del Decret legislatiu 1/1994, amb el text següent:

«3. La renovació dels òrgans de govern es produeix dins el primer semestre natural de l'exercici que correspongui en l'assemblea general ordinària o en l'assemblea extraordinària tinguda a continuació de l'anterior.»

5. S'afegeix una lletra *f* a l'apartat 1 de l'article 40 del Decret legislatiu 1/1994, amb el text següent:

«f) L'establiment del límit d'edat màxim per a ésser elegit membre del consell d'administració i de la comissió de control. Mentre no s'estableixi, aquest límit és de setanta anys.»

6. S'afegeix un apartat 2 a l'article 40 del Decret legislatiu 1/1994, amb el text següent:

«2. El mandat dels membres dels òrgans de govern és de quatre anys. Mentre no s'hagi complert el mandat per al qual van ésser designats i llevat dels casos establerts per l'article 22, el nomenament dels consellers generals és irrevocable.»

7. Es modifica l'apartat 2 de l'article 43 del Decret legislatiu 1/1994, que resta redactat de la manera següent:

«2. Les inscripcions corresponents en el Registre d'Alts Càrrecs de les Caixes d'Estalvis de Catalunya són un requisit previ per a l'efectivitat dels càrrecs subjectes a inscripció. S'entén que la inscripció es produeix automàticament un cop transcorreguts vint dies hàbils des de la comunicació del nomenament a l'òrgan competent sense que aquest l'hagi denegada motivadament. Els actes atorgats per les persones nomenades conserven la validesa fins a la inscripció en el dit Registre.»

8. S'afegeix un incís a la lletra d de l'article 47 del Decret legislatiu 1/1994, amb el text següent:

«A aquests efectes, les propostes de la Federació han d'ésser informades prèviament per la comissió mixta integrada per representants de la Generalitat i de la mateixa Federació que es reguli per reglament.»

9. Es modifica l'apartat 1 de l'article 33 del Decret legislatiu 1/1994, que resta redactat de la manera següent:

«1. El consell d'administració nomena entre els seus membres el president o presidenta, el qual ho és alhora de l'entitat, per majoria de dos terços, i un vicepresident o vicepresidenta o més, que el substitueixen per ordre. Nomena també un secretari o secretària, el qual pot ésser membre del consell d'administració. En el cas de caixes d'estalvis fundades per una entitat pública, els estatuts poden atribuir-ne la presidència a un o una vocal del consell d'administració designat per aquesta entitat.»

SECCIÓ SEGONA. JURAT D'EXPROPIACIÓ DE CATALUNYA

ARTICLE 78. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 6/1995, DEL 28 DE JUNY, DEL JURAT D'EXPROPIACIÓ DE CATALUNYA

Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 2 de la Llei 6/1995, que resten redactats de la manera següent:

«2. Cada secció del Jurat d'Expropiació de Catalunya es compon dels membres següents:

»a) El president o presidenta i el seu suplent, que han d'ésser juristes de reconegut prestigi *amb més de set anys d'exercici professional*.

»b) Els quatre vocals següents:

»— Un advocat o advogada del Cos d'Advocacia de la Generalitat de Catalunya.

»— Un tècnic o tècnica superior, designat pel departament de la Generalitat que correspongui en funció de la naturalesa del bé expropiat. En el cas de les corporacions locals, aquest tècnic o tècnica ha d'ésser designat per la corporació local interessada.

»— Un o una representant de les cambres, els col·legis, les organitzacions empresarials o les associacions representatives de la propietat en funció del bé expropiat, designat per la cambra, el col·legi, l'organització o l'associació corresponents.

»— Un notari o notària, designat pel col·legi notarial corresponent.

»c) Un secretari o secretària, que ha d'ésser funcionari, designat pel Departament de Governació i Relacions Institucionals.

»3. El Departament de Governació i Relacions Institucionals ha de prestar al Jurat d'Expropiació de Catalunya el suport administratiu necessari per al seu funcionament.»

SECCIÓ TERCERA. MESURES SOBRE EL SECTOR FERROVIARI

ARTICLE 79. PRESTACIÓ DEL SERVEI

La Generalitat, com a titular del servei de transport públic subterrani de viatgers de Barcelona, d'acord amb el que estableix la normativa de la Unió Europea, en concret la directiva reguladora de l'administració en l'àmbit del transport ferroviari, pot encomanar a l'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya l'administració de la línia 9 del ferrocarril metropolità. Aquest ens ha de sotmetre a procediments de publicitat i concurrència la prestació del servei d'aquesta línia i té dret a percebre el corresponent cànon de concessió.

ARTICLE 80. AUTORITZACIÓ D'AVAL

La Generalitat ha d'avaluar les operacions de crèdit concertades per cobrir les necessitats transitòries de tresoreria derivades del desfasament entre els cobraments i els pagaments originats com a conseqüència de la construcció de les infraestructures de la línia 9 del ferrocarril metropolità de Barcelona.

ARTICLE 81. MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 59 DE LA LLEI 21/2001, DEL 28 DE DESEMBRE, DE MESURES FISCALS I ADMINISTRATIVES

Es modifica l'article 59 de la Llei 21/2001, que resta redactat de la manera següent:

«Article 59. Control urbanístic municipal previ de determinades obres ferroviàries

»Les obres de construcció, reparació, conservació, millora o ampliació de les infraestructures i les supraestructures ferroviàries promogudes per la Generalitat, les seves entitats autònomes i les entitats de dret públic que hi són adscrites no estan subjectes a llicència urbanística municipal ni a cap altre control urbanístic municipal previ, sens perjudici de l'informe que puguin emetre sobre l'adequació de les obres al planejament urbanístic. S'entén que l'informe és favorable si transcorre un mes des de la recepció de la documentació sense que s'hagi emès de manera expressa.»

SECCIÓ QUARTA. MESURES EN MATÈRIA DE COMERÇ

ARTICLE 82. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 17/2000, DEL 29 DE DESEMBRE, D'EQUIPAMENTS COMERCIALS

1. Es modifica la disposició addicional segona de la Llei 17/2000, que resta redactada de la manera següent:

«Als efectes de l'exercici de les competències establertes pels articles 5.7, 6.2, 6.3 i 6.4, en substitució del Servei d'Ordenació de la Competència en la Distribució Comercial, es crea el Servei d'Ordenació Comerci-

al, dependent del departament competent en matèria de comerç.»

2. S'afegeix una disposició addicional cinquena a la Llei 17/2000, amb el text següent:

«Els municipis situats en un pas fronterer pels quals passa una carretera o una autopista per la qual accedeixin anyalment a Catalunya més de 5 milions de visitants poden afegir un increment de 5.000 metres quadrats de superfície de venda al resultat del dimensionament que els atorga el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials (PTSEC) vigent quan entri en vigor aquesta disposició. No es poden acollir a aquest increment els projectes que estableixin la implantació de grans establiments comercials alimentaris ni els projectes d'establiments col·lectius en els quals la superfície de venda alimentària del conjunt de llurs establiments individuals superi els 1.300 metres quadrats.»

ARTICLE 83. MODIFICACIÓ DEL DECRET LEGISLATIU 1/1993, DEL 9 DE MARÇ, SOBRE COMERÇ INTERIOR

S'afegeixen les lletres *j* i *k* a l'article 45 del Decret legislatiu 1/1993, amb el text següent:

«j) Pel que fa a la venda en liquidació, l'incompliment dels supòsits i els requisits que estableix la normativa vigent.

«k) Pel que fa a la venda de saldos, l'incompliment dels requisits i les condicions que estableix la normativa vigent.»

SECCIÓ CINQUENA. MESURES EN MATÈRIA DE COOPERATIVES

ARTICLE 84. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 18/2002, DEL 5 DE JULIOL, DE COOPERATIVES

Es modifica el segon incís de l'apartat 1 de l'article 157 de la Llei 18/2002, que resta redactat de la manera següent:

«Les qüestions que es plantegin –que siguin objecte d'aquesta Llei i de les normes que la despleguen– entre cooperatives, entre algun soci o sòcia i la cooperativa a la qual pertany, entre socis d'alguna cooperativa o entre una cooperativa i la federació en què s'agrupa poden ésser plantejades a conciliació al Consell Superior de la Cooperació, o bé directament a la jurisdicció ordinària, d'acord amb el que estableix l'article 158. El procediment de conciliació s'estableix per reglament.»

SECCIÓ SISENA. MESURES EN MATÈRIA DE MUTUALITATS

ARTICLE 85. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 28/1991, DEL 13 DE DESEMBRE, DE LES MUTUALITATS DE PREVISIÓ SOCIAL

1. S'afegeix un article 24 bis a la Llei 28/1991, amb el text següent:

«Article 24 bis. Assemblees de compromissaris

»1. L'assemblea general pot ésser substituïda per una assemblea de compromissaris. Els requisits per a ésser

compromissari o compromissària són els determinats pels estatuts, si bé en tot cas cal ésser major d'edat i tenir almenys un any d'antiguitat com a soci o sòcia. Els membres de la junta directiva tenen la condició de compromissaris.

»2. Quan la mutualitat tingui més de deu mil socis, la designació de compromissaris s'ha de portar a terme davant notari o notària mitjançant sorteig, el qual s'ha de fer per qualsevol mitjà, incloent-hi els informàtics, entre els socis amb dret de vot.

»3. El mandat dels compromissaris té una durada mínima de dos anys i màxima de quatre anys, comptadors a partir de la data de la designació.

»4. Els compromissaris han de complir llur mandat en representació de l'entitat sense possibilitat de renunciar a la designació.

»5. És aplicable a l'assemblea de compromissaris, en tot allò que no en contradigui les característiques, el que disposen els articles anteriors respecte a l'assemblea general.

»6. Els estatuts han de fixar el nombre de compromissaris que han de compondre l'assemblea general, que ha d'estar comprès entre un mínim de 100 i un màxim de 250.

»7. Els assembleistes poden delegar llur vot en un altre compromissari o compromissària, sense que cap compromissari o compromissària pugui tenir un nombre de delegacions de vot superior a tres per a assistir a l'assemblea general.»

2. Es modifiquen les lletres *a* i *b* de l'apartat 1 de l'article 51 de la Llei 28/1991, que resten redactades de la manera següent:

«a) Requerir la mutualitat a presentar un pla de rehabilitació, aprovat per la junta directiva, en el qual es proposin les mesures administratives, financeres o d'un altre tipus que calguin; es formulï previsió dels resultats, i es fixin els terminis per a executar-les, a fi de superar la situació que va donar origen al requeriment. L'òrgan de control ha d'aprovar o denegar el pla, i, si escau, ha de fixar la periodicitat amb què la mutualitat ha de donar compte del desenvolupament d'aquest pla.

»b) Requerir la mutualitat a presentar un pla de sanejament a curt termini, aprovat per la junta directiva, en el qual es concretin la forma, la quantia i la periodicitat de les aportacions de nous recursos per a superar la situació que hagi donat lloc al requeriment. L'òrgan de control ha d'aprovar o denegar el pla, i, si escau, ha de fixar la periodicitat amb què la mutualitat ha de donar compte del desenvolupament del pla.»

SECCIÓ SETENA. MESURES EN MATÈRIA DE POLÍTICA TERRITORIAL

ARTICLE 86. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 23/1983, DEL 21 DE NOVEMBRE, DE POLÍTICA TERRITORIAL

S'afegeix un capítol iv bis a la Llei 23/1983, amb el text següent:

«Capítol iv bis. Els plans directors territorials

»Article 19 bis

»1. Els plans directors territorials concreten les directrius generals del planejament contingudes en el Pla territorial general de Catalunya o en els plans territorials parcials en les àrees i per als aspectes sobre els quals incideixen.

»2. L'àmbit territorial dels plans directors territorials ha d'ésser inferior als àmbits de planificació establerts per la Llei 1/1995, del 16 de març, per la qual s'aprova el Pla territorial general de Catalunya, d'acord amb el text establert per la Llei 24/2001, del 31 de desembre, de reconeixement de l'Alt Pirineu i Aran com a àrea funcional de planificació, mitjançant la modificació de l'article 2 de la Llei 1/1995, per la qual s'aprova el Pla territorial general de Catalunya, i, com a mínim, ha de tenir caràcter supramunicipal. L'àmbit territorial pot comprendre, així mateix, municipis pertanyents a diferents àmbits de planificació.

»3. Els plans directors territorials s'han d'adaptar al Pla territorial general de Catalunya i als plans territorials parcials.

»4. Els plans d'ordenació urbanística han d'ésser coherents amb les determinacions dels plans directors territorials.

»Article 19 ter

»1. El contingut dels plans directors territorials ha de desenvolupar, com a mínim, una de les determinacions contingudes en l'article 13.1 d'aquesta Llei.

»2. Les determinacions dels plans directors territorials s'han de concretar en els documents següents:

»a) Els estudis i els plànols d'informació.

»b) La memòria explicativa del pla.

»c) Els plànols d'ordenació i, eventualment, les normes.

»Article 19 quater

»1. L'acord de formulació dels plans directors territorials ha d'ésser adoptat pel conseller o consellera de Política Territorial i Obres Públiques, amb l'informe previ de la Comissió de Coordinació de Política Territorial, i ha de determinar, com a mínim, l'àmbit territorial, els aspectes que ha de desenvolupar i la unitat orgànica responsable de la seva tramitació.

»2. En l'elaboració dels plans directors territorials s'ha de garantir la participació de totes les institucions públiques afectades.

»3. L'aprovació inicial i provisional dels plans directors territorials correspon al conseller o consellera de Política Territorial i Obres Públiques, i l'aprovació definitiva, al Govern.

»4. Els plans directors territorials, un cop aprovats inicialment, s'han de sotmetre a informació pública.»

SECCIÓ VUITENA. MESURES EN MATÈRIA FORESTAL

ARTICLE 87. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 6/1988, DEL 30 DE MARÇ, FORESTAL DE CATALUNYA

S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 1 de l'article 5 de la Llei 6/1988, amb el text següent:

«Amb relació als terrenys forestals de propietat pública que pertanyen al patrimoni de la Generalitat i els béns immobles que hi són situats i que són directament afectats a l'explotació, a la gestió i a la conservació d'aquests, correspon al departament que té al seu càrrec l'administració forestal l'exercici de les facultats dominicals, llevat de l'alienació del domini per un títol diferent del de la permuta per altres terrenys forestals. Dels actes dictats en exercici d'aquestes facultats, cal donar-ne compte al Departament d'Economia i Finances.»

SECCIÓ NOVENA. MESURES EN MATÈRIA DE PESCA

ARTICLE 88. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 1/1986, DEL 25 DE FEBRER, DE PESCA MARÍTIMA DE CATALUNYA

S'afegeixen dos nous paràgrafs a la lletra a de l'apartat 2 de l'article 20 de la Llei 1/1986, amb el text següent:

«No dur instal·lat a bord el dispositiu de control via satèl·lit o de qualsevol altra naturalesa establert per la normativa vigent per al control de l'activitat pesquera.

»Manipular, alterar o malmetre els dispositius de control via satèl·lit o de qualsevol altra naturalesa establerts pel paràgraf anterior, i també interferir, impedir o produir qualsevol tipus de pertorbació en les comunicacions.»

SECCIÓ DESENA. MESURES EN MATÈRIA D'HELIPORTS

ARTICLE 89. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 11/1998, DEL 5 DE NOVEMBRE, D'HELIPORTS

1. Es modifica l'apartat 2 de l'article 2 de la Llei 11/1998, que resta redactat de la manera següent:

«2. S'entén per *heliport eventual* la superfície de terreny que compleix les condicions mínimes de seguretat per a ésser utilitzada pels helicòpters de manera temporal o ocasional i l'establiment de la qual obeeix a necessitats transitòries motivades per operacions de prevenció, vigilància i extinció d'incendis, realització de treballs aeris, activitats recreatives o de transport o altres d'anàlogues.»

2. Es modifica l'article 7 de la Llei 11/1998, que resta redactat de la manera següent:

«Article 7. Establiment d'heliports eventuais

»1. Els heliports eventuais han d'ésser autoritzats pel Departament de Política Territorial i Obres Públiques, amb l'informe previ preceptiu de l'ajuntament afectat. En l'autorització s'ha de fixar el termini de validesa.

»2. No es pot autoritzar un heliport com a eventual quan ja ha estat autoritzat com a eventual tres vegades en el decurs del mateix any. En aquest cas, l'heliport ha

d'obtenir la corresponent autorització d'heliport permanent, amb l'acreditació prèvia del compliment dels requisits exigits als heliports permanents.

»3. Per a l'establiment d'heliports eventuals en sòl no urbanitzable situats fora de l'espai aeri controlat dels aeroports d'interès general, cal disposar de la documentació acreditativa de la lliure disposició del terreny i d'un estudi d'impacte ambiental si l'heliport se situa confrontant amb espais d'especial interès natural o zones d'especial protecció dels ocells.

»4. Per a l'establiment d'heliports eventuals en sòl no urbanitzable dins l'esmentat espai aeri controlat a què es refereix l'apartat 3, cal disposar, a més, del certificat de compatibilitat de l'espai aeri de la instal·lació projectada emès per l'administració aeronàutica competent.

»5. Per a autoritzar l'establiment d'heliports eventuals en sòl urbà o urbanitzable, cal acreditar el compliment dels requisits establerts pels apartats anteriors i dels altres que es determinin per reglament.

»6. El termini per a dictar una resolució és d'un mes des de la presentació de la sol·licitud, un cop transcorregut el qual, si no s'ha dictat resolució expressa, s'ha d'entendre que és estimada.»

SECCIÓ ONZENA. MESURES EN MATÈRIA DE MUSEUS

ARTICLE 90. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 17/1990, DEL 2 DE NOVEMBRE, DE MUSEUS

Es modifica l'apartat 3 de la disposició addicional segona de la Llei 17/1990, que resta redactat de la manera següent:

«3. L'Entitat Autònoma Museus d'Arqueologia, adscrita al Departament de Cultura, té per objecte la gestió del Museu d'Arqueologia de Catalunya i del Museu Arqueològic de Tarragona.»

SECCIÓ DOTZENA. COMPOSICIÓ DE LA COMISSIÓ JURÍDICA ASSESSORA

ARTICLE 91. MODIFICACIÓ DEL TEXT REFÓS DE LES LLEIS 3/1985, DEL 15 DE MARÇ, I 21/1990, DEL 28 DE DESEMBRE, DE LA COMISSIÓ JURÍDICA ASSESSORA, APROVAT PEL DECRET LEGISLATIU 1/1991, DEL 25 DE MARÇ

1. Es modifica l'apartat 2 de l'article 6 del Text refós de les lleis 3/1985 i 21/1990, aprovat pel Decret legislatiu 1/1991, que resta redactat de la manera següent:

«2. Cada quatre anys, el mes d'octubre, el Govern renova la composició de la Comissió Jurídica Assessora i en nomena el president o presidenta. En tot cas, pot confirmar els membres anteriors.»

2. Es modifica l'article 9 del Text refós de les lleis 3/1985 i 21/1990, aprovat pel Decret legislatiu 1/1991, que resta redactat de la manera següent:

«Article 9. Composició de la Permanent

»La Permanent és formada pel president o presidenta i per deu membres més, com a màxim, que són designats pel Ple, d'entre els seus membres, en la proporció ade-

quada entre llurs especialitats jurídiques i les funcions de la Permanent.»

SECCIÓ TRETZENA. POTESTAT SANCIONADORA DEL CONSELL DE L'AUDIOVISUAL DE CATALUNYA

ARTICLE 92. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 2/2000, DEL 4 DE MAIG, DEL CONSELL DE L'AUDIOVISUAL DE CATALUNYA

S'afegeix un segon paràgraf a l'article 11 de la Llei 2/2000, amb el text següent:

«Sens perjudici del que estableix el paràgraf anterior, en el marc de les competències del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, la desatenció dels requeriments formulats en virtut del que estableix la lletra h de l'article 10 d'aquesta Llei és una infracció lleu i ha d'ésser sancionada d'acord amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 82 de la Llei de l'Estat 11/1998, del 24 d'abril, general de telecomunicacions.»

DISPOSICIONS ADDICIONALS

DISPOSICIÓ ADDICIONAL PRIMERA. MODELS DE CONTRACTE D'ARRENDAMENT DE BÉNS IMMOBLES

D'acord amb el que estableix l'article 41.1.a de la Llei de l'Estat 21/2001, s'autoritza el conseller o consellera d'Economia i Finances perquè, en el termini de sis mesos, a comptar a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, elabori i aprovi els models de contracte per a l'arrendament de béns immobles.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL SEGONA. PUBLICACIÓ INFORMATIVA DE LES TAXES VIGENTS

1. Durant el primer trimestre de 2003, cada un dels departaments de la Generalitat ha de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC), mitjançant l'ordre del conseller o consellera competent, i només amb efectes informatius, una relació de les taxes vigents que gestionen, en què s'identifiquin els serveis i les activitats que meriten cadascuna d'elles i la quota corresponent.

2. La relació de taxes vigents ha d'ésser exposada en totes les dependències i les oficines del departament corresponent i ha d'estar a disposició dels contribuents que la sol·licitin.

3. La relació de taxes vigents ha d'ésser objecte d'actualització en la mesura que les taxes que contingui poden ésser objecte de modificació o de supressió o se'n poden crear de noves.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL TERCERA. SUBVENCIONS A SERVEIS PRESTATS PER ENTITATS D'ECONOMIA SOCIAL O DE TERCER SECTOR

1. En els termes establerts en el capítol ix del Decret legislatiu 9/1994, del 13 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, una vegada aprovats el corresponent acord de pluriennalitat i l'ordre posterior de convocatòria i amb els informes favorables previs de la Direcció General de Pressupostos i Tresor i de la Intervenció General del

Departament d'Economia i Finances, s'autoritzen els titulars dels departaments i els de les entitats gestores de serveis socials per a poder subscriure, amb càrrec al capítol IV del seu pressupost, dins els límits de les respectives lleis de pressupostos, els convenis previstos en la dita ordre, amb un abast pluriennal i per un termini màxim de tres anys. L'objecte dels convenis ha d'ésser el finançament dels serveis relacionats amb l'economia social i la gestió dels serveis socials especialitzats que prestin les entitats sense ànim de lucre que, per acord del Govern i a proposta del conseller o consellera d'Economia i Finances, es determinin. L'acord també ha de contenir les mesures de coordinació necessàries per a fer efectiva l'aplicació d'aquesta disposició.

2. El conseller o consellera d'Economia i Finances, en el marc de la normativa aplicable en matèria de subvencions, ha d'establir els procediments de pagament, mitjançant una bestreta mensual, i també les formes de justificació de l'aplicació del fons.

3. S'ha de determinar, per ordre del conseller o consellera d'Economia i Finances, la composició i les funcions específiques d'una comissió encarregada de fer el seguiment de l'aplicació de les mesures establertes per aquesta disposició. En aquesta comissió hi han d'haver representants, a més del Departament d'Economia i Finances, dels altres departaments afectats i de les entitats representatives del tercer sector social a Catalunya.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL QUARTA. ADSCRIPCIÓ DE MITJANS A L'INSTITUT CATALÀ D'AVALUACIONS MÈDIQUES

En els termes que s'estableixi per reglament, s'han d'adscriure a l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques els mitjans materials adscrits al Departament de Sanitat i Seguretat Social i a l'Institut Català de la Salut vinculats a les funcions que s'atribueixen a l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL CINQUENA. ADSCRIPCIÓ DE PERSONAL A L'AGÈNCIA CATALANA DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

1. El personal laboral que, en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, presti serveis a la Secretaria de Relacions Exteriors del Departament de la Presidència i que compleixi les funcions que, d'acord amb la present Llei i amb la normativa que la desplegui, siguin assumides per l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament s'ha d'integrar a l'Agència per aplicació del mecanisme de successió d'empresa.

2. El personal funcionari que, en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, presti serveis a la Secretaria de Relacions Exteriors del Departament de la Presidència i compleixi les funcions que, d'acord amb la present Llei i amb la normativa que la desplegui, siguin assumides per l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament pot optar per:

a) Integrar-se a l'Agència com a personal laboral, amb reconeixement amb caràcter general de l'antiguitat reconeguda per l'Administració de la Generalitat i restar en aquesta en situació d'excedència voluntària per incompatibilitat.

b) Mantenir la seva condició de funcionari o funcionària a l'Agència i ocupar-hi un lloc a extingir. Aquest lloc ha de quedar extingit quan el funcionari o funcionària obtingui una altra plaça amb caràcter definitiu o quan el lloc quedi vacant per qualsevol altra causa que no comporti reserva del lloc.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL SISENA. NORMES D'ACTUACIÓ DELS REPRESENTANTS DE LA GENERALITAT EN CONSORCIS, FUNDACIONS I ALTRES ENTITATS

1. Els representants de la Generalitat en els òrgans de decisió dels consorcis, les fundacions i altres entitats de qualsevol forma jurídica admesa en dret en què participa la Generalitat, als quals pertoqui d'aprovar les operacions d'endeutament o d'aval per un import superior al 50% del fons patrimonial o dels recursos propis de l'entitat en qüestió o per un import que sobrepassi la participació de la Generalitat, han de sol·licitar, per mitjà del conseller o consellera respectiu, l'autorització prèvia corresponent del Govern. Si es tracta d'operacions d'endeutament o d'aval d'un import inferior, els representants de la Generalitat han de sol·licitar l'autorització prèvia al Departament d'Economia i Finances.

2. Els representants de la Generalitat en els òrgans de decisió dels consorcis, les fundacions i altres entitats de qualsevol forma jurídica admesa en dret en què participa la Generalitat, als quals pertoqui d'aprovar o simplement votar l'adquisició onerosa o gratuïta o l'alienació de títols representatius del capital d'una altra societat, han de sol·licitar, amb anterioritat a l'atorgament de llur aprovació o vot, l'autorització del Govern, que, si s'escau, ha d'ésser adoptada a proposta conjunta del conseller o consellera d'Economia i Finances i del conseller o consellera competent per raó de la matèria. També han de sol·licitar l'autorització del Govern quan hagin d'aprovar o votar la disminució del capital social de la societat participada majoritàriament directament o indirectament.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL SETENA. MARQUES TURÍSTIQUES

De conformitat amb el que disposa l'article 28 de la Llei 13/2002, del 21 de juny, de turisme de Catalunya, el departament competent en matèria de turisme ha d'articular les promocions de caràcter zonal mitjançant el nombre de marques turístiques que es defineixi per mitjà d'una resolució del conseller o consellera del mateix departament, amb la consulta prèvia als municipis que componen cadascuna de les marques turístiques. En tot cas, a les ja existents s'incorporen les marques Terres de l'Ebre i Vall d'Aran.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL VUITENA. CANVI DE DENOMINACIÓ DE COSSOS, CATEGORIES I ESCALES FUNCIONARIALS DE LA GENERALITAT

1. Es modifica la denominació dels cossos funcionarials de la Generalitat, que resta redactada de la manera següent:

a) El Cos d'Interventors, creat per la Llei 16/1984, del 20 de març, de l'Estatut de la funció interventora: Cos d'Intervenció.

b) El Cos de Titulats Superiors, creat per la Llei 9/1986, del 10 de novembre, de cossos de funcionaris de la Generalitat de Catalunya: Cos de Titulació Superior.

c) El Cos de Diplomats, creat per la Llei 9/1986: Cos de Diplomatura.

d) El Cos de Tècnics Especialistes, creat per la Llei 9/1986: Cos Tècnic d'Especialistes.

e) El Cos d'Auxiliars Tècnics, creat per la Llei 9/1986: Cos Auxiliar Tècnic.

f) L'Escala d'Inspectors Financers, creada per la Llei 5/1991, del 27 de març, de creació de l'escala d'inspectors financers i de l'escala d'inspectors tributaris dins el cos superior d'Administració de la Generalitat: Escala d'Inspecció Financera.

g) L'Escala d'Inspectors Tributaris, creada per la Llei 5/1991: Escala d'Inspecció Tributària.

h) El Cos d'Advocats de la Generalitat, creat per la Llei 7/1996, del 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya: Cos d'Advocacia de la Generalitat.

2. Les categories i les escales professionals del Cos de Mossos d'Esquadra, creat per la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, es denominen «Mossos d'Esquadra, personal facultatiu, Mossos d'Esquadra / Escala superior intendent/a; Mossos d'Esquadra / Escala superior - comisariària; Mossos d'Esquadra / Escala superior - major; Mossos d'Esquadra, personal tècnic; Mossos d'Esquadra / Escala executiva - inspector/a; Mossos d'Esquadra / Escala intermèdia - sergent/a; Mossos d'Esquadra / Escala intermèdia - sotsinspector/a; Mossos d'Esquadra / Escala bàsica - mosso/a; Mossos d'Esquadra / Escala bàsica - caporal/a».

3. Les categories i les escales professionals del Cos de Bombers de la Generalitat, creat per la Llei 5/1994, es denominen «Bombers / Escala superior - inspector/a; Bombers / Escala executiva - sotsinspector/a; Bombers / Escala tècnica - caporal/a; Bombers / Escala tècnica - bomber/a de primera; Bombers / Escala tècnica - oficial/a; Bombers / Escala tècnica - sergent/a; Bombers / Escala bàsica - caporal/a; Bombers / Escala bàsica bomber/a».

4. La Secretaria d'Administració i Funció Pública i la Direcció General de Política Lingüística, amb l'informe previ de l'Institut Català de la Dona i l'assessorament terminològic del Centre de Terminologia Termcat, han d'aprovar, mitjançant una resolució conjunta, la denominació de les especialitats dels cossos funcionaris de la Generalitat i de les categories i dels llocs del col·lectiu de personal laboral que s'especifiquen en el conveni col·lectiu, en aquest cas, amb la negociació prèvia que correspon, per a adaptar-la al llenguatge no androcèntric.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA PRIMERA. CAIXES D'ESTALVIS

1. Els actuals membres dels òrgans de govern de les caixes d'estalvis afectats per la causa d'incompatibilitat regulada per la lletra f de l'apartat 1 de l'article 20 del Decret legislatiu 1/1994, del 6 d'abril, o per la per-

dua del requisit que en condiciona l'elegibilitat, establert per la lletra f de l'apartat 1 de l'article 40 del mateix text normatiu, poden continuar en l'exercici de llurs càrrecs fins a la renovació que correspongui per compliment del termini de durada del mandat vigent.

2. Les vacants que per qualsevol altra causa es produeixin en els òrgans de govern de les caixes d'estalvis a partir de l'entrada en vigor de l'article 8 de la Llei de l'Estat 44/2002, del 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, han d'ésser cobertes provisionalment d'acord amb el sistema normativament establert fins a la renovació que correspongui per compliment del termini de durada de l'actual mandat vigent. Si es produeix una vacant en el càrrec de president o presidenta, l'ha d'ocupar el membre del Consell d'Administració que aquest designi per majoria de dos terços dels seus membres fins a la renovació que correspongui per compliment del termini de durada del mandat vigent. A manca d'acord, n'ha de complir les funcions un dels vicepresidents, per ordre, o, en absència d'aquests, el vocal de més edat fins que tingui lloc la primera renovació del Consell d'Administració que correspongui.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA SEGONA. MUTUALITATS DE PREVISIÓ SOCIAL

Les entitats mutuales a què es refereix la Llei de l'Estat 28/1991, del 13 de desembre, de mutualitats de previsió social, que, en la data d'entrada en vigor de la present Llei, hagin optat pel règim d'assemblea de compromissaris, d'acord amb el que estableix l'article 24.3 de la dita Llei, han de fer un nou sorteig per al nomenament de compromissaris en el termini màxim de tres mesos, a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, sempre que tots o una part dels compromissaris actuals faci quatre o més anys que exerceixen llur càrrec, als efectes que l'assemblea així elegida aprovi els estatuts que han d'ésser elaborats d'acord amb la nova normativa que dicti el Parlament, en compliment del que estableix la disposició final quarta de la Llei 21/2001. Aquest termini de tres mesos pot ésser prorrogat, a sol·licitud de l'entitat, pel Departament d'Economia i Finances per un altre període màxim de tres mesos.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA ÚNICA

1. En el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, resten derogats:

a) Els apartats 2 i 3 de l'article 32 de la Llei 25/1998, del 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro.

b) La disposició addicional primera de la Llei 15/2000, del 29 de desembre, de mesures fiscals i administratives.

c) L'apartat 3 de l'article 24 de la Llei 28/1991, del 13 de desembre, de les mutualitats de previsió social.

2. Resten derogades totes les altres disposicions de rang igual o inferior que contradiguin el que estableix aquesta Llei, s'hi oposin o hi resultin incompatibles.

DISPOSICIONS FINALS

DISPOSICIÓ FINAL PRIMERA. ENTRADA EN FUNCIONAMENT DE L'INSTITUT CATALÀ D'AVALUACIONS MÈDIQUES

1. L'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques entra en funcionament en el moment de l'entrada en vigor del decret de desenvolupament, a què fa referència la secció quarta del capítol II del títol II d'aquesta Llei.

2. El Govern de la Generalitat ha d'elaborar, en el termini màxim de sis mesos, el decret de desplegament de l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques.

3. Es faculta el Govern per a dur a terme la regularització del règim de vinculació del personal que passi a prestar serveis a l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques, d'acord amb el que estableix l'apartat 1 de l'article 44.

DISPOSICIÓ FINAL SEGONA. APROVACIÓ DELS ESTATUTS DE L'AGÈNCIA CATALANA DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

En el termini màxim de sis mesos a comptar de l'endemà de la publicació d'aquesta Llei en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC), el Govern ha d'aprovar mitjançant decret els estatuts de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, amb la deliberació i el dictamen previs dels òrgans consultius establerts per la Llei 26/2001, del 31 de desembre, de cooperació al desenvolupament.

DISPOSICIÓ FINAL TERCERA. DOTACIÓ DE LES PLACES DE L'ESCALA DE TÈCNICS D'ADMINISTRACIÓ DE LA HISENDA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

S'autoritza el Govern perquè efectui les transferències de crèdit necessàries en els conceptes pressupostaris corresponents del capítol I a fi de dotar econòmicament les places creades de l'escala de tècnics d'administració de la hisenda de la Generalitat de Catalunya.

DISPOSICIÓ FINAL QUARTA. NOU TERMINI PER A LA REFOSA DE LA NORMATIVA D'AIGÜES DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

S'autoritza el Govern perquè, en el termini d'un any comptador a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, refongui en un text únic la Llei 6/1999, del 12 de juliol, d'ordenació, gestió i tributació de l'aigua, les disposicions relatives a la creació de l'Agència Catalana de l'Aigua, establertes per la Llei 25/1998, del 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro, i els preceptes vigents de la Llei 4/1990, del 9 de març, d'ordenació de l'abastament d'aigua a l'àrea de Barcelona, la Llei 5/1990, del 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya, i la Llei 19/1991, del 7 de novembre, de reforma de la Junta de Sanejament, que integri les modificacions incorporades per altres lleis. La refosa ha de comprendre també la regularització, l'aclariment i l'harmonització d'aquestes disposicions.

DISPOSICIÓ FINAL CINQUENA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta Llei entra en vigor l'1 de gener de 2003, però la modificació del Decret legislatiu 1/1994, del 6 d'abril,

d'acord amb el que estableix l'article 77, produirà efectes des de l'entrada en vigor de l'article 8 de la Llei de l'Estat 44/2002, del 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.

Palau del Parlament, 19 de desembre de 2002

El secretari segon El president del Parlament
Ernest Benach i Pascual Joan Rigol i Roig

1.01. LLEIS I ALTRES NORMES
1.01.10. NORMES DE RÈGIM INTERIOR

Actualització de llocs de treball

Tram. 221-00012/06

Aprovació: Comissió de Govern Interior
Sessió núm. 17, 18.12.2002

COMISSIÓ DE GOVERN INTERIOR

La Comissió de Govern Interior aprova l'actualització dels llocs de treball següents:

DEPARTAMENT DE RELACIONS PARLAMENTÀRIES I DE COMUNICACIÓ

1. Modificació en els requisits d'accés

Nom del lloc: tècnic/a de protocol

Nivell: 11

Grup: B

Dotació: 3

Requisits de titulació: Títol de diplomat universitari o equivalent, o títol propi de primer cicle en relacions públiques, o formació professional de tercer grau o equivalent.

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

La secretària primera El president del Parlament
Carme Valls i Llobet Joan Rigol i Roig

Modificació de determinats preceptes dels Estatuts del Règim i el Govern interiors del Parlament de Catalunya

Tram. 221-00013/06

Aprovació: Comissió de Govern Interior
Sessió núm. 17, 18.12.2002

COMISSIÓ DE GOVERN INTERIOR

La Comissió de Govern Interior aprova la proposta de modificació de determinats preceptes dels Estatuts del Règim i el Govern Interiors següent:

Vist que després de les diferents reformes que s'han dut a terme des de l'any 2000, s'ha detectat la manca de modificació de dos preceptes dels Estatuts del Règim i el Govern Interiors del Parlament de Catalunya, i atès que el contingut d'ambdós preceptes no coincideix amb el que s'ha pactat en els Acords sobre condicions de treball del personal del Parlament de Catalunya, es procedeix a rectificar el seu contingut, que resta tal i com segueix:

Art. 49.3 dels Estatuts del Règim i el Govern Interiors del Parlament de Catalunya. Text Refós de 29 de març de 1989, aprovat per la Comissió de Govern Interior de data 1 de març de 1989: En cas d'incapacitat transitòria, es cobra el 100% del sou els dotze primers mesos. En cas que la incapacitat sigui causada per l'activitat professional, mèdicament acreditada, o derivada d'un accident laboral, aquesta percepció es perllonga mentre dura el període de baixa.

Art. 50.1 de la Modificació de determinats preceptes dels Estatuts del Règim i el Govern Interiors per afavorir la conciliació del treball del personal del Parlament amb la vida familiar, aprovat per la Comissió de Govern Interior de data 27 de juny de 2002: El permís d'una hora diària d'absència del treball per atendre un fill o filla, es pot gaudir fins que aquest tingui un any d'edat.

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

El secretari segon
Ernest Benach i Pascual

El president del Parlament
Joan Rigol i Roig

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI I ALTRES PROPOSTES DE NORMA

3.01.01. PROJECTES DE LLEI

Projecte de llei de qualitat agroalimentària

Tram. 200-00069/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari Popular (reg. 51647).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

3.01.02. PROPOSICIONS DE LLEI

Proposició de llei sobre l'educació dels infants de zero a tres anys

Tram. 202-00138/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51801).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició de llei de tercera modificació de la Llei 6/1987, de 4 d'abril, sobre l'organització comarcal de Catalunya

Tram. 202-00178/06

Text elaborat per la Ponència

Reg. 51431 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 17.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

La Ponència de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local, nomenada el dia 20 de desembre de 2000, de conformitat amb la Resolució 241/VI, del 5 d'octubre de 2000, sobre l'orientació política general del Govern, i la Moció 89/VI, del 17 de maig de 2001, sobre el procés de reforma del model territorial de Catalunya, i formada pels diputats M. Eugènia Cuenca i Valero, Oriol Nello i Colom, Josep M. Fabregat i Vidal, Jaume Oliveras i Maristany i Rafael Ribó i Massó, s'ha reunit al Palau del Parlament els dies 3, 10 i 24 d'octubre, 7, 12, 21 i 29 de novembre i 4 i 11 de desembre de 2002. Ha assessorat la Ponència Ismael E. Pitarch, lletrat major, i l'ha assistida administrativament Eduard Principal, gestor parlamentari.

La Ponència ha estudiat i analitzat acuradament els documents i els estudis aportats pels grups parlamentaris, l'Informe sobre el model d'organització territorial de Catalunya i els comentaris formulats, en sengles compareixences davant la Ponència, el Sr. Joan Maria Roig i Grau, en representació de l'Associació Catalana de Municipis, de la qual és president; el Sr. Manuel Mas i Estela, en representació de la Federació de Municipis de Catalunya, de la qual és president; el Sr. Ramon Vall i Ciuró, en representació del Fòrum Comarcal, del qual és president. La Ponència ha estudiat també la documentació que li han aportat els compareixents i ha avaluat els estudis, les informacions, les observacions i els suggeriments que li han tramès ajuntaments, consells comarcals, associacions culturals i institucions científiques i econòmiques de Catalunya. Tot això s'ha fet amb vista a analitzar i promoure les modificacions i les reformes legislatives que requereixen les lleis que regulen l'organització territorial de Catalunya, i a elaborar, en la mesura que escaigui, el text de les proposicions de llei de modificació corresponents.

Als efectes del que disposen els articles 110.3 i concordants del Reglament del Parlament, i com a segona proposta legislativa, en el marc dels treballs relatius a l'organització territorial de Catalunya, que han de continuar i encara no són closos, la Ponència proposa la següent:

PROPOSICIÓ DE LLEI DE TERCERA MODIFICACIÓ DE LA LLEI 6/1987, DEL 4 D'ABRIL, SOBRE L'ORGANITZACIÓ COMARCAL DE CATALUNYA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

D'ençà de l'aprovació de la Llei 6/1987, del 4 d'abril, de l'organització comarcal de Catalunya, la comarca s'ha anat consolidant com a part de l'organització territorial de Catalunya i els consells comarcals han esdevingut una institució necessària dins l'Administració local catalana.

El temps transcorregut des de l'aprovació de la dita Llei ha evidenciat la conveniència de precisar, ampliar i redefinir algunes qüestions regulades per la normativa actual per a permetre adaptar l'organització i el funcionament dels consells comarcals a les necessitats reals i dotar-los dels mecanismes adients perquè puguin exercir llurs competències d'una manera àgil, eficaç i participativa. D'altra banda, les demandes de la societat actual comporten que totes les administracions –i, per tant, també les comarques– disposin de noves competències per a prestar els serveis adequats en cada moment. En tot cas, l'assumpció de noves competències per part de les comarques ha d'ésser respectuosa amb l'autonomia municipal i no ha de condicionar-la.

Aquesta Llei també té per objecte la supressió dels articles que regulaven el procediment per a establir la divisió comarcal de Catalunya, els quals, en haver estat completada, perden la seva vigència.

Pel que fa al contingut concret de les modificacions introduïdes, aquesta Llei estableix dues excepcions a la necessitat de modificar per llei les demarcacions comarcals, amb la finalitat de simplificar el procediment en els dos supòsits previstos: quan afectin parts de termes municipals com a conseqüència de la modificació de llurs límits, i quan siguin acordades pels municipis i les altres institucions afectades.

La Llei introdueix, com a òrgans necessaris dels consells comarcals, la figura del vicepresident o vicepresidenta i el consell d'alcaldes. El consell d'alcaldes que, fins ara solament estava previst com un òrgan de creació facultativa, esdevé una figura essencial dins l'organització comarcal. És integrat per tots els alcaldes dels municipis de la comarca, s'ha de reunir com a mínim un cop cada dos mesos i té assignades competències d'assessorament, informe i proposta sobre qüestions d'interès per a la comarca que afecten especialment els municipis, com ara l'aprovació del programa d'actuació comarcal, el reglament orgànic i les ordenances, els acords de creació i establiment de serveis comarcals i els plans sectorials comarcals, i també la modificació dels límits comarcals, el canvi de nom o capital de la comarca i les iniciatives legislatives d'interès comarcal.

Per tal d'agilitar la gestió de les funcions dels consells comarcals, també s'estableix la possibilitat de crear, mitjançant el reglament orgànic comarcal corresponent, una comissió de govern quan l'elevat nombre de membres del consell comarcal o qualsevol altra circumstància ho facin necessari.

Possiblement la modificació que representa un canvi més substancial amb relació a l'anterior regulació és la

relativa a les competències comarcals. Així, mentre que la Llei 6/1987 establia una llista de matèries sobre les quals les lleis del Parlament havien d'atorgar competències a les comarques, la nova regulació distingeix tres tipus de competències comarcals. En primer lloc corresponen a les comarques les competències que, en matèria de cooperació, assessorament i coordinació dels ajuntaments, els atribueix la mateixa Llei. En segon lloc, les que els atribueixin les lleis del Parlament, tenint en compte la tipologia de les comarques. Finalment, les comarques exerceixen les competències que els deleguin o els encarreguin de gestionar l'Administració de la Generalitat, la diputació corresponent i els municipis.

La Llei simplifica el procediment d'elaboració dels programes d'actuació comarcal per dotar-los de més versatilitat i capacitat d'adaptació a les necessitats que vagin sorgint a la comarca. Aquests programes tenen una vigència de quatre anys.

D'altra banda, la Llei recull el principi de lleialtat institucional, que ha de regir les relacions entre la comarca, els municipis, la resta de comarques, la diputació i l'Administració de la Generalitat.

Finalment, s'aclareix el procediment que els consells comarcals han de seguir per a exercir la iniciativa legislativa davant el Parlament i s'especifica la documentació que cal presentar.

Per garantir la seguretat jurídica, la disposició final facultava el Govern per a promulgar un decret legislatiu que refongui les diverses lleis que afecten l'organització comarcal.

ARTICLE 1

Es modifica l'article 1 de la Llei 6/1987, que queda redactat de la manera següent:

«Aquesta Llei té per objecte regular l'organització comarcal i establir el règim jurídic dels consells comarcals.»

ARTICLE 2

Es modifica l'article 2 de la Llei 6/1987, que queda redactat de la manera següent:

«1. La divisió i l'organització comarcals de Catalunya es regeixen pels criteris següents:

»a) Els àmbits territorials resultants han de coincidir amb els espais geogràfics en què s'estructuren les relacions bàsiques de l'activitat econòmica i han d'agrupar municipis amb característiques socials, culturals i històriques comunes.

»b) Els àmbits territorials resultants han d'ésser els més adequats per a fer efectius els principis d'eficàcia, descentralització, participació i subsidiarietat en la prestació dels serveis públics.

»2. L'organització comarcal s'estén a tot el territori de Catalunya.

»3. Cap municipi no ha de restar exclòs de l'organització comarcal ni ha de pertànyer a més d'una comarca. Cada un dels municipis ha de formar part íntegrament d'una sola comarca.»

ARTICLE 3

1. En haver complert llur funció reguladora de l'establiment de la divisió comarcal, se suprimeix el capítol I del títol II i es deroguen els articles 4, 5 i 6 de la Llei 6/1987.

2. El capítol II del títol II de la Llei 6/1987 esdevé el capítol I.

ARTICLE 4

Es modifica l'article 7 de la Llei 6/1987, que queda redactat de la manera següent:

«Qualsevol modificació de les demarcacions comarcals s'ha de fer per llei, excepte en els supòsits següents:

»a) Quan es tracti de modificacions que afectin parts de termes municipals i siguin conseqüència de la modificació dels límits dels corresponents termes municipals.

»b) Per acord del municipi i les altres institucions afectades, d'acord amb el que estableix l'article 8 bis de la Llei 6/1987.»

ARTICLE 5

Es modifiquen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 8 de la Llei 6/1987, que queden redactats de la manera següent:

«2. Qui exerceixi la iniciativa de modificació de les demarcacions comarcals vigents ha de trametre al Departament de Governació i Relacions Institucionals la proposta de modificació i una memòria que en justifiqui els motius i l'oportunitat.

»3. El Departament de Governació i Relacions Institucionals ha de sotmetre la proposta a informació pública i n'ha de sol·licitar un informe als ajuntaments i als consells comarcals afectats. Després, ha de sotmetre l'expedient a informe de la Comissió de Delimitació Territorial i, posteriorment, de la Comissió Jurídica Assessora.

»4. Un cop completat l'expedient, el Departament de Governació i Relacions Institucionals l'ha de lliurar a qui hagi fet la proposta de modificació de les demarcacions comarcals en el cas que sigui titular de la iniciativa legislativa, o bé ha d'elevat al Govern l'avantprojecte de llei corresponent.»

ARTICLE 6

S'afegeix un article 8 bis a la Llei 6/1987, amb el text següent:

«Article 8 bis

»1. Un municipi pot canviar la seva adscripció comarcal sempre que hi hagi continuïtat territorial entre el seu terme i el dels municipis de la comarca a la qual es vol adscriure i se segueixi el procediment establert per l'apartat 2.

»2. Per al canvi de comarca d'un municipi s'ha de seguir el procediment següent:

»a) El ple de l'ajuntament ha d'adoptar un acord inicial en què s'expliciti la comarca a la qual es vol adscriure, amb el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de regidors.

»b) El consell comarcal de la comarca a la qual es vol adscriure ha d'acceptar el canvi, amb el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal dels seus membres.

»c) L'ajuntament ha de trametre al Departament de Governació i Relacions Institucionals els acords i una memòria dels motius que en justifiquen el canvi. Aquesta proposta s'ha de sotmetre a informe de la Comissió de Delimitació Territorial.

»d) L'acord de canvi de comarca ha d'ésser ratificat en referèndum per més de la meitat del cens electoral del municipi afectat.

»e) L'ajuntament ha d'adoptar l'acord definitiu amb el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de regidors.

»3. Un cop finalitzat l'expedient, l'ajuntament ha de comunicar el canvi d'adscripció comarcal al Departament de Governació i Relacions Institucionals, que, en el termini de tres mesos, ha de dictar una ordre per a acreditar-lo.»

ARTICLE 7

Es modifica l'apartat 2 de l'article 9 de la Llei 6/1987, que queda redactat de la manera següent:

«2. No es pot crear cap comarca sense el consentiment exprés de dues terceres parts dels municipis que l'haurien de constituir, els quals han de representar, com a mínim, la meitat de la població de la comarca, o bé de la meitat dels municipis afectats, els quals han de representar, com a mínim, dues terceres parts de la població de la comarca.»

ARTICLE 8

Es modifica l'article 10 de la Llei 6/1987, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els consells comarcals poden acordar el canvi de denominació de la comarca respectiva amb el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal dels seus membres, amb l'informe previ del consell d'alcaldes i després d'haver sotmès la proposta a un període de trenta dies d'informació pública.

»2. L'acord a què fa referència l'apartat 1 s'ha de comunicar al Departament de Governació i Relacions Institucionals, que l'ha d'acreditar mitjançant una ordre. En el cas que aquest Departament consideri que la nova denominació pot resultar confusa, que conté incorreccions lingüístiques o que no s'adiu amb la toponímia catalana, sol·licitant prèviament els informes científics que consideri necessaris, ha d'eleva una proposta al Govern, el qual ha de decidir, mitjançant una ordre, si es canvia la denominació.»

ARTICLE 9

Es modifica l'article 11 de la Llei 6/1987, que queda redactat de la manera següent:

«1. La llei que creï una comarca n'ha de decidir també la capital.

»2. El canvi de capital d'una comarca es pot decidir mitjançant els acords adoptats per la majoria absoluta

del nombre legal de membres del consell comarcal i de regidors dels ajuntaments de l'antiga i de la nova capital, amb l'informe previ del consell d'alcaldes i després d'haver sotmès la proposta a un període de trenta dies d'informació pública.»

ARTICLE 10

Es modifica l'apartat 1 de l'article 13 de la Llei 6/1987, que queda redactat de la manera següent:

«1. Són òrgans del consell comarcal:

»a) El ple.

»b) El president o presidenta.

»c) El vicepresident o vicepresidenta.

»d) El consell d'alcaldes.

»e) La comissió especial de comptes.»

ARTICLE 11

S'afegeix una lletra *f* bis a l'apartat 1 de l'article 14 de la Llei 6/1987, amb el text següent:

«f bis) Contractar obres i la gestió de serveis públics, sempre que la quantia no excedeixi el 5% del límit general aplicable a la contractació directa.»

ARTICLE 12

1. Se suprimeix la lletra *d* de l'apartat 3 de l'article 15 de la Llei 6/1987.

2. S'afegeix un apartat 4 a l'article 15 de la Llei 6/1987, amb el text següent:

«4. Si un acord del consell comarcal afecta de manera molt especial un municipi o més, el president o presidenta, per iniciativa pròpia o a proposta del ple, ha de convocar els alcaldes dels municipis afectats perquè puguin participar, amb veu però sense vot, en el debat de la sessió plenària en què sigui tractat aquell acord.»

ARTICLE 13

Es modifica l'apartat 1 de l'article 16 de la Llei 6/1987, que queda redactat de la manera següent:

«1. La comissió especial de comptes és formada per un representant de cadascun dels grups polítics amb representació en el consell comarcal i adopta les decisions per vot ponderat d'acord amb el nombre de consellers comarcals respectius.»

ARTICLE 14

Es modifica l'apartat 2 de l'article 17 de la Llei 6/1987, que queda redactat de la manera següent:

«2. El gerent és nomenat i cessat pel ple del consell comarcal, a proposta del president o presidenta. El càrrec de gerent és incompatible amb la condició de regidor o regidora. A més, se li apliquen les causes d'incapacitat i d'incompatibilitat establertes per als membres del consell comarcal. El gerent té la condició de funcionari o funcionària eventual. Si la persona designada és funcionari o funcionària de la Generalitat o de l'Administració local, se l'ha de declarar en situació de serveis especials.»

ARTICLE 15

Es modifica l'article 19 de la Llei 6/1987, que queda redactat de la manera següent:

«1. El consell d'alcaldes és integrat pels alcaldes dels municipis de la comarca i ha d'ésser convocat pel president o presidenta del consell comarcal perquè informi el consell comarcal de les propostes que siguin d'interès per als municipis, abans de sotmetre-les a l'aprovació del ple, d'acord amb el que estableixi el reglament orgànic del consell comarcal.

»2. El consell d'alcaldes pot presentar al ple del consell comarcal propostes d'actuació que siguin d'interès per a la comarca. En tot cas, el consell d'alcaldes ha d'emetre prèviament un informe sobre les qüestions següents:

- »a) L'aprovació del programa d'actuació comarcal.
- »b) L'aprovació del reglament orgànic i de les ordenances.
- »c) Els acords sobre la creació i l'establiment dels serveis comarcals.
- »d) Els plans sectorials comarcals.
- »e) La modificació dels límits comarcals.
- »f) El canvi de nom o de capital de la comarca.
- »g) Les iniciatives legislatives del consell comarcal.

»3. El consell d'alcaldes s'ha de reunir almenys un cop cada dos mesos, convocat pel president o presidenta del consell comarcal. També es pot reunir a instància del ple o d'una tercera part dels alcaldes que l'integren.

»4. L'assistència a les reunions del consell d'alcaldes no és delegable de manera permanent. Només es pot delegar de manera eventual en un tinent o tinenta d'alcalde, o, si no n'hi ha, en un regidor o regidora.»

ARTICLE 16

S'afegeix un article 17 bis a la Llei 6/1987, amb el text següent:

«Article 17 bis

»Si el nombre de membres del consell comarcal és elevat o si qualsevol altra circumstància ho fa necessari, mitjançant el reglament orgànic comarcal corresponent es pot crear una comissió de govern. El dit reglament ha de fixar el nombre de membres que han de compondre-la, els quals han d'ésser nomenats pel ple d'entre els consellers comarcals, i hi ha d'assignar competències. En cap cas no li pot atribuir les competències del ple a què fan referència les lletres *a*, *b*, *c* i *g* de l'article 15, ni la iniciativa legislativa comarcal regulada pel títol V de la Llei 6/1987.»

ARTICLE 17

Es modifica l'article 25 de la Llei 6/1987, que queda redactat de la manera següent:

«1. Correspon a la comarca l'exercici de les competències següents:

- »a) Les que li atribueix aquesta Llei en matèria de cooperació, assessorament i coordinació dels ajunta-

ments, d'acord amb el que estableix l'article 26 de la Llei 6/1987.

»b) Les que li atribueixin les lleis del Parlament. L'atribució de competències per lleis sectorials s'ha de fer tenint en compte la tipologia de les comarques, sens perjudici de l'atribució directa de competències als ajuntaments dels municipis que compleixin els requisits mínims de població, capacitat econòmica o capacitat de gestió, d'acord amb els criteris objectius que estableixin les mateixes lleis sectorials.

»c) Les que li deleguin o li encarreguin de gestionar l'Administració de la Generalitat, la diputació corresponent, els municipis, les mancomunitats i les comunitats de municipis, i les organitzacions associatives d'ens locals regulades pels títols X i XI de la Llei 8/1987, del 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya, Les delegacions o els encàrrecs de gestió han d'anar acompanyats de la transferència dels recursos necessaris per a exercir-los.

»2. En l'àmbit de les seves competències, la comarca pot fer obres i prestar serveis, d'acord amb els requisits que estableix aquesta Llei.

»3. Es crea la Comissió Assessora Comarcal de Catalunya, la qual té per objecte assessorar les administracions sobre les matèries a què fa referència l'apartat 1. La composició i el funcionament s'han de determinar per reglament.»

ARTICLE 18

S'afegeix un article 25 bis, a la Llei 6/1987, amb el text següent:

«1. Els consells comarcals han de vetllar perquè, en els municipis de llur àmbit territorial, es duguin a terme, amb nivells de qualitat homogenis, els serveis, les activitats i les prestacions que, d'acord amb els articles 63 i 64 de la Llei 6/1987, són de competència local.

»2. L'efectivitat de la prestació homogènia dels serveis, i la realització de les activitats i les prestacions d'àmbit local es regeixen pels principis de subsidiarietat i cooperació locals, complementarietat, suplència, associació, partenariat i participació ciutadana, que s'han de concretar en el programa d'actuació comarcal.»

ARTICLE 19

Es modifica l'article 26 de la Llei 6/1987, que queda redactat de la manera següent:

«1. Correspon a les comarques:

- »a) Prestar assistència tècnica, jurídica i econòmica als municipis.
- »b) Cooperar econòmicament en la realització de les obres, els serveis o les activitats dels municipis.
- »c) Garantir, subsidiàriament, la prestació dels serveis municipals obligatoris en els municipis que, per raó de llur població, no estan obligats a prestar-los.
- »d) Cooperar amb els municipis en l'establiment de nous serveis necessaris per al desenvolupament del territori.

»e) Establir i coordinar, d'acord amb els ajuntaments, les infraestructures, els serveis i les actuacions d'àmbit supramunicipal.

»2. En tot cas, la comarca ha d'exercir les funcions d'assistència i de cooperació que li corresponen tenint en compte les necessitats dels diferents municipis, tant pel que fa al nombre d'habitants com a la situació geogràfica o a llur tipologia quant a l'activitat econòmica predominant.»

ARTICLE 20

1. Es modifica l'article 27 de la Llei 6/1987, que queda redactat de la manera següent

«1. Els consells comarcals han d'elaborar un programa d'actuació comarcal que ha d'incloure els serveis, les activitats i les obres que han de dur a terme; la manera d'acomplir els dits serveis i activitats; els mecanismes de coordinació amb els municipis i les comarques limítrofes, i la previsió dels recursos necessaris per a finançar les actuacions.

»2. Un cop elaborat el programa i abans d'aprovar-lo, s'ha de sotmetre a informació pública i ha d'ésser informat pel consell d'alcaldes.

»3. El programa d'actuació comarcal ha d'ésser aprovat pel ple del consell comarcal per majoria absoluta.

»4. Els programes d'actuació comarcal tenen una vigència de quatre anys, sens perjudici de les modificacions que acordi el ple del consell comarcal seguint el mateix procediment establert per a aprovar-los i de les revisions que estableixin els mateixos programes.»

2. En haver complert llur funció reguladora, es deroguen els articles 28, 29, 30, 31 i 32 de la Llei 6/1987.

ARTICLE 21

Es modifica la lletra a de l'article 33 de la Llei 16/1987, que queda redactada de la manera següent:

«a) En cada comarca hi ha d'haver un servei de cooperació i d'assistència municipals encarregat d'assessorar els municipis que ho sol·licitin en matèria jurídic-administrativa, econòmicofinancera i d'obres i serveis.»

ARTICLE 22

Es modifica l'article 34 de la Llei 16/1987, que queda redactat de la manera següent:

«D'acord amb els programes i els plans elaborats per la Generalitat, la comarca ha de col·laborar en l'exercici de les funcions d'estadística i en l'establiment d'una base de dades que integri la informació dels àmbits municipal i comarcal.»

ARTICLE 23

S'afegeix un article 39 bis a la Llei 6/1987, amb el text següent:

«Article 39 bis

»1. La comarca es relaciona amb els municipis, la resta de comarques, la diputació corresponent i l'Adminis-

tració de la Generalitat tot respectant el principi de lleialtat institucional.

»2. Quan hi hagi necessitats comunes, les comarques limítrofes han d'establir els mecanismes de cooperació i de col·laboració que calguin.»

ARTICLE 24

Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 40 de la Llei 16/1987, que queden redactats de la manera següent:

«3. Quan la iniciativa és proposada per una cinquena part dels consells comarcals, cal l'acord favorable dels plens respectius, adoptat per majoria absoluta del nombre legal de llurs membres. Quan la iniciativa l'adopta un únic consell comarcal, cal l'acord favorable del ple, adoptat per tres cinquenes parts del nombre legal dels seus membres.

»4. Les proposicions de llei s'han de presentar acompanyades de:

»a) Una exposició de motius.

»b) Una memòria justificativa.

»c) Una avaluació de l'impacte social, econòmic, jurídic i pressupostari de les mesures proposades.

»d) Un estudi econòmic i pressupostari.

»e) Un certificat acreditatiu dels acords corresponents, amb indicació expressa dels quòrums de presència i decisió.»

ARTICLE 25

1. Es modifica l'apartat 3 de l'article 41 de la Llei 6/1987, que queda redactat de la manera següent:

«3. La tramitació de les proposicions de llei es fa d'acord amb el que disposa el Reglament del Parlament. Els consells comarcals poden designar un màxim de tres membres per a presentar la proposició de llei en el tràmit de presa en consideració pel Parlament.»

2. Es deroga l'article 42 de la Llei 6/1987.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA

El Consell General d'Aran es regeix per la seva legislació específica, sens perjudici de l'aplicació supletòria de les disposicions d'aquesta Llei i de llur aplicació, sempre que sigui compatible amb aquella, pel que fa als recursos econòmics i els sistemes d'assistència i cooperació comarcals.

SEGONA

S'encomana al Govern que, en el termini d'un any, elabori una relació de les competències assignades als consells comarcals per les lleis sectorials i altres normes.

TERCERA

S'autoritza el Govern perquè, en el termini d'un any, constitueixi la Comissió Assessora Comarcal de Catalunya.

DISPOSICIÓ FINAL

El Govern, en el termini de tres mesos, ha de promulgar un decret legislatiu per a refondre el text d'aquesta Llei amb el de la Llei 6/1987; amb el de la Llei 3/1990, del 8 de gener, de modificació de la divisió comarcal de Catalunya; amb el del Decret legislatiu 13/1994, del 26 de juliol, pel qual s'aprova l'adequació a la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú de les lleis que afecten el Departament de Governació en matèria de règim local, joc, espectacles, activitats recreatives, i el règim de recursos dels seus organismes autònoms, i també amb qualsevol altra modificació legislativa sobre l'organització comarcal de Catalunya. També ha de tenir present, pel que fa a aquesta qüestió, una eventual declaració de nul·litat acordada per sentència del Tribunal Constitucional. Així mateix, el Govern ha d'intitular-ne els articles i harmonitzar-ne el text, l'ordenació, la numeració i les remissions internes, d'acord amb les directrius de la Norma sobre elaboració de les normes del Govern.

Palau del Parlament, 12 de desembre de 2002

M. Eugènia Cuenca i Valero, Oriol Nello i Colom, Josep M. Fabregat i Vidal, Jaume Oliveras i Maristany, Rafael Ribó i Massó

Vots particulars

I. G. P. D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

1

VOT PARTICULAR 1

D'addició

G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

Addició d'un article 16 bis

1. S'afegeix un apartat 3 bis l'article 20 de la Llei 6/1987, que queda redactat de la manera següent:

«3 bis. En el cas de les Entitats Municipals Descentralitzades, pel que fa al còmput de regidors i vots establerts per l'apartat 2, no es computaran el president i els vocals d'aquestes i tampoc els vots emesos per a l'elecció de llur president.»

2. Es modifica l'apartat 5 lletra c), de l'article 20 de la Llei 6/1987, que queda redactat de la manera següent:

«5 c. Es multipliquen els percentatges de la lletra a) per la fracció 1/3 i els de la lletra b) per 2/3 i se sumen els resultats.»

II. G. P. D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS

2

VOT PARTICULAR 2

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (1)

De rebuig de la totalitat del text.

Per no complir amb les previsions parlamentàries ni les subsegüents a l'informe dels experts.

3

VOT PARTICULAR 3

D'addició

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (2)

Addició d'un article 16 bis

1. Es modifiquen els apartats 2 i 5 de l'article 20 de la Llei 6/1987, que queden redactats de la manera següent:

«2. Un cop constituïts tots els ajuntaments de la comarca, la Junta Electoral competent ha de procedir d'immediat a *sumar* els vots obtinguts en la comarca en les eleccions municipals per cada partit, coalició, federació i agrupació d'electors, d'acord amb les llistes respectives, sempre que hagin obtingut el tres per cent o més de vots en la comarca»

«5. La Junta ha d'assignar a cada un dels partits, de les coalicions, de les federacions i de les agrupacions el nombre de llocs que els corresponen, d'acord amb les regles següents:

a) *Es calcula el percentatge de vots que correspon a cada partit, coalició, federació o agrupació sobre el total de vots emesos en la comarca.*

b) *S'ordenen en columna els partits, les coalicions, les federacions i les agrupacions, de més gran a més petit, d'acord amb el percentatge.*

c) *Es divideix el percentatge compost de cada partit, coalició, federació i agrupació per un, dos, tres o més, fins al nombre igual de llocs corresponent al consell comarcal, i es forma un quadre anàleg al de l'article 163.1 de la Llei Electoral General. Els llocs s'atribueixen a les llistes a les quals, segons el quadre, corresponen els quocients i es procedeix a l'atribució per ordre decreixent d'aquests.*

d) *Si en relació als quocients, en coincideixen dos de llistes diferents, la vacant s'atribueix a la llista que tingui el percentatge compost més alt. Si hi ha dues llistes amb el mateix percentatge, el primer empat es resol adjudicant el lloc a la llista que ha obtingut més vots a la comarca, i els successius, alternativament.»*

4

VOT PARTICULAR 4

D'addició

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (3 i 4)

Addició d'un article 18 bis

S'afegeixen dos nous apartats 3 i 4 a l'article 25 bis, de la Llei 6/1987, amb el text següent:

«3. La Generalitat (sia directament sia per mitjà dels consells regionals o de vegueria), ha de dotar els consells comarcals dels recursos econòmics, tècnics i humans necessaris perquè puguin exercir de manera efectiva llurs competències i, especialment, perquè puguin aplicar els principis i els criteris de suport als municipis establerts pels apartats 1 i 2.»

«4. Política de promoció d'habitatge públic: Els Consells comarcals hauran d'impulsar l'aplicació de les polítiques de promoció de sòl i habitatge de protecció pública i de lloguer a tots els municipis de la comarca, aplicant els criteris i mecanismes previstos a l'article 25 (nou redactat) i en especial per mitjà dels Convenis o concerts que caldrà establir amb el Departament o organismes autònoms de la Generalitat de Catalunya competents en la matèria.»

5

VOT PARTICULAR 5

D'addició

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (5)

Addició d'un article 20 bis

S'afegeix un article 27 bis a la Llei 6/1987, amb el següent text:

«1. S'ha d'establir convenis marc de cooperació entre els departaments o organismes autònoms de la Generalitat implicats i el consell comarcal per a desenvolupar i aplicar els programes d'actuació comarcal que requereixin l'aportació de recursos o la delegació de l'exercici de competències de la Generalitat i per a concretar, amb caràcter plurianual, els compromisos respectius i llur avaluació continuada, la participació d'altres agents públics i privats, les circumstàncies en què sigui procedent de revisar-los i les altres qüestions d'interès.

2. S'ha d'establir convenis marc de cooperació entre els diversos nivells de l'Administració local implicats per a desenvolupar i aplicar els programes d'actuació comarcal amb relació (als consells regionals o de vegueria i) als ajuntaments de l'àmbit comarcal corresponent; per a concretar, amb caràcter plurianual, els compromisos respectius d'aportació de recursos i delegació de competències, els principis i els criteris d'actuació establerts per l'article 25 i l'avaluació econòmica dels dits compromisos, i també per a establir els mecanismes de participació, seguiment, avaluació continuada i participació d'altres agents públics i privats, les circumstàncies en què és procedent de revisar-los i les altres qüestions d'interès.»

6

VOT PARTICULAR 6

D'addició

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (6, 7, 8)

S'afegeixen unes Disposicions Transitòries

1. Disposició Transitòria Primera.

«S'estableix un procés específic per a exercir la iniciativa municipal de creació de noves comarques que ha de concloure abans de la finalització de la present legislatura. El procés es circumscriu a aquells vuit territoris que, l'Informe sobre la revisió del model d'organització territorial de Catalunya de desembre de 2000, proposava i delimitava com a noves comarques, subcomarca o n'assenyalava la possibilitat d'estudiar-ne la creació. El procés consisteix en l'afirmació expressa de creació de la nova comarca, per acord de Ple, de tres cinquenes parts del municipis que la constituïrien sempre que representin, com a mínim, la meitat del cens electoral del territori corresponent. Si la sol·licitud de creació de noves comarques compta amb l'acord favorable del mínim de municipis interessats, el Govern de la Generalitat ha de redactar i aprovar el projecte de llei corresponent, que ha de trametre al Parlament, juntament amb als informes corresponents que, prèviament a la redacció del projecte de llei, han d'haver emès, amb caràcter informatiu, la Comissió de delimitació Territorial i la Comissió Jurídica Assessora sobre les iniciatives municipals de creació de noves comarques.»

2. Disposició Transitòria Segona.

«S'estableix un procés específic per a exercir la iniciativa municipal de canvi d'adscripció comarcal que ha de concloure abans de la finalització de la present legislatura. El procés es circumscriu a aquells seixanta-tres municipis que, l'Informe sobre la revisió del model d'organització territorial de Catalunya de desembre de 2000, proposava que s'hi realitzés una consulta específica sobre el possible canvi de comarca. El procés consisteix en l'afirmació expressa del canvi de comarca del municipi per acord de Ple. Sobre les sol·licituds de canvi de comarca, amb acord favorable de Ple, el Govern de la Generalitat ha de redactar i aprovar el projecte de llei corresponent de canvi d'adscripció comarcal, que ha de trametre al Parlament, juntament amb als informes corresponents que, prèviament a la redacció del projecte de llei, han d'haver emès, amb caràcter informatiu, la Comissió de Delimitació Territorial i la Comissió Jurídica Assessora sobre les iniciatives municipals de canvi de comarca.»

3. Disposició Transitòria Tercera

«Mentre no es creïn els consells regionals o de vegueria, les referències que aquesta Llei hi fa s'han d'entendre fetes a les diputacions.»

III. G. P. POPULAR

7

VOT PARTICULAR 7
De modificació
 G. P. Popular (1)

ANTECEDENTS

El Grup Popular ha estat el primer grup parlamentari en impulsar la reforma dels Consells Comarcals, i això des d'una doble vessant: per una banda, la orgànica o institucional, destinada a regular el Consell d'Alcaldes com a òrgan obligatori tot atribuint-li unes funcions concretes i determinades; per una altra banda, la del règim electoral.

La Ponència constituïda en el sí de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local per a elaborar, mitjançant la iniciativa legislativa del conjunt de grups parlamentaris, la Proposició de llei per a la reorganització territorial de l'Administració pública de Catalunya, ha assolit pel que fa a la modificació de la Llei 6/1987, de 4 d'abril, sobre l'organització comarcal de Catalunya, un consens important respecte a la regulació del Consell d'Alcaldes, que es configura com un òrgan consultiu format pels Alcaldes dels municipis que integren la comarca i que passa a configurar-se com un òrgan d'existència obligatòria a totes les comarques de Catalunya.

La Ponència, però, no es pronuncia expressament sobre l'altra qüestió que es pretén abordar amb la reforma de la Llei 6/1987, de 4 d'abril, referent a la modificació del règim electoral aplicable pel que fa al sistema establert per la pròpia Llei en el sentit de donar primacia al número de regidors sobre el número de vots en el moment en que la Junta Electoral ha d'assignar a cadascun dels partits, coalicions, federacions o agrupacions el nombre de llocs que els corresponen en el consell comarcal (article 20.5, apartat c).

PRINCIPIS DEL VOT PARTICULAR

El Grup Popular, a través de la seva Proposició de llei, ha impulsat una reforma de l'article 20.5, apartat c), de la Llei 6/1987, de 4 d'abril, sobre l'organització comarcal de Catalunya, per tal de garantir el principi de proporcionalitat en la distribució del nombre de llocs que corresponen als diferents partits, coalicions, federacions i agrupacions en el ple del Consell Comarcal.

L'objectiu ha de ser garantir el respecte al principi de proporcionalitat en la distribució dels diferents llocs que conformen el Consell Comarcal, i això en pro d'un major pluralisme polític a nivell de la pròpia organització comarcal. Precisament, l'exposició de motius de la Proposició de llei presentada en el seu dia pel Grup Popular deixava palès que existeixen en la regulació actual del Consells Comarcals «...aspectes d'aquesta regulació que s'han vist superats per la pròpia realitat». En definitiva, la reforma dels Consells Comarcals que ha impulsat el Grup Popular té també com a objectiu preservar el pluralisme polític a les pròpies comarques.

En aquest context, cal dir que els principis de proporcionalitat i de pluralisme polític són essencials en la

definició del model polític de Catalunya i de vertebració del territori i han d'integrar-se de forma normal en el funcionament i composició dels Consells Comarcals, atès que aquestes entitats són, d'acord amb l'article 5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, ens locals d'existència obligatòria que formen part de l'estructura territorial bàsica de Catalunya.

El redactat actual de la Llei 6/1987, de 4 d'abril, pel que fa al règim electoral, es fonamenta en la primacia del joc de les majories sobre les minories existent a la II Legislatura, que tot i ser legítim, no s'empara en el consens que és recomanable en totes aquelles qüestions que, com la relativa a l'estructura territorial, són essencials per a Catalunya. En aquest sentit, el Grup Popular vol i desitja el màxim consens possible, consens que defensa a través d'aquest vot particular, i que es plasmarà en les corresponents esmenes, debats en comissió i ple. El que es vol assolir és la màxima estabilitat en la configuració d'aquestes Administracions Locals sense que s'interpreti aquesta actitud com un vet a qualsevol reforma legal o imposició de ningú de no assolir-se aquesta desitjable unanimitat de tots els grups parlamentaris.

IV. G. P. SOCIALISTES - CIUTADANS PEL CANVI

8

VOT PARTICULAR 8
De modificació
 G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (1)

JUSTIFICACIÓ

La reforma del règim comarcal ha de contemplar, de manera indefugible, almenys tres aspectes: la relació dels consells comarcals amb els ajuntaments, el seu règim de competències i les seves formes d'elecció. Els objectius, tal com indiquen l'informe de la Comissió d'Experts sobre la revisió del model d'organització territorial i com signen tots els grups parlamentaris en mes de juny de l'any 2001, han de ser fer de la comarca una entitat més municipalista, més flexible i més representativa.

Els acords assolits en la ponència conjunta, tot i que limitats, suposen un avenç en els dos primers camps, és a dir, la millora de la relació de les comarques amb els ajuntaments (a través sobretot, de la institucionalització dels consells d'alcaldes) i el perfeccionament del seu règim de funcionament. Resulta però inexcusable incloure també la modificació del règim electoral dels consells comarcals, per tal de restablir el principi democràtic bàsic de la igualtat en el valor del vot. És aquesta qüestió essencial i qualsevol reforma que no la contempli resultaria mancada i abocada al fracàs.

És per això, que el grup parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi presenta el següent vot particular la l'informe de la Ponència.

VOT PARTICULAR

Addició d'un article 16 bis

Els articles 20 a 24 de la llei 6/1987, de 4 d'abril, sobre l'organització comarcal de Catalunya, queden redactats de la manera següent:

«1. Article 20. Elecció i composició del consell comarcal

1. El nombre de membres del consell comarcal es determina en funció dels residents de la comarca, d'acord amb l'escala següent:

Fins a 50.000 residents 19

De 50.001 a 100.000 25

De 100.001 a 500.000 33

De 500.001 en endavant 39

2. A l'efecte d'assignar els llocs del consell comarcal respectiu, les agrupacions d'electors que es presenten a les eleccions municipals només es poden associar quan ho han comunicat per escrit a la Junta Electoral prèviament a la celebració de les eleccions municipals.

3. La Junta ha d'assignar a cada un dels partits, de les coalicions, de les federacions i de les agrupacions el nombre de llocs que els corresponen, d'acord amb les regles següents:

a) Es calcula el percentatge de vots que correspon a cada partit, coalició, federació o agrupació sobre el total de vots emesos en la comarca.

b) S'ordenen en columna els partits, les coalicions, les federacions i les agrupacions, de més gran a més petit.

c) Es divideix el percentatge de cada partit, coalició, federació i agrupació per un, dos, tres o més, fins al nombre igual al de llocs corresponents al consell comarcal, i es forma un quadre anàleg de l'article 163.1 de la Llei Electoral General. Els llocs s'atribueixen a les llistes a les quals, segons el quadre, corresponen els quocients majors i es procedeix a l'atribució per ordre decreixent d'aquests.

d) Si en la relació de quocients, en coincideixen dos de llistes diferents, la vacant s'atribueix a la llista que tingui el percentatge més alt. Si hi ha dues llistes amb el mateix percentatge, el primer empat es resol adjudicant el lloc a la llista que ha obtingut més vots a la comarca, i els successius, alternativament.

4. Als efectes del que regulen els apartats anteriors, i concretament pel que fa a l'assignació del nombre de consellers comarcals per part de les Juntes Electorals, només podrà fer-se entre aquesta distribució entre els regidors elegits en els municipis que integren la corresponent comarca.

»2. Article 21. Designació dels consellers comarcals

1. Un cop feta l'assignació de llocs, la Junta Electoral convoca separatament, dins els cinc dies següents, els representants dels partits polítics, de les coalicions, de les federacions i de les agrupacions que han obtingut llocs en el consell comarcal perquè designin les persones que han d'ésser proclamades membres entre les que gaudeixen de la condició de regidors dels municipis

de la comarca i, a més, les suplents que han d'ocupar les vacants eventuais, en nombre mínim de cinc, o igual al nombre de candidats, si els llocs que corresponen no arriben a aquesta xifra.

Les persones candidates han de ser designades per cada formació política de forma equitativa entre regidors procedents de cada un dels quatre grups de municipis següents:

a) els municipis amb un total de residents inferior al 25% de la població municipal mitjana de la comarca.

b) els municipis amb un total de residents d'entre el 25% i el 50% de la població municipal mitjana de la comarca.

c) els municipis amb un total de residents d'entre el 50% i el 75% de la població municipal mitjana de la comarca.

d) els municipis amb un total de residents superior al 75% de la població municipal mitjana de la comarca.

2. Cap partit, coalició, federació o agrupació no pot designar més d'un terç dels membres que li corresponen en el consell comarcal, entre regidors que són del mateix municipi, llevat dels casos en què això impedeixi d'ocupar tots els llocs que li corresponen.

3. Un cop efectuada l'elecció, la Junta Electoral proclama els membres del consell comarcal electes i els suplents, lliura les credencials corresponents i trameta al consell comarcal la certificació acreditativa dels electes i dels suplents. La composició del consell comarcal s'ha de fer pública en els taulers d'anuncis dels municipis de la comarca i en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

4. En cas de traspàs o d'incapacitat d'un conseller comarcal o de renúncia de la seva condició, la vacant s'ha d'ocupar mitjançant un dels suplents, d'acord amb l'ordre establert entre ells. Si no és possible ocupar alguna vacant perquè els suplents designats ja han passat a ocupar vacants anteriors, s'ha de procedir a una nova elecció de consellers comarcals, d'acord amb el procediment per l'apartat 1.

»3. Article 22. Constitució del consell comarcal i elecció del president

1. El consell comarcal es constitueix en sessió pública a la capital de la comarca el primer dia hàbil després de transcorreguts quinze dies naturals a comptar de l'endemà de l'acte de proclamació dels membres electes.

La sessió constitutiva, reunida per a elegir el president entre els membres que la componen, és presidida per una mesa d'edat, integrada pel conseller de més edat i pel de menys edat presents en l'acte, i hi actua com a secretari el de la corporació comarcal.

2. Per a ésser elegit president, el candidat ha d'obtenir la majoria absoluta en la primera votació, o la simple en la segona. En cas d'empat, es procedeix a una tercera votació, i si en aquesta es produeix novament empat és elegit el candidat de la llista amb més consellers. Si les llistes tenen el mateix nombre de consellers, és elegit el candidat de la llista amb un nombre més gran de regidors de la comarca.

3. El president pot ésser destituït del càrrec mitjançant moció de censura, d'acord amb el que estableix la legislació de règim local. Pot ésser candidat al càrrec de president qualsevol dels consellers.

»4. Article 23. Durada del mandat

La durada del mandat dels membres del consell comarcal coincideix amb el dels ajuntaments. Un cop finalitzat el mandat, els membres del consell comarcal continuen en funcions únicament per a l'administració ordinària fins a la presa de possessió dels seus successors; durant aquest període no poden adoptar acords per als quals és exigida legalment una majoria qualificada.

»5. Article 24. Incompatibilitats

Les causes d'inelegibilitat i d'incompatibilitat per ser membre del consell comarcal són les que estableixen els articles 6 i 202 de la Llei orgànica del règim electoral general i les previstes a la mateixa Llei orgànica per als diputats provincials.

»6. Article 24 bis. Règim dels recursos

Els recursos contenciosos electorals contra els acords de la Junta electoral sobre proclamació d'electes i sobre l'elecció i la proclamació de president del consell comarcal es regeixen pel que estableix la Secció XVI del Capítol VI del Títol I de la Llei orgànica del règim electoral general.»

Tramitació pel procediment d'urgència

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Popular (reg. 51868).

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

D'acord amb els articles 87 i 88 del Reglament, s'admet a tràmit, s'acorda que sigui tramitat pel procediment d'urgència i que els terminis siguin reduïts a la meitat dels que són fixats amb caràcter ordinari des de l'inici de la tramitació.

Termini de presentació d'esmenes

Acord: Mesa del Parlament, sessions del 17 i 24.12.2002.

Les esmenes no poden ésser a la totalitat.

Els vots particulars formulats s'han de tramitar tots «ab initio», com esmenes a l'articulat.

Termini: 8 dies hàbils (del 31.12.2002 al 08.02.2003).

Finiment del termini: 10.03.2003; 9:30 hores.

3.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS

3.10.25. PROPOSICIONS NO DE LLEI

Proposició no de llei sobre la distribució equitativa dels alumnes de P3 entre els centres d'educació infantil i primària de Mollerussa (Pla d'Urgell)

Tram. 250-02850/06

Correcció d'errades de publicació (BOPC 341)

Al BOPC 341, pàg. 8.

Cal afegir, davant de l'esmena:

«APARTAT 1»

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un estudi de viabilitat per a la construcció d'una llar d'infants pública a Sant Feliu de Codines (Vallès Oriental)

Tram. 250-03160/06

Esmenes presentades

Admissió a tràmit: Mesa CPC, del 19 de desembre de 2002

ESMENES PRESENTADES PEL G. P. DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 51067)

1

ESMENA NÚM. 1

De modificació

G. P. de Convergència i Unió

«El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a acordar inversions destinades a fomentar la creació de noves places de llars d'infants al municipi de Sant Feliu de Codines, en el moment que l'Ajuntament hagi sol·licitat la subvenció corresponent.»

Proposició no de llei sobre la protecció dels drets dels usuaris dels centres d'ensenyament no reglats especialitzats en llengües

Tram. 250-03163/06

Esmenes presentades

Admissió a tràmit: Mesa CPC, del 19 de desembre de 2002

ESMENES PRESENTADES PEL G. P. DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 51066)

1

ESMENA NÚM. 1

De modificació

G. P. de Convergència i Unió

«El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

- Dur a terme actuacions de control sobre els centres d'ensenyament d'idiomes de Catalunya, per tal d'analitzar el sistema de contractació.

- Dur a terme les accions necessàries per tal de promoure les Bones Pràctiques al sector d'ensenyament d'Idiomes.

- Dur a terme una inspecció exhaustiva a Brighton per tal d'analitzar si s'han incomplert les normes de protecció dels drets dels usuaris.»

Proposició no de llei sobre la participació econòmica de la Generalitat en la rehabilitació del castell de Les (Val d'Aran)

Tram. 250-03167/06

Esmenes presentades

Admissió a tràmit: Mesa CPC, del 19 de desembre de 2002

ESMENES PRESENTADES PEL G. P. DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 51065)

1

ESMENA NÚM. 1

De modificació

G. P. de Convergència i Unió

«El Parlament de Catalunya insta el Govern a estudiar, d'acord amb la programació del Departament de Cultura i les disponibilitats pressupostàries, la possibilitat d'incloure una intervenció al castell de Les (Val d'Aran) dins un proper Protocol de l'1% Cultural per al bienni 2005-2007.»

Proposició no de llei sobre la promoció i l'estabilitat dels mestres d'educació secundària obligatòria (ESO)

Tram. 250-03170/06

Esmenes presentades

Admissió a tràmit: Mesa CPC, del 19 de desembre de 2002

ESMENES PRESENTADES PEL G. P. DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 51064 I 51645)

1R PARÀGRAF I APARTATS 2 I 3

1

ESMENA NÚM. 1

De modificació

G. P. de Convergència i Unió

Del 1r paràgraf i dels apartats 2 i 3

«El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a preveure en funció de la demanda educativa de la zona la possibilitat de:

a) Catalogar places per a mestres d'Educació Secundària Obligatòria quan es creïn centres on s'imparteixi ensenyament secundari obligatori o s'ampliï el nombre de línies.

b) Mantenir, i no amortitzar ni restar, les places de mestres destinats a primer cicle d'Educació Secundària Obligatòria que es jubilin, o demanin trasllat o excedència.»

APARTATS 1, 4 I 5

2

ESMENA NÚM. 2

De supressió

G. P. de Convergència i Unió

De tot el text dels apartats 1, 4 i 5

Proposició no de llei sobre la destinació de l'1% cultural a la rehabilitació de l'església vella de Sant Mateu de Vall-llobrega (Baix Empordà)

Tram. 250-3171/06

Esmenes presentades

Admissió a tràmit: Mesa CPC, del 19 de desembre de 2002

ESMENES PRESENTADES PEL G. P. DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 51063)

1

ESMENA NÚM. 1

De modificació

G. P. de Convergència i Unió

«El Parlament de Catalunya insta el Govern a realitzar els estudis previs necessaris per a determinar el grau de consolidació de les ruïnes de l'església vella de Sant Mateu de Vall-llobrega així com l'expectativa arqueològica que presenta i, a la vista dels resultats, avaluar la viabilitat d'una intervenció arqueològica i la consolidació de les restes, d'acord amb la programació del Departament de Cultura i les disponibilitats pressupostàries»

Proposició no de llei sobre la situació de les repercussions econòmiques del tancament dels centres d'ensenyament d'idiomes Brighton

Tram. 250-03188/06

Esmenes presentades

Admissió a tràmit: Mesa CPC, del 19 de desembre de 2002

ESMENES PRESENTADES PEL G. P. DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 51058)

1

ESMENA NÚM. 1

De modificació

G. P. de Convergència i Unió

«El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

- Dur a terme una inspecció exhaustiva a Brighton per tal de determinar si s'han vulnerat les normes de protecció dels drets dels usuaris.

- Posar a disposició dels usuaris un servei d'atenció que informi sobre els seus drets i els mecanismes per exercir-los.

- Dur a terme les accions necessàries per tal de buscar sortides a la situació generada.»

Proposició no de llei sobre les repercussions econòmiques del tancament dels centres d'ensenyament d'idiomes Opening

Tram. 250-03189/06

Esmenes presentades

Admissió a tràmit: Mesa CPC, del 19 de desembre de 2002

ESMENES PRESENTADES PEL G. P. DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 51057 I 51644)

1

ESMENA NÚM. 1

De modificació

G. P. de Convergència i Unió

«El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

- Dur a terme una inspecció exhaustiva a Opening i CEAC per tal de determinar si s'han vulnerat les normes de protecció dels drets dels usuaris.

- Posar a disposició dels usuaris un servei d'atenció que informi sobre els seus drets i els mecanismes per exercir-los.

- Dur a terme les accions necessàries per tal de buscar sortides a la situació generada.»

Proposició no de llei sobre la investigació cel·lular

Tram. 250-03194/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre el garantiment de la prestació dels serveis sanitaris d'atenció primària i la no aplicació de les mesures restrictives de l'Institut Català de la Salut a la regió sanitària Costa de Ponent

Tram. 250-03195/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la creació d'un equipament multiservei per a persones grans al Maresme

Tram. 250-03197/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la construcció d'un enllaç a diferent nivell per sobre de la carretera C-12 que permeti l'accés al sòl urbanitzable industrial del sector S-8, a Ascó (Ribera d'Ebre)

Tram. 250-03199/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la presència del català en els fulls informatius dels drets dels consumidors a Catalunya

Tram. 250-03200/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la creació d'un servei de mesurament dels camps electromagnètics

Tram. 250-03201/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre l'especificació de les pràctiques correctes de l'ús dels aparells de telefonia mòbil en els manuals d'instruccions

Tram. 250-03202/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre el no-tractament dels residus no recollits de forma selectiva al Principat d'Andorra

Tram. 250-03203/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre les assegurances dels professionals del sector del taxi

Tram. 250-03206/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre l'elaboració del protocol i de les estratègies de derivació per a diagnosticar i tractar el dolor crònic en la sanitat catalana

Tram. 250-03204/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la promoció del sector del taxi

Tram. 250-03207/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la suspensió de l'aprovació definitiva de la Modificació del Pla general d'ordenació de Martorell (Baix Llobregat) en l'àmbit del Pla especial d'infraestructures i sector P-6 Residencial La Vila

Tram. 250-03205/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la simplificació legislativa i administrativa de la Generalitat

Tram. 250-03208/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la participació dels ciutadans en el projecte de presa de decisions de les administracions públiques i de les institucions de Catalunya en general, mitjançant la creació d'una oficina per al debat públic

Tram. 250-03209/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la conversió de l'actual CAP de Palau-solità i Plegamans (Vallès Occidental) en àrea bàsica de salut

Tram. 250-03211/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre l'accés dels ciutadans a l'atenció primària

Tram. 250-03212/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre les obres de millorament de la carretera C-17 entre Camarasa i Tarradets (Noguera)

Tram. 250-03214/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre el foment de la participació laboral de les dones

Tram. 250-03216/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la utilització de fusta tractada amb creosota per a mobiliaris urbans

Tram. 250-03217/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre el millorament de l'accés des d'Amposta a la N-340, a la comarca del Montsià

Tram. 250-03218/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un projecte de llei de funcionament de la Sindicatura de Comptes

Tram. 250-03223/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre els reportatges gràfics de les cerimònies religioses

Tram. 250-03219/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la rectificació de les mesures restrictives suggerides per la Gerència de la regió sanitària Costa de Ponent i sobre el millorament de la qualitat assistencial a Sant Pere de Ribes (Garraf)

Tram. 250-03224/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la lactància materna

Tram. 250-03222/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la satisfacció o el malestar de la ciutadania en determinats aspectes de l'estat del benestar

Tram. 250-03226/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre l'increment de recursos materials i humans del Centre d'Atenció Primària del Prat de Llobregat (Baix Llobregat)

Tram. 250-03227/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre els habitatges del barri de Camp Clar, de Tarragona, gestionats per l'empresa pública Adigsa

Tram. 250-03228/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un pla específic d'habitatge de protecció oficial per a l'Alt Pirineu

Tram. 250-03229/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la creació de pisos d'acollida per a la reinserció social dels reclusos

Tram. 250-03231/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la dotació urgent de personal al Jutjat de Menors de Girona

Tram. 250-03232/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre l'ús de l'aigua de reg per a apagar incendis forestals

Tram. 250-03238/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la instal·lació del fons documental del Museu de Cabrils (Maresme) a les masoveries del Mas Maria

Tram. 250-03239/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre les mesures per a reduir la sinistralitat entre els punts quilomètrics 153,200 i 157,200 de la carretera C-13

Tram. 250-03242/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre el foment de les energies renovables i la utilització preferent de biomassa

Tram. 250-03240/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la implantació d'un servei de transport sanitari urgent al Prat de Llobregat (Baix Llobregat)

Tram. 250-03243/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre l'adhesió de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió al conveni de col·laboració amb la Fundació Víctimes del Terrorisme

Tram. 250-03241/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la privatització del Laboratori General d'Assaigs i Investigacions

Tram. 250-03244/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la creació d'un centre de dia per a la gent gran a Solsona (Solsonès) i l'increment de les prestacions a la salut mental a la comarca

Tram. 250-03245/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre el rebuig de la carta pastoral de la Conferència Episcopal Espanyola i la defensa de la legitimitat democràtica del suport al dret a l'autodeterminació

Tram. 250-03250/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la reobertura i el desenvolupament sostenible del turisme de l'estació d'esports d'hivern de la Tuca (Val d'Aran)

Tram. 250-03247/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Proposició no de llei sobre la creació d'una llar d'infants a Sant Feliu de Codines (Vallès Oriental)

Tram. 250-03256/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 51284 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 17.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Joan Ridao i Martín, Josep Bargalló Valls, portaveu adjunt, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/proposta: Proposició no de llei sobre la creació d'una escola bressol a Sant Feliu de Codines (Vallès Oriental).

EXPOSICIÓ DE MOTIUS:

Sant Feliu de Codines (Vallès Oriental), és actualment, un dels municipis que més ha vist augmentar la seva població de la comarca. Dels 4007 habitants que hi havia el 1996 fins els 4115 del 1999 hi ha hagut un augment del 2,69%; el següent trienni (del 1999 al 2001), l'augment ha estat del 10,08%, arribant per tant als 4530 habitants actuals.

Com reflecteixen aquestes dades, l'augment és considerable i sobretot, ve motivat, pel desplaçament de parelles joves de poblacions limítrofes amb Barcelona, a la recerca d'habitatge més accessible econòmicament.

Això comporta un més que probable augment exponencial, ja que, aquestes parelles, estan en l'edat de tenir fills i sumats amb les parelles que hi vindran a viure els propers anys, fa que Sant Feliu no estigui en condicions òptimes per a donar els serveis necessaris.

Un d'aquests serveis són les places de l'única Escola Bressol que hi ha.

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un projecte de servei de transport a les comarques de muntanya i a les zones de baixa densitat de població

Tram. 250-03248/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51802).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 27.12.2002 al 31.12.2002).

Finiment del termini: 03.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

Tenint en compte que està lligada la compra per part de l'Ajuntament de Sant Feliu, dues edificacions cèntriques (Can Molins), i per tant una d'elles es pot reconvertir en escola bressol pública, ja que serà un espai municipal, i això permet estalviar gran part dels pressupostos que costaria fer-la de nou, buscant terrenys i tot.

Per aquests motius, suficientment importants, els diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya presenten la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

«El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a crear una escola bressol a Sant Feliu de Codines (Vallès Oriental) i, a aquests efectes, emprendre el diàleg amb l'ajuntament d'aquest municipi per a preveure en quin equipament existent o de nova creació podria emplaçar-se.»

Palau del Parlament, 5 de desembre de 2002

Joan Ridao i Martí

Josep Bargalló Valls
Portaveu adjunt

Proposició no de llei sobre l'accés a navegadors d'Internet com Nestcape 4.7x, Opera, Mozilla o Konqueror al portal Cat365

Tram. 250-03273/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya
Reg. 51623 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Ernest Benach i Pascual, Pere Vigo i Sallent, Josep Bargalló Valls, Portaveu adjunt, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/proposta: Proposició no de llei sobre l'accés a navegadors com ara el Netscape 4.7x, Opera, Mozilla o Konqueror al portal Cat365.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El dia 5 de juliol del 2002 es va posar en marxa, oficialment, el portal Cat365, impulsat per l'Administració Oberta de Catalunya. El Cat365 es pot consultar en català, aranès, castellà i anglès i pretén ser una finestra virtual dissenyada per millorar i modernitzar les relacions i interaccions entre les administracions del Principat, els ciutadans i les empreses del país.

Es preveu enllestir el portal l'octubre del 2003, quan s'hi incorporin serveis de les diputacions i els ajuntaments que formen part del consorci Localret.

Actualment, el Cat365 només es pot consultar a través del navegador Internet Explorer de Microsoft o bé amb el Netscape 6.x, l'ús del qual és actualment poc estès. Tan si s'hi intenta accedir amb les versions més corrents del Netscape (com el 4.7x), com amb Opera,

Mozilla o Konqueror, dificultats tècniques priven a l'internauta de visualitzar correctament els continguts del portal i, en alguns casos (com amb el Netscape 4.7x), fins i tot se li tanca inesperadament el navegador.

Cal dir que molts usuaris, entre ells institucions educatives com la UPF, han descartat treballar amb el Netscape 6.x pels problemes que causa. Les darreres versions del Netscape han trencat tant amb els esquemes anteriors que molt pocs internautes l'utilitzen.

Amb tot plegat, s'obliga a tots aquells que volen consultar el Cat365 a utilitzar l'Internet Explorer, de Microsoft. De fet, té la seva lògica si es té present que la plataforma tecnològica de l'AOC ha estat desenvolupada majoritàriament per Microsoft, empresa amb qui la Generalitat ha signat diversos acords de col·laboració en els darrers anys. Com a conseqüència, la decisió que la plataforma tecnològica de l'AOC hagi estat desenvolupada majoritàriament per Microsoft va generar una campanya, encapçalada per Softcatalà, per difondre el programari lliure a l'administració pública.

És clarament injust que aquells usuaris que no poden i/o no volen utilitzar el navegador de Microsoft per consultar el portal Cat365, es vegin vedats a fer les gestions que calgui per aquesta via.

És per això que es presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

«El Parlament insta el Govern:

1. A fer les gestions necessàries, en un període no superior a sis mesos, per difondre el programari lliure a l'administració única.
2. Mentre no sigui efectiu l'ús del programari lliure, a fer les gestions necessàries perquè l'accés al portal Cat365 es pugui fer a través d'altres navegadors, a banda de l'Internet Explorer, com ara el Netscape 4.7x, Opera, Mozilla o Konqueror.»

Palau del Parlament, 16 de desembre de 2002

Ernest Benach i Pascual; Pere Vigo i Sallent, Josep Bargalló Valls, Portaveu adjunt

Proposició no de llei sobre les inundacions al torrent Umbert, al Masnou (Maresme)

Tram. 250-03274/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya
Reg. 51624 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Jaume Oliveras i Maristany, Xavier Vendrell i Segura, Josep Bargalló Valls, Portaveu adjunt, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/proposta: Proposició no de llei (sobre les inundacions que es produeixen al torrent Umbert al municipi del Masnou (El Maresme).

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els veïns del Masnou dels carrers Jacint Verdaguer, Sant Cristòfol, del Pou i el torrent Umbert han patit inundacions, especialment als mesos de tardor, quan es produeixen forts aiguats a la comarca del Maresme. Abans s'havien produït inundacions de forma molt esporàdica, amb una freqüència d'una cada deu anys. Des de l'any 1995 fins el dia d'avui les inundacions es produeixen cada any, i amb anys plujosos com ha estat el 2002, la situació d'inundació de les cases s'ha produït fins a tres vegades. Aquest augment en la freqüència pel que fa a les inundacions coincideix amb la construcció de l'ampliació del port esportiu del Masnou i amb el cobriment del torrent Umbert per part de l'Agència Catalana de l'Aigua.

En aquest torrent, antigament, desembocava les seves aigües en una petita platja que hi havia a tocar del port esportiu. L'ampliació d'aquest cap a ponent va obligar a fer una desviació del torrent de manera que ara ho fa en el tram final de la riera d'Allella, ja dins de la mateixa platja. Per aconseguir aquest desviament del torrent es va fer una canalització que, un cop travessa l'N-II i les vies del tren, les aigües pluvials giren en angle recta en direcció a la riera d'Allella amb un tram d'aproximadament 200 metres amb molt poc desnivell. A més, per tal que el torrent passi per sota la calçada de l'entrada al port per a vehicles, la canalització fa un sifó abans de desembocar a la llera de la riera d'Allella.

La llera d'aquesta riera deixa les seves aigües pluvials a tocar de l'espigó de ponent del port. Això fa que quan hi ha temporal de garbí els corrents marins acumulin sorra en el punt on desaigua la riera, la qual cosa dificulta la sortida de les aigües de la mateixa riera d'Allella i també del torrent Umbert. També e dona la circumstància que la neteja de la part canalitzada del torrent Umbert no es fa amb la freqüència que seria desitjable. Tots aquests fets fan que en episodis de pluges fortes la canalització del torrent Umbert no pugui evacuar cap a mar tota l'aigua que baixa, aleshores aquesta aigua comença a sortir pels desguassos de les cases dels carrers abans esmentats i provoca greus desperfectes.

Un altre fet que ha agreujat la situació ha estat la substitució d'un gran forat de desguàs situat a tocar de l'estació de RENFE que, protegit per unes baranes, permetia que tota l'aigua que baixava en superfície pel torrent caigués dins de la canalització. Actualment hi ha unes plaques de ferro amb uns forats força petits que queden tapats amb molta facilitat per la brossa que sol arrossegar el torrent en moment de fortes pluges. Això provoca una acumulació d'aigua a la calçada de la N-II que quan arriba al nivell del passeig, el travessa i comença a entrar per sota les portes de les cases del carrer Jacint Verdaguer.

Per tal d'anar minimitzant l'efecte d'aquestes inundacions i la problemàtica que genera pels veïns cal una actuació de totes les administracions implicades: la Generalitat pel que fa a les actuacions sobre el Torrent

Umbert, l'administració de l'Estat per les actuacions a la platja per tal d'evitar l'acumulació de sorres i les actuacions sobre la N-II i l'administració local.

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

«El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a dur a terme les actuacions oportunes, conjuntament amb les altres administracions, per tal d'evitar les inundacions que es produeixen al voltant del Torrent Umbert del municipi del Masnou (El Maresme).»

Palau del Parlament, 16 de desembre de 2002

Jaume Oliveras i Maristany; Xavier Vendrell i Segura; Josep Bargalló Valls, Portaveu adjunt

Proposició no de llei sobre la infermeria

Tram. 250-03275/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds

Reg. 51635 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

El grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, d'acord amb allò que preveu l'article 134 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

A Catalunya s'està donant, en els darrers mesos, un procés de degradació, lent però inexorable, de l'assistència sanitària. Expressió d'aquest fet és el problema no resolt de les llistes d'espera. El que eren en principi llistes d'espera quirúrgiques es va convertir en una enorme llista global d'espera que afecta a l'atenció especialitzada, a les proves complementàries, a l'assistència sanitària i a la pressió final sobre els serveis d'urgències.

Altres problemes vinculats a la sanitat han confirmat el diagnòstic: l'oferta pública d'ocupació és inexistent, els interins acumulen antiguitats de més de 15 anys, el departament procedeix lenta, però inexorablement a transferir serveis a l'àmbit privat, assistència sanitària, exploracions complementàries, centres d'atenció primària, laboratoris, etc. I l'estructura pública es veu reduïda i en molts territoris desapareguda.

En una sanitat de model mixt, com la catalana, tots aquests fets modifiquen en profunditat els acords polítics i parlamentaris sobre el model sanitari, i tot sense que la qualitat s'incrementi i la diligència en el tractament augmenti.

Un aspecte molt important relacionat amb la qualitat del model és el paper de la infermeria en els processos assistencials. I, en aquest sentit, l'enorme pressió assistencial que pesa avui sobre aquest col·lectiu professio-

nal. Calen prendre, tal com expressa el document del Consell de Col·legis de Diplomats d'Infermeria, mesures per millorar la situació d'aquest col·lectiu.

En aquest sentit, el grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

1. Presentar a la Comissió de Política Social, en el termini de dos mesos, un pla de desenvolupament del Pla Estratègic de la Infermeria, que segueixi les línies plantejades pels Col·legis Professionals d'Infermeria. Aquest pla s'elaborarà amb la col·laboració de professionals experts de la infermeria i la participació dels agents socials, grups parlamentaris i coordinadora d'usuaris per la salut, amb l'objectiu d'assolir la màxima qualitat assistencial i les garanties imprescindibles per què els professionals d'infermeria desenvolupin la seva activitat. El pla inclourà les actuacions i terminis necessaris per a la seva aplicació pel que fa a la dotació de recursos humans, materials i/o formatius.

2. En relació al personal d'infermeria dels centres sanitaris

a) Publicar les dades reals de les plantilles d'infermeria corresponents als hospitals d'aguts, centres d'atenció primària, sociosanitaris, centres de salut mental, geriàtrics, centres de dia i laboratoris.

b) Determinar normativament els ràtios d'infermers/es per nombre de població, igualant-los a la mitjana de la UE, i prendre les mesures necessàries per tal que els centres sanitaris de la xarxa d'utilització pública compleixin aquests ràtios i, en un termini màxim de dos anys, es dotin de plantilles estables i suficients.

c) Crear contractes de pràctiques que permetin la inserció laboral dels infermers/es postgraduats amb les màximes garanties per l'usuari, el sistema sanitari i els professionals.

d) Avaluar l'impacte de les vacances i dels permisos per tal de preveure'n les substitucions adequades.

e) Valorar de forma rigorosa l'absentisme, amb l'anàlisi de les dades i la introducció d'incentius que l'evitin.

3. Fer de la Gestió una especialitat dintre de l'àmbit de competències de la infermeria en els centres hospitalaris i establir unes Direccions tècniques que avaluïn amb dades realistes l'impacte de les decisions en els resultats dels procediments emprats. Amb aquesta finalitat es faran públics a partir de gener de 2003 els indicadors de qualitat de tots els centres (amb especial referència a la incidència de nafres, infeccions intrahospitalàries, estades, reingressos, caigudes accidentals, morbiditat, mortalitat) i es farà l'anàlisi i comparació d'aquestes dades, a fi de gestionar els canvis necessaris si els resultats ho requereixen.

4. Facilitar que els Col·legis Professionals d'Infermeria desenvolupin de forma autònoma els objectius propis per garantir la millora del seu compromís vers la societat, establint criteris d'acreditació i avaluació dels mateixos. En aquest sentit, el Consell Executiu avala-

rà les iniciatives de recerca relacionades amb la participació de la infermeria en el desenvolupament de les polítiques de salut.

Palau del Parlament, 17 de desembre de 2002

Dolors Comas d'Argemir
Diputada

Bet Font i Montanyà
Portaveu adjunta

Proposició no de llei sobre la construcció d'una nova escola per a disminuïts psíquics a Berga (Berguedà)

Tram. 250-03277/06

Presentació: Sr. Joan Roma i Cunill, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Jaume Farguell i Sitges, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Sra. M. Dolors Montserrat i Culleré, del Grup Parlamentari Popular; Sr. Josep Huguet i Biosca, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sra. Bet Font i Montanyà, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds

Reg. 51666 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Joan Roma i Cunill, diputat del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Jaume Farguell i Sitges, del Grup parlamentari de Convergència i Unió, Dolors Montserrat i Culleré, del Grup parlamentari Popular, Josep Huguet i Biosca, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i Bet Font i Montanyà, del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, i, fent ús d'allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenten per a la seva tramitació la següent Proposició no de llei.

CONSTRUCCIÓ NOU EDIFICI - ESCOLA PER DISMINUÏTS PSÍQUICS A BERGA (BERGUEDÀ)

L'any 1972 es va constituir l'Associació Protectora de Disminuïts Psíquics del Berguedà amb l'objectiu de cobrir la inexistència d'organismes públics dedicats al col·lectiu de disminuïts de Berga-capital i comarca. Aquesta Associació, sense afany de lucre, ha dut a terme una excel·lent tasca al llarg de tot aquest període, amb unes condicions ben difícils i precàries.

Actualment, l'associació s'ocupa de prop de 200 persones, amb diferents tipus de disminucions; i la seva continuïtat és de vital importància per tot aquest col·lectiu que no té cap altre suport alternatiu. Les persones ateses es reparteixen de la següent manera: 90 treballen al Taller Coloma, situat al municipi d'Avià, 12 estan en pisos-residència a Berga, 32 estudien a l'escola Llar de Queralt, situada al C/ Balma de Berga, i 60 són atesos pel Servei d'Atenció Precoç que agrupa nens i nenes de les comarques del Berguedà i el Solsonès.

Tot i els ajuts i convenis vigents, l'Associació no compta amb prou recursos per fer front a inversions o millo-

res en les seves instal·lacions i depèn dels ajuts que puguin aportar les Administracions Públiques. Actualment, la gran necessitat i urgència de l'Associació és disposar d'un nou edifici pels 32 alumnes de l'escola situada al C/ Balmes, la qual no compleix amb les condicions mínimes indispensables. L'accés a l'escola és inadequat, les dependències són insuficients, plenes d'escalas i no adaptades a les dificultats de mobilitat i adaptabilitat. I tot l'edifici és vell i sense possibilitats d'adaptació.

Per aquest motiu, es va demanar a l'Ajuntament de Berga la cessió d'un solar per l'edificació d'una nova escola, si bé fins ara no s'ha fet realitat, tot i la bona predisposició de les diferents administracions, i malgrat la urgència de la seva entrada en funcionament.

És per aquest motiu que presentem la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

«El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu de la Generalitat a concedir l'ajut econòmic necessari, destinant una partida del pressupost de 2003, per la construcció d'una escola d'educació especial destinada als disminuïts psíquics de la comarca del Berguedà, promoguda per l'Associació Protectora de Disminuïts Psíquics del Berguedà; en un solar cedit per l'Ajuntament de Berga, i a garantir que pugui entrar en funcionament a inicis de 2004».

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Joan Roma i Cunill, GP SOC-CPC; Jaume Farguell i Sitges, GP CiU; Dolors Montserrat i Culleré, GP PP; Josep Huguet i Biosca, GP ERC; Bet Font i Muntanyà, GP ICV

Proposició no de llei sobre la concessió d'ajuts per als menjadors escolars

Tram. 250-03278/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds

Reg. 51683 / i 51789 Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

El grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, d'acord amb allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els Consells Comarcals concedeixen ajuts econòmics individuals per tal de contribuir al pagament de les despeses de menjador escolar. Aquests ajuts es concedeixen a càrrec de partides del pressupost que es conformen d'acord amb les aportacions de la Generalitat de Catalunya. Hem pogut comprovar que, en termes generals, s'està produint un descens dels ajuts concedits per aquest concepte. A més, aquests ajuts resulten insufici-

ents, ja que no cobreixen la totalitat de la despesa real, que aquesta integra no només el cost dels menús sinó també el dels salaris dels monitors que els centres escolars han de contractar. Un problema afegit és el retard en concedir aquests ajuts: tenint en compte que les persones que els demanen tenen una condició econòmica molt desfavorable, es produeix una situació en que la quantitat diferencial que han d'aportar les famílies es converteix en una despesa que no poden assumir.

És per tot això que el grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

- 1) Fer les gestions necessàries per tal de garantir que la concessió d'ajuts per menjador escolar es conegui abans del mes de setembre de cada curs.
- 2) Incrementar la dotació dels ajuts per menjador escolar de manera que cobreixi la totalitat del seu cost real.

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Joan Boada i Masoliver

Dolors Comas d'Argemir

Portaveu

Diputada

Proposició no de llei sobre la concessió d'ajuts per a l'adquisició de llibres de text

Tram. 250-03279/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds

Reg. 51684 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

El grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, d'acord amb allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els Consells Comarcals concedeixen ajuts econòmics individuals per tal de contribuir al pagament per l'adquisició de llibres escolars obligatoris. Aquests ajuts es concedeixen a càrrec de partides del pressupost que es conformen d'acord amb les aportacions de la Generalitat de Catalunya. Hem pogut comprovar que, en termes generals, s'està produint un descens dels ajuts concedits per aquest concepte. D'altra banda, aquests ajuts resulten insuficients, ja que cobreixen només la meitat de l'import dels llibres de text. Un problema afegit és el retard en concedir-los, com també succeeix amb els que atorga el Ministeri d'Educació i Ciència, la concessió dels quals pot trigar fins el mes de març o abril, molt de temps després de l'inici de cada curs. Tenint en compte que les persones que demanen aquests ajuts tenen una condició econòmica molt desfavorable, es produeix una situació en que aquest ajut arriba massa

tard i és insuficient, de manera que els llibres, o bé no es compren, o no es disposa d'ells al llarg de tot l'any acadèmic.

El retard en la concessió dels ajuts es podria corregir avançant la data de la convocatòria, atès que es tracta de nivells d'ensenyament obligatoris i, per tant, hi ha la seguretat que els nens o nenes afectats assistiran al curs escolar l'any següent. A més, caldria incrementar la dotació dels ajuts perquè cobreixin la totalitat de l'import dels llibres, i més tenint present el compromís d'universalitzar la gratuïtat dels llibres de text per a tot l'ensenyament obligatori.

Per tot això, el grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

- 1) Fer les gestions necessàries per tal de garantir que la concessió d'ajuts per l'adquisició de llibres escolars obligatoris es conegui abans del mes de setembre de cada curs.
- 2) Incrementar la dotació dels ajuts per l'adquisició de llibres obligatoris de manera que cobreixin la totalitat del seu cost.

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Dolors Comas d'Argemir Joan Boada i Masoliver
Diputada Portaveu

Proposició no de llei sobre l'establiment d'un acord de col·laboració entre el Servei d'Ocupació de Catalunya i el Servei d'Ocupació d'Andorra

Tram. 250-03280/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya
Reg. 51687 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep Huguet i Biosca, Jordi Ausàs i Coll, Josep Bargalló Valls, Portaveu adjunt, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/proposta: Proposició no de llei sobre l'establiment d'un acord de col·laboració entre el Servei d'Ocupació de Catalunya i el Servei d'Ocupació d'Andorra.

El passat mes d'octubre el Govern d'Andorra va posar en marxa el seu Servei d'Ocupació. Aquest òrgan, que té el seu origen en l'aplicació de la llei d'immigració, actua com a borsa de treball i coordina les ofertes i les demandes de feina. El servei d'ocupació s'estructura en tres unitats diferents: la unitat d'intermediació la unitat de formació i de promoció de l'ocupació i la unitat d'informació i orientació.

Aquest nou organisme està dirigit als ciutadans andorrans, als estrangers que resideixen legalment al país i als transfronterers que disposen de l'autorització corresponent. Tanmateix en alguns casos, les ofertes que gestiona queden vacants per manca de mà d'obra per la qual cosa sembla raonable pensar que aquestes ofertes de treball podrien ser cobertes per treballadors/es catalans degut a la proximitat geogràfica i al coneixement de l'idioma propi del país. De fet, els sectors turístic i comercial són els més importants a Andorra i la *Llei d'ordenació d'ús de la llengua oficial* que va entrar en vigor al gener del 2000, preveu l'obligatorietat de conèixer el català per atendre al públic.

En aquest sentit, el decret de creació del Servei d'Ocupació d'Andorra ja preveu que aquest estableixi col·laboracions amb d'altres serveis d'ocupació per tal de disposar d'informació sobre possibles demandants de feina interessats en anar a treballar a Andorra quan les ofertes de treball no es puguin ser cobertes amb treballadors/es andorrans.

És per aquests motius que es presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

«El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

Endegar les negociacions oportunes amb el Govern d'Andorra per tal d'establir mecanismes de col·laboració en matèria d'intermediació laboral entre el Servei d'Ocupació d'Andorra i el Servei d'Ocupació de Catalunya, així com de connexió informàtica entre els dos serveis per a facilitar la informació als qui recerquen feina».

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Josep Huguet i Biosca; Jordi Ausàs i Coll; Josep Bargalló Valls, Portaveu adjunt

Proposició no de llei sobre la ratificació de la Convenció de les Nacions Unides per a la protecció dels drets de tots els treballadors migrants i familiars

Tram. 250-03281/06

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, Grup Parlamentari Popular

Reg. 51691 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Els Grups parlamentaris sotasignants, fent ús d'allò que preveuen els articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenten per a la seva tramitació la següent Proposició no de llei.

El dia 18 de desembre de 1990, l'Assemblea General de Nacions Unides va aprovar la Convenció per a la Protecció dels Drets de Tots els Treballadors Migrants i els seus Familiars. El text d'aquesta convenció aplica els principis fonamentals de la Declaració Universal del Drets Humans a la població migrant arreu del món.

Fins a dia d'avui, aquest text normatiu només ha estat ratificat per vint països, entre els quals no hi ha l'Estat Espanyol.

És per aquest motiu que els grups sotasignants presenten la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

«El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a fer les gestions oportunes davant del Govern de l'Estat perquè signi i ratifiqui solemnement la *Convenció de les Nacions Unides per a la Protecció dels Drets de Tots els Treballadors Migrants i dels seus Familiars*, de manera que complementi el marc legal regulador de l'estada dels estrangers al nostre país».

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Ramon Camp i Batalla, G. P. CiU; Joaquim Nadal i Farreras, G. P. PSC-CPC; Josep Huguet i Biosca, G. P. d'ERC; Dolors Comas d'Argemir i Cendra, G. P. d'ICV; Daniel Sirera i Bellés, G. P. Popular

Proposició no de llei sobre la preservació dels valors mediambientals a les Franqueses del Vallès, Cardedeu i la Roca del Vallès (Vallès Oriental)

Tram. 250-03282/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 51694 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Joan Ridao i Martín, Jaume Oliveras i Maristany, Xavier Vendrell i Segura, Josep Huguet i Biosca, Portaveu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/proposta: Proposició no de llei per la preservació dels valors mediambientals als municipis de Les Franqueses del Vallès, Cardedeu i La Roca del Vallès (Vallès Oriental).

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Actualment a Les Franqueses del Vallès s'està realitzant l'actual revisió del seu Pla General d'Ordenació Urbànica. Diverses entitats i particulars s'han agrupat amb l'objectiu que es presenti un PGOU respectuós amb les persones i el territori ja que serà la principal eina de planificació territorial municipal durant els propers anys.

Aquest Pla ha rebut nombroses alegacions que es consideren claus i que s'han concretat en diversos aspectes.

En primer lloc, no ha incorporat les conclusions i els resultats de l'Auditoria Ambiental del municipi de manera que no ha tingut en compte els perills que determinades activitats industrials desenvolupades al municipi poden comportar a la població i al medi natural. El Pla tampoc manté la funcionalitat estratègica de les Franqueses com a corredor biològic entre el massís del Montseny i la Serralada del Montnegre-Corredor com indica el Pla Territorial de Catalunya i, concreten els treballs del Pla Territorial Metropolità de Barcelona encara no aprovat, com a indret clau per evitar la fragmentació dels espais verds protegits de Catalunya, ja de per si prou afectada.

D'altra banda, el Pla no redefineix els usos del sòl per evitar que les zones agrícoles i ramaderes puguin convertir-se en petites indústries a l'ombra i que en un futur el municipi pugui quedar minant industrialment dificultant això el desenvolupament de les activitats del sector primari romanent. A més, les ja existents, que el nou PGOU vol legalitzar, caldria reubicar-les en les zones industrials actualment ja definides i ordenar així l'estructura del municipi, tal i com es pretén en la realització d'un pla d'aquestes característiques.

També és important que es tingui en compte la millora de la vialitat i mobilitat dins el municipi aprofitant vies ja existents, sense potenciar les vies ràpides com les que es dibuixen en el PGOU, tot millorant la mobilitat intramunicipal mitjançant la potenciació del transport col·lectiu (tren, autobús...) i carrils bici oblidats en el nou pla.

Pel que fa als recursos hídrics del municipi es fa necessari estructurar un nou sistema d'aprofitament d'aigües que permeti aprofitar i millorar en qualitat i quantitat aquest recurs escàs per abastar les zones de regadiu del Pla de Llerona i les zones verdes de parcs i jardins de la població, així com per a la neteja del mobiliari urbà.

A l'hora de modificar el PGOU és important conservar la identitat i peculiaritat del municipi de les Franqueses del Vallès amb cinc pobles ben diferenciats, evitant així un continu urbà.

Finalment, també es fa necessari definir un Pla Especial de Desenvolupament Agrícola i Ramader per assegurar la continuïtat del sector dins del municipi, facilitant i proporcionant als joves perspectives de futur en la seva tasca agrícola i ramadera.

És per això que es presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

«El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Manifestar la necessitat de preservar els valors mediambientals dels terrenys dels municipis de les Franqueses del Vallès, Cardedeu i La Roca del Vallès al llarg de la carretera C-251 entre el Polígon Industrial del Ramassar i l'entrada al nucli urbà de Cardedeu atesa la seva importància estratègica en termes de connectivitat ecològica entre els PEins del "Massís del Montseny" i "La Conreria" -St Mateu- Celles", adoptant les iniciatives necessàries al respecte com:

a) Elaborar la Directriu Territorial Específica de la zona d'acord amb el punt tercer de les "Directrius estratègiques per al manteniment de les connexions ecològiques i paisatgístiques entre els espais protegits" de la Direcció General del Patrimoni Natural i del Medi Físic (1999) en base a les quals disposar d'una orientació a l'hora d'aprovar les modificacions puntuals o revisions dels PGOU's dels respectius municipis de la zona.

b) Redactar un Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del paisatge d'acord a la Llei 12/1985 de 13 de juny, d'Espais Naturals juntament amb els ajuntaments i les entitats civils dels municipis afectats.

2. Incorporar al Pla territorial de la Regió Metropolitana de Barcelona els criteris de protecció de la via verda que conformen determinats terrenys de les Franqueses del Vallès, la Roca i Cardedeu dins la definició d'un sistema de corredors entre la carena litoral i la prelitoral, que estructurin els espais que separen el conjunt dels sistemes urbans com a mecanisme d'ordenació territorial, amb la voluntat d'incrementar la qualitat del sistema metropolità del Vallès.

3. Adoptar les iniciatives necessàries per a desenvolupar l'àmbit del denominat "centre direccional", d'acord amb les mesures pertinents de protecció ambiental i promoció econòmica del Vallès, les quals han d'ésser incorporades al que estableixi el Pla Territorial de la Regió Metropolitana de Barcelona, tot incloent en aquest àmbit un component decisiu d'usos públics, especialment els de caràcter científic i acadèmic.»

Palau del Parlament, 15 de novembre de 2002

Joan Ridao i Martín, Jaume Oliveras i Maristany; Xavier Vendrell i Segura; Josep Huguet i Biosca, Portaveu

Proposició no de llei sobre el millorament de l'estació de Renfe a Sant Andreu de Llavaneres (Maresme)

Tram. 250-03283/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 51695 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Jaume Oliveras i Maristany, Josep Bargailló Valls, Portaveu adjunt, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/proposta: Proposició no de llei sobre la millora de l'estació de RENFE al municipi de Sant Andreu de Llavaneres (El Maresme).

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'estació de RENFE de Sant Andreu de Llavaneres es troba en un estat de conservació deplorable. El pas soterrat d'aquesta estació pateix inundacions quan plou i la seva il·luminació és totalment insuficient. A més, l'edifici de l'estació roman tancat els caps de setmana,

fet que provoca que els usuaris no puguin treure el corresponent bitllet i hagin d'esperar el tren a la intempèrie, ja que ni tant sols disposa d'una marquesina on aixoplugar-se. Els accessos a l'estació també es troben en un estat de deteriorament considerable i necessiten una millora substancial.

Aquesta situació afecta, sobretot, el nombrós grup d'usuaris del tren i veïns de Sant Andreu de Llavaneres i els ha portat a endegar una campanya de denúncia i de protesta per l'actual estat de l'estació mitjançant la recollida de signatures.

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

«El Parlament de Catalunya insta al Govern a fer les gestions davant del Govern de l'Estat per a dur a terme les actuacions oportunes per tal de millorar la situació en que es troba l'estació de RENFE de Sant Andreu de Llavaneres (El Maresme).»

Palau del Parlament, 2 de desembre de 2002

Jaume Oliveras i Maristany
Josep Bargailló Valls
Portaveu adjunt

Proposició no de llei sobre la problemàtica de l'habitatge al barri de Campclar, a Tarragona

Tram. 250-03284/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds

Reg. 51696 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

El grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, d'acord amb allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Campclar és un barri relativament jove de Tarragona, amb més de 25 anys de història. El barri ha experimentat grans fluctuacions en el seu desenvolupament, de manera que hi ha hagut èpoques que s'hi ha esmerçat recursos per donar resposta a les necessitats existents; mentre que en d'altres moments les actuacions de les diferents administracions públiques no han assolit, a la pràctica, el nivell de millora desitjable per un barri d'una ciutat pròspera, moderna i desenvolupada tecnològicament com Tarragona.

La població actual resulta difícil de quantificar, ja que Campclar és un nucli de població força fluctuant, però està al voltant dels 7500 habitants.

El disseny del barri es correspon a una estructura de petits nuclis (delimitats per diferents blocs), amb grans espais oberts i places i jardins. Aquest fet hauria de comportar un entorn ampli i òptim per al desenvolupa-

ment d'una certa qualitat de vida. Malgrat això la pròpia fragmentació del barri en zones ben diferenciades ha dificultat la seva vertebració i cohesió.

El tret més característic i diferencial del barri de Campclar és la presència d'un miler d'habitatges de protecció oficial de promoció pública gestionats per ADIGSA, que estan enfocats a satisfer les necessitats d'aquella part de la població que no pot accedir al mercat lliure d'habitatge perquè no té recursos econòmics suficients. Donat l'elevat nombre d'habitatges d'aquest tipus (Campclar concentra pràcticament tots els existents a Tarragona), viu en el barri molta població amb dificultats econòmiques significatives.

Per poder accedir a un habitatge d'ADIGSA, s'han d'acreditar els requisits que s'especifiquen en cada promoció sobre ingressos econòmics, patrimoni i residència. Per tant, la persona interessada ha de reunir uns requisits mínims generals i uns d'específics que dependran de la promoció concreta que vulgui sol·licitar. La Direcció General de Serveis Comunitaris és l'encarregada de valorar les sol·licituds presentades i de publicar la llista provisional d'admesos i exclosos al taulell de l'Ajuntament i a l'Oficina de Benestar i Família del municipi on s'ubica la promoció d'habitatges.

Resulta obvi que tot i que l'administració de la Generalitat té les competències més àmplies en la gestió d'aquests habitatges, l'administració local no pot romandre aliena a les diferents necessitats dels ciutadans que els ocupen, per la qual cosa és necessari que les administracions treballin en col·laboració en les actuacions que afecten als propis habitatges i al barri on estan ubicats.

Darrerament, i degut a diversos factors, més d'una cinquantena de pisos, concentrats sobre tot al grup Francolí 6, han estat ocupats de manera illegal per famílies i/o persones de les quals es desconeix la seva situació social, econòmica o familiar i que han mostrat tenir una manca d'hàbits cívics i coneixements sobre el manteniment d'una llar i d'un espai comunitari, la qual cosa està provocant la degradació progressiva de l'entorn físic d'algunes zones del barri i la degradació del clima de convivència positiu existent. Han estat freqüents els enfrontaments i amenaces als veïns «legals» i si aquests no han fet denúncies a la policia és per la pròpia por que tenen, donada la indefensió que genera el fet de denunciar una persona amb la qual s'ha de conviure.

Una mostra d'aquesta degradació que parlem és, per exemple, que s'han hagut de cimentar tots els jardins del grup Francolí 6, donat l'estat de deteriorament que estaven patint. La mateixa ADIGSA va promoure el tancament de totes les zones verdes del grup Francolí 6, amb la consegüent pèrdua de qualitat de vida i benestar del barri i del conjunt de la ciutat.

ADIGSA ha instat per via civil diligències per propiciar la desocupació dels habitatges ocupats il·legalment. Finalment, s'ha aconseguit, parcialment, la desocupació d'una escala sencera del grup Francolí 6, i d'altres habitatges del barri. El nivell de deteriorament d'aquests habitatges és molt alt, i encara que teòricament estan desocupats, hi ha un continu de persones que hi entren, els embruten i saquegen, emportant-se

finestres, sanitaris, portes d'alumini dels portals.. Per les nits és freqüent veure llums de càmping-gas per les finestres (sense vidres), la qual cosa fa suposar que s'hi passa la nit. En conseqüència, la degradació dels habitatges és creixent cada dia, i el nivell de brutícia existent converteix la zona en insalubre.

Per aquests motius el Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta al Consell Executiu a:

1. Fer les actuacions necessàries per a solucionar el problema existent al barri de Campclar de Tarragona pel que fa a la situació dels habitatges de promoció pública, mitjançant mesures com les següents:

– Aplicar un Pla de Rehabilitació immediat de tots els habitatges deteriorats.

– Adjudicar ràpidament els habitatges rehabilitats a persones i famílies en les quals concorrin els criteris legalment establerts.

– Habilitar mitjans de vigilància que impedeixen l'ocupació il·legal dels habitatges que puguin anar quedant desocupats.

2. Diversificar la construcció o lloguer d'immobles de protecció oficial de promoció pública en diferents zones de la ciutat de Tarragona i de la demarcació, prioritzant els habitatges de lloguer, especialment per joves, tercera edat (habitatges tutelats) i sectors socials més necessitats.

3. Elaborar, conjuntament amb l'Ajuntament de Tarragona, un programa de desenvolupament d'hàbits cívics de manteniment de la llar i de convivència en l'entorn comunitari, destinat a les famílies adjudicatàries d'habitatges que ho requereixin.

4. Establir acords amb l'Ajuntament de Tarragona per a aconseguir el correcte manteniment dels parcs i jardins corresponents als habitatges de protecció oficial de promoció pública de Campclar, amb la conversió d'aquests espais en zones de propietat municipal.

5. Establir un conveni de col·laboració amb l'Ajuntament de Tarragona per a propiciar el desenvolupament harmònic del barri de Campclar, amb l'elaboració i execució d'un *Pla Integral per Campclar*, que contempli actuacions de dinamització econòmica i social i de millora de l'entorn físic, amb el finançament corresponent.

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Dolors Comas d'Argemir
Diputada

Bet Font i Montanyà
Portaveu adjunta

Proposició no de llei sobre els sobre-costos financers dels municipis turístics

Tram. 250-03285/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds

Reg. 51700 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Joan Boada i Masoliver, portaveu del grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, d'acord amb allò que preveu l'article 134 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Des de fa temps hi ha un debat supletori al del finançament de les administracions locals, de radical actualitat, que és el que afecta a les poblacions turístiques. Al respecte hi ha posicions diverses, però ens troben en un buit de coneixement objectiu i real del problema.

Els municipis turístics tenen necessitats de despesa superiors al que la seva població censada exigiria, a canvi tenen unes bases fiscals, òbviament, superiors en raó a l'IBI, amb una major urbanització i a l'IAE, motivat per una oferta comercial, generalment més ampla i diversa.

En aquest sentit, la Diputació de Girona ha donat a conèixer el treball dels professors de la Universitat de Girona, Sr. Modest Fluvià, Sr. Miquel Carreras, Sra. Anna Garriga i el Sr. Ricard Rigall. Treball que enceta el necessari estudi de major dimensió sobre la realitat de les finances dels dos tipus de municipis i de la realitat dels hipotètics desequilibris financers dels municipis turístics. Un treball d'aquest tipus, hauria de generar posteriorment un debat parlamentari, amb les propostes subsegüents a desenvolupar. Aquesta mateixa institució proposa que el Parlament de Catalunya, a través del mecanisme que cregui més adient, disposi d'un estudi que objectivi el debat.

És per tot això que el grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

1. Encarregar a experts en la matèria l'elaboració d'un estudi exhaustiu dels sobre costos financers que el compliment de la Llei i la demanda ciutadana genera als municipis turístics de Catalunya.
2. Un cop finalitzat l'esmentat estudi, adreçar-lo a la comissió parlamentària corresponent per a la seva discussió i aprovació.

Parlament de Catalunya, 19 de desembre de 2002

Joan Boada i Masoliver
Portaveu

Proposició no de llei sobre la manca d'equipaments de l'Hospital Joan XXIII, de Tarragona

Tram. 250-03286/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds

Reg. 51702 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

El grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, d'acord amb allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'Hospital Joan XXIII de Tarragona ha reestructurat un sector de la planta sisena (en concret, l'alta 7), sense que s'hagi procedit encara a la seva obertura. El retardament ha estat relacionat amb la manca de dotació suficient per a procedir a l'equipament corresponent. La manca de recursos sembla ser també el motiu per no obrir en la seva totalitat els llits disponibles en aquesta planta, que són 52, i per no incrementar el personal per a atendre els 34 llits que es vol implementar.

Entenem que l'atenció que dispensa aquest hospital de referència requereix posar a disposició tots els llits disponibles. Actualment hi ha dificultats per ingressar els pacients que entren a través del servei d'urgències, de manera que aquest servei es troba col·lapsat amb persones que haurien de ser ateses en planta.

És per aquests motius que el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta al Consell Executiu a proporcionar a l'Hospital Joan XXIII de Tarragona els recursos necessaris per tal que l'esmentat centre hospitalari pugui posar en funcionament la totalitat dels llits disponibles, amb la dotació de personal corresponent.

Palau del Parlament, 19 de desembre de 2002

Dolors Comas d'Argemir
Diputada

Bet Font i Montanyà
Portaveu adjunta

Proposició no de llei sobre el tancament de la planta d'Hilados y Tejidos Puigneró, SA de Prats de Lluçanès (Osona) i sobre la dinamització econòmica d'aquesta comarca

Tram. 250-03287/06

Presentació: Sra. Flora Vilalta i Sospedra, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Reg. 51758 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Flora Vilalta i Sospedra, Josep Maria Rañé i Blasco, Miquel Barceló i Roca, Josep Clofent i Rosique i M. Àngels Gassó i Closa, diputats i diputada del Grup parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, fent ús d'allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenta per a la seva tramitació davant el Ple, la següent Proposició no de Llei.

La Direcció de l'empresa Hilados y Tejidos Puigneró SA, ha anunciat la seva voluntat de tancar la planta que té situada aquesta empresa a la població de Prats de Lluçanès, deixant sense cap alternativa laboral a un nombre de 241 persones que fins aquest moment hi prestaven els seus serveis a l'empresa.

La pèrdua d'aquests llocs de treball té un impacte sobre afegit sobre la població de la localitat que fins ara ha sustentat aquesta planta productiva, donat la seva dimensió. També resulta un element molt important des del punt de vista de la repercussió sobre el Lluçanès i per extensió de la comarca d'Osona.

Es per tot això que els diputats i les diputades sotasignats formulen la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu

1. Realitzar totes les actuacions necessàries per tal que el procés de reestructuració de l'empresa Hilados y Tejidos Puigneró SA redueixi de manera significativa l'impacte negatiu sobre l'ocupació que cerca la direcció de l'empresa.

2. Promoure urgentment, i durant el període de dos anys, un programa de dinamització econòmica en al Lluçanès i per extensió a la comarca d'Osona amb l'objectiu de:

a.). Refer el teixit econòmic i per extensió el nivell d'ocupació de la zona, tot promocionant el desenvolupament de les potencialitats endògenes de la mateixa.

b.). Avançar en la diversificació de l'activitat econòmica i productiva de la zona, enfortint el sector serveis especialment els relacionats amb les persones i les empreses.

c.). Fomentar la formació tècnica i professional, la qualitat i quantitat dels serveis i subministres i les infraestructures de la zona.

d.). Millorar el nivell d'equipament tecnològic de la zona, per crear les condicions de desenvolupament d'activitats de més valor afegit i per conseguint més resistents a les oscil·lacions dels cicles econòmics.

e.). Afavorir paral·lelament la capacitat d'adaptar-se de les persones sense feina als canvis en l'activitat que es vol promocionar.

Aquest programa es dotarà amb els recursos públics necessaris, per un import equivalent als 3 milions d'euros anuals, i s'haurà de desenvolupar, de forma conjunta i acordada, amb les altres administracions, agents socials econòmics i educatius amb presència efectiva en la zona.

3. Preparar i aplicar un pla de promoció del sector tèxtil i confecció de Catalunya, amb una especial atenció a la comarca d'Osona

Palau del Parlament, 19 de desembre de 2002

Flora Vilallta i Sospedra Josep Maria Rañé i Blasco, Miquel Barceló i Roca Josep Clofent i Rosique, M. Àngels Gassó i Closa

Proposició no de llei sobre el tancament de la planta de l'empresa Valeo SA, a Sant Esteve Sesrovires (Baix Llobregat)

Tram. 250-03288/06

Presentació: Sr. Joan Galceran i Margarit, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Reg. 51757 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Joan Galceran i Margarit, Josep Maria Rañé i Blasco, Miquel Barceló i Roca, Carme Figueras i Siñol i David Pérez i Ibáñez, diputats i diputada del Grup parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, fent ús d'allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenta per a la seva tramitació davant el Ple, la següent Proposició no de Llei.

La Direcció de l'empresa Valeo SA, ha anunciat la seva voluntat de tancar la planta que té situada aquesta empresa a la població de Sant Esteve de Sesrovires, deixant sense cap alternativa laboral a un nombre de 261 persones que fins aquest moment hi prestaven els seus serveis a l'empresa.

L'empresa també ha declarat que la desaparició d'aquesta llocs de treball, no correspon a una situació de pèrdues a la companyia, sinó a l'opció de deslocalitzar-la per traslladar tota la producció a una altra planta situada a la població de Martos.

La pèrdua d'aquests llocs de treball té un impacte sobre afegit sobre la població de la localitat i zona Nord de la Comarca del Baix Llobregat que fins ara han sustentat aquesta planta productiva, donat la seva dimensió.

Es per tot això que els diputats i la diputada sotasignats formulen la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

1. Realitzar totes les actuacions necessàries per tal evitar el tancament de la planta de Sant Esteve de Sesrovires de Valeo i la consegüent pèrdua d'ocupació.
2. Exigir a l'empresa Valeo SA un pla social que contempli el màxim nivell de manteniment de l'ocupació a la planta de Sant Esteve de Sesrovires, amb recol·locacions alternatives i una aportació econòmica substancial al procés de revitalització del teixit econòmic productiu que malmet la seva injustificada pretensió i a la indemnització de les persones que poguessin resultar acomiadades
3. Promoure urgentment, i durant el període de dos anys, un programa de dinamització econòmica de la zona Nord del Baix Llobregat i per extensió a la resta de la comarca amb l'objectiu de:
 - a) Refer el teixit econòmic i per extensió el nivell d'ocupació de la zona, tot promoció el desenvolupament de les potencialitats endògenes de la mateixa.
 - b) Avançar en la diversificació de l'activitat econòmica i productiva de la zona, enfortint el sector serveis especialment els relacionats amb les persones i les empreses.
 - c) Fomentar la formació tècnica i professional, la qualitat i quantitat dels serveis i subministres, i les infraestructures de la zona.
 - d) Millorar el nivell d'equipament tecnològic de la zona, per crear les condicions de desenvolupament d'activitats de més valor afegit i per consegüent més resistents a les oscil·lacions dels cicles econòmics.
 - e) Afavorir paral·lelament la capacitat d'adaptar-se de les persones sense feina als canvis en l'activitat que es vol promoció.

Aquest programa es dotarà amb els recursos públics necessaris, per un import equivalent als 3 milions d'euros anuals, i s'haurà de desenvolupar, de forma conjunta i acordada, amb les altres administracions, agents socials econòmics i educatius amb presència efectiva en la zona.

Palau del Parlament, 19 de desembre de 2002

Joan Galceran i Margarit, Josep Maria Rañé i Blasco, Miquel Barceló i Roca, Carme Figueras i Siñol, David Pérez i Ibáñez

Proposició no de llei sobre l'increment del servei d'autobusos al barri de la Coromina, de Cardona (Bages)

Tram. 250-03289/06

Presentació: Sra. M. Dolors Montserrat i Culleré, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari Popular

Reg. 51779 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Dolors Montserrat i Culleré, Rafael Luna i Vivas, Josep Maria Fabregat Vidal, Ricard Fernández Deu i Josep Curto i Casadó, diputats i diputades del Grup Popular, d'acord amb allò que preveuen els articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra presenten la següent Proposició no de llei:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El barri de La Coromina de Cardona és un barri de més de vuit-cents habitants situat a prop de quatre quilòmetres del centre urbà del municipi.

Amb motiu de les riades i el desbordament del riu Cardener, la carretera que uneix el nucli de la Coromina amb Cardona porta ja temps tancada amb els inconvenients que això significa per a la seva població.

A aquest inconvenient es suma la deficient comunicació per autobús que té La Coromina. La companyia que presta el servei és Alsina-Graells. Aquesta companyia només té previstes tres aturades els dies laborables –que es redueix a dos fora de la temporada escolar– i una aturada els dies festius, en cada sentit. En un annex es detallen els horaris dels autobusos que s'aturen a la Coromina. Cal esmentar que aquest quadre d'horaris no és gens entenedor, especialment per a les persones grans.

La manca d'un servei de transport que faciliti les comunicacions és un inconvenient per a qualsevol activitat, especialment pel desenvolupament econòmic. La comarca i en concret el municipi de Cardona ha perdut en els darrers anys més de mil dos-cents habitants. Aquest fet s'agreuja si els seus habitants no disposen d'un servei de transport de qualitat que garanteixi la seva mobilitat.

Per aquests motius el Grup Popular presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a dur a terme les accions necessàries davant de l'empresa Alsina-Graells, concessionària de la línia d'autobús Barcelona - Manresa - Solsona - La Seu d'Urgell - Andorra, perquè incrementi el número d'aturades dels

autobusos d'aquesta línia al nucli de La Coromina de Cardona.

Palau del Parlament, 19 de desembre de 2002

Dolors Montserrat i Culleré, Rafael Luna i Vivas, Josep Maria Fabregat Vidal, Ricard Fernández Deu, Josep Curto i Casadó

N. de la R.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Proposició no de llei sobre el garantiment de la representativitat territorial en els consells escolars dels instituts d'ensenyament secundari

Tram. 250-03290/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds

Reg. 51790 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Joan Boada i Masoliver, portaveu del grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, d'acord amb allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En moltes comarques de l'interior de Catalunya, d'àmbit rural, l'alumnat que arriba als IES és molt divers si ens atenim a la població de procedència. S'arriben a donar casos, com per exemple el de l'IES Juli Antoni de Móra d'Ebre, en què hi trobem un total de 19 poblacions diferents, desglossant la població d'on procedeixen els alumnes que cursen estudis d'ESO, Batxillerat i Cicles Formatius.

Aquesta tan diversa procedència comporta problemes de representació dels municipis en el Consell Escolar de l'IES, perquè no es garanteix que cada municipi pugui participar de manera adequada. En aquest cas concret, només té representació un regidor del municipi on es troba el centre, és a dir l'ajuntament Móra d'Ebre. Però no hi són presents els representants de Móra la Nova, Tivissa, Benissanet o Miravet, que tenen més de 20 alumnes cadascun d'ells.

El decret 352/2000 regula la constitució i composició del Consell Escolar en el sentit apuntat més amunt, però, tenint en compte casos com l'anterior o el que succeeix amb la composició dels Consells Escolars de les Zones Escolars Rurals (ZER) que regula el mateix decret, i que no es limita el nombre total de representants d'ajuntaments, considerem necessària la modificació de l'esmentat decret per compensar aquest desequilibri territorial. És per tot això que el grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds presenta la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a modificar el punt c) de l'article 2 del Decret 352/2000, de 7 de novembre, pel qual es regulen la constitució i composició del Consell Escolar i l'elecció, nomenament i cessament del director i dels altres òrgans dels centres docents públics, per tal de garantir la representativitat territorial dels centres. El redactat final seria el següent:

ARTICLE 2, PUNT C)

«Un regidor o representant de cadascun dels ajuntaments dels municipis que envien alumnes als IES d'abast supramunicipal, que tindran dret a veu, però entre tots computaran un sol vot.»

Palau del Parlament, 19 de desembre de 2002

Joan Boada i Masoliver
Portaveu

3.10.65

PROJECTES I PROPOSTES DE RESOLUCIÓ D'ACTUACIÓ DAVANT LES CORTS GENERALS

Projecte de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei orgànica de transferència dels serveis meteorològics situats a Catalunya que depenguin de l'Estat

Tram. 269-00008/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 51761).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 04.02.2003 al 07.02.2003).

Finiment del termini: 10.02.2003; 9:30 hores.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 24.12.2002.

3.15. MOCIONS SUBSEGÜENTS A INTERPELLACIONS

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la concertació dels serveis sanitaris a Catalunya

Tram. 302-00290/06

Presentació: Sra. M. Ángeles Esteller Ruedas, del Grup Parlamentari Popular
Reg. 51646 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Àngels Esteller i Ruedas, Diputada del Grup Popular al Parlament de Catalunya, d'acord amb el que disposa l'article 130 del Reglament de la Cambra, presenta la següent MOCIÓ subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la concertació dels serveis sanitaris a Catalunya (NT 300-00385/06).

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

1. Modificar els contractes de gestió per prestar serveis sanitaris en règim de concert en els següents termes:

a) Establir contractes de compra, de durada quadriennal i amb autorització de despesa plurianual, que incloguin clàusula de revisió de l'IPC i amb regulació de volum de compra segons activitat, per poder comprar a mig termini i per processos tan en l'àmbit hospitalari com ambulatori, amb la finalitat d'afavorir l'organització dels centres i serveis amb eficàcia i estabilitat.

b) Que el contracte de compra de serveis tingui un clausurat més clar, concret i sintètic, especificant els serveis que es compren, el detall de les seves característiques i el seu preu i que sigui alhora just per als centres amb terminis d'eficàcia i per tant de pagament assumibles que no afegeixin un cost financer als proveïdors.

c) Modificar la modalitat de pagament amb reducció de terminis que no excedeixin dels 90 dies des de la prestació dels serveis.

d) Portar a terme les actuacions necessàries per tal de signar, al llarg del primer trimestre de cada any, els contractes de gestió per prestar serveis sanitaris en règim de concert.

2. Aprovar i publicar, al llarg del primer trimestre de cada any, la contractació dels serveis sanitaris en règim de concert.

3. Distribuir els recursos disponibles entre els diferents proveïdors en base a criteris objectius i homogenis, flexibles i adaptables a les necessitats amb dotacions suficients i equilibri financer, per tal de anivellar el preu/unitat al cost real, així com eliminar progressivament la marginalitat, per tal de garantir la viabilitat econòmica dels centres sanitaris.

4. Establir un nou model de contraprestació que contribueixi a incentivar la qualitat i l'eficiència en els resultats. En aquest context, crear una central de resultats que permeti avaluar i comparar de manera homogènia tots els proveïdors i la seva relació cost/benefici, per tal de tenir coneixement de l'eficàcia dels procediments i de les terapèutiques emprades.

5. Procedir a minimitzar la subvencions a l'explotació i al capital de determinats centres, per tal d'eliminar elements distorsionadors de la gestió.

6. Separar definitivament les entitats i les activitats de finançador, comprador i proveïdor, per tal d'evitar interferències de l'Administració en la gestió dels proveïdors i garantir l'autonomia dels centres sanitaris.

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Àngels Esteller i Ruedas

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la conurbació de Barcelona i la realitat metropolitana

Tram. 302-00291/06

Presentació: Grup Parlamentari Popular
Reg. 51650 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Alberto Fernández Díaz, President del Grup Popular al Parlament de Catalunya, d'acord amb allò que disposa l'article 130 del Reglament de la Cambra, presenta la següent MOCIÓ subsegüent a la Interpellació al Consell Executiu sobre la conurbació urbana de Barcelona i la realitat metropolitana. (NT 300-01054/06).

1. El Parlament de Catalunya constata la necessitat d'impulsar una revisió en profunditat de les lleis d'Ordenació territorial, en particular la *Llei 7/1987 de 4 d'abril per la qual s'estableixen i regulen actuacions públiques especials en la conurbació de Barcelona i en les comarques compreses dins la seva zona d'influència directa*.

2. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a convocar, de manera immediata, la Comissió d'Ordenació Territorial Metropolitana, per tal que aquesta es pronunciï sobre la proposta tècnica formulada per l'equip redactor del Pla Territorial Metropolità, lliurada a la Comissió l'any 1998, amb la finalitat que es pugui aprovar l'esmentat Pla al primer trimestre de 2004.

3. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a avançar en els treballs previs i en la fixació de criteris per promoure, sens perjudici que la seva aprovació a d'estar condicionada a la aprovació prèvia Pla Territorial Metropolità de Barcelona, la revisió del Pla General Metropolità de Barcelona, vigent des de l'any 1976, en col·laboració amb els ajuntaments i altres administracions locals implicades.

4. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a impulsar la creació de la Comissió Metropolitana d'Urbanisme.

5. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a constituir un Consorci Metropolità de l'Habitatge, d'acord amb els Ajuntaments.

6. El Parlament de Catalunya manifesta la necessitat que la Entitat Metropolitana del Transport i les seves funcions, s'integrin en l'Autoritat de Transport Metropolità.

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Alberto Fernández Díaz

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la inflació a Catalunya

Tram. 302-00292/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds

Reg. 51651 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

El grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, d'acord amb allò que preveu l'article 130 del Reglament de la Cambra, presenta la moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la inflació a Catalunya (tram. 300-01026/06).

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

A. En relació a les seves competències:

1. Àrea de protecció al consumidor.

1.1. Presentar, en el termini de 3 mesos, per part del Departament de Treball, Indústria, Comerç i Turisme, d'un Pla de xoc per a la millora de la garantia d'informació de preus al consumidor de productes en establiments comercials i turístic que inclourà les mesures següents:

a) Campanya de controls sistemàtic de normes d'etiquetatge i informació de preus al consumidors pel que fa a productes que hagin tingut clarament un comportament més inflacionista en l'evolució de l'IPC de l'any 2002 a Catalunya.

b) Campanya de control de les condicions de competència i clàusules abusives en la contractació de serveis com els de telefonia, banca, aigües, assegurances, sector immobiliari i hostaleria que hagin tingut clarament un comportament més inflacionista en l'evolució de l'IPC de l'any 2002 a Catalunya.

c) Paquets de normativa sobre publicitat que millori la informació de preus al consumidor.

d) Creació d'un Observatori de preus de productes alimentaris i de serveis, que tot utilitzant la informació que recapta setmanalment la Secció d'Informació sobre mercats de l'Institut Català d'Estadística i que lliura al

Ministeri d'Economia per al control de l'evolució de preus, ofereixi informació anticipada sobre l'evolució de l'IPC, estudi el motius de l'evolució de preus dels productes més clarament inflacionaris, formulant propostes d'actuació correctora per part de l'administració. En aquest observatori hi hauran de participar representants de les associacions de comerç majorista i minorista més representatives i també del sector serveis.

e) Estudi i anàlisi sistemàtics de l'evolució del marge d'intermediació sobre els preus dels productes, tant pel que fa al comerç detallista, majorista i evolució de costos per sectors, subsectors.

1.2. Duplicar el nombre d'Inspectors de comerç, consum i turisme a Catalunya.

1.3. Duplicar la plantilla d'Instructors d'expedients de personal administratiu de suport.

2. Concessions administratives de serveis de la Generalitat

2.1. En el termini de 3 mesos, la Junta Consultiva de Contractació proposarà al Govern i Informarà al Parlament de la revisió dels Plecs de clàusules de les concessions administratives de serveis, cercant fórmules de ponderació de les tarifes i modificació de canons en funció dels beneficis i inversions de les empreses concessionàries de serveis.

Igualment, la Junta Consultiva proposarà mesures de control sobre les garanties d'informació de l'evolució dels costos de les empreses concessionàries i dels seus beneficis.

2.2. Abans de prorrogar qualsevol concessió administrativa de serveis s'informarà al Parlament de Catalunya de la decisió, presentant el Govern un quadre sobre evolució de les tarifes i els beneficis de l'empresa concessionària i l'evolució dels canons i taxes de la concessió i fórmules de control addicional sobre la seva evolució.

Igualment s'adjuntarà un quadre d'inversions dutes a terme per l'empresa concessionària i un quadre d'evolució de les taxes recaptades sobre el servei.

2.3. Abans d'iniciar qualsevol expedient de contractació de gestió de servei de la Generalitat, el Govern informarà al Parlament dels motius de la concessió, els beneficis econòmics i socials que comportarà la gestió, l'ajustament a la legislació vigent, el sistema de control de les tarifes, el sistema de canons i taxes que generi la mateixa, els terminis concessional, l'estalvi pressupostari que comportarà, els mecanismes de control de la qualitat del servei per part de l'Administració i el control sobre els beneficis de les empreses i els mecanismes de control democràtic de la gestió del servei (òrgans paritaris amb l'Administració de la Generalitat, les Administracions locals, els Consells Comarcals, els Agents socials i les Associacions de Veïns).

3. Control sobre serveis externalitzats.

El Govern de la Generalitat, en el termini de 3 mesos, presentarà al Parlament de Catalunya un quadre sobre els serveis externalitzats d'Informació, Consulta i Assessorament a l'Administrat per part de la Generalitat, sobre el sistema de tarifes que paguen els usuaris sobre

aquests tipus de serveis, i propostes d'abaratiment del servei, estalvi de costos que ha comportat a l'Administració i una proposta de racionalització econòmica i administrativa, a fi de reduir les despeses que suporten els usuaris.

4. Desenvolupar un pla de revisió i control de l'etiquetatge comercial, en col·laboració amb les administracions locals.

5. Desenvolupar una revisió i un control sobre les variacions de preus causades per l'aplicació de l'euro.

6. Desenvolupar accions de revisió de les condicions contractuals, interessos, comissions, etc. aplicades pel sector financer.

7. Desenvolupar una política fiscal pròpia desincentivadora de l'aplicació de marges de benefici excessius.

8. Implantar polítiques propis antimonopoli i afavoridores de la competència en els àmbits de major incidència en l'increment de preus.

B. En relació a les competències de l'Estat:

1. Negociar la potenciació de la política liberalitzadora respecte als sectors oligopolistes o monopolistes, com els sectors energètics i de comunicacions.

2. Negociar la utilització dels instruments jurídics i econòmics de control i intervenció sobre els beneficis excessius en relació a la inversió i el servei de les concessions públiques.

3. Negociar una reforma fiscal que controli la generació de beneficis excessius no reinvertits.

4. Negociar la reforma laboral i de la Seguretat Social per evitar els efectes negatius de la inflació.

5. Negociar la reforma de la regulació salarial de la funció pública per incorporar l'IPC com a factor anual d'increment retributiu.

6. Fer les gestions necessàries davant del Govern de l'Estat per tal que negociï amb els sindicats més representatius l'increment del salari mínim interprofessional, com expressa l'article 27 del Text Refós de l'Estatut dels Treballadors.

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

José Luis López Bulla
Diputat

Bet Font i Montanyà
Portaveu adjunta

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els mitjans de comunicació

Tram. 302-00293/06

Presentació: Sr. Josep Bargalló Valls, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 51662 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep Bargalló Valls, Josep Huguet i Biosca, Portaveu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/proposta: Moció subsegüent a una interpellació sobre els mitjans de comunicació (N. T. 300-00755/06).

«1. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat:

1.1. Suspendre amb caràcter immediat la concessió temporal de freqüències a títol de prova pilot per la prestació indirecta del servei de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència.

1.2. Encarregar al Consell de l'Audiovisual de Catalunya una auditoria per conèixer la situació exacte de cobertures i potències utilitzades pels diferents emissors existents a Catalunya.

1.3. Convocar, després de l'informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, un concurs públic, d'acord amb la normativa vigent, per a l'adjudicació de totes les freqüències disponibles en l'espai radioelèctric català destinat a la radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència per tal de garantir la seguretat jurídica dels operadors.

2. El Parlament de Catalunya encomana a la Ponència de Llei de l'Audiovisual la reforma de la llei 2/2000, de 4 de juny, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, en el sentit d'atorgar-li plenes competències en la concessió de freqüències de ràdio.»

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

José Bargalló Valls

José Huguet i Biosca
Portaveu

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la seguretat marítima a Catalunya

Tram. 302-00294/06

Presentació: Sr. Josep Bargalló Valls, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 51663 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Josep Bargalló Valls, Josep Huguet i Biosca, Portaveu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/proposta: Moció subsegüent a una interpellació sobre la seguretat marítima a Catalunya (N. T. 300-01056/06).

«1. El Parlament de Catalunya manifesta la seva solidaritat amb el poble de Galícia davant la catàstrofe ambiental, econòmica i social que ha representat l'accident del vaixell Prestige i expressa el seu agraïment a les institucions, entitats, associacions, voluntaris i voluntàries catalans que hi han prestat el seu ajut desinteressat.

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Plantejar a les autoritats de la Unió Europea i del Govern de l'estat la urgent necessitat d'unificar i homologar la normativa europea en matèria de seguretat marítima i, per tal de fer efectiva, la creació d'una Agència de Seguretat Marítima Europea, estructurada en comitès regionals.

2. Plantejar a les autoritats de la Unió Europea, la creació, en el si de la futura Agència de Seguretat Marítima Europea, el Comitè Regional del Mediterrani Occidental, entre les competències del qual hi haurà el control de l'estat dels vaixells del vessaments d'hidrocarburs i altres contaminants en mar, producte de la irregular neteja de tancs dels vaixells o de la seva estabilització.

3. Intensificar els treballs per a la redacció del Pla de Salvament Marítim i d'Actuació contra la Contaminació Marina, i presentar-lo davant aquest Parlament abans del 30 de juny.

4. Continuar negociant el traspass de les competències, el personal i els recursos de les Capitanies marítimes i de tots els serveis estatals de seguretat i salvament marítim i seguretat i tràfic portuari, pel que fa a les aigües i els ports radicats a Catalunya., amb la voluntat d'assolir una Administració marítima única a Catalunya.

5. Impulsar la creació urgent d'un Centre Marítim d'Emergències al Port de Tarragona, en atenció de l'especial perillositat del seu tràfic portuari.

6. Assolir una major inversió de totes les administracions competents pel que fa a les dotacions i els recursos

de la prevenció de la seguretat marítima i l'actuació en cas d'accident.»

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Josep Bargalló Valls

Josep Huguet i Biosca
Portaveu

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la prevenció de riscos de contaminació del medi marítim a causa d'accidents i la reacció en cas d'emergència

Tram. 302-00295/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds

Reg. 51667 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

El grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, d'acord amb allò que preveu l'article 130 del Reglament de la Cambra, presenta la moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la prevenció de riscos de contaminació del medi marítim a causa d'accidents i la reacció en cas d'emergència (tram. 300-01058/06).

1. Arran del recent accident del petrolier «Prestige», que ha tingut com a conseqüència l'abocament d'una gran quantitat de productes contaminants a l'oceà Atlàntic prop de la costa gallega, el Parlament de Catalunya expressa la seva preocupació i solidaritat envers la població gallega, massa sovint afectada per catàstrofes similars, la qual en aquest cas, per la seva excepcionalitat i gravetat, està patint un perjudici social, econòmic i ambiental incalculable.

2. El Parlament de Catalunya constata i denuncia una manca de previsió, de coordinació, de regulació i de mitjans estatals, comunitaris i autonòmics per evitar els accidents similars al del «Prestige» i per combatre les hipotètiques conseqüències econòmiques i ambientals del vessament de productes contaminants o perillosos al medi marí.

3. El Parlament de Catalunya agraeix la tasca realitzada per tots els voluntaris i voluntàries desplaçats a Galícia, i insta el Govern de la Generalitat a facilitar suport a les entitats i persones que lluiten sobre el terreny contra la contaminació ambiental provocada pel «Prestige» i a planificar aquest suport durant el temps que es consideri necessari. En concret, s'insta el Govern a coordinar els ajuts de les institucions catalanes i facilitar recursos materials (com ara, material de neteja de platges i equipament per al voluntariat), recursos econòmics i recursos humans (a través de personal tècnic de la Generalitat de Catalunya).

4. El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a promoure actuacions per evitar que es produeixin, a les nostres costes, situacions similars a la causada pel «Prestige» i reaccionar amb eficiència en

cas que tinguin lloc. En aquest sentit, el Govern de la Generalitat haurà de:

4.1. Reclamar al Govern de l'Estat el traspàs de competències en matèria de costes i navegació civil al Govern de la Generalitat.

4.2. Presentar, en el termini màxim de 3 mesos, un informe sobre la situació actual a Catalunya que contempli entre altres aspectes:

a) un inventari de les càrregues i descarregues de materials perillosos o contaminants als ports catalans, la seva zonificació, rutes, empreses implicades, flotes i les seves condicions tècniques.

b) un informe sobre els mitjans de prevenció i control disponibles en l'actualitat als ports catalans i sobre la distribució de competències i les coordinacions existents.

c) un estudi sobre la situació dels ecosistemes que podrien resultar afectats i les possibles conseqüències en el litoral català d'un accident d'aquest tipus.

4.3. Presentar, en el termini màxim de mig any, un Pla d'emergència o protocol d'actuació davant aquest tipus de catàstrofes a l'àmbit del litoral català, en el qual es contempli, entre d'altres qüestions:

a) la constitució d'un organisme de coordinació, presidit per un representant del Govern Català, el qual haurà de disposar de tota la informació disponible a les distintes administracions, ports i altres institucions respecte a rutes, bucs, empreses, materials transportats, inspeccions realitzades, etc. i l'haurà d'actualitzar constantment i fer-ne el seguiment.

b) la concreció de relacions de jerarquia i coordinació amb les administracions implicades (estatal i local) i amb la resta d'autoritats i entitats (port, confraries, etc.).

c) la creació d'un Consell Assessor format per tècnics, científics i experts, els quals puguin emetre recomanacions en relació a actuacions de prevenció o de reacció davant accidents.

d) la previsió de poder disposar immediatament del material necessari per actuar en cas d'emergència per tal de minimitzar els danys que pugui causar un accident marítim.

e) la definició d'una metodologia per garantir una bona difusió de la informació i les instruccions a tots els agents implicats.

f) la coordinació amb altres comunitats autònomes i regions del mediterrani occidental.

4.4. Negociar amb el govern de l'Estat per tal que porti a terme, en coordinació si s'escau amb el Govern de la Generalitat, les següents mesures:

a) L'increment dels recursos (equipament, material divers, recursos humans i econòmics) destinats a la prevenció i el control en matèria de seguretat marítima i contaminació.

b) L'increment de competències de les autoritats portuàries en matèria d'inspecció i control dels vaixells que entren i surten de les seves instal·lacions.

c) L'elaboració d'un pla estatal per possibilitar l'acollida de bucs de càrrega en perill a «llocs de refugi» (ports o instal·lacions) adequadament preparats.

d) L'increment de controls i l'aplicació de sancions per tal de garantir que la neteja dels dipòsits dels bucs es realitzi correctament (amb inspecció i certificació en el port de descàrrega, i amb lliurament de documentació acreditativa).

e) La transposició a l'ordenament jurídic la Directiva 2001/106/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de desembre de 2001, sobre el compliment de les normes internacionals de seguretat marítima, prevenció de la contaminació i condicions de vida i de treball a bord, per part dels vaixells que utilitzen els ports comunitaris o les instal·lacions situades en aigües sota jurisdicció dels Estats membres.

f) La transposició a l'ordenament jurídic la Directiva 2002/59/CE del Parlamento Europeu i del Consell, de 27 de juny de 2002, relativa al establiment d'un sistema comunitari de seguiment i d'informació sobre el tràfic marítim.

g) L'obligatorietat de sol·licitar permís d'entrada a 200 milles de la costa per part dels bucs que transportin productes contaminants o perillosos.

h) La prohibició de l'entrada en aigües de jurisdicció espanyola d'aquells vaixells sobre els que existeixin dubtes raonables de no reunir les condicions necessàries de seguretat, formació adequada de la tripulació i altres requisits que es determinin.

i) L'exigència als responsables de les flotes, de disposar d'una assegurança, amb avalador dins l'estat espanyol, que es faci càrrec de la totalitat dels danys econòmics i ambientals que puguin derivar-se de successos catastròfics en el transport d'hidrocarburs i matèries contaminants.

j) L'aplicació del programa ERGOS, de detecció de taques contaminants per satèl·lit, a l'àmbit d'influència de la costa catalana.

k) L'impuls de nous acords internacionals, i el compliment dels ja existents, en relació a aquesta temàtica com ara:

– Activar el FIPOL (Fons Internacional d'indemnització de danys causats per la contaminació d'hidrocarburs).

– Accelerar l'aplicació de les mesures adoptades a proposta de les comissions Erika I (inclou, introducció del doble casc) i Erika II (inclou, Agència Europea de Seguretat Marítima).

– Crear una Força Europea de Reacció Ràpida i un Pla d'Emergència, prenent com a referència l'experiència dels EEUU.

– Crear Àrees Marines Particularment Sensibles (PSSA) per al Mediterrani, que s'aplicarien les zones de valor socioeconòmic o de gran biodiversitat, com és el cas de l'anomenat «mar català». Aquestes àrees haurien de ser gestionades per l'IMO (Organització Marítima Internacional, depenent de l'ONU), incorporant el control sobre el transport perillós, la restricció d'usos, les rutes definides i les prohibides.

– Elaborar plans de protecció, prevenció i control per rutes marítimes, que hauran de ser adoptats per les regions més vulnerables a accidents de petroli i productes químics.

– Crear mecanismes financers europeus per recolzar la tasca del voluntariat en situacions similars i per garantir que es respecten els drets d'aquest voluntariat (prevenció de la salut, manutenció, allotjament i desplaçament).

– Establir acords per minimitzar fins on sigui possible el transport internacional d'hidrocarburs.

Parlament de Catalunya, 18 de desembre de 2002

Bet Font i Montanyà

Portaveu adjunta

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment amb relació a les característiques del creixement de l'economia catalana

Tram. 302-00296/06

Presentació: Sr. Martí Carnicer i Vidal, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Reg. 51673 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Martí Carnicer i Vidal, diputat del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, fent ús del que es determina a l'article 130.2 del Reglament de la Cambra, presenta la Moció subsegüent a la interpellació sobre el capteniment del Govern amb relació a les característiques del creixement de l'economia catalana, substanciada en el Ple del dia 17 de desembre (núm. de tramitació 300-00220/06), per tal que sigui debatuda i votada a la sessió plenària vinent.

Moció

«El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Comparèixer anualment, dins del primer semestre de cada any, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost per tal d'avaluar la situació econòmica de Catalunya.
2. Trametre al Parlament, amb una antelació mínima d'un mes a l'esmentada compareixença, una Memòria en la qual analitzi l'evolució dels diferents components de l'activitat de l'economia catalana.
3. Incloure en la Memòria a què fa referència l'apartat anterior, referències al comportament de la competitivitat de Catalunya, tant en relació a la resta d'Espanya com als països de la Unió Europea i altres territoris amb els que hi ha relacions econòmiques.»

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Martí Carnicer i Vidal

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la cooperació internacional per al desenvolupament

Tram. 302-00297/06

Presentació: Sr. Àlex Masllorens i Escubós, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Reg. 51674 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Àlex Masllorens i Escubós, diputat del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, fent ús del que es determina a l'article 130.2 del Reglament de la Cambra, presenta la Moció subsegüent a la interpellació sobre cooperació internacional per al desenvolupament, substanciada en el Ple del dia 17 de desembre (núm. de tramitació 300-00292/06), per tal que sigui debatuda i votada a la sessió plenària vinent.

Moció

«El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

1. Completar immediatament el desplegament reglamentari de la Llei 26/2001, de 31 de desembre, de cooperació al desenvolupament, tal com preveu la disposició final segona.
2. Obrir un debat amb els diversos agents de cooperació de Catalunya i amb els grups parlamentaris, previ a la creació de l'Agència Catalana de Cooperació, tal com preveu la disposició addicional segona de la Llei de cooperació. Aquesta proposta, segons la mateixa disposició, s'havia d'haver presentat al Parlament «amb la deliberació i el dictamen previs dels organismes a què fan referència els articles 22, 23 i 24».
3. Incrementar les diverses partides pressupostàries relacionades amb la cooperació al desenvolupament i la solidaritat internacional fins a arribar, com a mínim, en el pressupost de l'any 2003, a 28 milions d'euros.
4. Procedir a la dotació d'una partida pressupostària específica anomenada «Ajut humanitari d'emergència», com preveu l'article 13.3 de la Llei de cooperació al desenvolupament.
5. Incloure un nou apartat final en el Pla Director de Cooperació 2003/2006, en el qual hi hagi un escenari econòmic amb compromisos pressupostaris concrets per a tot el seu període de vigència. Aquestes previsions han de fer-se de manera que es compleixi la disposició addicional tercera de la Llei de Cooperació, quan assenyalava que s'han d'augmentar gradualment les aportacions per fer possible l'assoliment del 0,7% dels ingressos corrents incondicionats, en els pressupostos del 2010, com a màxim.

Parlament de Catalunya, 17 de desembre de 2002

Àlex Masllorens i Escubós

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les concessions per a la prestació del servei de radiodifusió sonora

Tram. 302-00298/06

Presentació: Sr. Josep Maria Carbonell i Abelló, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi
Reg. 51675 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep M. Carbonell i Abelló, diputat del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, fent ús del que es determina a l'article 130.2 del Reglament de la Cambra, presenta la Moció subsegüent a la interpellació sobre les concessions per a la prestació del servei de radiodifusió sonora, substanciada en el Ple del dia 17 de desembre (núm. de tramitació 300-01055/06), per tal que sigui debatuda i votada a la sessió plenària vinent.

MOCIÓ

1. El Parlament de Catalunya reprova el Consell Executiu per la concessió a títol de prova pilot, sense el Concurs Públic preceptiu en la legislació vigent i sense cap fonament legal aparent, de freqüències per a la prestació indirecta del servei de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència.

2. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a:

2.1. Suspendre amb caràcter immediat la concessió d'aquestes freqüències a títol de prova pilot per a la prestació indirecta del servei de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència.

2.2. Encarregar al Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) una auditoria per conèixer la situació exacta de cobertures i potències utilitzades pels diferents emissors existents a Catalunya.

2.3. Convocar, després de l'informe del CAC, un Concurs Públic, d'acord amb la normativa vigent, per a l'adjudicació de totes les freqüències d'FM disponibles en l'espai radioelèctric català destinat a la radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència per tal de garantir la seguretat jurídica dels operadors.

3. El Parlament de Catalunya acorda encomanar a la Ponència de l'Audiovisual la reforma de la Llei 2/2000, de 4 de maig, del Consell de l'Autodivisió de Catalunya en el sentit d'atorgar-li plenes competències en la concessió de freqüències de ràdio.

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Josep M. Carbonell i Abelló

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el finançament dels municipis, especialment pel que fa als municipis turístics

Tram. 302-00299/06

Presentació: Sr. Jaume Oliveras i Maristany, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya
Reg. 51688 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Jaume Oliveras i Maristany, Josep Bargalló Valls, Portaveu adjunt, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/proposta: Moció subsegüent a una interpellació sobre el finançament dels municipis, especialment pel que fa als municipis turístics (N. T. 300-00506/06).

«1. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

a) Presentar al Parlament de Catalunya, en el termini de sis mesos, un informe d'avaluació detallada per cada municipi dels costos suportats pels municipis turístics de Catalunya, induïts per la mateixa activitat turística. Així com, amb connexió amb aquest estudi, realitzar amb el mateix nivell de detall l'avaluació dels ingressos municipals que es derivin estrictament de l'activitat turística.

b) Establir les mesures necessàries per tal de que les partides destinades als municipis turístics, des del Fons de Cooperació Local de Catalunya i el PUOSC, s'incrementin de forma significativa, tant en termes nominals com en la participació respecte el total dels esmentats fons.

c) Establir les mesures necessàries per tal que els convenis de col·laboració entre les administracions locals i la Generalitat, previstos en la Llei de Turisme de Catalunya, esdevinguin una realitat operativa i es puguin desplegar en el termini de sis mesos.

d) Aportar els recursos necessaris a les administracions locals pel que fa a l'assumpció de les competències que determina la Llei de Turisme de Catalunya, que han de ser exercides pels ajuntaments.

2. El Parlament de Catalunya considera totalment insuficient la proposta de reforma de la Llei d'Hisendes Locals promoguda pel Govern de l'Estat, pel que fa a la manca de reconeixement dels municipis turístics i pel que fa a la definició diferent de municipi turístic que fa la Llei respecte la Llei de Turisme de Catalunya aprovada per aquest Parlament.»

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Jaume Oliveras i Maristany

Josep Bargalló Valls
Portaveu adjunt

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les energies alternatives i renovables

Tram. 302-00300/06

Presentació: Sr. Ricard Fernández Deu, del Grup Parlamentari Popular

Reg. 51689 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Ricard Fernández Deu, Diputat del Grup Popular al Parlament de Catalunya, d'acord amb allò que disposa l'article 130 del Reglament de la Cambra, presenta la Moció que segueix, subsegüent a la Interpellació sobre les Energies Alternatives i Renovables (NT 300- 00468/06):

El Parlament de Catalunya de Catalunya insta el Consell Executiu a prendre les mesures necessàries per tal de:

1. Incrementar els ajuts que destina el Departament de Treball, Indústria, Comerç i Turisme i l'Institut Català de la Energia (ICAEN) al foment de la instal·lació d'energies renovables, especialment pel que fa a les promocions de nous habitatges i establiments turístics.
2. Desenvolupar el Pla d'Energies Renovables contingut en el Pla de l'Energia a Catalunya en l'Horitzó de l'any 2010, per tal que s'acompleixin els objectius que en ell hi vénen fixats.
3. Dotar l'Institut Català d'Energia dels recursos econòmics, tècnics i humans necessaris per tal que aquest Pla d'Energies Renovables es pugui dur a terme segons les previsions, establint els mecanismes pertinents per fer possible el seguiment i la avaluació dels seu compliment.
4. Coordinar els diferents departaments de l'Administració Generalitat, per tal que les línies d'actuació i els recursos previstos en el Pla d'Energies Renovables s'incorporin a la planificació de les actuacions del conjunt de l'Administració depenent del govern.
5. Endegar campanyes de divulgació i conscienciació, específicament adreçades als empresaris i als ciutadans, amb l'objectiu d'afavorir la generalització de l'ús de les energies renovables.
6. Facilitar l'accés de les persones físiques i jurídiques, interessades en la instal·lació d'energies renovables, a la informació de que disposi el Departament de Treball, Indústria, Comerç i Turisme i entitats dependents, per tal que puguin concretar l'objecte i abast dels seus projectes.
7. Garantir una efectiva reducció dels tràmits administratius d'autorització de les instal·lacions d'energies renovables, que vinguin a agilitar la tramitació dels corresponents procediments.

8. Establir les necessàries col·laboracions amb els municipis de Catalunya, amb l'objecte d'agilitar la instal·lació d'enllumenat sostenible i ecològic, així com la utilització d'energies renovables en la climatització dels centres esportius que d'ells en depenen.

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Ricard Fernández Deu

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques industrials a aplicar a Catalunya

Tram. 302-00301/06

Presentació: Sr. Miquel Barceló i Roca, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Reg. 51640 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Barceló i Roca, diputat del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, fent ús del que es determina a l'article 130.2 del Reglament de la Cambra, presenta la Moció subsegüent a la interpellació sobre les polítiques industrials a aplicar a Catalunya, substanciada en el Ple del dia 17 de desembre (núm. de tramitació 300-00102/06), per tal que sigui debatuda i votada a la sessió plenària vinent.

Moció

«1. El Parlament de Catalunya reprova el Govern per la seva falta de política industrial durant els darrers anys.

2. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a començar a preparar algunes mesures, per avançar en la definició d'una futura política industrial, com les que segueixen:

- a) Preparar un Pla especial d'infraestructures científiques i tecnològiques de Catalunya, amb una primera fase 2004-2007, que ens situï en condicions similars a les dels països de la UE més avançats.
- b) Preparar un Pla de recerca i innovació de Catalunya 2004-2007, amb l'objectiu de situar-nos en la mitjana europea en R+D, i de potenciar la capacitat innovadora de les empreses catalanes.
- c) Elaborar un Pla per a la Societat de la Informació 2004-2007, que substitueixi l'actual Pla estratègic per a la Societat de la Informació.
- d) Dissenyar un Pla d'incorporació de les TIC a les empreses, 2004-2007, amb objectius quantitatius i amb la participació dels diferents sectors empresarials i del sector TIC. Un dels objectius del Pla ha de ser el desenvolupament del sector TIC a Catalunya.
- e) Preparar un conjunt d'indicadors del potencial innovador de la indústria, basat en el proposat per la UE, que permeti mesurar la situació dels diferents sectors i del conjunt de la indústria catalana en relació als altres

països de la UE. Els diferents plans relacionats amb la recerca i la innovació es marcarien objectius quantitatius d'acord amb aquest conjunt d'indicadors.

3. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a ajornar la privatització del Laboratori General d'Assaigs i presentar un nou Pla estratègic 2003-2006.

4. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a preparar i aplicar plans territorials d'urgència per a aquelles poblacions i comarques més afectades per l'actual crisi industrial, com les del sector tèxtil o de l'auxiliar de l'automòbil.»

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Miquel Barceló i Roca

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les mesures de prevenció, control i vigilància en el cas de sinistres que afecten el medi marí
Tram. 302-00302/06

Presentació: Sr. Ramon Camp i Batalla, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 51715 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jaume Camps, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb allò que disposa l'article 130.2 del Reglament d'aquesta Cambra, presenta la següent moció subsegüent a la interpellació sobre les mesures de prevenció, control i vigilància en el cas de sinistres que afecten el medi marí (tram. 300-01057/06):

«Davant dels greus desastres ecològics que comporten per el medi marí els sinistres soferts per vaixells que transporten matèries perilloses i contaminants sense les degudes mesures de seguretat, control i vigilància, el Parlament de Catalunya insta al Consell Executiu:

Primer.-

A fer les gestions necessàries prop del Govern Central i, si s'escau, de les autoritats competents de la Unió Europea, per tal d'endegar la creació d'una *Agència Marítima Europea*, que aglutini les competències en matèria de salvament marítim, seguretat marítima i prevenció de la contaminació del medi marí en cas de sinistres greus que provoquen irreversibles catàstrofes ecològiques, i això amb les següents prevencions:

a) la creació i posada en marxa de l'*Agència Marítima Europea* a més de vetllar i coordinar els esforços de cadascun dels estats davant dels greus sinistres marítims apuntats, haurà d'establir un marc normatiu comú i homogeni per a la seva aplicació als diversos estats membres, que haurà de contemplar, en el cas de transport marítim de mercaderies perilloses i contaminants, les necessàries mesures de seguretat i control dels vaixells, començant per la distància mínima de navegació front a les diverses costes, passant per la imposició pro-

gressiva del doble casc, fins a la retirada dels vaixells obsolets o que es trobin inhabilitats per a l'adaptació a les noves mesures de seguretat imposades per la Organització Marítima Internacional (OMI) i les que s'adoptin a nivell europeu.

b) L'*Agència Marítima Europea* haurà de dotar-se, sens perjudici de la seva inscripció funcional als diversos estats membres, dels necessaris mitjans materials i humans per actuar amb celeritat i eficàcia en el cas de greus sinistres, així com per a desenvolupar els necessaris mecanismes preventius encaminats a controlar la navegació en aigües comunitàries, portar a terme la inspecció de vaixells i tripulacions, abastar a la imposició de sancions i ocupar-se del pagament de les indemnitzacions que corresponguin en raó dels sinistres que puguin succeir.

Segon.-

Que per tal de donar compliment al principi d'administració marítima única –especialment a Catalunya com una realitat nacional pròpia i que ha demostrat històricament la seva voluntat decidida d'augmentar el seu actual nivell d'autogovern–, a fer les gestions oportunes prop del Govern Central per tal de portar a terme la presentació d'una llei orgànica d'acord amb les previsions de l'article 150.2 de la Constitució, per a la transferència a la Generalitat de Catalunya de totes les facultats executives corresponents en matèria de titularitat estatal contemplades a l'article 88 i concordants de la *Ley de Puertos del Estado y de la Marina Mercante (Ley 27/1992, de 24 de noviembre, modificada por ley 62/1997, de 26 de diciembre)* que actualment es presenten a través de les capitanies marítimes com a òrgans territorials de l'administració general de l'Estat a Catalunya.

Tercer.-

A endegar un conveni de cooperació amb els territoris que formen part de l'arc mediterrani nord-occidental, i especialment amb les Illes i el país Valencià, per tal d'establir les mesures de control i vigilància que evitin o al menys atemperin les conseqüències dels sinistres provocats per vaixells que transporten mercaderies perilloses o contaminants, així com el vessament incontrolat d'hidrocarburs i altres matèries contaminants, a les aigües mediterrànies.

Quart.-

A establir un Pla d'emergència que abasti a la prevenció, control i superació d'efectes i conseqüències de sinistres marítims i altres contingències relacionades amb el vessament de substàncies contaminants a tots els ports de Catalunya, en el marc del Pla de Ports que ja es troba endegat. Aquest pla d'emergència haurà d'incloure les mesures de control i vigilància per tal d'evitar la contaminació de les aigües litorals arran dels vessaments incontrolats d'hidrocarburs i altres matèries contaminants.

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Jaume Camps i Rovira
G. P. Convergència i Unió

3.20. INTERPELLACIONS**Interpellació al Consell Executiu sobre la recuperació de la memòria històrica, especialment pel que fa al reconeixement de les persones desaparegudes de forma forçosa**

Tram. 300-01059/06

Presentació: Sr. Joan Ridao i Martín, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 51692 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Joan Ridao i Martín, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/proposta: Interpellació sobre la recuperació de la memòria històrica i, en especial, del reconeixement de les persones desaparegudes de forma forçosa..

– Quin és el criteri de capteniment del Govern sobre la recuperació de la memòria històrica i, en especial, del reconeixement de les persones desaparegudes de forma forçosa?

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Joan Ridao i Martín

Interpellació al Consell Executiu sobre la problemàtica dels titulars de motocicletes, especialment pel que fa a la contractació d'assegurances

Tram. 300-01060/06

Presentació: Sr. Joan Ridao i Martín, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 51693 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Joan Ridao i Martín, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/proposta: Interpellació sobre la problemàtica dels titulars de motocicletes i en especial a la contractació d'assegurances.

– Quin és el criteri de capteniment del Govern sobre la problemàtica dels titulars de motocicletes i en especial a la contractació d'assegurances?

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Joan Ridao i Martín

Interpellació al Consell Executiu sobre les mesures de protecció social als càrrecs electes municipals

Tram. 300-01061/06

Presentació: Sr. Jaume Oliveras i Maristany, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Reg. 51707 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Jaume Oliveras i Maristany, Ernest Benach i Pascual, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Document/proposta: Interpellació sobre les mesures de protecció social als càrrecs electes municipals.

– Quin és el criteri de capteniment del Govern respecte les mesures de protecció social als càrrecs electes municipals?

Palau del Parlament, 18 de desembre de 2002

Jaume Oliveras i Maristany Ernest Benach i Pascual

4. INFORMACIÓ

4.50. COMPLIMENT DE RESOLUCIONS I DE MO-
CIONS**Control del compliment de la Resolució 609/VI del Parlament de Catalunya, sobre l'elaboració del Pla territorial parcial de la Catalunya central**

Tram. 340-00651/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51627 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. Resolució: 290-00609/06

Comissió competent: Política Territorial

D'acord amb allò que disposen els articles 131 i 135.3 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Resolució 609/VI, sobre l'elaboració del Pla territorial parcial de la Catalunya central, em plau fer-vos avinent les següents consideracions:

La Moció 82/VI va establir un nou calendari pel qual l'aprovació inicial dels plans territorials parcials determinats per la Llei 1/1995 s'ha de produir abans de finals del 2003.

En qualsevol cas, els treballs d'elaboració del Pla Territorial de les Comarques Centrals i l'elevat grau de col·laboració amb les institucions locals de l'àmbit fan preveure que aquesta aprovació inicial pugui fer-se durant el primer semestre de l'any 2003.

Barcelona, 10 de desembre de 2002

Felip Puig i Godes
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

Control del compliment de la Moció 165/VI del Parlament de Catalunya, sobre la planificació i la gestió de les inversions en infraestructures en l'àmbit metropolità

Tram. 340-01126/06

Informe relatiu al compliment de la Moció
Reg. 51755 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de moció: 390-00165/06

Sobre: sobre la planificació i la gestió de les inversions en infraestructures en l'àmbit metropolità

Comissió competent: Ple del Parlament

D'acord amb allò que disposa l'article 131 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 165/VI, sobre la planificació i la gestió de les inversions en infraestructures en l'àmbit metropolità, em plau fer-vos avinents les següents consideracions:

a) El Protocol de 10 d'octubre de 2.001 fixa els criteris per a la cooperació entre les diverses administracions afectades per la construcció de la nova línia d'alta velocitat al seu pas pel Baix Llobregat. El document estableix els criteris que s'havien de tenir en compte a l'hora de redactar els diversos projectes que afecten els termes municipals de Sant Boi, El Prat, l'Hospitalet de Llobregat i l'accés del TGV a Barcelona per l'estació de Sants. Aquests criteris, avui segueixen vigents en els seus trets essencials.

Pel que fa a la forma d'accedir amb el TGV a l'aeroport, el mateix Conveni estableix la necessitat de subscriure un Conveni de col·laboració entre el Ministeri de Foment i la Generalitat per fixar els termes i les condicions d'aquest accés.

Al llarg d'aquest any el Departament de Política Territorial ha requerit formalment el Ministeri per tal de procedir a tancar els acords necessaris per a la signatura de l'esmentat Conveni.

b) Tant el Departament de Política Territorial i Obres Públiques com l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM) han establert Comissions de seguiment del desenvolupament de les actuacions incloses al Pla Director d'Infraestructures 2001-2010 (PDI) –aprovat definitivament pel Consell de Govern de la Generalitat el propassat 25 de juny– amb participació dels municipis afectats en cada cas, en el sí de les quals s'ajusten els traçats previstos.

A més, prèviament a l'aprovació del PDI, l'ATM va desenvolupar estudis d'alternatives de traçat de bona part de les actuacions que finalment s'hi han incorporat, per tal d'establir-ne millor la viabilitat econòmica i tècnica, i l'itinerari amb millor balanç cost/benefici

social. Aquests estudis d'alternatives es van fer amb la participació de Comissions de seguiment de les que formaven part representants dels municipis implicats.

Un cop aprovat el PDI, i a fi de desenvolupar-lo, l'ATM ha endegat l'estudi d'alternatives de traçat de la nova línia Castelldefels - Sant Boi-Sarrià, així com l'estudi de l'Intercanviador de la Torrassa (Metro L1 i L9, Renfe línies de Vilanova i Vilafranca), d'acord amb un conveni subscrit amb l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat.

Finalment, cal destacar els processos continuats de debat dels projectes de traçat del tramvia Diagonal-Baix Llobregat, actualment en construcció, amb els set ajuntaments implicats; i del tramvia Glòries-Besòs, amb els ajuntaments de Barcelona, Sant Adrià de Besòs i Badalona, actualment pendent de la signatura del contracte d'adjudicació.

Barcelona, 17 de desembre de 2002

Felip Puig i Godes
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

Control del compliment de la Moció 167/VI del Parlament de Catalunya, sobre la política universitària, especialment pel que fa a la promoció de les activitats de recerca i el desenvolupament tecnològic

Tram. 340-01142/06

Informe relatiu al compliment de la Moció Reg. 51638 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de moció: 390-00167/06

Sobre: sobre la política universitària, especialment pel que fa a la promoció de les activitats de recerca i el desenvolupament tecnològic

Comissió competent: Comissió de Política Cultural

En compliment dels punts a), b), c), d), f) i g) de la Moció 167/VI del Parlament de Catalunya, sobre la política universitària, especialment pel que fa a la promoció de les activitats de recerca i el desenvolupament tecnològic, em plau d'informar del següent:

Pel que fa a l'apartat a), el III Pla de Recerca de Catalunya (2001-2004) contempla actuacions de divulgació i comunicació científica com a instrument necessari per incrementar la cultura científica i tecnològica de la societat. Per una banda, i en relació amb la formació de l'opinió pública, la CIRIT conjuntament amb la Fundació Catalana per a la Recerca (FCR), ha organitzat la 7a Setmana de la Ciència (novembre 2002) amb més de 450 activitats a 95 localitats arreu de Catalunya organitzades per més de 300 entitats catalanes vinculades al

món de la ciència i la tecnologia. També el Departament d'Ensenyament i la FCR han portat a terme, conjuntament, el 7è Concurs de Webs de Ciències, que és una iniciativa per a estimular l'ús de les noves tecnologies per als escolars aplicant-les sobre temes científics i tecnològics.

Altres accions que es porten a terme en aquest sentit són les següents: concessió d'un ajut a l'Associació Catalana de Comunicació Científica (ACCC) per subvencionar la seva publicació; acord amb l'esmentada Associació per organitzar trobades amb científics que hagin dut a terme aportacions importants sobre temes d'actualitat i sortida imminent del primer número de la publicació «Catalunya Recerca», editada pel Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (DURSI).

Amb relació a l'apartat b), d'acord amb les propostes expressades a la compareixença del dia 20 de juny de 2001 a la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i el Govern Local, el Patronat de la FCR amb data 11 de juny de 2002 va nomenar el professor Lluís Jofre, director de la Fundació Catalana per a la Recerca, nomenament que s'ha fet sobre la base d'una consulta àmplia en els àmbits universitaris, científics, tecnològics, polítics, socials i parlamentaris.

La nova direcció de la institució ha obert un procés ampli de consulta amb el món acadèmic, amb el món de l'empresa i amb els diferents àmbits de l'administració per tal de definir amb coneixement i consens el paper de futur de la FCR. En aquest context, s'emmarca també l'anàlisi que, amb la col·laboració del Sr. Joan Majó, president de la Information Society Forum, s'està duent a terme per identificar els punts claus del procés de relançament de la institució.

Per a l'any 2003, la FCR es proposa un Pla d'actuació de transició que contempla, entre d'altres, posar en marxa una nova estructura organitzativa capaç de donar resposta als nous reptes i iniciar un primer conjunt de nous projectes al voltant dels eixos de noves iniciatives de suport a la R+D, noves sinèrgies sector públic-privat, internacionalització i prospectiva. S'adjunta en annex un informe sobre les activitats que s'impulsen des de la Fundació Catalana per a la Recerca.

Quant a l'apartat c), el 14 de març de 2002 es va signar un protocol d'intencions entre la Generalitat i el Ministerio de Ciencia y Tecnología per a la construcció, equipament i explotació d'una Font de Llum de Sincrotró al Vallès. En l'esmentat protocol s'establia que el finançament del projecte serà assumit al 50% per ambdues administracions i que els terminis i les condicions serien concertades en un conveni de col·laboració a signar per les parts durant el 2002.

Amb posterioritat, es va constituir una comissió presidida pel Dr. Ramon Pascual amb l'encàrrec de formular propostes concretes o alternatives sobre el tipus de personalitat jurídica que s'havia de donar a futura Font de Llum de Sincrotró. Aquesta comissió va presentar el seu informe amb data 24 de maig de 2002 en el qual recomanava a les administracions que utilitzessin la figura del consorci per gestionar la posta en marxa del sincrotró del Vallès.

Durant els passats mesos de juny i juliol es van fer diverses reunions entre representants del Ministerio de Ciencia y Tecnología i del DURSI, en les quals es va elaborar un esborrany de conveni i dels estatuts del futur consorci.

El Govern de la Generalitat ja ha autoritzat el conseller d'URSI la signatura de l'esmentat conveni i l'Administració de l'Estat està en aquests moments fent els tràmits previs necessaris per tal que el Consell de Ministres autoritzi el Ministre de Ciència i Tecnologia per signar-lo. Es preveu que, tan aviat com es completi aquest tràmit, se signarà el conveni i es constituirà i començarà a funcionar l'esmentat Consorci per a la construcció, equipament i explotació del Laboratori de Llum de Sincrotró.

Quant a l'apartat d), el Govern, a través del Departament de Treball, Indústria, Comerç i Turisme i el DURSI, està treballant en la promoció de la candidatura de Vandellòs per hostatjar el Projecte ITER. Entre les accions dutes a terme, es poden destacar les següents: presentació, juntament amb el CIEMAT, de la candidatura de Vandellòs a Cadarache (França), en el marc d'una trobada de presentació de les dues candidatures europees; publicació, per part del CIDEM, d'un fulletó sobre els avantatges tècnics i socio-econòmics de la ubicació del Projecte ITER a Vandellòs i; organització de les visites de les diverses comissions internacionals que estudien i avaluen la ubicació proposada.

Pel que fa a l'apartat f), el Programa Ramon y Cajal és una iniciativa del Ministerio de Ciencia y Tecnología que té per objectiu la contractació de joves investigadors a les universitats i centres de recerca, durant un període de cinc anys amb un sistema de cofinançament entre el Ministerio de Ciencia y Tecnología i la Institució receptora. L'any 2001 es va fer la primera convocatòria del Programa Ramon y Cajal i dels resultats es pot observar que Catalunya ha aconseguit un 25,4% dels contractes Ramon y Cajal que és una xifra considerable, i que pel que fa referència a la relació entre els contractes oferts i els aconseguits, Catalunya se situa per sobre de la mitjana espanyola (un 38,7% enfront d'un 33,6%).

Pel que fa a la convocatòria de l'any 2002, que s'ha desenvolupat d'igual manera que l'anterior, el Ministerio de Ciencia y Tecnología encara no ha publicat la relació de contractes acceptats, per tant, no es poden mostrar els resultats assolits pels centres i universitats catalanes i no es poden donar conclusions sobre el resultat global d'aquesta convocatòria.

En relació amb els resultats de l'oferta de contractes per a investigadors, la Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA) ha resolt la seva 2a oferta de contractes per a investigadors, i també la seva 1a oferta de contractes per a investigadors visitants. Ja són 24 els investigadors que han acceptat nous contractes per treballar permanentment a Catalunya, i encara hi ha altres ofertes fetes i pendents d'acceptació. Aquests investigadors s'afegeixen als 32 ja contractats per ICREA en el seu primer any d'activitat, i permetrà sobrepassar els 50 investigadors incorporats a centres de recerca a Catalunya en poc més d'un any. D'aquests investigadors, una

part retornen al país on es van formar, després de llargues estades a l'estranger, d'altres són investigadors de qualsevol nacionalitat que vénen a casa nostra per reforçar equips existents o per obrir noves línies de recerca, i un tercer grup està constituït per investigadors, també amb llarga experiència internacional, que ja estaven treballant a Catalunya en situacions provisionals.

Les àrees de treball cobertes per aquests investigadors, que treballen en institucions de recerca ja existents mitjançant convenis entre ICREA i els centres receptors, abasten tots els camps del coneixement. A més d'aquests contractes permanents, ICREA ha nomenat 14 investigadors visitants, que treballaran a Catalunya en els propers 3 anys durant períodes d'entre 2 i 4 mesos. Entre aquests visitants hi ha il·lustres catalans que han fet la seva carrera a l'estranger, i en general es tracta de persones ja vinculades en grups de recerca a Catalunya, que podran reforçar així els seus lligams.

Pel que fa a les perspectives de futur, ICREA té previst repetir, per tercer cop, una oferta de contractes indefinits per a investigadors, per tal d'aproximar-se a la xifra de 75 investigadors a finals del 2003 (un creixement mitjà de 25 nous investigadors per any). Es posaran en marxa els mecanismes de coordinació previstos en els convenis signats entre ICREA i els centres de recerca on s'adscriuen els seus investigadors, per tal d'assegurar l'eficàcia de totes les col·laboracions. També es redactarà una primera memòria de resultats científics, basada en les aportacions de tots els investigadors que es van incorporar.

Quant a l'apartat g), totes les infraestructures esmentades en aquest punt ja estan obertes a tots els investigadors catalans.

Pel que fa referència a la supercomputació, ja fa anys que existeix el consorci del Centre de Supercomputació de Catalunya (CESCA), que dóna servei i suport a tota la comunitat científica i, juntament amb l'Anella Científica, conformen el suport d'altres prestacions a la nostra comunitat investigadora.

En relació amb els Serveis científicotècnics, cada universitat ha desenvolupat els serveis dintre del seu campus. En aquest moments, conjuntament amb els vicerectors de recerca, s'està estudiant un pla de coordinació d'aquests Serveis, no tant per donar accés als altres investigadors que ja el tenen, sinó per buscar la millor fórmula per coordinar la implantació de nous equipaments, cada cop més costosos i sofisticats, de manera que no s'hagin de duplicar esforços.

Pel que fa a les unitats de ressonància magnètica nuclear d'alta potència, la més important que existeix a Catalunya està ubicada al Parc científic de Barcelona i està considerada una gran instal·lació d'àmbit estatal, oberta a tots els investigadors de aquesta especialitat del territori espanyol.

Finalment, estan en fase d'estudi diferents propostes que donen diferents alternatives per solucionar aquesta necessitat que tot just ara comença a plantejar-se entre els investigadors que necessiten treballar amb animals transgènics. A llarg termini, la utilització i conservació de línies específiques d'animals transgènics

passarà segurament per buscar solucions en l'àmbit europeu i Catalunya ha d'estar preparada per participar en aquestes solucions supranacionals.

Barcelona, 17 de desembre de 2002

Andreu Mas-Colell
Conseller d'Universitats, Recerca
i Societat de la Informació

N. de la R.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Control del compliment de la Moció 171/VI del Parlament de Catalunya, sobre els ensenyaments obligatoris
Tram. 340-01146/06

Informe relatiu al compliment de la Moció
Reg. 51814 / Admissió a tràmit i tramesa a la
Comissió competent: Mesa del Parlament,
24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de moció: 390-00171/06

Sobre: sobre els ensenyaments obligatoris

Comissió competent: Ple del Parlament

En compliment de la Moció 171/VI del Parlament de Catalunya, sobre els ensenyaments obligatoris, em correspon informar el Ple del Parlament del següent:

a) El Departament d'Ensenyament ha dut a terme les gestions oportunes i ha participat en diverses negociacions amb el Ministeri d'Educació, Cultura i Esports, per tractar d'introduir modificacions al projecte de Llei de Qualitat de l'Educació, a fi que no es produís una pèrdua de les competències educatives de la Generalitat ni cap alteració significativa en el model del sistema educatiu de Catalunya.

Això no obstant, l'esmentat projecte de Llei es tramita en el Congrés dels Diputats, d'acord amb el procediment establert en el seu reglament, i, per tant, és dins del corresponent tràmit parlamentari on el Grup parlamentari de Convergència i Unió presentà una esmena a la totalitat del projecte, amb un text alternatiu que coincideix amb el posicionament del Govern de la Generalitat envers aquesta Llei.

b) Els recursos previstos per als col·legis d'educació infantil i primària en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a l'any 2003 –aprovats pel Parlament de Catalunya– són suficients per garantir, entre d'altres aspectes, l'atenció a la diversitat i la pluralitat dels alumnes d'aquest tram educatiu.

Barcelona, 19 de desembre de 2002

Carme-Laura Gil i Miró
Consellera d'Ensenyament

Control del compliment de la Resolució 1356/VI del Parlament de Catalunya, sobre les negociacions amb la companyia Renfe per a incrementar les unitats de servei i millorar les estacions de la línia regional Figueres - Girona - Barcelona

Tram. 340-01475/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51625 / Admissió a tràmit i tramesa a la
Comissió competent: Mesa del Parlament,
24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01356/06

Sobre: sobre les negociacions amb la companyia Renfe per a incrementar les unitats de servei i millorar les estacions de la línia regional Figueres - Girona - Barcelona

Comissió competent: Comissió de Política Territorial

D'acord amb allò que disposen els articles 131 i 135.3 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Resolució 1356/VI, sobre les negociacions amb la companyia Renfe per incrementar les unitats de servei i millorar les estacions de la línia regional Figueres - Girona - Barcelona, em plau fer-vos avinent que la Direcció General de Ports i Transports d'aquest Departament s'ha adreçat a la Presidència de RENFE per encetar les negociacions que han de fer possible que la companyia incrementi l'oferta de serveis regionals en la línia Figueres - Girona - Barcelona, en ambdós sentits, així com l'elaboració d'un pla de millora de les estacions d'aquesta línia.

Barcelona, 11 de desembre de 2002

Felip Puig i Godes
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

Control del compliment de la Resolució 1353/VI del Parlament de Catalunya, sobre la projecció d'un vídeo informatiu de les mesures de seguretat dels autocars de transport discrecional de viatgers per carretera

Tram. 340-01476/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51626 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01353/06

Sobre: sobre la projecció d'un vídeo informatiu de les mesures de seguretat dels autocars de transport discrecional de viatgers per carretera

Comissió competent: Comissió de Política Territorial

D'acord amb allò que disposen els articles 131 i 135.3 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Resolució 1353/VI, sobre la projecció d'un vídeo informatiu de les mesures de seguretat dels autocars de transport discrecional de viatgers per carretera, em plau fer-vos avinents les següents consideracions:

Al projecte de Decret sobre documents de control en el transport de viatgers, en fase d'aprovació, s'estableix l'obligatorietat de la projecció d'aquest vídeo informatiu en els transports discrecionals de viatgers en vehicles que disposin de l'equipament adequat. El Departament té també en fase d'execució l'edició d'aquest vídeo informatiu, amb continguts normalitzats.

Barcelona, 11 de desembre de 2002

Felip Puig i Godes
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

Control del compliment de la Resolució 1417/VI del Parlament de Catalunya, sobre la concentració dels repetidors de senyal de televisió al Garraf en una instal·lació única

Tram. 340-01477/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51640 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01417/06

Sobre: sobre la concentració dels repetidors del senyal de televisió al Garraf en una instal·lació única

Comissió competent: Comissió de Control Parlamentari de l'Actuació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de les Empreses Filials

En compliment de la Resolució 1417/VI del Parlament de Catalunya, sobre la concentració dels repetidors del senyal de televisió al Garraf en una instal·lació única, em plau d'informar del següent:

El Govern, a través de la Secretaria de Telecomunicacions i Societat de la Informació, ha realitzat converses tant amb els propietaris dels repetidors com amb el president del Consell Comarcal del Garraf.

D'aquestes converses, es desprèn que hi ha voluntat de tots els actors implicats en millorar les instal·lacions i la cobertura, de manera que la Secretaria, en aquest moment, està en fase d'anàlisi i estudi de la possible planificació-urbanització de la zona per ubicar les instal·lacions adients per tal de donar compliment en aquesta Resolució.

Barcelona, 17 de desembre de 2002

Andreu Mas-Colell
Conseller d'Universitats, Recerca
i Societat de la Informació

Control del compliment de la Resolució 1388/VI del Parlament de Catalunya, sobre el suport a la Taula de Grups d'Ajuda Mútua i de Promoció de la Salut

Tram. 340-01478/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51660 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01388/06

Sobre: sobre el suport a la Taula de Grups d'Ajuda Mútua i de Promoció de la Salut

Comissió competent: Comissió de Política Social

D'acord amb allò que disposen els articles 131 i 135.3 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Resolució 1388/VI, em plau fer-vos avinents les següents consideracions.

Des de la Direcció General de Recursos Sanitaris del Departament de Sanitat i Seguretat Social es manté un contacte regular amb les diferents entitats, associacions i fundacions de suport als malalts i familiars de malalts, entre les quals es troben les que formen part de la Taula de Grups d'Ajuda Mútua i de Promoció de la Salut. Aquest any 2002, i dins de les associacions que formen part d'aquesta Taula, s'han atorgat subvencions a la Lliga Reumatològica Catalana, l'Associació Catalana de Malaltia de Huntington (ACMAH) i la Federació Espanyola de Malalties Rares (FEDER).

El Servei Català de la Salut (CatSalut), per la seva banda, atén les demandes de les diferents associacions de malalts bàsicament quan es tracta d'aspectes assistencials. A banda d'això, el CatSalut ha atorgat enguany subvencions a diferents entitats, entre les quals hi ha l'Associació contra l'Anorèxia i la Bulímia (ACAB) i la Federació Catalana de Familiars de Malalts Mentals (FECAFAMM), de la qual l'AFAMMCA n'és membre fundador.

Finalment, cal fer avinent que aquest any l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials (ICASS) del Departament de Benestar i Família ha atorgat subvencions a les següents entitats de la Taula de Grups d'Ajuda Mútua i de Promoció de la Salut:

ACAB

Associació Benestar i Desenvolupament (ABD)

Associació de Familiars de Malalts Mentals de Catalunya (AFAMMCA)

Lliga Reumatològica

Federació ECOM

ACMAH

ACCAPPS

Barcelona, 13 de desembre de 2002

Xavier Pomés i Abella
Conseller de Sanitat i Seguretat Social

Control del compliment de la Resolució 1484/VI del Parlament de Catalunya, sobre la valoració de l'experiència acreditada com a bomber en altres administracions públiques en les convocatòries per a proveir places del Cos de Bombers de la Generalitat

Tram. 340-01479/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51665 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01484/06

Sobre: sobre la valoració de l'experiència acreditada com a bomber en altres administracions públiques en les convocatòries per a proveir places del Cos de Bombers de la Generalitat

En compliment de la Resolució 1484/VI, sobre la valoració de l'experiència acreditada com a bomber en altres administracions públiques en les convocatòries per a proveir places del cos de Bombers de la Generalitat, aprovada pel Parlament de Catalunya el 19 de juny de 2002 i publicada al Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya núm. 318, d'1 de juliol de 2002, tinc l'honor d'informar el següent:

Amb posterioritat a l'aprovació d'aquesta resolució, es va convocar un concurs oposició per a l'accés a la categoria de bombers de l'escala bàsica del cos de bombers de la Generalitat mitjançant la resolució del director general d'Emergències i Seguretat Civil publicada en el DOGC núm. 3685, de 25 de juliol de 2002.

A les bases d'aquesta convocatòria s'explicita el següent:

«6.2.1 En la fase de concurs, que no té caràcter eliminatori, es valoraran exclusivament:

a) El temps de serveis prestats a la Generalitat de Catalunya com a bomber fins a la data de publicació de la present convocatòria, d'acord amb els mèrits que al·leguin els aspirants en la seva sol·licitud. És condició indispensable per valorar els mèrits esmentats que s'acreditin mitjançant un certificat del secretari general del Departament d'Interior. En l'esmentat certificat han de constar de forma expressa el règim jurídic, el vincle,

el cos, la categoria i el període concret de prestació dels serveis fins a la data de publicació de la convocatòria.

b) El temps de serveis prestats en qualsevol altra administració pública com a bomber fins a la data de publicació de la present convocatòria, d'acord amb els mèrits que alleguin els aspirants en la seva sol·licitud. És condició indispensable per valorar els mèrits esmentats que s'acreditin mitjançant un certificat de l'òrgan competent en matèria de personal. A l'esmentat certificat han de constar de forma expressa el règim jurídic, el vincle, el cos, la categoria, el període concret de prestació dels serveis fins a la data de publicació de la convocatòria i les funcions concretes desenvolupades com a bomber.

6.2.3 El barem d'avaluació dels anteriors mèrits és el següent:

a) Els serveis prestats a qualsevol administració pública com a bomber:

a.1) Els que el Tribunal assimili totalment amb els corresponents del cos de bombers de la Generalitat de Catalunya d'acord amb les funcions que s'estableixen en la Llei 5/1994, de 4 de maig, es valoren a raó de 0,05 punts per mes sencer treballat, considerant com un mes sencer, un període de 30 dies naturals, fins a un màxim de 6 punts.

a.2) Els que el Tribunal assimili parcialment amb els corresponents del cos de bombers de la Generalitat de Catalunya d'acord amb les funcions que s'estableixen en la Llei 5/1994, de 4 de maig, es valoren a raó de 0,03 punts per mes sencer treballat, considerant com un mes sencer, un període de 30 dies naturals, fins a un màxim de 3 punts.»

Barcelona, 13 de desembre de 2002

Núria de Gispert i Català
Consellera de Justícia i Interior

Control del compliment de la Resolució 1415/VI del Parlament de Catalunya, sobre la creació de la càtedra Unesco d'Estudis de la Dona, a la Universitat de Vic

Tram. 340-01480/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51782 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01415/06

Sobre: sobre la creació de la càtedra Unesco d'Estudis de la Dona, a la Universitat de Vic

Comissió competent: Comissió Permanent de Legislatura sobre el Procés d'Equiparació Dona-Home

En compliment de la Resolució 1415/VI del Parlament de Catalunya, sobre la creació de la càtedra UNESCO d'Estudis de la Dona, a la Universitat de Vic, em plau d'informar del següent:

La Universitat de Vic, amb data 5 d'abril de 2002, va comunicar al Govern la creació d'una nova càtedra UNESCO amb el nom de Càtedra UNESCO d'Estudis de la Dona. En aquesta mateixa data l'esmentada Universitat confirma que ha presentat la sol·licitud de reconeixement de la nova càtedra a la UNESCO i que esperen l'aprovació de la UNESCO per tirar endavant aquest projecte.

Amb data 12 de juny de 2002, el Govern, a través del Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (DURSI), comunica a la Universitat de Vic quin és el procediment a seguir per poder finançar la càtedra. Aquest procediment consisteix que, un cop la Universitat de Vic hagi signat el conveni de creació de la càtedra amb la UNESCO, ha de demanar formalment al DURSI un ajut per col·laborar amb la signatura d'un conveni entre aquest i la Universitat de Vic.

En aquests moments, s'està a l'espera que la Universitat de Vic presenti el conveni signat amb la UNESCO i, tan aviat com es disposi d'aquesta documentació, es procedirà a la signatura d'un conveni entre el DURSI i la Universitat, que articularà l'aportació del DURSI al finançament de la nova Càtedra UNESCO d'Estudis de la Dona.

Barcelona, 18 de desembre de 2002

Andreu Mas-Colell
Conseller d'Universitats, Recerca
i Societat de la Informació

Control del compliment de la Resolució 1454/VI del Parlament de Catalunya, sobre el desenvolupament d'un programa de suport a la mobilitat dels estudiants i universitaris amb suport especial a la llengua catalana

Tram. 340-01481/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51783 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01454/06

Sobre: sobre el desenvolupament d'un programa de suport a la mobilitat dels estudiants i universitaris amb suport especial a la llengua catalana

Comissió competent: Comissió de Política Cultural

En compliment de la Resolució 1454/VI del Parlament de Catalunya, sobre el desenvolupament d'un progra-

ma de suport a la mobilitat dels estudiants i universitaris amb suport especial a la llengua catalana, em plau d'informar del següent:

El Govern, a través del Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (DURSI), amb l'objectiu de facilitar la mobilitat estudiantil en l'àmbit estatal i internacional, ha incrementat els recursos de cara als pressupostos de la Generalitat per al 2003 per produir i difondre els materials del Programa *Intercat* a tots els estudiants forans que ens visiten i per dotar l'esmentat Programa amb nous productes. En aquest sentit, està previst que durant el proper mes de gener se signi un conveni entre el DURSI i la Universitat de Girona per fer el seguiment d'aquest Programa.

D'altra banda, pel que fa a la consignació pressupostària per a la implementació del *Programa de formació en terceres llengües a la universitat* (2000-2005), per acord de Govern de 12 de setembre de 2001 es va autoritzar al DURSI a realitzar despeses amb abast plurianual per a la implementació de l'oferta docent no presencial de llengua anglesa. En aquest sentit, el DURSI va presentar el passat mes de juny el web www.eviu.com. L'EVIU és una escola virtual d'idiomes que utilitza la tecnologia més innovadora i que acull cursos no presencials d'idiomes adreçats a la comunitat universitat. Va ser creada per iniciativa del Consell Interuniversitari de Catalunya i ha començat a funcionar el curs 2002-2003 amb una oferta de cursos d'anglès. Concretament, la consignació pressupostària per a l'any 2003 és de 282.476 euros.

Barcelona, 19 de desembre de 2002

Andreu Mas-Colell
Conseller d'Universitats, Recerca
i Societat de la Informació

Control del compliment de la Resolució 1487/VI del Parlament de Catalunya, sobre la protecció del sector de la fruita seca i la garrofa

Tram. 340-01482/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51798 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01487/06

Sobre: sobre la protecció del sector de la fruita seca i la garrofa

Comissió competent: Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

En compliment de la Resolució 1487/VI del Parlament de Catalunya, sobre la protecció del sector de la fruita

seca i la garrofa adoptada a la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de 28 de juny de 2002 (BOPC núm. 320 de 8 de juliol de 2002), i d'acord amb el que disposen els articles 131 i 135 del Reglament del Parlament de Catalunya, em correspon informar, en nom del Consell Executiu, en els termes següents:

Tal i com ja vàrem assenyalar en l'informe de compliment de la Resolució 1010/VI del Parlament de Catalunya (BOPC núm. 312 de 17 de juny de 2002), des del Govern de la Generalitat s'ha instat reiteradament al Ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació del Govern de l'Estat la necessitat de defensar un marc reglamentari específic per al sector de la fruita seca que establís uns ajuts directes en el marc de la revisió de l'Organització Comuna de Mercat (OCM) de fruites i hortalisses.

El passat 10 de juliol de 2002, el comissari d'Agricultura i Desenvolupament Rural de la Unió Europea, Franz Fischler, va presentar davant la Comissió i el Parlament Europeu, la comunicació relativa a la revisió a mig termini de la Política Agrícola Comuna (PAC), dins de la qual es feia esment al sector dels fruits secs. La proposta presentada per la Comissió, contempla un ajut directe per hectàrea per als productors de fruits secs de 100 euros, més la possibilitat que les administracions dels Estats Membres complementin aquest ajut amb un import addicional de 109 euros/ha. Així mateix, s'estableix un sostre màxim de 800.000 ha., per al conjunt de la Unió Europea, per poder rebre aquests ajuts.

El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca va valorar de forma positiva el fet que es contemplés pels fruits secs un ajut directe per hectàrea, desconnectat de la producció i de caire permanent fins, al menys, l'any 2006. No obstant, s'ha traslladat al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació l'enèrgic rebuig a la possibilitat que l'import de l'ajut proposat per la Comissió Europea es situï per sota del nivell actual d'ajut, que està establert en 241,5 euros/ha i, sobretot, el fet que un ajut orientat al mercat hagués de ser cofinançat pels estats membres, la qual cosa no té precedents.

Així, les propostes que des del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca s'han fet arribar al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, s'han fonamentat en la necessitat d'establir un ajut permanent, desvinculat de la producció, tal com estableix la proposta de revisió presentada per la Comissió, per un import comprès entre els 300 i els 500 euros/ha, finançant íntegrament per la Unió Europea i vehiculant a través de les Organitzacions de Productors actualment constituïdes.

Aquest posicionament també ve recollit, íntegrament, en el document signat el passat 31 d'octubre de 2002, pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i els portaveus dels Grups Parlamentaris de Convergència i Unió, Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi, Partit Popular i Esquerra Republicana de Catalunya a la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca del Parlament de Catalunya, sobre el contingut actual de la proposta de revisió a mig termini de la PAC presentada el passat 10 de juliol de 2002.

Així mateix en cas que la Comissió Europea no estableixi durant l'any 2003 l'ajut permanent a aquests productors en el sí de l'Organització Comuna de Mercat (OCM) de fruites i hortalisses, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca té previst incloure dins el pressupostos de la Generalitat per a l'any 2003 una partida per cofinançar els ajuts al sector productors de la fruita seca durant aquest exercici.

Pel que fa a l'aplicació de la clàusula de salvaguarda a les importacions d'avellana procedents de Turquia, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca va traslladar per escrit al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació l'activació dels mecanismes de la clàusula de salvaguarda per al control de les importacions d'avellana turca, d'acord amb allò que estableix l'article 5 de la Decisió 1/98 del Consell d'Associació UE - Turquia de 25 de febrer de 1998, relativa al règim comercial aplicable als productes agraris i aquesta petició ha estat reiterada en diverses ocasions.

Barcelona, 16 de desembre de 2002

Josep Grau i Seris
Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

Control del compliment de la Resolució 1314/VI del Parlament de Catalunya, sobre l'establiment de mesures per a difondre i facilitar el coneixement del contingut de l'Estatut del contribuent

Tram. 340-01483/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51800 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01314/06

Sobre: sobre l'establiment de mesures per a difondre i facilitar el coneixement del contingut de l'Estatut del contribuent

Comissió competent: Comissió d'Economia, Finances i Pressupost

En compliment de la Resolució 1314/VI del Parlament de Catalunya, sobre l'establiment de mesures per a difondre i facilitar el coneixement del contingut de l'Estatut del contribuent, publicada en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya número 298, de 21 de maig de 2002.

Des del Departament d'Economia i Finances i en concret des de la Direcció General de Tributs, s'ha elaborat un recull dels drets dels contribuents i s'ha donat instruccions a les oficines de recaptació per tal que donessin publicitat en els taulers d'anuncis. Una segona actuació, i per tal que arribés al màxim nombre de contribuents ha estat fer-ne difusió per internet, més con-

cretament a la pàgina web del Departament d'Economia i Finances a l'apartat d'informació tributària.

Barcelona, 11 de novembre de 2002

Francesc Homs i Ferret
Conseller d'Economia i Finances

Control del compliment de la Resolució 1583/VI del Parlament de Catalunya, sobre els centres docents experimentals de règim especial (CERE)

Tram. 340-01484/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51813 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01583/06

Sobre: els centres docents experimentals de règim especial (CERE)

Comissió competent: Comissió de Política Cultural

En compliment de la Resolució 1583/VI del Parlament de Catalunya, sobre els centres docents experimentals de règim especial (CERE), em correspon informar la Comissió de Política Cultural del següent:

a) El Departament d'Ensenyament està treballant en l'elaboració d'un Projecte de Llei sobre l'educació a Catalunya. Les bases d'aquest treball es troben en les experiències educatives dutes a terme a Catalunya, les conclusions de la Conferència Nacional de Educació, el programa polític general del govern i en particular, el Programa Educatiu 2000-2004 del Departament d'Ensenyament.

El Projecte de Llei inclourà elements que facilitaran la més àmplia autonomia dels centres docents, la quals els permeti construir-se un perfil propi i avançar en la implantació d'activitats formatives innovadores.

D'altra banda, cal assenyalar que el Departament d'Ensenyament impulsa des de l'any 2000 Plans Estratègics de Centres Educatius que en bona part estan basats en projectes de millora i innovacions i que poden permetre que els centres desenvolupin un caràcter propi, així com l'especialització en determinats mètodes, matèries, tècniques o procediments en aspectes socials, culturals o geogràfics.

b) Els Centres Experimentals de Règim Especial estan emparats en la Llei de Centres Experimentals que fou aprovada poc després que Catalunya obtingués les competències educatives; és a dir, fa més de vint anys.

Els CERE no són pròpiament centres amb un projecte permanent per continuar aplicant indefinidament, atès que es tracta d'experiències amb una durada limitada, de les quals se n'han d'extreure els seus elements més

valuosos i susceptibles de ser generalitzats, per tal que s'incorporin al sistema educatiu general.

D'altra banda, existeix la possibilitat dels Plans Estratègics de Centres, els quals permeten la singularització dels Centres en Projectes de millora, d'innovació i experimentals.

Per les raons exposades es considera oportú que els CERE deixin de tenir aquesta classificació en el termini que indica el Decret que els ha creat.

Barcelona, 18 de desembre de 2002

Carme-Laura Gil i Miró
Consellera d'Ensenyament

Control del compliment de la Resolució 1467/VI del Parlament de Catalunya, sobre la millora de les terminals de creuers dels ports

Tram. 340-01485/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51824 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01467/06

Sobre: sobre la millora de les terminals de creuers dels ports

Comissió competent: Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme

En compliment de la Resolució 1467/VI del Parlament de Catalunya, sobre la millora de les terminals de creuers als ports, i d'acord amb el que disposen els articles 131 i 135 del Reglament del Parlament, em plau notificar-vos el següent:

Les rutes dels creuers les estableixen les empreses d'acord amb els criteris d'oportunitat i rendibilitat. En aquests moments els efectes de l'onze de setembre poden donar-se com a superats i Catalunya té un creixement en nombre de visitants molt per sobre de les altres destinacions estatals.

El turisme de creuers ha registrat increments rellevants compensant-se la caiguda de turistes nord-americans amb un més gran nombre d'usuaris espanyols i francesos.

El tràfic de creuers al port de Barcelona, aquest darrer any, ha experimentat un creixement del 29% de turistes de creuer amb 630 escales. L'ampliació del port beneficiarà també aquest tràfic.

Barcelona, 17 de desembre de 2002

Antoni Fernández i Teixidó
Conseller de Treball, Indústria,
Comerç i Turisme

Control del compliment de la Resolució 1468/VI del Parlament de Catalunya, sobre la promoció i el reequilibrament industrial de la Cerdanya

Tram. 340-01486/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51825 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01468/06

Sobre: sobre la promoció i el reequilibrament industrial de la Cerdanya

Comissió competent: Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme

En compliment de la Resolució 1468/VI del Parlament de Catalunya sobre la promoció i el reequilibrament industrial de la Cerdanya, i d'acord amb el que disposen els articles 131 i 135 del Reglament del Parlament, em plau notificar-vos el següent:

Tot i que la comarca de la Cerdanya no figura entre les comarques elegibles pel que fa a l'Ordre d'Incentius a la Inversió Industrial 2002-2004, sí que és objecte d'aplicació de tots els programes de foment de l'activitat econòmica que du a terme el Departament: Foment a la Innovació, a la Qualitat, a la Internacionalització, a la Capitalització, etc. Aquests programes són d'aplicació a tot el territori de Catalunya.

Barcelona, 19 de desembre de 2002

Antoni Fernández i Teixidó
Conseller de Treball, Indústria,
Comerç i Turisme

Control del compliment de la Resolució 1469/VI del Parlament de Catalunya, sobre la promoció i el reequilibrament industrial de l'Alt Empordà

Tram. 340-01487/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51826 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01469/06

Sobre: sobre la promoció i el reequilibrament industrial de l'Alt Empordà

Comissió competent: Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme

En compliment de la Resolució 1469/VI del Parlament de Catalunya sobre la promoció i el reequilibrament industrial de l'Alt Empordà, i d'acord amb el que disposen els articles 131 i 135 del Reglament del Parlament, em plau notificar-vos el següent:

Tot i que la comarca de l'Alt Empordà no figura entre les comarques elegibles pel que fa a l'Ordre d'Incentius a la Inversió Industrial 2002-2004, sí que és objecte d'aplicació de tots els programes de foment de l'activitat econòmica que du a terme el Departament: Foment a la Innovació, a la Qualitat, a la Internacionalització, a la Capitalització, etc. Aquests programes són d'aplicació a tot el territori de Catalunya.

Barcelona, 19 de desembre de 2002

Antoni Fernàndez i Teixidó
Conseller de Treball, Indústria,
Comerç i Turisme

Control del compliment de la Resolució 1470/VI del Parlament de Catalunya, sobre la promoció i el reequilibrament industrial de l'Urgell

Tram. 340-01488/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51827 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01470/06

Sobre: sobre la promoció i el reequilibrament industrial de l'Urgell

Comissió competent: Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme

En compliment de la Resolució 1470/VI del Parlament de Catalunya sobre la promoció i el reequilibrament industrial de l'Urgell, i d'acord amb el que disposen els articles 131 i 135 del Reglament del Parlament, em plau notificar-vos el següent:

Mitjançant el quadre que apareix a continuació, us fem lliurament dels resultats de l'Ordre d'Incentius a la Inversió Industrial 2002 - 2004, publicada en el DOGC núm. 3591, de 8 de març de 2002, pel que fa a les comarques de les Garrigues, el Pla d'Urgell, la Segarra i l'Urgell.

Comarques	Projectes presentats	Projectes aprovats	Cost subvenció	Import Ajut
Garrigues	28	25	10.886.386,69	814.942,71
Pla d'Urgell	22	17	5.861.162,77	384.200,19
Segarra	8	5	11.696.809,13	871.898,10
Urgell	24	15	20.711.809,56	1.403.390,81
Total	82	62	49.156.168,15	3.474.431,81

Barcelona, 19 de desembre de 2002

Antoni Fernàndez i Teixidó
Conseller de Treball, Indústria,
Comerç i Turisme

Control del compliment de la Resolució 1471/VI del Parlament de Catalunya, sobre la promoció i el reequilibrament industrial de la Segarra

Tram. 340-01489/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51828 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01471/06

Sobre: sobre la promoció i el reequilibrament industrial de la Segarra

Comissió competent: Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme

En compliment de la Resolució 1471/VI del Parlament de Catalunya sobre la promoció i el reequilibrament industrial de la Segarra, i d'acord amb el que disposen els articles 131 i 135 del Reglament del Parlament, em plau notificar-vos el següent:

Us remetem a la resposta de la Resolució 1470/VI

Barcelona 19 de desembre de 2002

Antoni Fernández i Teixidó
Conseller de Treball, Indústria,
Comerç i Turisme

Control del compliment de la Resolució 1472/VI del Parlament de Catalunya, sobre la promoció i el reequilibrament industrial del Pla d'Urgell

Tram. 340-01490/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51829 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01472/06

Sobre: sobre la promoció i el reequilibrament industrial del Pla d'Urgell

Comissió competent: Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme

En compliment de la Resolució 1472/VI del Parlament de Catalunya sobre la promoció i el reequilibrament industrial del Pla d'Urgell, i d'acord amb el que dispo-

sen els articles 131 i 135 del Reglament del Parlament, em plau notificar-vos el següent:

Us remetem a la resposta de la Resolució 1470/VI

Barcelona 19 de desembre de 2002

Antoni Fernández i Teixidó
Conseller de Treball, Indústria,
Comerç i Turisme

Control del compliment de la Resolució 1473/VI del Parlament de Catalunya, sobre la promoció i el reequilibrament industrial de les Garrigues

Tram. 340-01491/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51830 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01473/06

Sobre: sobre la promoció i el reequilibrament industrial de les Garrigues

Comissió competent: Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme

En compliment de la Resolució 1473/VI del Parlament de Catalunya sobre la promoció i el reequilibrament industrial de les Garrigues, i d'acord amb el que disposen els articles 131 i 135 del Reglament del Parlament, em plau notificar-vos el següent:

Us remetem a la resposta de la Resolució 1470/VI

Barcelona 19 de desembre de 2002

Antoni Fernández i Teixidó
Conseller de Treball, Indústria,
Comerç i Turisme

Control del compliment de la Resolució 1474/VI del Parlament de Catalunya, sobre la promoció i el reequilibrament industrial del Segrià

Tram. 340-01492/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51831 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01474/06

Sobre: sobre la promoció i el reequilibrament industrial del Segrià

Comissió competent: Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme

En compliment de la Resolució 1474/VI del Parlament de Catalunya sobre la promoció i el reequilibrament industrial del Segrià, i d'acord amb el que disposen els articles 131 i 135 del Reglament del Parlament, em plau notificar-vos el següent:

Tot i que la comarca del Segrià no figura entre les comarques elegibles pel que fa a l'Ordre d'Incentius a la Inversió Industrial 2002-2004, sí que és objecte d'aplicació de tots els programes de foment de l'activitat econòmica que du a terme el Departament: Foment a la Innovació, a la Qualitat, a la Internacionalització, a la Capitalització, etc. Aquests programes són d'aplicació a tot el territori de Catalunya.

Barcelona 19 de desembre de 2002

Antoni Fernández i Teixidó
Conseller de Treball, Indústria,
Comerç i Turisme

Control del compliment de la Resolució 1440/VI del Parlament de Catalunya, sobre la unificació de tarifes de transport públic a la Regió Metropolitana de Barcelona

Tram. 340-01493/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51834 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01440/06

Sobre: sobre la unificació de tarifes de transport públic a la Regió Metropolitana de Barcelona

Comissió competent: Comissió de Política Territorial

D'acord amb allò que disposen els articles 131 i 135.3 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Resolució 1440/VI, sobre la unificació de tarifes de transport públic a la Regió Metropolitana de Barcelona, em plau fer-vos avinent que a data d'avui, els quadres de preus dels bitllets senzills que expedeixen com a títols propis les empreses de transport públic interurbà que presten serveis a la Regió Metropolitana de Barcelona es regeixen per la mateixa zonificació tarifària que impera per als títols integrats. Pel que fa als restants títols propis d'aquestes empreses, encara no se n'ha assolit l'adaptació als quadres de preus del sistema tarifari integrat de la RMB, però cal dir que la seva utilització és molt minoritària.

Barcelona, 18 de desembre de 2002

Felip Puig i Godes
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

Control del compliment de la Resolució 1439/VI del Parlament de Catalunya, sobre el soterrament de les vies de Renfe i del Metro a Sants, Hostafrancs i la Bordeta

Tram. 340-01494/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51835 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01439/06

Sobre: sobre el soterrament de les vies de Renfe i del Metro a Sants, Hostafrancs i la Bordeta

Comissió competent: Comissió de Política Territorial

D'acord amb allò que disposen els articles 131 i 135.3 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Resolució 1439/VI, sobre el soterrament de les vies de Renfe i del Metro a Sants, Hostafrancs i la Bordeta, em plau fer-vos avinents les següents consideracions:

a) En el conveni subscrit per l'Administració General de l'Estat (AGE), la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona el 12 de juny de 2002, per al desenvolupament de la xarxa d'alta velocitat a Barcelona i la remodelació de les infraestructures ferroviàries implicades, es preveu la cobertura de les quatre vies d'amplada ibèrica d'accés a l'estació de Sants i la reurbanització de les zones afectades. L'import que l'AGE destinarà a aquesta actuació, a través de la companyia RENFE, és d'aproximadament 18 MEUR.

b) L'obra de cobertura abastarà també el tram descobert de la L1 del metro entre les estacions de Santa Eulàlia

i Mercat Nou, segons han convingut les administracions signants del conveni abans esmentat.

Barcelona, 18 de desembre de 2002

Felip Puig i Godes
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

Control del compliment de la Resolució 1442/VI del Parlament de Catalunya, sobre el projecte de construcció de la línia 12 del metro

Tram. 340-01495/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51836 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01442/06

Sobre: sobre el projecte de construcció de la línia 12 del metro

Comissió competent: Comissió de Política Territorial

D'acord amb allò que disposen els articles 131 i 135.3 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Resolució 1442/VI, sobre el projecte de construcció de la línia 12 del Metro, em plau fer-vos avinent que l'Autoritat del Transport Metropolità ha iniciat la redacció de l'estudi d'alternatives de traçat de la línia 12 del metro, que ha de connectar els municipis de Castelldefels, Gavà, Viladecans, Sant Boi de Llobregat, Sant Joan Despí, Sant Feliu de Llobregat, Sant Just Desvern i Esplugues de Llobregat amb Barcelona. Un cop acabat aquest estudi, la Direcció General de Ports i Transports d'aquest Departament confejarà els documents tècnics que serviran de base per al procés d'informació pública i el tràmit de declaració d'impacte ambiental.

Barcelona, 18 de desembre de 2002

Felip Puig i Godes
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

Control del compliment de la Resolució 993/VI del Parlament de Catalunya, sobre la presentació d'un estudi de viabilitat de l'establiment de línies de rodalia ferroviàries o unitats lleugeres de tren a l'entorn de Girona, Vic, Manresa, Igualada, Lleida, Tarragona i Tortosa

Tram. 340-01496/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 51839 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 24.12.2002

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-00993/06

Sobre: sobre la presentació d'un estudi de viabilitat de l'establiment de línies de rodalia ferroviàries o unitats lleugeres de tren a l'entorn de Girona, Vic, Manresa, Igualada, Lleida, Tarragona i Tortosa

Comissió competent: Comissió de Política Territorial

D'acord amb allò que disposen els articles 131 i 135.3 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Resolució 993/VI, sobre la presentació d'un estudi de viabilitat de l'establiment de línies de rodalia ferroviàries o unitats lleugeres de tren a l'entorn de Girona, Vic, Manresa, Igualada, Lleida, Tarragona i Tortosa, em plau fer-vos avinent les següents consideracions:

En sintonia amb la resolució parlamentària, el Pla de Transports de Viatgers de Catalunya 2002-2005, en la seva versió definitiva, incorpora un programa per a l'establiment de xarxes de serveis de rodalia al Camp de Tarragona i a l'entorn de Lleida, Girona i les ciutats mitjanes de Catalunya servides per ferrocarril. Es tracta de serveis que s'articularien a partir d'un millor aprofitament del material mòbil disponible i de la reducció dels temps morts de circulació, els intervals característics els quals serien de 30'.

D'altra banda, la Direcció General de Ports i Transports d'aquest Departament ha elaborat un estudi de viabilitat de l'establiment d'una xarxa de metro lleuger al Camp de Tarragona. Arran dels resultats obtinguts, de signe positiu, la DGPT ha encarregat a GISA la redacció del corresponent projecte de traçat.

Ambdós documents, el PTV i l'estudi de viabilitat de la xarxa de metro lleuger, es troben a disposició dels il·lustres diputats i diputades per a la seva consulta en seu departamental, prèvia concertació de dia i hora.

Barcelona, 18 de desembre de 2002

Felip Puig i Godes
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

4.53. SESSIONS INFORMATIVES I COMPAREIXENCES

4.53.15. COMPAREIXENCES D'AUTORITATS, DE FUNCIONARIS I D'ALTRES PERSONES

Compareixença dels senyors Casimir de Dalmau i Ferran Requejo davant la Comissió Permanent de Legislatura sobre la Unió Europea i d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informin dels treballs que fa la Convenció Catalana per al Debat sobre el futur d'Europa

Tram. 357-00347/06

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 20 de la Comissió Permanent de Legislatura sobre la Unió Europea i d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat, del 13.12.2002 (DSPC-C 419).

Compareixença dels senyors Joaquim Millan i Oriol Illa davant la Comissió Permanent de Legislatura sobre la Unió Europea i d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat perquè informin dels treballs que fa el Fòrum Cívic per a una constitució europea

Tram. 357-00348/06

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 20 de la Comissió Permanent de Legislatura sobre la Unió Europea i d'Actuacions Exteriors, Cooperació i Solidaritat, del 13.12.2002 (DSPC-C 419).

Compareixença de representants de l'Escola Universitària de Treball Social davant la Comissió d'Estudi sobre la Problemàtica del Món Rural a Catalunya perquè informin sobre la situació dels serveis socials a diverses zones de Catalunya

Tram. 357-00351/06

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 10 de la Comissió d'Estudi sobre la Problemàtica del Món Rural a Catalunya, del 21.11.2002 (DSPC-C 407).

4.85. SINDICATURA DE COMPTES

Resolució de 12 de desembre de 2002 de convocatòria de concurs oposició per a la provisió de diverses places de la Sindicatura de Comptes de Catalunya

Reg. 51494 i 51495

AL PRESIDENT DEL PARLAMENT

Josep Ramon Dueso i Paratge, Secretari General de la Sindicatura de Comptes de Catalunya

CERTIFICICO

Que el Ple de la Sindicatura de Comptes de Catalunya va aprovar, en la sessió del 12 de novembre de 2002 les bases de la convocatòria i el temari del concurs-oposició per a la provisió de 8 places d'administratiu/-iva, corresponents al grup C de titulació.

El text de la Resolució és el que s'adjunta a aquesta certificació.

I perquè així consti i tingui els efectes que corresponguin, signo aquesta certificació amb el vistiplau del síndic major.

Barcelona, 11 de desembre de 2002

Josep Ramon Dueso i Paratge Vist i plau
El síndic major

RESOLUCIÓ DE 12 DE DESEMBRE DE 2002 DE CONVOCATÒRIA DE CONCURS OPOSICIÓ PER A LA PROVISIÓ DE DIVERSES PLACES DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE CATALUNYA

Atesa l'oferta d'ocupació pública parcial de la Sindicatura de Comptes de Catalunya per al 2002 (DOGC núm. 3695, de 8.8.2002);

Atès que el Ple de la Sindicatura de Comptes de Catalunya ha aprovat les bases de convocatòria i els temaris del concurs oposició per a la provisió de les places esmentades, d'acord amb el que estableix l'article 3.2.d) de la Norma especial reguladora de l'Estatut del personal al servei de la Sindicatura de Comptes;

En ús de les atribucions que em confereix l'article 16.d) de la Llei 6/1984, de 5 de març, modificada per la Llei 15/1991, de 4 de juliol,

RESOLC:

1. Obrir la convocatòria de procés selectiu, pel sistema de concurs oposició, per a la provisió de 8 places d'administratiu/-iva de la Sindicatura de Comptes de Catalunya.

2. Publicar la convocatòria i les seves bases i temaris aprovats pel Ple.

Tant l'Acord del Ple d'aprovació de les bases i els temaris del concurs oposició com aquesta Resolució exhaureixen la via administrativa; per tant, els interessats poden interposar recurs potestatiu de reposició davant l'òrgan que hagi dictat el corresponent acte administratiu, en el termini d'un mes comptat a partir de l'endemà de la seva publicació en l'últim diari oficial (BOPC o DOGC) en què aquesta Resolució s'hagi publicat, de conformitat amb el que preveuen els articles 107, 116 i 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener. També poden interposar recurs contenciós administratiu en el termini de dos mesos comptats a partir de l'endemà de la seva publicació en l'últim diari oficial (BOPC o DOGC) en què aquesta Resolució s'hagi publicat, davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, de conformitat amb el que preveu l'article 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Igualment, els interessats poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

Barcelona, 12 de desembre de 2002

Marià Nicolàs i Ros
Síndic major

BASES DE LA CONVOCATÒRIA

1. Normes generals

1.1. La realització d'aquesta convocatòria s'ajusta al que estableix l'article 103 de la Constitució espanyola, la Llei 6/1984, de 5 de març, de la Sindicatura de Comptes, modificada per la Llei 15/1991, de 4 de juliol, els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, de 29 de març de 1989 (BOPC núm. 55/III, de 2.5.1989), les Normes per a la provisió de llocs de treball i de promoció interna dels funcionaris del Parlament de Catalunya, de 18 d'abril de 1989 (BOPC núm. 63/III, de 24.4.1989), la Norma especial reguladora de l'Estatut del personal al servei de la Sindicatura de Comptes (NEREPSC) (BOPC núm. 250, de 8.7.1994), la plantilla i la relació de llocs de treball del personal al servei de la Sindicatura de Comptes (DOGC núm. 3116, de 7.4.2000 i BOPC núm. 29, de 13.3.2000), la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública i, de forma supletòria, el Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.

1.2. Les places, del grup C, objecte d'aquesta convocatòria són:

8 places d'administratiu/iva (codi de la convocatòria: CO-C1/02).

Així mateix, de conformitat amb l'article 24 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya de 29 de març de 1989 (BOPC núm. 55/III, de 2.5.1989), el nombre de places convocades podrà quedar ampliat en el mateix nombre de vacants de l'es-

pecialitat convocada que es puguin produir entre la data de la convocatòria i la de l'inici de les proves.

1.2.1. De les 8 places d'administratiu/iva, 4 es convoquen pel torn lliure i 4 pel torn de promoció interna. Les places sense cobrir del torn de promoció interna s'acumularan al torn lliure.

1.3. Les persones que prenguin part en aquesta convocatòria no poden participar en més d'un torn dels previstos anteriorment.

1.4. Les funcions assignades als llocs objecte de la convocatòria són les que corresponen a tasques de suport administratiu a les activitats de gestió, d'inspecció, d'execució, de control o similars adients amb el nivell de titulació i d'especialització que es requereix; tasques administratives de col·laboració, preparatòries o derivades de la gestió administrativa de caràcter superior; tasques de comprovació de documentació i la preparació de la redacció dels documents que, per la seva complexitat no siguin atribuïts a personal de categoria administrativa superior; tasques repetitives, bé manuals, bé mecanogràfiques, bé de càlcul numèric relacionades amb el treball de les diverses àrees; tasques d'informació i de despatx al públic en matèria administrativa, i en general, tasques similars a les explicitades, per dur a terme les activitats relacionades amb el treball de la Sindicatura de Comptes i especialment les referents al protocol i representació institucional, a la confecció dels informes tècnics de fiscalització, a l'auditoria de comptes, als expedients de responsabilitat comptable i a la gestió dels recursos humans.

1.5. D'acord amb el que estableixen l'article 19 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost; l'article 42 del Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, i l'article 11.3 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, els aspirants, al llarg del procés selectiu han d'acreditar el coneixement de la llengua catalana, tant en l'expressió oral com escrita, en el grau adequat a les funcions pròpies del grup de places de l'especialitat d'administratiu/iva que és objecte de convocatòria.

1.6. De conformitat amb el que estableix l'article 6 del Decret 389/1996, de 2 de desembre, pel qual es regula l'accés dels ciutadans dels estats membres de la Unió Europea a la funció pública de l'Administració de la Generalitat, els aspirants admesos en el procés selectiu que no tinguin la nacionalitat espanyola han d'acreditar el coneixement de la llengua castellana, tant en l'expressió oral com en l'escrita, en el grau adequat a l'exercici de les funcions pròpies del grup de places de l'especialitat d'administratiu/iva que és objecte de convocatòria. Aquest coneixement s'acreditarà mitjançant l'exercici que s'especifica en la base 6.2.1 d)

2. Requisits de participació

2.1. Per a ser admesos en el procés selectiu, els aspirants han de complir els requisits generals següents:

a) Tenir la nacionalitat espanyola o la dels altres estats membres de la Unió Europea o la dels estats als quals, en virtut de tractats internacionals subscrits per la Unió Europea i ratificats per Espanya, els sigui aplicable la lliure circulació de treballadors.

També podran ser admesos el cònjuge, els descendents i els descendents del cònjuge, tant dels ciutadans espanyols com dels nacionals dels altres estats membres de la Unió Europea, o dels estats als quals, en virtut de tractats internacionals subscrits per la Unió Europea i ratificats per Espanya, els sigui aplicable la lliure circulació de treballadors, sigui quina sigui la seva nacionalitat, sempre i quan els cònjuges no estiguin separats de dret i, pel que fa als descendents, siguin menors de vint-i-un anys o majors d'aquesta edat però visquin a càrrec dels seus progenitors, d'acord amb el que estableixen els articles 2 i 4 del Reial decret 766/1992, de 26 de juny, sobre l'entrada i permanència a Espanya de les persones amb nacionalitat d'estats membres de la Unió Europea i d'altres estats que han estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu signat a Porto el 2 de maig de 1992, i ratificat per Espanya el 26 de novembre de 1993, modificat posteriorment pel Reial decret 737/1995, de 5 de maig. En qualsevol cas, els aspirants que no tinguin la nacionalitat espanyola han d'acreditar documentalment la seva nacionalitat.

b) Haver complert 18 anys i no superar l'edat establerta per a la jubilació forçosa.

c) Posseir la capacitat física i psíquica necessària per a l'exercici de les funcions pròpies de les places convocades.

d) No estar inhabilitat per sentència ferma per a l'exercici de les funcions públiques ni estar separat, mitjançant expedient disciplinari, del servei de qualsevol administració pública. Els aspirants que no tinguin la nacionalitat espanyola hauran d'acreditar, mitjançant declaració jurada o promesa, que no estan sotmesos a cap sanció disciplinària o condemna penal que els impedeixi l'accés a la funció pública en el seu estat d'origen.

e) Tenir el títol de batxillerat, de formació professional de segon grau, o equivalent, o qualsevol altre de nivell superior, o estar en condicions d'obtenir-lo. Si es tracta d'un títol obtingut a l'estranger, cal disposar de la corresponent homologació del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport.

2.2. Requisits específics per al torn de promoció interna.

Els aspirants que participin pel torn de promoció interna a més de reunir els requisits generals, hauran de ser funcionaris de la Sindicatura de Comptes de Catalunya del grup D i estar integrats com a funcionaris d'aquest grup D, en places de l'especialitat tècnica que és objecte de convocatòria adscrites a la Sindicatura de Comptes de Catalunya. També hauran de tenir una antiguitat de com a mínim dos anys com a funcionari de la Sindicatura en el grup de places des del qual es promou, i hauran de trobar-se respecte a la Sindicatura de Comptes de Catalunya en la situació administrativa de servei actiu com a funcionaris del grup i especialitat esmentats o de serveis especials, o en qualsevol altra situació administrativa que comporti reserva de lloc o destinació.

2.3. Els requisits generals i específics indicats anteriorment s'han de complir el darrer dia del termini de presentació de sol·licituds i s'han de continuar complint

fins a la data de la presa de possessió com a funcionari de carrera.

3. Sol·licituds

3.1. Les sol·licituds per a prendre part en la convocatòria s'han d'adreçar al síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya, carrer Jaume I, 2-4, 08002 Barcelona, i s'han de formalitzar en el model normalitzat que es troba a disposició dels interessats al Registre general de la Sindicatura de Comptes de Catalunya, ubicat en l'adreça esmentada anteriorment. L'horari del Registre és, amb caràcter general, de dilluns a divendres de 9'00 a 14'00 i de 15'00 a 17'30 hores. En el període comprès entre l'1 de juny i el 15 de setembre l'horari del Registre és de dilluns a divendres de 9'00 a 14'00 hores.

3.2. Les sol·licituds es poden presentar al Registre general de la Sindicatura de Comptes de Catalunya o per qualsevol dels mitjans que estableix l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en la redacció donada per la Llei 4/1999 de 13 de gener. En el cas que s'opti per presentar la sol·licitud en una oficina de correus, es farà en sobre obert per tal que la sol·licitud sigui datada i segellada pel funcionari de correus abans de ser certificada.

3.3. El termini de presentació de sol·licituds és de vint dies naturals comptats a partir de l'endemà de la publicació de la convocatòria en l'últim diari oficial (BOPC o DOGC) en què aquesta s'hagi publicat.

3.4. Juntament amb la sol·licitud, i dins el termini establert en la base anterior, els aspirants hauran de presentar:

a) Fotocòpia confrontada del document nacional d'identitat o, en el cas de no ser espanyol, del document oficial acreditatiu de la personalitat.

b) Fotocòpia confrontada de la documentació acreditativa d'estar en possessió, si escau, de coneixements de llengua catalana de nivell C o superior de la Direcció General de Política Lingüística o equivalent, o d'haver participat i obtingut plaça en processos anteriors de selecció de personal per accedir a la Sindicatura de Comptes, en què hi hagués establerta una prova o exercici de coneixements de llengua catalana del mateix nivell o superior al requerit en aquesta convocatòria, o que hagin superat la prova esmentada en altres processos selectius de l'oferta pública anual d'ocupació, als efectes de quedar exempt de la realització de la prova de coneixements de llengua catalana establerta en la base 6.2.1.b).

c) Així mateix, els aspirants discapacitats que tinguin reconeguda la condició legal de disminuït han d'adjuntar a la sol·licitud el certificat vinculant de l'equip oficial de valoració de disminucions de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials (ICASS) que acrediti la compatibilitat per a l'exercici de les tasques i funcions corresponents a les places que s'han de cobrir i determini, si escau, les adaptacions funcionals que l'aspirant necessiti per a la realització de les proves i, en el cas de superar-les, en el lloc de treball. Els aspirants discapacitats que no tinguin la condició legal de disminuït i

necessitin una adaptació funcional per a la realització de les proves, han d'adjuntar a la sol·licitud el certificat vinculat de l'equip oficial de valoració de disminucions de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials (ICASS) que determini, si escau, les esmentades adaptacions funcionals que l'aspirant necessiti per a la realització de les proves i, en el cas de superar-les, en el lloc de treball.

3.5. És condició de validesa que la sol·licitud sigui signada per l'aspirant.

3.6. Instruccions per a emplenar les sol·licituds:

Per a emplenar la sol·licitud, els aspirants, en general, han de tenir en compte les instruccions que figuren en el revers de l'imprès i, a més, el següent:

a) Es faran constar totes les dades requerides, i específicament:

El codi de la convocatòria i les places a les quals es participa.

El torn al qual es participa: lliure o promoció interna. Els aspirants que no facin constar cap opció a la sol·licitud o n'indiquin més d'una, s'entendrà que participen pel torn lliure.

b) En l'apartat «Nacionals d'altres estats» inclosos en la base 2.1.a), paràgraf segon, s'allegarà, si escau, la circumstància que correspongui:

Ser cònjuge, o descendent, o descendent del cònjuge, dels ciutadans espanyols i dels nacionals d'altres estats membres de la Unió Europea o dels estats als quals els sigui aplicable la lliure circulació de treballadors, sempre que els cònjuges no estiguin separats de dret, i pel que fa als descendents, siguin menors de vint-i-un anys o majors d'aquesta edat que visquin a càrrec dels seus progenitors.

c) En l'apartat «Titulació» s'indicarà el títol acadèmic oficial que s'allega per participar a la convocatòria, d'acord amb el que indica la base 2.1.e).

d) En l'apartat «Llengua catalana», s'indicarà, si escau, el nivell de coneixements de llengua catalana que es posseeix, d'acord amb els certificats de coneixements establerts per la Direcció General de Política Lingüística, o els declarats equivalents a aquests.

Els aspirants que hagin participat i obtingut plaça en processos anteriors de selecció de personal per accedir a la Sindicatura de Comptes, en què hi hagués establert una prova o exercici de coneixements de llengua catalana del mateix nivell o superior al requerit en aquesta convocatòria, o que hagin superat la prova esmentada en altres processos selectius de l'oferta pública anual d'ocupació, ho especificaran en aquest apartat.

e) En l'apartat «Prova voluntària» caldrà assenyalar, si es vol realitzar la prova de la llengua estrangera, quina és l'escollida per a realitzar la prova voluntària prevista en la base 6.2.1.d), tenint en compte que només es pot fer constar una de les següents: anglès, francès o alemany. Així mateix caldrà assenyalar si es vol realitzar la prova d'informàtica.

f) En l'apartat «Serveis prestats en ens públics o administracions públiques» cal fer constar els períodes de

serveis prestats fent constar el tipus de vincle, el grup, cos, escala o categoria i l'organisme, departament o ministeri en què s'hagin prestat.

g) En l'apartat «Adaptacions per a la realització de les proves», els aspirants amb discapacitat podran demanar l'adaptació o l'adequació de temps i mitjans materials per a la realització de les proves i dels exercicis previstos en la convocatòria, i n'haurà d'indicar el motiu o motius d'aquestes. Als efectes de les adaptacions s'utilitzaran els codis indicats al revers de la sol·licitud.

h) En l'apartat «Adaptacions del lloc de treball», els aspirants amb discapacitació podran demanar en la sol·licitud de participació l'adaptació del lloc de treball. Als efectes d'aquestes adaptacions es considerarà el que estableix l'article 7 del Decret 66/1999, de 9 de març.

Als efectes del que disposen les lletres h) i i) d'aquesta base, els aspirants discapacitats, si escau, s'han de dirigir als centres següents de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials (ICASS) del Departament de Benestar i Família:

Demarcació de Barcelona: EVO-laboral, av. Paral·lel, 145, 08004 Barcelona; telèfon 93.425.22.44, fax 93.425.39.06.

Demarcació de Girona: c. Emili Grahit, 2, 17002 Girona; telèfon 972.48.60.00, fax 972.48.63.54.

Demarcació de Lleida: av. Segre, 5, 25007 Lleida; telèfon 973.24.41.00, fax 973.24.51.71.

Demarcació de Tarragona: av. Andorra, 9, baixos, 43002 Tarragona; telèfon 977.21.34.71, fax 977.22.13.39.

4. Admissió dels aspirants

4.1. Un cop finalitzat el termini de presentació de sol·licituds, el síndic major dictarà resolució en el termini màxim d'un mes i declararà aprovades les llistes provisionals d'aspirants admesos i exclosos en la convocatòria. La resolució esmentada, que es publicarà en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, indicarà els llocs on s'exposen les llistes completes certificades dels aspirants admesos i dels aspirants exclosos i els motius d'exclusió. La resolució també es publicarà en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya.

4.2. Els aspirants disposaran d'un termini de deu dies hàbils, comptats a partir de l'endemà de la publicació en l'últim diari oficial (BOPC o DOGC) en què la Resolució indicada s'hagi publicat, per a presentar possibles reclamacions adreçades a esmenar els defectes que s'hagin pogut produir en les llistes provisionals d'aspirants admesos i exclosos, o per a aportar la documentació requerida per la convocatòria.

En el cas que els aspirants exclosos no esmenin dins aquest termini els defectes que els són imputables, o no presentin la documentació preceptiva que hagi motivat la seva exclusió, es considera que desisteixen de la seva sol·licitud, la qual s'arxivarà sense cap altre tràmit. En qualsevol cas i a fi d'evitar errors i, en cas de produir-se, de possibilitar la seva esmena dins el termini i en la forma escaient, els aspirants comprovaran fefaentment no únicament que no figuren en la llista d'exclosos,

sinó, a més, que els seus noms i cognoms figuren en la llista d'admesos.

4.3. Dins el termini màxim dels quinze dies hàbils des de l'expiració del termini previst en la base anterior, el síndic major aprovarà mitjançant una resolució, que es publicarà en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, les llistes definitives completes certificades dels aspirants admesos i exclosos a la convocatòria, amb indicació dels llocs on s'exposen les llistes. La resolució es publicarà també en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*.

4.4. D'acord amb el que disposa l'article 59.5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en la nova redacció donada per la Llei 4/1999, de 13 de gener, amb la publicació de les resolucions indicades en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, i en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, i amb l'exposició de les llistes als taulers d'anuncis als llocs que s'indiqui en les resolucions, es considerarà realitzada l'oportuna notificació als interessats, i s'iniciaran els terminis a efectes de possibles reclamacions o recursos.

4.5. Els errors materials, de fet i aritmètics, es podran esmenar en qualsevol moment.

4.6. Als efectes d'admissió dels aspirants es tindran en compte les dades que aquests facin constar en la sol·licitud, i la seva veracitat serà responsabilitat d'ells.

5. Tribunal

5.1. El Tribunal del procés selectiu el componen els membres següents (art. 4.1.b NEREPSC):

President titular:

Sr. Manuel Barrado i Palmer

President suplent:

Sr. Marià Nicolàs i Ros

Vocals titulars:

Sr. Jacint Ros i Hombravella

Sr. Isidre Gavín i Valls

Sra. Maria Gómez i Ruiz

Vocals suplents:

Sr. Jordi Petit i Fontseré

Sr. Ernest Benach i Pascual

Sr. Josep Ginesta i Peracaula

Així mateix, formaran part del Tribunal en qualitat d'assessors en matèria de normalització lingüística, amb veu i sense vot, les persones següents:

Assessor titular:

Sra. Sílvia Bosch i Blanch

Assessor suplent:

Sra. Montserrat Aguilera i Vilar

5.2. El Tribunal podrà acordar, si ho creu convenient, la incorporació d'assessors especialistes, per a alguna o per a totes les proves, amb veu però sense vot, perquè

collaborin amb els seus membres en la valoració dels aspirants en les proves o exercicis que estimin pertinents. Els assessors es limitaran a prestar col·laboració en les seves especialitats tècniques. El Tribunal comunicarà a la Sindicatura de Comptes de Catalunya les designacions que acordi.

5.3. El Tribunal designarà el funcionari que actuarà com a secretari del Tribunal. En el cas que no sigui membre del Tribunal, el secretari tindrà veu però no vot.

5.4. Els membres del Tribunal hauran d'abstenir-se, notificant-ho a l'òrgan convocant, quan es trobin en alguna de les circumstàncies previstes en l'article 28.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, o quan hagin impartit cursos o treballs per a la preparació d'aspirants a proves selectives els dos anys anteriors a la publicació de la convocatòria. Igualment els aspirants podran recusar els membres del Tribunal quan concorrin les circumstàncies previstes.

5.5. El procediment d'actuació del Tribunal s'ajustarà en tot cas al que disposa la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat, i la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

5.6. El Tribunal podrà tenir el suport material i tècnic de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya en la realització de les proves.

5.7. El Tribunal quedarà vàlidament constituït sempre que compti amb la presència de tres dels seus membres, ja ho siguin en qualitat de titulars o de suplents, entre els quals hi hagi el president i el secretari.

5.8. El Tribunal haurà de resoldre tots els dubtes i totes les incidències que sorgeixin a partir del moment de la seva constitució respecte de l'aplicació d'aquestes normes, així com el que calgui fer en els casos no previstos. Les seves decisions s'hauran d'adoptar en tots els casos per majoria de vots. En cas d'empat, el vot del president serà decisiu.

5.9. El Tribunal facilitarà als aspirants i a l'òrgan convocant la informació que se li requereixi en relació amb les puntuacions concretes que aquests hagin obtingut.

5.10. L'òrgan convocant, per si mateix o a proposta del president del Tribunal, podrà requerir, als efectes escaients, l'acreditació dels aspectes necessaris quan cregui que hi ha inexactituds o falsedats en les quals hagin pogut incórrer els aspirants, els quals podran ser exclosos motivadament de la convocatòria en qualsevol moment si no compleixen els requisits. Així mateix, en qualsevol moment el Tribunal podrà requerir als aspirants l'acreditació de la seva personalitat mitjançant la presentació de qualsevol document oficial identificatiu.

5.11. El Tribunal adoptarà les mesures necessàries per tal que els aspirants discapacitats gaudeixin d'igualtat d'oportunitats per a la realització de les proves que la resta d'aspirants. En aquest sentit, s'establiran per a les persones discapacitades les adaptacions de temps i mitjans que requereixin, de conformitat amb el contin-

gut del certificat de l'equip de valoració de disminucions a què fa referència la base 3.4.c).

5.12. El president del Tribunal adoptarà les mesures adients per tal de garantir que els exercicis escrits puguin ser corregits sense que es conegui la identitat de l'aspirant. Així mateix, el Tribunal exclourà de l'exercici corresponent els candidats els exercicis dels quals continguin signes o marques que permetin conèixer la identitat de l'aspirant.

5.13. De conformitat amb la normativa vigent en matèria d'indemnitzacions per raó de serveis a la Generalitat de Catalunya, el Tribunal té la categoria tercera.

5.14. Als efectes de comunicacions i altres incidències, el Tribunal té la seu al Carrer Jaume I, 2-4, 08002 Barcelona.

6. Procediment de selecció

El procediment de selecció dels aspirants és el de concurs oposició.

6.1. Fase de concurs

6.1.1. En la fase de concurs, que no té caràcter eliminatori, es valoren els serveis prestats en qualsevol ens públic o administració pública exercint funcions adients amb les de les places a cobrir, a raó de 0,1155 punts per mes treballat en llocs del grup C, fins a un màxim del 33% de la puntuació assolible en les proves selectives. Si els serveis prestats s'han exercit en les condicions establertes anteriorment en el mateix grup de places de la Sindicatura de Comptes que són objecte de convocatòria, els serveis prestats es valoren a raó de 0,231 punts per mes treballat. En aquest sentit es valoraran aquelles tasques o activitats realitzades, relacionades amb les de protocol i representació institucional així com amb la confecció d'informes tècnics de fiscalització, amb l'auditoria de comptes, amb els expedients de responsabilitat comptable i amb la gestió dels recursos humans. A aquests efectes, es computarà un mes com a 30 dies naturals.

6.1.2. Els serveis prestats s'hauran d'acreditar documentalment dins el termini de deu dies hàbils comptats a partir de l'endemà de la publicació de les qualificacions de la tercera prova, en el lloc o els llocs que oportunament assenyalara el Tribunal de la convocatòria.

6.1.3. Els serveis esmentats s'hauran d'acreditar mitjançant certificació de l'òrgan competent en matèria de personal de l'ens públic o administració pública competent. En les certificacions haurà de constar de forma clara i expressa el càrrec de l'òrgan que té la competència per a expedir el certificat, o el de l'òrgan en què delegui, així com la norma legal que els habilita amb indicació, si escau, del diari o butlletí oficial en el qual s'hagi publicat. En les certificacions indicades s'haurà de fer constar de forma clara i expressa el règim jurídic, el vincle, les funcions, el grup, el cos o escala i el període concret de prestació dels serveis fins a la data de publicació de la convocatòria.

6.1.4. Només es tindran en compte per a la valoració, els serveis prestats fins a la data de publicació de la convocatòria.

6.1.5. La valoració dels serveis prestats obtinguda pels aspirants en la fase de concurs es farà pública al mateix temps que les qualificacions de la prova voluntària.

6.1.6. Els aspirants disposaran d'un termini de deu dies hàbils comptats a partir de l'endemà de la publicació de la valoració esmentada per a presentar les alegacions que considerin oportunes.

6.1.7. El Tribunal de la convocatòria, un cop estimades o desestimades les alegacions presentades, farà pública la valoració definitiva dels serveis acreditats pels aspirants en la fase de concurs al mateix temps que la publicació de la puntuació total de la fase d'oposició, d'acord amb el que estableix la base 7.1.

6.2. Fase d'oposició

6.2.1. La fase d'oposició està constituïda per les proves que s'indiquen a continuació:

El temari a què fa referència les proves que es descriuen a continuació, és el que consta com a annex al final d'aquestes bases.

a) Primera prova: exercici pràctic.

De caràcter obligatori i eliminatori. Consta de dues parts:

Primera part: consisteix, d'acord amb les instruccions donades pel Tribunal, a elaborar un document administratiu, elegit per l'aspirant entre els quatre que proposarà el Tribunal, d'aplicació dels coneixements de les matèries contingudes en els grups VIII, IX, X i XI del temari aprovat. El Tribunal fixarà el temps per a realitzar aquest exercici, que no podrà ser superior a 2 hores. La qualificació d'aquesta part de la prova és de 0 a 10 punts. La puntuació mínima per a superar-la és de 5 punts.

Segona part: consistirà a resoldre per escrit un supòsit pràctic elegit per l'aspirant entre els quatre que proposarà el Tribunal, d'aplicació del coneixement de les matèries contingudes en els blocs VIII, IX, X i XI del temari. Llevat que el Tribunal acordi el contrari en funció dels supòsits pràctics que es plantegin, els aspirants podran disposar dels textos i la documentació que creguin convenients per a la realització d'aquesta prova, així com de màquines calculadores no programables.

El temps per a la realització d'aquesta prova no podrà ser superior a 2 hores. La qualificació d'aquesta prova serà de 0 a 10 punts. La puntuació mínima per a superar-la serà de 5 punts.

Per a la valoració d'ambdues parts, es tindran en compte els coneixements acreditats per l'aspirant, així com la qualitat dels documents pel que fa a la seva exposició, correcció ortogràfica i presentació.

El Tribunal no haurà d'avaluar la segona part de la prova dels aspirants que no hagin obtingut la puntuació mínima per a superar la primera part d'aquesta prova.

La puntuació de la prova es determinarà sumant les qualificacions obtingudes en cadascuna de les seves parts. Per a superar la prova caldrà haver superat cadascuna de les parts de la prova.

b) Segona prova: coneixements de llengua catalana.

De caràcter obligatori i eliminatori. Consta de dues parts:

Primera part: s'avaluarà el domini de l'expressió escrita, per mitjà de la redacció d'un text de 200 paraules com a màxim, i els coneixements pràctics de llengua, per mitjà de cinc blocs de preguntes sobre aspectes lingüístics relacionats amb les funcions de les places d'administratiu/iva de la Sindicatura de Comptes de Catalunya.

Segona part: s'avaluarà l'expressió oral, per mitjà de la lectura en veu alta d'un text i una conversa sobre temes generals d'actualitat.

El temps per a la realització d'aquesta prova no podrà ser superior a 1 hora per a la primera part i a 30 minuts per a la segona.

La qualificació d'aquesta prova serà d'apte o no apte.

Estan exempts de realitzar aquesta prova els aspirants que acreditin documentalment, dins el termini de presentació de sol·licituds a què fa referència la base 3.3, que estan en possessió del certificat de coneixements de llengua catalana de nivell C o superior de la Direcció General de Política Lingüística, o equivalent. El Tribunal farà pública la relació dels aspirants que estan exempts de la realització de la prova al mateix temps i en el mateix lloc que la publicació de les qualificacions de la primera prova. Així mateix, podran restar exempts de realitzar aquesta prova els aspirants que hagin participat i obtingut plaça en processos anteriors de selecció de personal per accedir a la Sindicatura de Comptes, en què hi hagués establert una prova o exercici de coneixements de llengua catalana del mateix nivell o superior al requerit en aquesta convocatòria, o que hagin superat la prova esmentada en altres processos selectius de l'oferta pública anual d'ocupació i així ho declarin en la sol·licitud de participació. Així mateix, podran quedar exempts de la seva realització els aspirants que en la data i lloc de realització de la prova, abans de l'hora assenyalada per al seu inici, aportin davant el Tribunal l'original i una fotocòpia de la documentació suficient acreditativa d'estar en possessió de coneixements de llengua catalana de nivell C o superior de la Direcció General de Política Lingüística, o equivalent. El Tribunal trametrà a l'òrgan convocant fotocòpia de l'esmentada documentació, als efectes que s'incorpori a l'expedient de l'interessat.

c) Tercera prova: exercici escrit

De caràcter obligatori i eliminatori.

Consistirà a desenvolupar per escrit dos temes: un primer tema elegit per l'aspirant entre els quatre que proposarà el Tribunal inclosos en els blocs I a VII del temari, i un segon tema també elegit per l'aspirant entre els quatre que proposarà el Tribunal dels inclosos en els blocs VIII a XI del temari. El temps per a la realització d'aquesta prova no podrà ser superior a 2 hores. La qualificació d'aquesta prova serà de 0 a 10 punts per al primer tema i de 0 a 10 punts per al segon tema. La puntuació mínima per a superar-la serà de 5 punts per al primer tema i de 5 punts per al segon tema. El Tribu-

nal no haurà d'avaluar el segon tema dels aspirants que no hagin obtingut la qualificació mínima de 5 punts requerida per a superar el primer tema. La puntuació d'aquesta prova es determinarà sumant la puntuació obtinguda en cadascun dels exercicis. Per a superar la prova caldrà haver superat la puntuació mínima de cadascun dels temes.

d) Quarta prova:

Consta de dues parts:

Primera part: de caràcter obligatori i eliminatori per als aspirants que no tinguin la nacionalitat espanyola.

De conformitat amb el que estableix l'article 6 del Decret 389/1998, de 2 de desembre, pel qual es regula l'accés dels ciutadans dels estats membres de la Unió Europea a la funció pública de l'Administració de la Generalitat, els aspirants admesos en el procés selectiu que no tinguin la nacionalitat espanyola han d'acreditar el coneixement de la llengua castellana, tant en l'expressió oral com en l'escrita.

Per tal d'acreditar aquests coneixements, aquests aspirants hauran d'efectuar un exercici, que serà avaluat pel Tribunal, tenint en compte que s'hi ha d'exigir un grau de coneixements idiomàtics adequats a l'exercici de les funcions pròpies del grup de places que són objecte de convocatòria.

L'exercici consistirà en la realització d'una redacció de 200 paraules, com a mínim, i a mantenir una conversa amb membres del Tribunal i, si escau, amb els assessors especialistes que aquest designi.

El temps per a la realització d'aquest exercici no pot ser superior a 45 minuts per a la primera part i a 15 minuts per a la segona.

La qualificació d'aquest exercici és d'apte o no apte.

Exempció de l'exercici de coneixements de llengua castellana

Podran quedar exempts de realitzar aquest exercici els aspirants que acreditin documentalment davant el Tribunal, dins el termini de deu dies a comptar des de l'endemà de la publicació de les qualificacions de la primera prova, estar en possessió d'un certificat conforme han cursat la primària, la secundària i el batxillerat a l'Estat espanyol; del diploma superior d'espanyol com a llengua estrangera que estableix el Reial decret 862/1988, de 20 de juliol, modificat i completat pel Reial decret 1/1992, de 10 de gener, o certificació acadèmica que acrediti haver superat totes les proves adreçades a l'obtenció d'aquest; o del certificat d'aptitud en espanyol per a estrangers expedit per les escoles oficials d'idiomes.

El Tribunal farà pública, si escau, la llista d'aspirants exempts de realitzar l'exercici juntament amb les qualificacions de la tercera prova.

Segona part: coneixements d'una llengua estrangera (apartat 1) i coneixements d'informàtica (apartat 2).

Apartat 1: coneixements d'una llengua estrangera: anglès, francès o alemany.

De caràcter voluntari.

Només podran realitzar aquesta prova voluntària els aspirants que hagin fet constar expressament en la sol·licitud la llengua estrangera escollida (anglès, francès o alemany).

Consistirà a acreditar coneixements de la llengua estrangera escollida per l'aspirant.

Consta de dues parts:

Primera part: consistirà a realitzar per escrit, en l'idioma escollit per l'aspirant, una traducció directa sense utilització del diccionari.

Segona part: consistirà a mantenir una conversa en l'idioma escollit per l'aspirant amb la persona que el Tribunal designi.

El temps per a la realització d'aquesta prova no podrà ser superior a 1 hora per a la primera part i a 15 minuts per a la segona.

La qualificació d'aquesta prova de dues parts serà entre 0 i 1 punt.

Apartat 2: coneixements d'informàtica de nivell d'usuari.

De caràcter voluntari.

Només podran realitzar aquesta prova voluntària els aspirants que ho hagin fet constar expressament en la sol·licitud.

Consistirà en una demostració de coneixements teòrics o/i pràctics de nivell d'usuari d'aquelles eines informàtiques necessàries per a l'exercici de les funcions de les places d'administratiu/iva i, en especial, dels programes Microsoft Word i Excel.

El temps per a la realització d'aquesta prova no podrà ser superior a 1 hora.

La qualificació d'aquesta prova serà entre 0 i 1 punt.

6.2.2. En la Resolució per la qual es declari aprovada la llista definitiva d'aspirants admesos i exclosos establerta en la base 4.3 s'anunciarà la data, l'hora i el lloc de realització de la primera prova. La data, l'hora i el lloc de realització de les proves següents seran determinats pel Tribunal de la convocatòria i se'n donarà publicitat juntament amb els resultats de la prova respectivament anterior, amb una anticipació mínima de tres dies hàbils al de la realització de la següent prova.

6.2.3. Els aspirants que no compareguin a les proves i exercicis el dia i hora assenyalats, llevat dels casos degudament justificats i lliurement apreciats pel Tribunal de la convocatòria, seran exclosos de l'oposició i, consegüentment, del procés selectiu, i perdran tots els seus drets en la convocatòria.

6.2.4. Les qualificacions de cada una de les proves es faran públiques en els llocs de la seva realització, així com a la seu del Tribunal, i es comunicaran a l'òrgan convocant. Juntament amb les qualificacions, es farà pública la llista dels aspirants que, pel fet d'haver superat la prova de la qual es publiquen les qualificacions, poden realitzar la prova següent.

6.2.5. La qualificació de la fase d'oposició es determinarà sumant les puntuacions obtingudes en les proves obligatòries i en la prova voluntària.

7. Aspirants proposats

7.1. Finalitzades les proves, el Tribunal farà públics en els llocs de realització de les proves, així com a la seu del Tribunal, els resultats de la fase de concurs i de la fase d'oposició. També farà pública en els llocs indicats la llista dels aspirants que hagin superat el procés selectiu, ordenada d'acord amb la puntuació obtinguda, de major a menor. Aquesta puntuació resulta de la suma dels punts obtinguts en la fase de concurs i els obtinguts en la fase d'oposició.

7.2. En cap cas la puntuació de la fase de concurs no es podrà aplicar per a superar les diferents proves de la fase d'oposició.

7.3. En cas d'empat en la puntuació final, l'ordre s'establirà en favor de l'aspirant que hagi obtingut la puntuació més alta en la fase d'oposició i, si persisteix l'empat, en favor de l'aspirant que hagi obtingut la millor qualificació en la prova dels exercicis escrits, i en la dels supòsits pràctics, en cas de continuar l'empat. Si l'empat persisteix, l'ordre s'establirà a favor de l'aspirant de major edat.

7.4. El Tribunal comunicarà al síndic major la llista de les persones que hagin superat el procés selectiu, fent constar les qualificacions de cadascuna de les proves i els punts de la fase de concurs. El síndic major d'acord amb la llista tramesa pel Tribunal i el nombre de places convocades, requerirà per escrit els aspirants que d'acord amb aquests paràmetres tinguin opció a ser nomenats funcionaris, perquè aportin la documentació que consta en la base 7.7.

7.5. Sense perjudici del que estableix la base 1.2 el síndic major no podrà nomenar un nombre de funcionaris que excedeixi el nombre de places que han estat objecte de la convocatòria, i serà nul·la de ple dret qualsevol resolució que ho contravingui.

7.6. Així mateix, una o més places podran ser declarades desertes pel fet que cap aspirant no hagi superat les proves establertes.

7.7. Els aspirants als quals el síndic major hagi requerit per presentar la documentació que s'esmenta següent, ho hauran de fer davant la Sindicatura de Comptes de Catalunya, dins el termini dels vint dies naturals comptats a partir de l'endemà de la data de recepció de la notificació:

a) Fotocòpia confrontada del número d'identificació fiscal, quan aquest no consti en el document nacional d'identitat o en el document oficial acreditatiu de la personalitat.

b) Fotocòpia confrontada de la documentació que acrediti la seva nacionalitat en el cas que els aspirants no tinguin la nacionalitat espanyola.

c) Els aspirants que no tinguin la nacionalitat espanyola ni la dels altres estats membres de la Unió Europea ni la dels estats als quals, en virtut de tractats internacionals subscrits per la Unió Europea i ratificats per Espanya, els sigui aplicable la lliure circulació de treballadors, i es trobin inclosos en algun dels supòsits de la base 2.1.a, han de presentar la corresponent documentació expedida per les autoritats competents que acre-

diti el vincle de parentiu amb el nacional d'un estat membre de la Unió Europea o dels estats als quals, en virtut de tractats internacionals subscrits per la Unió Europea i ratificats per Espanya, els sigui aplicable la lliure circulació de treballadors.

Pel que fa als descendents majors de vint-i-un anys, han d'acreditar el fet de viure a càrrec del nacional d'un estat membre de la Unió Europea o dels estats als quals, en virtut de tractats internacionals subscrits per la Unió Europea i ratificats per Espanya, els sigui aplicable la lliure circulació de treballadors.

A més, han de presentar una declaració jurada o promesa efectuada pel nacional de l'estat membre de la Unió Europea o dels estats als quals, en virtut de tractats internacionals subscrits per la Unió Europea i ratificats per Espanya, els sigui aplicable la lliure circulació de treballadors, en la qual manifesti fefaentment que no està separat de dret del seu cònjuge.

Tota la documentació que es presenti en llengua estrangera ha d'anar acompanyada de la corresponent traducció jurada.

d) Fotocòpies confrontades de la documentació acreditativa dels requisits exigits en l'apartat e) de la base 2.1. Si el títol no ha estat encara expedit, cal presentar una fotocòpia confrontada del resguard acreditatiu d'haver-ne satisfet els drets d'expedició. Si el títol ha estat obtingut a l'estranger, caldrà adjuntar-hi la corresponent homologació del Ministeri d'Educació Cultura i Esports.

e) Declaració de no estar inhabilitat per a l'exercici de les funcions públiques ni estar separat, mitjançant expedient disciplinari, del servei de qualsevol administració pública. Els aspirants que no tinguin la nacionalitat espanyola hauran d'acreditar, mitjançant declaració jurada o promesa, que no es troben sotmesos a cap sanció disciplinària o condemna penal que impossibiliti, en el seu estat d'origen, l'accés a la funció pública.

f) Certificat mèdic oficial acreditatiu de no patir cap malaltia ni defecte físic o psíquic que impossibiliti el desenvolupament de les tasques pròpies de les places a cobrir, lliurat dins els tres mesos anteriors a la seva presentació. Queden exempts d'aportar aquest certificat els aspirants proposats que tinguin la condició legal de disminuït i hagin aportat prèviament el certificat que preveu la base 3.4.c).

g) Declaració de no estar inclòs en cap dels supòsits d'incompatibilitat previstos en la legislació vigent, o declaració que se sol·licitarà l'autorització de compatibilitat, o que s'exercirà l'opció que preveu l'article 10 de la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

7.8. Els aspirants requerits pel síndic major per aportar la documentació que tinguin la condició de funcionari d'alguna administració pública estan exempts d'aportar els documents a què es refereix la base 7.7 que els hagin estat exigits per a accedir a la funció pública, sempre que aportin un certificat, expedit per l'òrgan competent, que ho acrediti, amb indicació també del nombre de triennis, import i data de compliment.

7.9. Els aspirants que no presentin la documentació requerida, llevat dels casos de força major que seran degudament comprovats per l'òrgan convocant, i els que no compleixin les condicions i els requisits exigits, no podran ser nomenats funcionaris i quedaran anul·lades les seves actuacions, sens perjudici de la responsabilitat en què hagin pogut incórrer en cas de falsedat. En aquest cas, el síndic major en resoldrà la substitució per l'aspirant que segueixi en puntuació en la llista del Tribunal que s'esmenta en la base 7.1, al qual es notificarà aquest fet i serà requerit perquè presenti la documentació exigida.

8. Assignació de destinacions

Un cop verificat que els aspirants han presentat la documentació indicada i reuneixen els requisits i condicions requerits, es procedirà a l'adjudicació dels llocs de treball vacants, d'acord amb l'ordre de puntuació obtingut en el procés de selecció. Optaran en primer lloc a les places els aspirants que hi accedeixin pel torn de promoció interna, i posteriorment els del torn lliure.

9. Nomenament de funcionaris

9.1. El síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya nomenarà funcionaris en el lloc obtingut, mitjançant una resolució publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya, els aspirants proposats pel Tribunal, que hagin aportat dins el termini previst la documentació requerida i acreditin reunir les condicions exigides. Així mateix, el secretari general de la Sindicatura de Comptes de Catalunya notificarà el nomenament a cada persona interessada, amb indicació del lloc adjudicat.

9.2. La destinació obtinguda tindrà caràcter definitiu, sens perjudici de l'aplicació de la normativa vigent en matèria de consolidació del grau personal.

10. Presa de possessió

10.1. Els aspirants nomenats funcionaris disposaran de trenta dies hàbils per a prendre possessió del lloc obtingut, comptats a partir de l'endemà de la data de la recepció de la notificació.

10.2. Si la persona nomenada no pren possessió del seu lloc de treball en el termini establert, el síndic major en resoldrà la substitució per l'aspirant que segueixi en puntuació en la llista del Tribunal que s'esmenta en la base 7.1, al qual es notificarà aquest fet i se'l requerirà perquè presenti la documentació exigida. Aquesta destinació obtinguda tindrà caràcter provisional, amb l'obligació de participar, una vegada hagi pres possessió, en les successives convocatòries de provisió de places del seu grup i categoria de la Sindicatura de Comptes de Catalunya fins que obtingui destinació definitiva.

11. Règim d'impugnacions i alegacions

11.1. Contra les resolucions definitives de l'òrgan convocant, els interessats poden interposar recurs potestatiu de reposició davant el síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya en el termini d'un mes comptat a partir de l'endemà de la seva publicació en l'últim diari oficial (BOPC o DOGC) en què aquestes resolucions s'hagin publicat, de conformitat amb el que pre-

veuen els articles 107, 116 i 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. També poden interposar recurs contenciós administratiu en el termini de dos mesos comptats a partir de l'endemà de la seva publicació en l'últim diari oficial (BOPC o DOGC) en què aquestes resolucions s'hagin publicat, davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, de conformitat amb el que preveu l'article 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Igualment, els interessats poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

11.2. Contra els actes de tràmit del Tribunal que decideixin directament o indirectament el fons de l'assumpte, determinin la impossibilitat de continuar en el procés selectiu, produeixin indefensió o perjudici irreparable a drets o interessos legítims, els interessats poden interposar recurs d'alçada davant el síndic major, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva publicació al tauler d'anuncis de la Sindicatura de Comptes de Catalunya, (c. Jaume I, 2-4, 08002 Barcelona) o de la seva notificació.

11.3. Contra els actes de tràmit del Tribunal no inclosos en el punt anterior, els aspirants, al llarg del procés selectiu, podran formular totes les al·legacions que considerin pertinents a partir de la seva notificació o de fer-se públics als taulers d'anuncis els esmentats actes de tràmit.

11.4. D'acord amb els articles 58 i 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (BOE de 27.11.1992), modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener (BOE de 14.1.1999), i l'article 49 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, la interposició dels recursos contenciosos administratius que s'hagin de notificar als interessats es podran notificar mitjançant la seva publicació en el DOGC i exposició al tauler d'anuncis de la Sindicatura de Comptes de Catalunya.

ANNEX

TEMARI PER A LES PROVES D'ACCÉS A LES PLACES D'ADMINISTRATIU/IVA

I. DRET CONSTITUCIONAL. ORGANITZACIÓ POLÍTICA I ADMINISTRATIVA DE L'ESTAT

Tema 1

La Constitució espanyola de 1978: estructura, contingut bàsic i principis constitucionals. Els drets fonamentals i les llibertats públiques. Els deures. Principals institucions constitucionals: la Corona. El Govern: designació i remoció. Les Corts Generals. Relacions del govern amb les Corts Generals. Composició, organització, atribucions i funcionament del Congrés dels Diputats i del Senat. El Tribunal Constitucional. El Tribunal de Cuentas. El Defensor del Poble. El Consell d'Estat.

Tema 2

El poder judicial: funcions i principis. L'organització judicial espanyola. El Consell General del Poder Judicial. El Ministeri Fiscal. El Tribunal Suprem. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Tema 3

L'organització administrativa espanyola: l'Administració central, l'Administració autonòmica, l'Administració local i l'Administració institucional. Organització i funcionament de l'Administració general de l'Estat. Òrgans superiors i òrgans directius. Òrgans territorials. Els delegats del Govern a les comunitats autònomes.

Tema 4

L'organització territorial de l'Estat. L'Administració local: ens que la integren. El municipi. Els òrgans municipals. Competències municipals. Règims municipals especials. La província. L'organització comarcal de Catalunya.

Tema 5

Les comunitats autònomes: constitució i competències. Els estatuts d'autonomia: naturalesa jurídica i contingut. Distribució de competències. Tipologia competencial. L'organització de les comunitats autònomes. El finançament de les comunitats autònomes. Les comunitats autònomes amb dues llengües oficials.

II. L'ORGANITZACIÓ POLÍTICA I INSTITUCIONAL DE CATALUNYA. FORMES DE GOVERN I D'ADMINISTRACIÓ

Tema 6

Les institucions de la Catalunya medieval i moderna. L'origen de la Generalitat de Catalunya.

Tema 7

Catalunya dins l'Estat espanyol (s. XVIII i XIX). El Decret de Nova Planta. Estructura i evolució de l'Administració central a Catalunya.

Tema 8

La Mancomunitat de Catalunya: marc legal i funcionament. La Generalitat de Catalunya a la II República: les seves atribucions.

Tema 9

La implantació del franquisme a l'Administració de Catalunya. Catalunya com a nacionalitat. L'idioma.

Tema 10

L'Estatut d'autonomia de Catalunya de 1979: estructura, contingut essencial i principis fonamentals. Contingut del títol preliminar. Els procediments de reforma. Competències de la Generalitat de Catalunya: exclusives, concurrents i executives.

Tema 11

El Parlament de Catalunya: composició i funcions. El Síndic de Greuges. El Consell Consultiu.

Tema 12

La Sindicatura de Comptes. Règim jurídic. Competències i àmbit d'actuació. Òrgans que la componen. Rè-

gim jurídic del personal de la Sindicatura de Comptes. Relacions entre la Sindicatura de Comptes i el Parlament de Catalunya.

Tema 13

El President de la Generalitat: elecció, cessament i funcions. El Govern: composició, caràcter, atribucions i funcions.

Tema 14

L'organització administrativa de la Generalitat de Catalunya. Els organismes autònoms. Les empreses públiques.

III. LA UNIÓ EUROPEA

Tema 15

Configuració de la Unió Europea: els tractats originals i de modificació. Fonts del dret comunitari: els tractats, els reglaments, les directives. Les llibertats bàsiques comunitàries.

Tema 16

Les institucions comunitàries. La Comissió. El Consell. El Parlament Europeu. El Tribunal de Justícia. El Tribunal de Comptes. Mitjans financers i personals de la Unió Europea.

IV. L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA. EL DRET ADMINISTRATIU

Tema 17

L'Administració pública: concepte i principis. El dret administratiu. Les fonts del dret administratiu. Jerarquia. La Constitució. Les lleis. Els reglaments. Els principis generals del dret. La jurisprudència. Principis constitucionals. El principi de legalitat i l'activitat discrecional de l'administració.

Tema 18

La relació juridicoadministrativa. Els subjectes de la relació juridicoadministrativa. El ciutadà com a titular de drets davant l'Administració.

Tema 19

Principis de l'organització administrativa. L'òrgan administratiu: concepte, elements, naturalesa. Classes d'òrgans. Els òrgans col·legiats. La competència administrativa: concepte. La jerarquia administrativa. La delegació, l'advocació i la substitució. La coordinació administrativa. La desconcentració. La descentralització.

Tema 20

L'acte administratiu: concepte i classes. Elements. La motivació i la forma. El silenci administratiu.

Tema 21

L'eficàcia de l'acte administratiu. L'executivitat de l'acte administratiu. La notificació i la publicació. Invalidesa dels actes: actes nuls i actes anul·lables. La utilització de mitjans tècnics en el procediment administratiu.

Tema 22

El procediment administratiu: concepte i principis generals. El procediment administratiu derivat de l'organització pròpia de la Generalitat de Catalunya.

Tema 23

Les fases del procediment administratiu: iniciació, ordenació, instrucció i finalització. Els terminis administratius. Els procediments especials.

Tema 24

Revisió dels actes en via administrativa. Revisió d'ofici. Els recursos administratius: concepte i classes. Recurs d'alçada, recurs potestatiu de reposició i recurs extraordinari de revisió. El recurs contenciós administratiu. La responsabilitat de les administracions públiques.

Tema 25

La contractació administrativa: concepte i fonts. Principis bàsics de la Llei de contractes de les administracions públiques. La selecció del contractista. Drets i deures del contractista i de l'Administració.

Tema 26

Les formes d'activitat administrativa. L'activitat de limitació, arbitral, de servei públic i de foment. Formes de gestió dels serveis públics. La gestió directa. La gestió indirecta. La concessió.

Tema 27

El domini públic i privat de l'Administració: règim jurídic i naturalesa. Ús del domini públic.

V. LA FUNCIÓ PÚBLICA. EL DRET DEL TREBALL

Tema 28

El règim jurídic de la funció pública espanyola. Les bases del règim estatutari dels funcionaris públics. El personal al servei de les administracions públiques.

Tema 29

Drets i deures dels funcionaris. Règim d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques. Situacions administratives del personal funcionari. Reingrés al servei actiu.

Tema 30

Responsabilitat civil, penal i administrativa dels funcionaris públics. Règim disciplinari.

Tema 31

Les relacions laborals. Sistemes de representació i participació en l'Administració pública. Els pactes i els acords amb les organitzacions sindicals.

Tema 32

El dret del treball. Principis fonamentals que l'inspiren. Fonts del dret del treball. L'Estatut dels treballadors: contingut bàsic. Els convenis col·lectius.

Tema 33

El contracte de treball: concepte, subjectes i forma. El contingut del contracte de treball. Modalitats de contracte de treball.

VI. GESTIÓ PRESSUPOSTÀRIA I DRET FINANCER

Tema 34

El pressupost de la Generalitat: estructura i classificació. La Llei de pressupostos. El cicle pressupostari:

preparació, discussió i aprovació. Modificacions presupostàries: crèdits extraordinaris i suplements de crèdits. Transferències.

Tema 35

L'execució del pressupost. Procediment general d'execució de la despesa: autorització, disposició, obligació i pagament. Documents comptables. Procediments especials d'execució de la despesa. El control pressupostari.

Tema 36

La contractació administrativa. Contracte d'obres, de subministraments i de gestió de serveis. Els contractes d'assistència tècnica amb empreses consultores o de serveis. La contractació de treballs específics i concrets no habituals.

Tema 37

El dret tributari: concepte i contingut. Les fonts del dret tributari. Els principis de l'ordenament tributari espanyol. Els tributs: concepte, naturalesa i elements. El fet imposable.

Tema 38

El patrimoni de la Generalitat de Catalunya. La Llei de patrimoni de la Generalitat. Adquisició, alienació i cessió dels béns de la Generalitat. Afectació i desafectació.

VII. SISTEMES D'INFORMACIÓ

Tema 39

L'automatització d'oficines: sistemes més utilitzats. La informàtica com a eina de suport en els processos administratius. Components i funcionament general d'un sistema informàtic.

Tema 40

Els sistemes d'informació de personal. Els sistemes d'informació econòmica. Dades i processos. L'organització i els circuits administratius. Els serveis d'informació administrativa. Atenció a l'administrat: acollida i informació. Recepció i registre de documents. Tipologia de documents. L'arxiu de documents. Avaluació, tria i eliminació de documentació.

VIII. GESTIÓ DE PERSONAL

Tema 41

El personal al servei de la Sindicatura de Comptes. Règim jurídic aplicable: l'accés, la provisió de llocs de treball, situacions administratives, drets i deures, règim d'incompatibilitats i règim disciplinari. La funció pública de l'Administració de la Generalitat: regulació. El Conveni col·lectiu únic del personal laboral de la Generalitat de Catalunya. La selecció de personal. L'oferta d'ocupació pública. Requisits per a l'accés a la funció pública. La provisió de llocs de treball. Sistemes de provisió: concurs, lliure designació i altres formes d'adscripció als llocs de treball. La promoció professional. El grau personal. Les relacions de llocs de treball.

Tema 42

El règim retributiu del personal al servei de la Sindicatura de Comptes. Les retribucions del personal. Nòmi-

nes: estructura i normes de confecció. Conceptes retributius. Retribucions bàsiques. Retribucions complementàries. El complement de productivitat. Les gratificacions per serveis extraordinaris.

Tema 43

Conceptes no retributius: dietes per indemnitzacions per raó del servei, règim jurídic i característiques principals.

Tema 44

El sistema espanyol de la Seguretat Social. Principis de la Llei de bases. El text refós de la Llei general de la Seguretat Social. Les entitats gestores de la Seguretat Social a Catalunya. Règim general i règims especials. Liquidació d'assegurances socials: els TC1 i TC2.

Tema 45

Afiliació i cotització al sistema de la Seguretat Social. Altes i baixes. Acció protectora: contingències cobertes i prestacions. Assistència sanitària. Incapacitat temporal. Maternitat. Invalidesa. Jubilació. Mort i supervivència.

IX. LES RELACIONS INSTITUCIONALS, PROTOCOL I REDACCIÓ D'INFORMES

Tema 46

Conceptes bàsics de protocol i cerimonial. Concepte de protocol. Concepte de cerimonial. Finalitat i aplicació del protocol i del cerimonial. Principis professionals: els usos, els protagonistes reals en els actes. Les precepcions. Els convidats.

Tema 47

Protocol i cerimonial en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya. Especial referència a la Sindicatura de Comptes.

Tema 48

Els òrgans de control extern: el Tribunal de Comptes de la Unió europea, el Tribunal de Cuentas i els òrgans de control extern de les Comunitats Autònomes.

Tema 49

Els informes de fiscalització de la Sindicatura de Comptes: tipus segons el seu contingut. Fases: del treball de camp a l'informe definitiu. Estructura i destinataris.

Tema 50

Aspectes de l'edició de documents economicocomptables. Abreviacions: ús i abús; abreviacions habituals. Terminologia administrativa i comptable usada en els informes de fiscalització. Eines i utilitats del programa Microsoft Word per a l'elaboració de documents llargs o complexos: índexs automàtics; paginació amb seccions; encapçalaments i peus de pàgina; notes de peu de pàgina; taules; control de canvis; correcció ortogràfica i gramatical.

X. AUDITORIA I FISCALITZACIÓ

Tema 51

L'informe d'auditoria. Estructura dels informes. L'obligació de comunicar les debilitats del control intern.

Tema 52

L'auditoria del sector públic: concepte i objectiu. Fiscalització enfront d'auditoria. El control extern del sector públic. El sistema de control extern del sector públic a Catalunya.

Tema 53

La fiscalització de la legalitat en els diferents comptes del balanç i del compte de pèrdues i guanys de les empreses públiques. Especial consideració de l'endeutament en l'immobilitzat financer, en les despeses de personal i en les assegurances. Objectius, control i procediments.

Tema 54

La fiscalització de l'execució dels pressupostos: objectius, control intern i procediments. La fiscalització dels recursos humans: objectius, control intern i procediments. La fiscalització de la contractació administrativa: objectius, control intern i procediments. La fiscalització de l'immobilitzat material i immaterial: especial referència als béns rebuts en adscripció i als béns rebuts en cessió de les empreses públiques; objectius, control intern i procediments.

Tema 55

El contingut dels informes de fiscalització de la regularitat. Destinatari. Els informes de la Sindicatura de Comptes: principals característiques. Els informes sobre el Compte general de la Generalitat i el Compte general de les corporacions locals.

XI. TRAMITACIÓ D'EXPEDIENTS DE RESPONSABILITAT COMPTABLE

Tema 56

Concepte i règim jurídic dels expedients de responsabilitat comptable. El caràcter objectiu de la responsabilitat comptable. La prescripció.

Tema 57

Supòsits bàsics de responsabilitat comptable: descoberts comptables, malversacions i altres supòsits. Els subjectes dels procediments de responsabilitat comptable.

Tema 58

Compatibilitat de la responsabilitat comptable amb altres tipus de responsabilitats: especialment amb la responsabilitat penal i administrativa dels servidors públics.

Tema 59

Vies per a l'exigència de responsabilitats comptables. Òrgans de la jurisdicció comptable.

Tema 60

Els procediments per a exigir la responsabilitat comptable: característiques generals i fases dels procediments.

4.87. PROCEDIMENTS DAVANT EL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

4.87.10. RECURSOS D'INCONSTITUCIONALITAT INTERPOSATS CONTRA LLEIS DE CATALUNYA

Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel president del Govern de l'Estat contra diversos preceptes de la Llei 19/2002, de 5 de juliol, de drets reals de garantia

Tram. 381-00007/06

Allegacions que formula el Parlament

AL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

Pere Sol i Ordis, Letrado del Parlamento de Cataluña, en nombre y representación del mismo, según tiene acreditado en el procedimiento correspondiente al recurso de inconstitucionalidad núm. 5840-2002, ante el Tribunal Constitucional comparece y como mejor en derecho proceda

DICE

1. Que, en fecha 21 de noviembre de 2002, el Parlamento de Cataluña fue notificado de la providencia de la Sección Tercera del Pleno de este Tribunal en relación con el recurso de inconstitucionalidad núm. 5840-2002 promovido por el Presidente del Gobierno y, en su representación y defensa, presentado por el abogado del Estado contra los artículos 1.c; 3, en cuanto a la expresión "o inmueble"; 4.1, en el inciso "si lo retenido es una finca que constituye la vivienda familiar; la notificación debe hacerse al cónyuge o a la persona conviviente"; 4.2; 4.3; 8; capítulo IV (artículos 21, 22 y 23) y disposición transitoria, en la expresión "y anticresis", de la Ley de Cataluña 19/2002, de 5 de julio, de derechos reales de garantía, confiriendo un plazo de quince días para personarse en el procedimiento y formular alegaciones.

2. Que, mediante providencia de 10 de diciembre de 2002, el Tribunal Constitucional, a petición de esta representación, tuvo por personado al Parlamento de Cataluña en el recurso de referencia y le confirió una prórroga de ocho días para la formulación de alegaciones

3. Que, evacuando el trámite conferido mediante la providencia a qué se ha hecho referencia, pasa a formular las siguientes

ALEGACIONES

I. LA CONSTITUCIÓN ESPAÑOLA DE 1978 NO CONTIENE MANDATO ALGUNO PARA LA UNIFICACIÓN DEL DERECHO CIVIL QUE PERMITA CONFIGURAR EL DERECHO CIVIL DEL ESTADO COMO DERECHO COMÚN O GENERAL Y LOS DERECHOS CIVILES DE LAS COMUNIDADES AUTÓNOMAS COMO DERECHOS ESPECIALES.

El recurso planteado por el presidente del Gobierno contra la Ley de Cataluña 19/2002, de 5 de julio, de derechos reales de garantía, con idéntica argumentación al planteado contra la Ley de Cataluña 25/2001, de 31 de diciembre, de la accesión y la ocupación que se sigue en ese Tribunal bajo el número 2427-2002, parte de una posición que esta representación entiende que no se ajusta al vigente texto constitucional, en la medida que presume como consecuencia del artículo 149.1.8º CE un mandato al Estado para la unificación del Derecho civil, tolerando la pervivencia en ciertos territorios de un conjunto residual de normas e instituciones aisladas y asistemáticas que formarían un Derecho de carácter especial, susceptible de “conservación, modificación y desarrollo” por las comunidades autónomas delimitado, no en función del Derecho civil vigente en aquellos territorios en el momento de promulgarse la Constitución, sino en función del carácter excepcional, en contraposición al Código civil, de dichas normas e instituciones plasmadas positivamente en las llamadas “compilaciones de derecho foral o especial”.

El artículo 149.1.8º de la Constitución no trata, *a contrario* de lo que afirma la representación del presidente del Gobierno, de “hacer compatible un cierto grado de unidad jurídico-civil en toda España con *los derechos civiles, forales o especiales*, allí donde existan”. El artículo 149.1.8º no establece mandato alguno sobre la “unidad jurídico-civil”, sino que simplemente atribuye una competencia normativa al Estado, posibilitando que ciertas comunidades autónomas puedan también asumirla de acuerdo con su Estatuto de Autonomía y mediante éste, sin predeterminar en ningún caso como debe ejercerse dicha competencia.

Ello es así hasta el punto de que la representación del presidente del Gobierno, al no encontrar apoyatura para mantener su tesis en la Constitución vigente, se remonta al artículo 258 de la Constitución de 1812 para afirmar la existencia de lo que denomina “designio de unidad jurídico-civil”.

Ciertamente, la previsión de un “código único” en materia civil es una constante en la historia constitucional española del siglo XIX. Es más, en las constituciones de 1837 (artículo 4) y de 1845 (artículo 4), así como en la no promulgada de 1856 (artículo 5), la unificación no tenía excepciones. Por el contrario, y tal como se cita en el escrito de interposición del recurso, la Constitución de 1812, planteaba la unificación “sin perjuicio de las variaciones que por particulares circunstancias podrán hacer las Cortes”, y en términos parecidos se pronunciaban las Constituciones de 1869 (artículo 91) y de 1876 (artículo 75). Ahora bien, también es cierto que la tendencia unificadora tropezó constantemente con la llamada “cuestión foral”. Así,

tras los fracasos de 1851, 1881 y 1882, la Ley de 11 de mayo de 1888, que desembocó en el Código civil de 1889, sin abandonar el objetivo de la unificación del Derecho civil, mantuvo la plena subsistencia, “*por ahora*”, de los Derechos forales, conservándolos íntegramente, aplicándose el Código únicamente como Derecho supletorio de segundo grado, es decir, en defecto de los Derechos supletorios que los Derechos forales poseyeran. Sin embargo, la Ley de 11 de mayo de 1888, ordenaba al Gobierno que presentara a las Cortes, en uno o varios proyectos de Ley, unos “Apéndices” del Código civil, en los que se contuvieran las instituciones forales *que conviniera conservar* de cada uno de los territorios en que existían. Como es sabido, el sistema de “Apéndices” fracasó, y solo se llegó a concluir y promulgar el correspondiente a Aragón mediante el Real Decreto-Ley de 7 de septiembre de 1925.

El objetivo de la unificación en materia civil, sin embargo, tiene una historia distinta en el siglo XX. En primer lugar, la Constitución de la República española de 9 de diciembre de 1931, principal referente histórico de la Constitución vigente en lo concerniente a la organización territorial del Estado, reservaba al Estado, de acuerdo con su artículo 15.1, la legislación civil sólo en cuanto la forma del matrimonio, la ordenación de los registros e hipotecas, las bases de las obligaciones contractuales y la regulación de los Estatutos personal, real y formal, para coordinar la aplicación y resolver los conflictos entre las distintas legislaciones civiles de España. De acuerdo con esta previsión y con lo que disponía el artículo 16 de la Constitución republicana, el artículo 11 del Estatuto de Autonomía de Cataluña de 1932 atribuyó a la Generalidad de Cataluña la legislación exclusiva en materia civil, exceptuando lo dispuesto en el artículo 15.1 de la Constitución. Esta referencia a la Constitución de la República tiene trascendencia porque, como se dirá, constituye uno de los elementos inspiradores del artículo 149.1.8º de la Constitución vigente.

El fin de la República implicó, en materia de Derecho civil, el regreso al sistema diseñado en el Código de 1889. Sin embargo, fue durante la Dictadura que siguió a la Guerra Civil cuando se abandonó definitivamente la “transitoriedad” formal de los llamados Derechos civiles forales. El Congreso de Derecho civil celebrado en Zaragoza en octubre de 1946, aprobó como conclusión la elaboración de un Código “que recoja las instituciones de Derecho común, del Derecho territorial o foral y las peculiaridades de algunas regiones, teniendo en cuenta su espíritu y forma tradicional, su arraigo en la conciencia popular y las exigencias de su evolución jurídica y social”. Para ello se proponía, como paso previo, la Compilación del derecho foral o territorial, no solo vigente sino restableciendo aquel no decaído en desuso. La idea fue recogida por el Gobierno que, mediante el Decreto de 23 de mayo de 1947 y las órdenes de 24 y de 25 de junio del mismo año, dispuso la constitución de comisiones de juristas de los territorios con derecho foral, a fin que formularan los correspondientes anteproyectos. Es sabido que, entre la aprobación de la primera Compilación en 1959 y la última en 1973, las posiciones que pretendían reducir a la mínima expresión lo que debiera entenderse por

Derecho foral fueron cediendo paulatinamente. Así, algún sector doctrinal ha identificado dos fases o etapas en el proceso de elaboración de las compilaciones, que se identifican especialmente por una posición de más a menos restrictiva en lo referente al reconocimiento de las fuentes propias de cada territorio en la construcción de su propio ordenamiento civil. La Compilación de Cataluña, aprobada mediante la Ley 40/1960, de 21 de julio, se situaba en la primera de dichas fases.

Es conocido, e incluso aparece implícitamente en la exposición de motivos de la Ley 40/1960, que los trabajos de la Comisión de juristas de Cataluña para la redacción del anteproyecto fueron recortados por la Comisión General de Codificación y, posteriormente y de nuevo, por las *Cortes Españolas* de la época.

A pesar de ello, a partir de aquel momento la concepción del Derecho civil foral como un conjunto de instituciones apendicular del Código civil empieza a dar paso a una concepción del Derecho foral como ordenamiento, es decir, como un sistema jurídico distinto del Código civil. En este sentido, el cambio de perspectiva alcanzó incluso a la jurisprudencia del Tribunal Supremo, como puede comprobarse en la Sentencia de 28 de junio de 1968, en la que se afirma:

«Con arreglo al artículo 12 del Código Civil, éste rige sólo como derecho supletorio en las regiones forales, para el único efecto de suplir deficiencias y vacíos de su legislación, sin que éste carácter autorice para corregir o enmendar lo que se encuentre previsto (Sentencias de 8 de junio de 1904, 9 de julio de 1917 y 16 de mayo de 1918), y, desenvolviendo este precepto, dispone el artículo 1º de la Compilación Catalana que sus disposiciones rigen con preferencia al Código y sólo en lo no previsto en aquélla se aplicará dicho Código en lo que no se oponga a la citada Compilación (Disposición Final Segunda), de donde resulta que la prelación de fuentes legales en la región catalana atribuye la primacía a su derecho civil especial contenido en su Compilación, el que es de aplicación primordial y preferente en todas las materias reguladas por la misma.

Al referirse el artículo 50 del Código de Comercio a las reglas generales del Derecho Común, para regular la capacidad de los contratantes es indudable que esas reglas son las constituidas por el Código Civil, que contiene los principios fundamentales de la contratación, pero al aplicarse en este caso al derecho civil especial de Cataluña con preferencia, hay que entender que el concepto de derecho común se refiere a la legislación que contiene dichos principios fundamentales, tanto si están en el Código Civil como en el Derecho Regional, y como éste es el aplicable en el presente recurso, no cabe duda que ese derecho común para los catalanes está integrado por su Compilación, y como el artículo 322.1 de la misma declara la nulidad de pleno derecho de la fianza prestada por la mujer casada a favor de su marido, precepto que es de rígorosa observancia, ello implica la estimación de los dos primeros motivos del recurso».

El salto cualitativo más relevante antes de la aprobación de la Constitución de 1978 en la nueva concepción de los Derechos forales se produce con la aprobación de la Ley 3/1973, de 17 de marzo de Bases para la modi-

ficación del Título Preliminar del Código civil y el posterior Decreto 1836/1974, de 31 de mayo, por el que se sanciona con fuerza de Ley el texto articulado del Título Preliminar del Código civil, que es el texto vigente en el momento de la entrada en vigor de la Constitución de 1978.

El artículo 13 del nuevo Título Preliminar del Código, que sustituyó al artículo 12 del Código de 1889, establece:

«1. Las disposiciones de este título preliminar, en cuanto determinan los efectos de las leyes y las reglas generales para su aplicación, así como las del título IV del libro I, con excepción de las normas de este último relativas al régimen económico matrimonial, tendrán aplicación general y directa en toda España.

2. En lo demás, y con pleno respeto a los derechos especiales o forales de las provincias o territorios en que estén vigentes, regirá el Código Civil como derecho supletorio, en defecto del que lo sea en cada una de aquéllas, según sus normas especiales.»

La nota más destacable del nuevo artículo 13 del Código civil en relación a lo que establecía el artículo 12 del Código de 1889 es la desaparición de la *provisionalidad* de la conservación de los Derechos forales, que se substituye por el *pleno respeto*, que implica el reconocimiento de una pluralidad de derechos civiles distintos entre sí, tanto por las fuentes como por los principios jurídicos en que se basan, y que constituyen, en su ámbito territorial, el Derecho común. Justamente, la reivindicación de los derechos forales como Derecho común aparece en varias ocasiones en la discusión de la Ponencia de la Comisión de Justicia, designada para informar sobre el proyecto de Ley de Bases para la modificación del Título Preliminar del Código civil. Así el *procurador* Arcenegui y Carmona afirmaba: *«Estoy convencido de que todos los que estamos aquí consideramos que los Derechos forales son, en las regiones respectivas, tan Derecho común, como el que llamamos Derecho común»*; el *procurador* Sanz Orrio, al hablar de las relaciones entre los Derechos forales y el Derecho común, decía de éste: *«mal llamado común, porque comunes, ya para bien de toda España, lo son todos»*; y el *procurador* Baringo Rosinach manifestaba *«Para mí tan común es el Derecho aragonés en Aragón, como el Código civil en Andalucía o Castilla»* (Por las tres citas: *Boletín Oficial de las Cortes Españolas*, X Legislatura. Apéndice 99, *Diario de las Sesiones de Comisiones*. Comisión de Justicia. Extracto oficial de la sesión de 22 de noviembre de 1972, páginas 8, 10 y 13, respectivamente).

Una segunda nota que debe destacarse es que *las instituciones forales que conviene conservar* a las que se refería el artículo 6 de la Ley de 11 de mayo de 1888, devienen *derechos especiales o forales de las provincias o territorios en que estén vigentes*. No puede olvidarse al respecto que en el momento en que se aprueba el texto articulado del nuevo Título Preliminar ya se habían aprobado las distintas compilaciones, lo cual podría haber llevado al legislador de la época a mencionar a éstas en lugar de a los *derechos*. La cuestión no es fruto de la casualidad, sino del trabajo de la Ponencia de la Comisión de Justicia designada para informar

sobre el proyecto de Ley, y así puede leerse, en una intervención del *procurador* Martínez Esteruelas, «*Sabemos que no está terminado el proceso compilador del Derecho foral, y sabemos que el criterio del Gobierno y de las Cortes ha sido el mantener lo que pudiéramos llamar un régimen abierto de reconocimiento de nuevas situaciones forales. Por tanto, pediría a la Ponencia que no se hable de “Compilaciones de Derecho especial o foral”, sino que se haga alusión al Derecho foral vigente, o al Derecho foral solamente, para no ser redundante.*» (Boletín Oficial de las Cortes Españolas, X Legislatura. Apéndice 93, Diario de las Sesiones de Comisiones. Comisión de Justicia. Sesión de 23 de noviembre de 1972, página 26).

De forma sintética, este es el proceso histórico sobre la cuestión hasta el momento en que se aprueba la Constitución de 1978. Como puede verse, el *designio de unificación jurídico-civil* que pudieran contener la Constitución de 1812 y el resto de constituciones decimonónicas se había convertido en un *designio de pleno respeto a la pluralidad de ordenamientos jurídico-civiles de base territorial*.

La Constitución de 1978 recoge ese planteamiento y reconoce la pluralidad de ordenamientos jurídico-civiles. Ciertamente, atribuye al Estado competencia exclusiva en materia de legislación civil, pero la eficacia territorial de éste no alcanza a los territorios con Derecho civil propio, la competencia sobre el cual se atribuye a las Comunidades Autónomas. No existe tensión ni contradicción entre las normas del Código civil y las normas de los Derechos de las Comunidades Autónomas, porque los ámbitos territoriales sobre los que dichas normas operan son distintos. La Constitución, pues, ya no acoge la idea introducida en las constituciones del siglo XIX. Es más, el Estado podría, de acuerdo con el artículo 150.1 CE, atribuir a las comunidades autónomas que no disponen de competencia en la materia, la facultad de dictar normas legislativas sobre la misma en el marco de lo dispuesto en una Ley estatal.

II. EL ARTÍCULO 149.1.8º DE LA CONSTITUCIÓN ESTABLECE UN LÍMITE A LA EFICACIA TERRITORIAL DE LA LEGISLACIÓN CIVIL DEL ESTADO, SIN PERJUICIO DE LAS COMPETENCIAS QUE LE RESERVA EN TODO CASO.

Como se ha dicho, el artículo 149.1.8º CE recoge la existencia de una pluralidad de ordenamientos civiles y lo adapta a una nueva situación que surge, justamente, de la misma Constitución. Si hasta la Constitución sólo existía un centro de producción legislativa, a partir de la Constitución, y mediante los estatutos de autonomía, habría múltiples centros de producción legislativa que corresponderían a las nacionalidades y regiones, entidades territoriales con características *históricas, culturales y económicas comunes*.

El Derecho civil constituye la expresión jurídica, en términos de resultado histórico, de una comunidad cultural y económica determinada. Pueden existir comunidades con características *históricas, culturales y económicas comunes* que las distingan de otras, sin necesidad que entre estas características distintas se incluya el Derecho civil. Pero si una comunidad tiene un Derecho civil propio, puede afirmarse *a priori* que

tiene características históricas, culturales y económicas que la distinguen de las demás. No es ninguna coincidencia que las tres nacionalidades que podían acogerse, y que se acogieron, a la disposición transitoria segunda de la Constitución para acceder a su autogobierno, mediante su constitución como comunidades autónomas, dispusieran de Derecho civil propio. Por ello no es extraño que la Constitución, al reservar al Estado la competencia en materia de legislación civil, limite esta competencia salvando los derechos civiles territoriales, ya que, en otro caso, uno de los elementos que constituye la identidad colectiva –histórica, cultural y económica– que actúa de requisito para la constitución de una comunidad autónoma, sería sustraída a la propia comunidad que tiene ese Derecho civil como elemento distintivo. Por ello, la previsión constitucional de respeto a los derechos civiles “allí donde existan” es un límite a la eficacia territorial de la legislación civil que corresponde al Estado.

El artículo 149.1.8º CE tiene presentes básicamente dos antecedentes claros. Por un lado, el artículo 15.1 de la Constitución de la República española de 9 de diciembre de 1931 y, por otro lado, el artículo 13 del Código civil, en la redacción dada por el texto articulado del Título Preliminar del Código civil aprobado mediante Decreto 1836/1974, de 31 de mayo.

El artículo 15.1 de la Constitución de 1931 se halla presente en la determinación de algunas de las materias que “en todo caso” se reservan al Estado. Así la Constitución republicana reservaba al Estado *la forma del matrimonio, la ordenación de los registros e hipotecas, las bases de las obligaciones contractuales y la regulación de los Estatutos personal, real y formal, para coordinar la aplicación y resolver los conflictos entre las distintas legislaciones civiles de España*, la Constitución de 1978 le reserva, en todo caso, *las relaciones jurídico-civiles relativas a las formas del matrimonio, ordenación de los registros e instrumentos públicos, bases de las obligaciones contractuales, normas para resolver los conflictos de leyes*. Incluso el orden en que estos títulos aparecen enunciados coincide en ambas constituciones.

Por su parte, el artículo 13 del Código civil aparece, más difuso si se quiere, pero también de forma evidente. En primer lugar, el Código declara de *aplicación general y directa en toda España*, las disposiciones del título preliminar *en cuanto determinan los efectos de las leyes y las reglas generales para su aplicación, así como las del título IV del libro I, con excepción de las normas de este último relativas al régimen económico matrimonial*, lo que coincide con la reserva, en todo caso, al Estado, de *las reglas relativas a la aplicación y eficacia de las normas jurídicas y las relaciones jurídico-civiles relativas a las formas de matrimonio*, caso este último en que se produce una doble coincidencia entre la Constitución de la Segunda República y el Código civil).

En segundo lugar, el artículo 13 del Código se halla presente en dos aspectos más. El apartado 2 de dicho artículo dispone: «*En lo demás, y con pleno respeto a los derechos especiales o forales de las provincias o territorios en que estén vigentes, regirá el Código Ci-*

vil como derecho supletorio, en defecto del que lo sea en cada una de aquéllas, según sus normas especiales.», lo que en el artículo 149.1.8º CE se recoge afirmando que el Estado tiene competencia exclusiva sobre la materia *legislación civil; sin perjuicio de la conservación, modificación y desarrollo de los derechos civiles, forales o especiales, allí donde existan. En todo caso (...) determinación de las fuentes del Derecho, con respeto, en éste último caso, a las normas de derecho foral o especial.*

La novedad de la Constitución, como ya se ha manifestado más arriba, la introduce la organización territorial del Estado y la constitución de las comunidades autónomas con poder legislativo propio. Lo que se traduce en la atribución al Estado de la competencia exclusiva sobre legislación civil, porqué, evidentemente, con anterioridad a la Constitución, al ser el Estado el único centro de producción normativa, ya disponía de esta competencia. De hecho, como se ha explicado sintéticamente más arriba, históricamente, ha sido a través de normas jurídicas del Estado que se han conservado y modificado, y más raramente desarrollado, los derechos civiles territoriales. La Constitución reconduce esta situación, y al permitir que las Comunidades Autónomas con Derecho civil propio asuman competencias legislativas en la materia establece un límite a la competencia estatal y este límite no es un límite en términos materiales, sino un límite a la eficacia territorial de la legislación civil del Estado, sin perjuicio que este límite no opere para aquellas materias que se atribuyen al Estado en todo caso.

En el escrito de interposición del recurso, la representación del presidente del Gobierno mantiene que *las competencias autonómicas se contemplan, por tanto, en el texto constitucional condicionadas a unas formas de acción normativa: “conservación, modificación y desarrollo”, que presuponen la existencia y vigencia efectiva del derecho foral, puesto que no se puede conservar, modificar o desarrollar aquello que no es identificable ahora como una realidad normativa reconocible. No obstante, el texto constitucional, viene a remachar esta conclusión implícita con la expresión “allí donde existan”. Resulta claro, que la Constitución ha limitado el reconocimiento de la potestad normativa de las Comunidades Autónomas al condicionarla al dato histórico de la existencia efectiva de tales derechos forales o especiales al promulgarse la norma fundamental.* Esta representación discrepa de esta interpretación. En primer lugar, la conservación, modificación y desarrollo de los Derechos civiles son un límite a la competencia del Estado. Los verbos conservar, modificar y desarrollar aplicados a la capacidad legislativa de un ente, significan, en relación a conservar, que este ente puede mantener una legislación, y por tanto también no mantenerla, es decir que sus leyes no pueden ser derogadas por las de otro ente, y que sus leyes pueden derogar sus propias leyes; modificar implica que este ente dispone del llamado *ius variandi*, de manera que una determinada respuesta jurídica prevista en sus leyes para un supuesto de hecho o de derecho concreto puede ser modificada por una ley del propio ente; finalmente, desarrollar significa “hacer crecer”, es decir la capacidad de innovar el ordenamiento mediante

leyes que dan respuesta jurídica a supuestos de hecho o de derecho no previstos ni regulados anteriormente. Es decir, un ente con capacidad para legislar que en un ámbito normativo tenga las facultades de conservar, modificar o desarrollar, lo que tiene en relación a ese ámbito es capacidad legislativa plena. Ciertamente, la Constitución incorpora el dato histórico de la existencia del Derecho. Pero debe recordarse que el artículo 149.1 CE lo que contiene es una lista de competencias que se reservan al Estado. La existencia del Derecho es un límite al Estado, no a la Comunidad Autónoma. La Generalidad, en virtud del artículo 9.2 del Estatuto de Autonomía de Cataluña y de acuerdo con el artículo 149.1.8º CE, tiene competencia exclusiva para la conservación, modificación y desarrollo del Derecho civil catalán. A partir de ahí, el límite que establece la Constitución a la competencia exclusiva del Estado en materia de legislación civil es operativo en el ámbito territorial de Cataluña, es decir, a partir de la entrada en vigor del Estatuto, el Estado no puede eficazmente conservar o modificar el Derecho civil de Cataluña, incluso cuando este Derecho se halle recogido en normas originariamente estatales, ni puede innovarlo, ya que su legislación civil no tendrá eficacia en el territorio de Cataluña, porqué en ese territorio es “*allí donde existe*” otro Derecho, sin perjuicio que ciertos ámbitos le sean reservados “*en todo caso*”. E incluso, entre estos ámbitos, la determinación de las fuentes del derecho en materia civil debe respetar las normas del Derecho civil de Cataluña, lo que tiene dos consecuencias importantes: el Estado no puede pretender eficazmente, ni mediante la modificación del artículo 13.2 del Código civil, imponer a éste como fuente supletoria directa del Derecho civil de Cataluña, sino sólo en defecto del derecho supletorio establecido por el propio Derecho catalán, y la segunda, y derivada de ésta, es que el Derecho civil de Cataluña constituye su Derecho común.

Las afirmaciones que se acaban de realizar responden, además, a una interpretación del artículo 148.1.8º de acuerdo con los criterios hermenéuticos de literalidad, coherencia, congruencia y no redundancia.

Ya se ha explicado más arriba el proceso de tramitación en las *Cortes Españolas* del proyecto de ley de Bases para la modificación del Título Preliminar del Código civil, y que en dicho proceso se planteó la conveniencia de utilizar la expresión “derechos” y no “compilaciones”, que implicaría un ámbito más reducido. El artículo 149.1.8º CE utiliza también el término “derechos”, a pesar de que el Constituyente era consciente del dato histórico. Podía haber limitado la asunción de competencias por las comunidades autónomas al ámbito material de las compilaciones o, si se quiere, de las instituciones vigentes. De hecho el grupo parlamentario de Alianza Popular mantuvo un voto particular al anteproyecto de Constitución, en el que proponía atribuir al Estado la competencia exclusiva en materia de «*Derecho civil, sin perjuicio de las partes incluidas en las Compilaciones forales*». Pero esta posición no prosperó, sino que la Constitución se refirió a los “derechos civiles”, término equivalente a “ordenamientos civiles”. La literalidad de la Constitución impide identificar el ámbito material de los “derechos civiles” con el conte-

nido material de las compilaciones en el momento de la entrada en vigor de la Constitución.

Tampoco puede obtenerse ese resultado a partir de la expresión “allí donde existan”, ya que la misma solo establece un ámbito territorial. La existencia de derechos civiles es el requisito para la asunción de la competencia, pero no determina la amplitud de la misma. Hay una idea subyacente en algún sector doctrinal que mantiene la identificación de la “existencia” con el “contenido”. Esta idea, en términos sintéticos, se expresa de la siguiente manera: El artículo 149.1.8º constituye una excepción al sistema de repartición de competencias entre el Estado y las comunidades autónomas, en la medida que sólo aquellos territorios con Derecho civil propio existente pueden asumir competencias en esta materia. En la medida que esto se pueda interpretar como un privilegio de los territorios con Derecho civil preexistente, o como una desigualdad en perjuicio de los territorios sin Derecho civil propio, debe interpretarse el artículo 149.1.8º de forma restrictiva, de manera que aquello que permite determinar la existencia, por vigencia, del Derecho civil propio —en el caso de Cataluña, básicamente la Ley 40/1960—, constituye al mismo tiempo el ámbito material de la competencia, lo cual, por otro lado sería coherente con el carácter extensivo de la competencia sobre “legislación civil” atribuida en exclusiva al Estado. Esta representación considera que este planteamiento no puede aceptarse. En primer lugar, la pervivencia de un Derecho civil distinto en una comunidad, implica, esencialmente, que esa comunidad es distinta en ese aspecto. La Constitución no pretende que las comunidades que en algún aspecto no son distintas devengan distintas, sino que las comunidades puedan autogobernarse autónomamente para la gestión de sus respectivos intereses, establecidos de forma particular en cada Estatuto de autonomía y no de forma general en la Constitución. Entre esos intereses, la Constitución incluye algunos elementos que distinguen especialmente a cada comunidad, sin que ello implique un privilegio en perjuicio de otros, porque las situaciones de partida son distintas. En algunos casos hay elementos geográficos que determinan la posibilidad de asumir una competencia: difícilmente las comunidades que no limitan con el mar pueden asumir competencias en la ordenación del sector de la pesca marítima, de acuerdo con el artículo 149.1.19º CE; en otros casos es la realidad sociolingüística la que se impone: los estatutos de las comunidades cuya única lengua es el castellano no pueden reconocer la oficialidad de ninguna otra lengua, de conformidad con el artículo 3.2 CE. Por ello, otra realidad, como es la existencia de un Derecho civil vivo, que se nutre en su propio sistema de valores y que constituye un ordenamiento que se autointegra, no fijado en los dieciocho años que transcurren desde la aprobación de la Compilación hasta la aprobación de la Constitución, sino durante siglos, constituye un elemento diferenciador suficiente para que la Constitución lo respete plenamente. Ello, además no implica menoscabo alguno en el ámbito material de la competencia del Estado. El Estado puede legislar en el ámbito civil en toda su extensión, ya que el límite a su competencia es exclusivamente de eficacia territorial; el límite se halla “allí donde existan” otros derechos civiles.

El escrito de interposición del recurso mantiene que “*el derecho foral, podrá ser modificado y desarrollado, pero siempre a costa de sus propios preceptos y nunca con menoscabo del derecho común*”. Aunque posteriormente parece que esta afirmación se matiza, en las conclusiones vuelve a aparecer la misma idea al afirmar que “*los preceptos recurridos no constituyen una manifestación de conservación, modificación ni desarrollo del Derecho civil especial de Cataluña e introducen una regulación de los derechos de retención sobre inmuebles y de anticresis completamente novedosa y exhaustiva en la materia (...) han de considerarse conexos respecto del ordenamiento en el que se introducen*”. Ya se ha explicado que conservación, modificación y desarrollo constituyen elementos que, en conjunto, manifiestan una capacidad legislativa plena, y que el término “desarrollo” incluye la capacidad de innovar el ordenamiento al margen de lo existente, que se vería afectado por la “conservación” y la “modificación”.

La interpretación que mantiene la representación del presidente del Gobierno implica además considerar que el artículo 149.1.18º CE es redundante. Si el ámbito material de la competencia de las comunidades autónomas viene determinada por el contenido de las compilaciones respectivas, que sentido tiene que la Constitución reserve al Estado, en todo caso, *las reglas relativas a la aplicación y eficacia de las normas jurídicas y las relaciones jurídico-civiles relativas a las formas de matrimonio*. Ya se ha visto la coincidencia con el artículo 13 del Código civil, vigente en el momento de aprobarse la Constitución, que declara de *aplicación general y directa en toda España*, las disposiciones del título preliminar *en cuanto determinan los efectos de las leyes y las reglas generales para su aplicación, así como las del título IV del libro I, con excepción de las normas de este último relativas al régimen económico matrimonial*. Si ambas cuestiones eran “de aplicación directa y general”, no podían formar parte del “contenido” de las compilaciones y si la competencia del Estado no se limita sólo territorialmente, sino en función del contenido de los derechos civiles, forales o especiales, en el momento de la entrada en vigor de la Constitución, debemos concluir, como lo hizo el Magistrado del Tribunal Constitucional Viver Pi-Sunyer en el voto particular formulado en la STC 88/1993, que se produce una redundancia en el texto constitucional al reservar al Estado, en todo caso, una competencia que no podía serle disputada porque ya se encontraría englobada necesariamente en la genérica sobre “legislación civil”.

Por todo ello, esta representación considera que la interpretación del artículo 149.1.8º que sirve de base al escrito de interposición del recurso es incongruente, porque no se atiende a la literalidad de la norma y obliga a considerarla redundante, cuestiones que no se plantean si se adopta una visión territorial, desvinculada de los contenidos materiales preexistentes. Tampoco puede admitirse que la Constitución establezca una competencia “excepcional” para ciertas comunidades que obligue a interpretarla restrictivamente. La Constitución no establece competencias de las comunidades autónomas, sino que esas compe-

tencias se establecen a través de los Estatutos de Autonomía, y cada Estatuto debe interpretarse por separado en el marco constitucional, sin que aquellas competencias que la Comunidad Autónoma en concreto haya podido asumir como consecuencia de su personalidad histórica constituyan una “excepción”, ya que la excepción en el presente caso opera como requisito para permitir la asunción de la competencia, pero no para su ejercicio, en los mismos términos y con los mismos resultados que el hecho de que algunas comunidades, entre ellas Cataluña, pudieron acceder directamente a mayores cotas de autogobierno por haber plebiscitado un Estatuto en el pasado, sin que este requisito excepcional se proyecte sobre el contenido material de las competencias en más que, por vía excepcional, pudieron asumirse.

III. LA REGULACIÓN DE LOS DERECHOS DE RETENCIÓN SOBRE INMUEBLES Y DE ANTICRESIS ESTABLECIDA EN LA LEY DE CATALUÑA 19/2002, DE 5 DE JULIO, ES CONEXA CON EL DERECHO CIVIL DE CATALUÑA VIGENTE A LA ENTRADA EN VIGOR DE LA CONSTITUCIÓN.

Hasta ahora se ha argumentado sobre lo que esta representación considera una cuestión de principio fundamental, y las conclusiones, en la medida que afirman la competencia de la Generalidad de Cataluña en la conservación, modificación y desarrollo del Derecho civil de Cataluña, serían suficientes para responder a la principal argumentación utilizada en recurso del presidente del Gobierno. Ahora bien, en la medida que dicho recurso no solo niega esta competencia, sino que también niega que exista ninguna conexión entre la regulación del derecho de retención de inmuebles y de la anticresis y el Derecho civil de Cataluña vigente a la entrada en vigor de la Constitución, esta representación se ve en la necesidad de argumentar la existencia de dicha conexión.

La representación del presidente del Gobierno afirma que la Ley de Cataluña 19/2002, dictada en ejercicio de la competencia estatutaria prevista en el artículo 9.2 del Estatuto de autonomía de Cataluña, «no reconoce en dos de las instituciones que regula –retención sobre inmuebles y anticresis– instituciones propias». Sigue afirmando que, «el desarrollo del derecho foral o especial debe producirse en un marco de referencia que, en el caso de la Comunidad Autónoma de Cataluña, se contiene en la *Compilación del Derecho Civil de Cataluña*». Después de analizar el contenido de la *Compilación del Derecho civil de Cataluña* y algunas de las modificaciones posteriores, concluye que se ha «un desbordamiento de los límites competenciales previstos en el artículo 9.2 del Estatuto de Autonomía de Cataluña, y una lesión de la competencia estatal instituida en el artículo 149.1.8º CE, ya que la Ley 19/2002 no constituye un mero desarrollo del actual Derecho civil de Cataluña, sino que introduce unas instituciones nuevas e inéditas carentes de toda “relación de conexión” con aquella legislación autonómica».

Esta representación ya ha manifestado su discrepancia con la interpretación que pretende la representación del presidente del Gobierno, pero debe remarcar que ésta pugna también con la interpretación realizada por el

Tribunal Constitucional. Así, a la afirmación de identidad entre *Derecho* y *Compilación*, el Tribunal ya manifestó en la STC 88/1993, de 12 de marzo, que el ámbito del Derecho civil propio –en aquel caso de Aragón– no se circunscribe al contenido de la *Compilación* vigente al entrar en vigor la Constitución. En la misma sentencia se afirma que «*La Constitución permite [...] que los Derechos civiles especiales o forales preexistentes puedan ser objeto [...] de una acción legislativa que haga posible su crecimiento orgánico y reconoce, de este modo, no sólo la historicidad y la actual vigencia, sino también la vitalidad hacia el futuro de tales ordenamientos preconstitucionales*» (FJ 3). Por su lado, el requisito de *preexistencia* de una institución en el Derecho compilado que exige la representación del presidente del Gobierno, tiene respuesta en el concepto de *desarrollo* que contiene la misma sentencia, que afirma que «*La noción constitucional de “desarrollo” permite una ordenación legislativa de ámbitos hasta entonces no normados por aquel Derecho, pues lo contrario llevaría a la inadmisibles identificación de tal concepto con el más restringido de “modificación”*» (FJ 3).

Como es bien sabido el Derecho civil de Cataluña es un derecho que tiene sus fuentes históricas en el Derecho romano y en el Derecho canónico. El Derecho romano es de gran importancia en el tratamiento de los derechos reales, no sólo en el Derecho catalán, sino en el Derecho de Castilla que constituyó la base histórica fundamental para la redacción del Código civil. Por ello, la mayoría de las normas sobre derechos reales contenidas en ambos derechos no son esencialmente distintas, ya que proceden de fuentes comunes. Ya se ha explicado el proceso histórico que desembocó en la aprobación de las distintas compilaciones a principios de la segunda mitad del siglo XX. Cabe ahora reseñar que en la redacción de las compilaciones no se recogieron necesariamente todas las instituciones que conformaban el sistema jurídico foral, ya que algunas de estas instituciones se hallaban recogidas ya en el Código civil en términos tan similares a los que pudieran corresponder al Derecho territorial que su inclusión en la *Compilación* se consideraba innecesaria, y ello por dos razones básicas: la primera es que en aquel momento, especialmente en las compilaciones de la llamada primera fase, se parte aún de un concepto de excepcionalidad, que no dejaba de responder a la idea de la Ley de bases de 1888, de manera que las compilaciones no debían recoger aquello que ya se encontraba en el Código, por muy conexo que fuera; la segunda responde a una concepción formal, en el sentido que siendo en aquel momento el Estado el único centro de producción normativa no tenía sentido reproducir en lo que se tenía por un derecho especial lo que dispusiese el derecho general. Ambos aspectos se reflejan en la *Compilación de Cataluña*; el primero en el preámbulo y el segundo por la vía de que la propia *Compilación* determine como fuente supletoria de primer grado al Código civil, sin perjuicio que éste se mantuviera como fuente supletoria de segundo grado en virtud de su artículo 12 (13 a partir de 1974).

Para la comprensión de la *Compilación*, deben, por tanto, tenerse en cuenta estos antecedentes, que por otro

lado ya se reflejaban en la conocida *Memoria de las Instituciones del Derecho civil de Cataluña* que, de acuerdo con el Real Decreto de 2 de febrero de 1880, redactó Manuel Duran y Bas. En dicha memoria, en la introducción al texto articulado propuesto, se afirma lo siguiente:

«Así que, en posibilidad de que los principios y reglas de derecho civil en Cataluña vigente pasen a ser, en mayor o menor número, con mayor o menor desenvolvimiento, principios y reglas de derecho común, o en otros términos elementos constitutivos del organismo de las instituciones jurídicas regularizadas en aquel Código, habría sido enojosa redundancia formularlos desde ahora en artículos en concepto de reglas de excepción, aún cuando sea tal vez necesario hacerlo al punto que el Código general quede definitivamente formado y se conozca lo que se ha admitido y lo que se ha rechazado en tal sentido. El articulado, pues, se ha limitado a lo más esencial, no como expresión “completa” de lo que el Código debe contener a título de excepción para Cataluña, sino como expresión “sumaria” de las instituciones, principios y reglas particulares del derecho civil catalán que es más indispensable respetar según el pensamiento del citado Real Decreto [de 2 de febrero de 1880]».

A pesar de ello no es intención de esta representación argumentar sobre la mayor o menor integración en el Código civil de las distintas tradiciones jurídicas de las naciones que confluyeron en la creación del Estado, entre otros motivos, porqué, como ya se ha afirmado, la concepción jurídica y territorial de Código ha sido superada por la Constitución de 1978; lo que pretende esta representación es poner de manifiesto que, a pesar de las similitudes, se han mantenido en el Derecho civil de Cataluña instituciones conexas a las reguladas en la Ley impugnada por el presidente del Gobierno.

Evidentemente existe una conexión entre la regulación del derecho de retención de cosas muebles –que la representación del presidente del Gobierno no impugna y reconoce como legítima– y la retención de bienes inmuebles. Lo que se altera en el presente caso es exclusivamente el objeto de la retención, pero no la figura de la “retención” en si misma, lo que evidencia la “relación de conexión” que la representación del presidente del Gobierno considera inexistente.

Pero incluso si se considera que lo esencial no es la preexistencia de una regulación del derecho de retención, sino que la misma se proyecte sobre bienes inmuebles, también en el derecho propio de Cataluña se hallan los elementos de conexión suficientes que justificarían –incluso desde la visión especialmente restrictiva del recurso planteado– la competencia del Parlamento de Cataluña para legislar sobre la materia.

Debe recordarse que entre las instituciones recogidas especialmente en la Compilación de 1960, se halla la llamada “venta a carta de gracia”, figura similar a las ventas con pacto de *retracto convencional*, pero que en el derecho catalán ha tenido desde siempre una significación distinta. En este sentido, y recordando de nuevo la ya citada *Memoria de las Instituciones del Derecho civil de Cataluña* de Manuel Duran y Bas:

«El contrato (...) recibe el nombre propio de venta a carta de gracia, que es lo mismo que decir: mientras quiera el vendedor. Llamóse antiguamente este contrato empenyament o empenyo, indudablemente por su origen: y según algunos escritores catalanes, más que una verdadera venta es una venta bastarda, de suerte que, para calificarlo con mayor exactitud, debe considerársele como un préstamo con prenda, sobre la cual el poseedor ejerce los derechos de dominio con carácter revocable, y, por el lucro cesante del capital dado en precio, percibe de su cuenta y riesgo los productos de la finca. (...) En Cataluña desde remotísimos tiempos han prevalecido algunas doctrinas especiales sobre esta clase de ventas (...) Dase en ella el nombre de derecho de luir y quitar al de recuperar la finca; y este derecho es transferible por acto entre vivos o por última voluntad, a no mediar pacto en contrario. También puede ejercerse en Cataluña contra terceros este derecho; y no solamente en opinión de los Autores, sino según sentencias de la antigua Audiencia. De ahí que sea considerado a manera de un derecho real, habida consideración a que la venta por su carácter especial, que de precario hemos calificado, no transmite al comprador sino derechos interinos, y nunca el del dominio respecto al enajenante, aunque si respecto a terceros; y de ahí también que, para ejercer el derecho de recuperar la finca, digan varios Tratadistas que en juicio debe utilizarse la acción reivindicativa útil; y que los demás convengan en que la acción tiene el carácter de in rem scripta. (...) A veces en el contrato se estipula plazo para el ejercicio del derecho, unas como término a quo, otras como término ad quem; a menudo no se fija plazo, y también es frecuente el uso de las palabras toties, quoties, quodcumque, según dicen los Tratadistas, o de sus equivalentes en catalán o castellano, con referencia a la facultad de recuperar; y en estos últimos casos se considera perpetuo (...) toda la diferencia de apreciación ha de fundarse principalmente en la naturaleza del derecho; y para negar la imprescriptibilidad de la carta de gracia en Cataluña, es necesario negarle el carácter de derecho real que la Jurisprudencia del país le ha atribuido. (...) Si la carta de gracia tiene el carácter de empenyament o empeño, esto es, de una dación en prenda, necesariamente ha de ser imprescriptible el derecho de luir y quitar, porque no ha habido jamás el ánimo de transferir el dominio; porque nunca se ha reconocido en derecho que las prendas puedan adquirirse por el pignorador a título de prescripción; porque, para la adquisitiva, faltaría el título traslativo del dominio; y porque para la liberatoria o extintiva faltaría la condición esencial del nacimiento de la acción mientras no hubiese el acto positivo por parte del pignorador de resistirse a restituir la prenda. (...) En conclusión debemos decir que, si se quiere respetar la carta de gracia en su antiquísima forma como institución arraigada en la conciencia jurídica del país, es necesario consignar la imprescriptibilidad del derecho de luir y quitar; y si la legislación quiere modificarse en este punto, únicamente puede exigirse que se pacte en cada caso si ha de ser perpetuo o temporal aquel derecho, no empezando la prescripción en el primer caso, sino cuando el poseedor, interpelado por medio de Notario, se resista a la dimisión; y en el segundo, a contar desde la expiración del

plazo que para la redención se haya fijado, o en su defecto, desde la fecha del contrato».

Esta concepción de la *venta a carta de gracia* se mantiene hasta la Compilación de 1960, que la recoge en sus artículos 326, 327 y 328, introduciendo como novedad que el derecho de redimir que «*el vendedor se reserva para adquirir lo vendido por el precio mismo de la venta, caducará al extinguirse el plazo de duración estipulado, que no podrá exceder de treinta años, o al fallecer el vendedor si se hubiese pactado por la vida de éste*». Ello no obstante se establecían dos excepciones importantes; una, recogida en la disposición transitoria quinta, fijaba que «*en las ventas a carta de gracia otorgadas antes de la vigencia de esta Compilación se respetará el plazo de duración del derecho de luir y quitar, aunque fuese superior a los treinta años*» sin perjuicio que «*de ser indefinido, el plazo de caducidad de treinta años empezará a contarse desde dicha entrada en vigor*»; la segunda excepción, establecida en el tercer párrafo del artículo 326, determinaba que «*cualquier finca sea rústica y el vendedor o sucesor la ocupen o detenten por cualquier título, el derecho de redimir no caducará por el simple transcurso del plazo pactado, siendo necesario un requerimiento especial con fijación de nuevo plazo no inferior a tres meses*». La Ley de Cataluña 13/1984, de 20 de marzo, adoptó e integró en el ordenamiento jurídico catalán la parte dispositiva de la Ley 40/1960, sin modificar la regulación correspondiente a la *venta a carta de gracia*, la cual fue posteriormente incorporada a los artículos 326 y siguientes del texto refundido aprobado mediante Decreto Legislativo 1/1984, de 19 de julio.

La regulación de la *carta de gracia* contenida en la Compilación, a pesar de las innovaciones introducidas, mantiene en esencia su equivalencia práctica con una deuda garantizada mediante la retención –a título de dueño frente a terceros– de un inmueble, en términos que no son inconexos con la regulación establecida en la Ley para el derecho de retención de inmuebles y para la anticresis, especialmente si se tiene en cuenta –para los casos previstos en el tercer párrafo del artículo 326 de la Compilación de 1960, que fueron ampliados a todos los inmuebles independientemente de su naturaleza rústica o urbana por la Ley de Cataluña 29/1991, de 13 de diciembre– que la “ejecución” de la garantía inmobiliaria, o, lo que es lo mismo a efectos prácticos, la caducidad del derecho de retención, no se produce por el simple transcurso del plazo estipulado, sino de uno nuevo a partir de un requerimiento especial, lo que nos conduce, tal como concluía Duran y Bas, a que en realidad la naturaleza de la *carta de gracia* es la de un derecho real de carácter pignoraticio.

La conexión material es, pues, evidente; y sería puro nominalismo mantener que debe primar una distinción formal por encima de la funcionalidad práctica que históricamente se ha atribuido a una figura jurídica concreta, cuya regulación substantiva no sólo no contradice en absoluto, sino que incluso la confirma, y ello, además, concuerda con la práctica jurisprudencial en materia de interpretación de los contratos, tal como reconoce el Tribunal Supremo en su sentencia de 4 de julio de 1998, al afirmar que «*la correcta calificación de un*

contrato ha de hacerse no en razón del resultado que, por unas u otras circunstancias, haya llegado a producirse, sino en función del verdadero fin jurídico (actual o potencial) que los contratantes pretendían alcanzar con el mismo o, lo que es igual, de la verdadera intención que los contratantes tuvieron al celebrarlo» (STS 653/1998, Fundamento de Derecho sexto).

IV. LA LEY DE CATALUÑA 19/2002, DE 5 DE JULIO, NO INVADE LA COMPETENCIA DEL ESTADO EN MATERIA DE ORDENACIÓN DE REGISTROS E INSTRUMENTOS PÚBLICOS

El recurso promovido por el presidente del Gobierno plantea también la presunta inconstitucionalidad del artículo 4.2 de la Ley de Cataluña 19/2002, ya que, según el abogado del Estado «*al regularizar la formalización documental del derecho de retención cuando éste recae sobre una finca, plantea también problemas de orden competencial por cuanto la actividad de determinar los supuestos en los que es necesaria escritura pública debe considerarse incluida en la competencia estatal exclusiva para la ordenación de los instrumentos públicos*». El recurso planteado cita, a estos efectos, la STC 156/1983, que en su fundamento jurídico 5 señala que «*El Estado ostenta ‘en todo caso’ competencia exclusiva para la ordenación de los instrumentos públicos (art. 149.1.8 CE), lo que supone, como es obvio, que ninguna disposición autonómica podrá, sin incurrir en inconstitucionalidad proceder a dicha ‘ordenación’*». Ello no obstante, la representación del presidente del Gobierno no tiene en cuenta que, a renglón seguido, la misma sentencia establece:

«*Lo que sí es ya cuestión de interpretación es cuál sea el alcance positivo de esta competencia estatal, problema hasta ahora no planteado ante este Tribunal y que tampoco tiene que ser ahora resuelto, en términos generales y abstractos, en el presente proceso, pues para responder a la alegación, en este punto, de la Abogacía del Estado bastará con apreciar si lo regulado por el art. 52 de la Compilación balear (la intervención de testigos en los testamentos notariales) constituye, desde la perspectiva jurídico-constitucional, parte de aquella ‘ordenación’ de los ‘instrumentos públicos’ que la Constitución reserva en exclusiva al Estado. Una primera consideración –ésta sí de alcance general– se impone antes de emprender tal examen, pues es preciso advertir, desde el principio, que el intérprete ha de cuidar aquí de salvar la concordancia entre la exclusiva competencia del Estado en este ámbito y la que pueda ostentar determinada Comunidad Autónoma para legislar sobre institutos jurídicos integrados en su Derecho civil propio, o conexos con el mismo, lo que significa, ante todo, que no será aceptable un entendimiento tan lato de aquella competencia estatal que venga a impedir toda ordenación autonómica sobre actos o negocios jurídicos con el solo argumento de que unos u otros pueden o deben formalizar mediante instrumento público. Semejante inteligencia de la competencia estatal está más que implícita, hay que reconocerlo, en la motivación en este punto del recurso y desde ahora hay que decir que un tal entendimiento de lo que sea ‘ordenación’ de los ‘instrumentos públicos’ no se compadece con las exigencias de una interpretación integrada y armónica de las competencias estata-*

les y autonómicas sobre la legislación civil». (STC 156/1993, FJ 5).

El artículo 4.2 de la Ley de Cataluña 19/2002 determina el derecho de la persona retenedora a compeler a la deudora al otorgamiento de la escritura pública de reconocimiento del derecho de retención. Este artículo responde, en el ámbito de la competencia de la Generalidad de Cataluña a lo dispuesto en los artículos 1279 y 1280.1 del Código civil, cuyo contenido es el siguiente:

«Artículo 1279.

Si la ley exigiera el otorgamiento de escritura u otra forma especial para hacer efectivas las obligaciones propias de un contrato, los contratantes podrán compelerse recíprocamente a llenar aquella forma desde que hubiese intervenido el consentimiento y demás requisitos necesarios para su validez.

Artículo 1280.

Deberán constar en documento público:

1. Los actos y contratos que tengan por objeto la creación, transmisión, modificación o extinción de derechos reales sobre bienes inmuebles».

La “ley” a la que se refiere el artículo 1279 del Código civil es, evidentemente, la ley civil, lo que implica que es en la norma substantiva reguladora de la obligación la que debe determinarse si para el caso concreto puede o debe exigirse el otorgamiento de escritura u otra forma especial, lo que conlleva que dicha determinación corresponda a quien tiene la competencia para aquella regulación substantiva.

En este sentido, la ya citada STC 156/1993 afirma:

«La regulación sobre la intervención de testigos en los testamentos ante Notario forma parte en nuestro ordenamiento de la legislación civil testamentaria, no de la legislación notarial, localización sistemática esta que no puede dejar de tenerse en cuenta a la hora de identificar el ámbito de las categorías jurídicas (ordenación de los ‘instrumentos públicos’, en este caso) empleadas por el art. 149.1 de la Constitución con fines de articulación competencial. Es de relevante consideración, a este respecto, lo dispuesto en los arts. 143 y 180 del ya citado Reglamento Notarial. El párrafo segundo del primero de estos preceptos remite a la ‘legislación civil’ para todo lo relativo a la ‘forma’, ‘requisitos’ o ‘solemnidades’ de los ‘testamentos y actos de última voluntad’ y declara el carácter meramente supletorio, en estos ámbitos, de la legislación notarial.

(...)

Ni la intervención de testigos se integra, por lo tanto, en el régimen tradicional de autorización de escrituras públicas y otros instrumentos notariales ni su exigencia con relación a los testamentos proviene de la legislación notarial, sino, con toda claridad, de la normativa civil a la que aquella expresamente remite.

(...)

El precepto impugnado no ordena dicha materia, sino una solemnidad o formalidad del acto jurídico que es el testamento».

Por otro lado, la STC 173/1998, declaró:

«No obstante, el tenor del precepto permite entender que la opción entre ‘documento público o privado’ para plasmar el acta de constitución y los estatutos ha de interpretarse, no como una facultad libre de optar por uno o por otro, sino como una remisión a las normas estatales que detallan los supuestos en que es necesaria la escritura pública. Así interpretado, este inciso no es inconstitucional».(FJ 14.d)

Pues bien, el artículo 4.2 de la Ley de Cataluña 19/2002, al establecer el derecho de la persona retenedora de una finca a compeler a la deudora al otorgamiento de la escritura, se adapta perfectamente a los supuestos en los que la legislación estatal –en el presente caso el artículo 1280.1 del Código civil– detalla los supuestos en que es necesaria la escritura pública, y ello sin perjuicio de que, como tiene establecido el Tribunal Supremo en su sentencia de 30 de septiembre de 1993:

«...ni menos aún [puede oponerse a la libertad del juzgador para valorar los medios de prueba] lo estatuido en el art. 1280 del repetido Código Civil en el que impone la constatación de documento público, entre otros, de los actos y contratos que tengan por objeto la creación, transmisión, modificación o extinción de derechos reales sobre bienes inmuebles, como un requisito que, con arreglo a la doctrina reiterada de esta Sala, ha de calificarse como ‘ad probationem’, y que en modo alguno priva de valor a la eficacia que de los actos llevados a cabo en documento privado, siempre que estuviese reconocido y sea reputado válido por los Tribunales que hayan procedido a su valoración probatoria, razones todas ellas por las que procede el rechazo de ambos motivos» (STS 888/1993, Fundamento de Derecho segundo).

Por todo ello, debe concluirse que en ningún caso la regulación del artículo 4.2 de la Ley de Cataluña 19/2002 incide en la competencia estatal para la ordenación de los instrumentos públicos.

V. LA LEY DE CATALUÑA 19/2002, DE 5 DE JULIO, NO PUEDE CALIFICARSE DE LEGISLACIÓN PROCESAL NI INVADE LAS COMPETENCIAS DEL ESTADO EN LA MATERIA

Finalmente, la representación del presidente del Gobierno considera que el contenido de la escritura pública de reconocimiento del derecho real de retención que fijan los apartados 2 y 3 del artículo 4 de la Ley 19/2002, así como los artículos 8 y 23 de la misma, afectan la materia procesal.

La calificación de “materia procesal” que se atribuye a los artículos impugnados se formula por el abogado del Estado a partir de las sentencias del Tribunal Supremo de 4 de mayo de 1998 y de 20 de abril de 1999.

La posición defendida por la representación del presidente del Gobierno no deja de ser, en cierta medida, paradójica. En primer lugar se afirma que «las previsiones que se contienen en los impugnados arts. 4, 8 y 23 (...) son previsiones auténticamente procesales pues pese al carácter extrajudicial de las realizaciones de valor de los bienes en aquéllos previstas, no dejan de ser por ello verdaderas ejecuciones –como se puso de manifiesto en la Sentencia del Tribunal Supremo, Sala

Primera, de 4 de mayo de 1998— y como tales, objeto propio de regulación por la normativa procesal». Debe remarcar que la Sentencia del Tribunal Supremo citada declara «la inaplicación por derogación al ser norma opuesta a la Constitución del segundo párrafo del artículo 129 de la Ley Hipotecaria y la de los artículos 234 a 236, o), ambos inclusive, del Reglamento Hipotecario», argumentando su carácter procesal. Esta declaración, reiterada en la sentencia del Tribunal Supremo de 20 de abril de 1999, es la que permite argumentar a la representación del presidente del Gobierno que la regulación establecida en la Ley de Cataluña 19/2002 introduce normas procesales —por analogía con las previsiones de la Ley Hipotecaria— que exceden de la competencia que corresponde a la Generalidad de Cataluña de acuerdo con el artículo 9.3 del Estatuto de Autonomía de Cataluña (normas procesales que derivan de las particularidades del derecho sustantivo de Cataluña). Ello no obstante, el abogado del Estado no menciona que, con la misma contundencia con la que la sentencia del Tribunal Supremo declara inaplicable el antiguo segundo párrafo del artículo 129 de la Ley Hipotecaria, también manifiesta:

«Pero resulta, además, que en el caso se conculca, por las normas reglamentarias, el principio de legalidad que establece el invocado artículo 9 de la Constitución Española, en relación con el artículo 117.3, por cuanto las dichas normas regulan un proceso de ejecución, sin respetar la 'reserva de ley' que esta disposición constitucional prevé para 'las normas de competencia y procedimiento'. En efecto, las normas procesales civiles —y éstas materialmente lo son en cuanto al objeto que regulan— reclaman, formalmente, que consten en leyes (o normas equivalentes), según se desprende de lo establecido en el precepto constitucional que se cita y en el artículo 149.1.6.º, también, de la Constitución Española, de modo que las normas reglamentarias de carácter procesal no pueden aplicarse» (Fundamento de Derecho décimo).

La disposición final novena de la Ley estatal 1/2000, de 7 de enero, de Enjuiciamiento Civil, procedió, entre otras modificaciones, a dar una nueva redacción al artículo 129 de la Ley Hipotecaria, en los términos siguientes:

«La acción hipotecaria podrá ejercitarse directamente contra los bienes hipotecados, sujetando su ejercicio a lo dispuesto en el Título IV del Libro III de la Ley de Enjuiciamiento Civil, con las especialidades que se establecen en su capítulo V. Además, en la escritura de constitución de la hipoteca podrá pactarse la venta extrajudicial del bien hipotecado, conforme al artículo 1.858 del Código Civil, para el caso de falta de cumplimiento de la obligación garantizada. La venta extrajudicial se realizará por medio de notario, con las formalidades establecidas en el Reglamento Hipotecario».

En relación a esta nueva regulación, que substituye la mención a la “ejecución extrajudicial” por la de la “venta extrajudicial” y la fundamenta en el artículo 1.858 del Código civil —que determina como *esencia* de la prenda y la hipoteca que, vencida la obligación principal, puedan ser enajenadas las cosas objeto de la

prenda o la hipoteca para pagar al acreedor—, la representación del presidente del Gobierno afirma que «*al admitirse este tipo de ejecución en una Ley postconstitucional, cualquier posible tacha de inconstitucionalidad incumbirá sólo a este Tribunal*» y continúa manifestando que «*es evidente, pues, que hasta que no recaiga pronunciamiento en contrario de este Tribunal, el procedimiento extrajudicial es constitucional y vigentes son las normas del Reglamento Hipotecario que lo regulan (los arts. 234 y siguientes)*».

Esta representación no alcanza a comprender la manifestación transcrita: Si los artículos 234 y siguientes del Reglamento Hipotecario se tienen por derogados por la Constitución en las sentencias del Tribunal Supremo mencionadas, ¿cómo puede una modificación en la Ley Hipotecaria, mediante la simple remisión a *las formalidades establecidas en el Reglamento Hipotecario*, por sí misma y sin ningún tipo de innovación, dar de nuevo vigencia a unos artículos de un Reglamento derogado por la Constitución? ¿No será que la nueva redacción del artículo 129 de la Ley Hipotecaria, que excluye expresamente el término “ejecución”, ya no puede considerarse “materia procesal” sino “materia civil” que establece un mecanismo no judicial de realización del valor del inmueble hipotecado en consonancia con lo que constituye un elemento “esencial” del contrato de hipoteca? Una respuesta afirmativa a esta última pregunta permitiría considerar que la derogación de los artículos 234 y siguientes del Reglamento Hipotecario por la Constitución se produjo en cuanto “normas procesales”, pero no en tanto “normas hipotecarias”, o lo que es lo mismo “civiles”. Pero ello implicaría que los argumentos *sobre la materia procesal* del abogado del Estado pierden todo su sustento. Una respuesta negativa, significaría la no vigencia de los artículos citados del Reglamento Hipotecario y la consecuente inexistencia de regulación procesal estatal aplicable —según el abogado del Estado— a las figuras jurídicas reguladas por la Ley impugnada, lo que justificaría suficientemente la especialidad procesal que se niega; lo que también conllevaría la falta de sustento de la argumentación del recurso.

Debe remarcar que en la misma sentencia del Tribunal Supremo se distingue entre la previsión del artículo 1.872 del Código civil para la enajenación “*por ante notario*” de la prenda por parte del acreedor prendario, de la aplicación analógica de dicha previsión a la hipoteca, e indicando que:

«Hoy, en día, resulta difícil de compartir, con una mentalidad jurídica actual, concorde con la evolución científica, y sobre todo social, los argumentos que sirvieron de justificación a la equiparación de la facultad concedida al acreedor prendario, con la establecida, por analogía, para el acreedor hipotecario, incluso, desde una perspectiva meramente lógica, puesto que la norma citada (artículo 1872 del Código Civil) figura, sistemáticamente, colocada en el Capítulo II del Título XV del Libro IV, esto es, fuera de las «disposiciones comunes a la prenda y la hipoteca», y dentro del conjunto referido a 'la prenda', lo cual arguye una voluntad inequívoca del legislador, según la estructura del Título, de establecer, al margen de los preceptos comu-

nes, reglas propias y, por tanto específicas, de cada institución, unas aplicables, sólo a la prenda (el expresado capítulo, y otras aplicables sólo a la hipoteca (el capítulo siguiente). Pero, además, los más recientes argumentos que emplea en su defensa el Real Decreto 27 marzo 1992 número 290/1992 no son atendibles: confiesa el preámbulo, a las claras, que lo que se pretende 'es desviar parte de las ejecuciones hipotecarias del cauce judicial', finalidad que no resulta compatible con la concepción constitucional de la ejecución, como poder reservado a la jurisdicción, sin que pueda oponerse a esta reserva la excepción de que tal ejecución tiene su origen en un contrato, e 'item' más, en la voluntad específica de las partes de acudir al procedimiento cuestionado, puesto que no cabe disponer de las normas imperativas de Derecho público». (STS 402/1998, Fundamento de Derecho cuarto).

El procedimiento establecido en la Ley 19/2002 impugnada no responde a la idea de "desviar parte de las ejecuciones del cauce judicial", sino que, de la misma forma que para la prenda establece el artículo 1.872 del Código civil, establece un único cauce de realización del valor de la cosa retenida –la subasta pública– como alternativa al pago de la deuda, sin que sustituya un procedimiento judicial que, en su caso, debe producirse por las vías declarativa y ejecutiva establecidas en la legislación procesal. En este sentido el mismo Tribunal Supremo reconoce este carácter al procedimiento establecido por el artículo 1872 Cc, al afirmar que «establecido en el art. 1872 del Código Civil la subasta pública, 'precisamente' dice el texto legal lo que excluye cualquier otro medio, para llevar a cabo la enajenación de los bienes dados en prenda ante el impago por el deudor de la obligación asegurada con ella» (STS 1050/2000, de 21 de noviembre; Fundamento de Derecho tercero). Pues bien, en los supuestos regulados en la Ley de Cataluña 19/2002 ocurre lo mismo, con una diferencia esencial al objeto del presente recurso. Tal como reconoce la STS 1050/2000 refiriéndose a la subasta de la prenda:

«ni este texto legal [el Código civil] ni ningún otro establece, aparte de la obligada citación del deudor y del dueño de la prenda en su caso, los requisitos a que ha de ajustarse la subasta pública a celebrar ante el Notario, por lo que es indudable que nos encontramos ante un vacío legal para llenar el cual habrá de acudirse a aquellas normas que regulan la celebración de subastas públicas en procesos ejecutivos, judiciales o extrajudiciales, que permitan establecer unos criterios objetivos aplicables al caso no regulado del art. 1872 del Código Civil.

Del examen de los preceptos reguladores de la subasta pública en los distintos textos legales, en concreto de los que se citan en el motivo, se pone de manifiesto de un lado, la existencia de un trámite previo consistente en la evaluación de los bienes que han de ser subastados y que, salvo en los casos como es el de la hipoteca en que las partes han de fijar el valor de los bienes a efectos de la ejecución, ha de ser realizada de forma objetiva, tanto en beneficio del acreedor, al poderse obtener un precio suficiente para satisfacer, en todo o en parte, su crédito, como del deudor para no ver mal-

baratados sus bienes; de otro lado, es requisito necesario e indispensable el de la publicación de la subasta mediante los pertinentes anuncios. Es unánime la doctrina procesalista al resaltar la importancia de este requisito de la publicidad de la subasta, cuyo efecto es, como ha dicho algún autor, una 'provocatio ad offerendum'; la publicación o anuncio de la subasta va dirigida, mediante su difusión, a que llegue al mayor número posible de interesados en la subasta y, por efecto de este más extendido conocimiento de las condiciones de la subasta, pueda ser mayor la concurrencia de postores que por interés en la adquisición, den lugar a la obtención de un precio mas elevado. La adecuada difusión de la subasta se consigne teniendo en cuenta no sólo el medio a través del cual se publican los anuncios sino también señalando un plazo entre la publicación del anuncio y la celebración de la subasta, plazo que, en los textos legales, se gradúa teniendo en cuenta la naturaleza mueble o inmueble de los bienes y, en el primer caso, su importancia económica» (Fundamento de Derecho tercero).

Pues bien, esa regulación que el Tribunal Supremo echa en falta en relación a la subasta notarial de la prenda es la que, para los derechos de retención y de anticresis, se regula en la Ley de Cataluña 19/2002, lo que implica que difícilmente la Ley impugnada pueda reproducir preceptos estatales como afirma el recurso, porque estos preceptos –si no se tienen por derogados por la Constitución– regulan supuestos distintos a los contemplados en la Ley impugnada, de tal manera que si ésta no los regulase, la aplicación de la norma estatal no se produciría directamente por vía supletoria, sino por vía analógica, o como dice el Tribunal Supremo, nos hallaríamos ante un vacío legal para llenar el cual habría de acudirse a aquellas normas que regulan la celebración de subastas públicas en procesos ejecutivos, judiciales o extrajudiciales, que permitiesen establecer unos criterios objetivos aplicables al caso no regulado.

Hasta aquí, esta representación ha planteado la incongruencia que, a su juicio, contiene el recurso promovido por el presidente del Gobierno, al pretender la naturaleza procesal de la regulación contenida en la Ley impugnada a partir de la jurisprudencia del Tribunal Supremo de la que parte la argumentación del abogado del Estado. Ello no obsta para que, además, se manifieste la disconformidad con tal pretensión desde el punto de vista de la jurisprudencia constitucional.

El Tribunal Constitucional, cuando ha analizado el artículo 149.1.6 CE en relación a la legislación procesal, la ha vinculado a la existencia de un proceso judicial. Así, la STC 121/1992, citada en el recurso, dice:

«...en cuanto a las innovaciones procesales, hemos señalado también que el art. 149.1.6, en la salvedad citada, no las hace posibles en relación con la defensa jurídica de aquellos derechos e intereses que materialmente regulen, pues con la expresión 'necesarias especialidades' la Constitución tiene en cuenta tan sólo las que inevitablemente se deduzcan, desde el punto de vista de la defensa judicial, de las reclamaciones jurídicas sustantivas configuradas por la norma autonómica en virtud de las particularidades del derecho creado por la propia Comunidad [STC 83/1986, fun-

damento jurídico 2.º; en sentido análogo, STC 123/1988, fundamento jurídico 2.º]. » (FJ 2)

Y también la STC 173/1998:

«...la implantación o establecimiento de un sistema o mecanismo jurisdiccional como medio de resolución de controversias entre partes, mediante el cual los justiciables pueden obtener una decisión que ponga fin a los conflictos surgidos, es materia propia de la legislación procesal, reservada al Estado con carácter exclusivo por el art. 149.1.6 CE, cuya atribución ‘responde a la necesidad de salvaguardar la uniformidad de los instrumentos jurisdiccionales’ (STC 146/1996, fundamento jurídico 6.º, que cita las SSTC 71/1982 fundamento jurídico 20; 83/1986, fundamento jurídico 2.º, y 123/1988, fundamento jurídico 3.º)» (FJ 16)

Por otro lado, la STC 150/1998, en un caso que mantiene ciertas similitudes materiales con el presente manifestó:

«En primer lugar, no se da la pretendida naturaleza procesal del precepto, como calificación procedente, pese a que ambas partes coincidan en ello. Es cierto que las referencias al valor de la hipoteca, al domicilio del deudor y al procedimiento judicial sumario regulado en el art. 131 de la Ley Hipotecaria de 8 de febrero de 1946, son temas que guardan relación con dicho proceso sin embargo de lo cual ello no supone que se esté regulando necesariamente un procedimiento judicial o, al menos, alguna especialidad dentro de él, únicos aspectos que determinarían la calificación de los incisos impugnados como ‘legislación procesal’.

Si se lee detenidamente el precepto, los aspectos calificados como tal, son datos relevantes para el proceso pero no se conectan en sentido estricto con el art. 131 de la Ley Hipotecaria, el cual contiene efectivamente las reglas del procedimiento judicial ad hoc, sino con el art. 130 de la misma Ley que, aun estando en estrecha relación con aquél contiene una regulación sustantiva de carácter civil. Efectivamente el art. 130 de la Ley Hipotecaria se refiere a determinadas características que deben figurar necesariamente en la escritura pública de constitución de hipoteca, como son el precio de la finca y el domicilio del deudor; así como su necesaria constancia en el asiento registral correspondiente. El precepto en tela de juicio se refiere complementariamente, a la posibilidad de modificar el domicilio antedicho y a su inscripción marginal en el Registro de la Propiedad, previo levantamiento del acta notarial sobre aquélla y su conocimiento por el acreedor.

Aun cuando tales datos resulten relevantes en el caso de que haya de abrirse el procedimiento judicial regulado en el citado art. 131, tan cierto es que responden a las exigencias del art. 130 y no constituyen una regulación propiamente dicha de aquel procedimiento, como reconoce expresamente el art. 132 en cuyo primer inciso se alude al «procedimiento sumario que establece el artículo precedente» sin hacer igual alusión al art. 130. Por todo ello, debe descartarse que el art. 94.1 constituya legislación procesal y por tanto que invada la competencia exclusiva del Estado en dicha materia, pues dicho artículo debe encuadrarse

como legislación hipotecaria, y, por ello, de carácter civil. » (FJ 4).

Ya se ha expresado más arriba que la regulación contenida en los artículos impugnados calificados de “normas procesales” por el recurso, que los mismos no contienen normas sobre tal materia, sino normas civiles, las cuales no articulan un “proceso” alternativo al judicial. El proceso judicial se mantiene incólume, sin que puedan ser aplicables *ni supletoriamente ni por analogía* las normas procesales de ejecución de la hipoteca, porqué los derechos reales regulados en la Ley de Cataluña 19/2002, cuya constitucionalidad se defiende, no pueden ser asimilados a ésta.

Por todo lo anterior, al Tribunal Constitucional,

SOLICITA que teniendo por presentado el presente escrito en tiempo y forma, se sirva admitirlo, tenga por formuladas las anteriores alegaciones y, en sus méritos, dicte sentencia en la que declare la plena constitucionalidad de los artículos 1.c; 3, en cuanto a la expresión “o inmueble”; 4.1, en el inciso “si lo retenido es una finca que constituye la vivienda familiar; la notificación debe hacerse al cónyuge o a la persona conviviente”; 4.2; 4.3; 8; capítulo IV (artículos 21, 22 y 23) y disposición transitoria, en la expresión “y anticresis”, de la Ley de Cataluña 19/2002, de 5 de julio, de derechos reales de garantía.

Barcelona para Madrid, a 18 de diciembre de 2002.

Pere Sol i Ordis
Letrado del Parlamento de Cataluña

4.90. RÈGIM INTERIOR

4.90.10. CÀRRECS I PERSONAL

Declaració de situació d'excedència voluntària per incompatibilitats de dues funcionàries del Parlament

Acord: Mesa del Parlament, 24.12.2002

OFICIALIA MAJOR

La Mesa del Parlament, en sessió tinguada el dia 24 de desembre de 2002, vist l'informe del director de Govern Interior, ha acordat:

1. Declarar la senyora Eva Vendrell i Catalán en la situació administrativa d'excedència voluntària per incompatibilitats de la plaça d'uixera del Parlament de Catalunya amb efectes del dia 17 de desembre de 2002.
2. Declarar la senyora Dolors Montes i Fernández en la situació administrativa d'excedència voluntària per incompatibilitats de la plaça d'uixera del Parlament de Catalunya amb efectes del dia 17 de desembre de 2002.

Contra l'Acord de la Mesa es pot interposar recurs potestatiu de reposició davant la Mesa del Parlament en el termini d'un mes a comptar de la publicació o la notificació de l'acord, o directament recurs contenciós ad-

ministratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà d'haver estat publicat o notificat, de conformitat amb la Llei de l'Estat 29/1998, de 13 de juliol reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Palau del Parlament, 24 de desembre de 2002

Imma Folchi i Bonafonte
Oficiala major

4.90.15. CONTRACTACIÓ

Concurs públic per a la contractació de serveis per a la implantació d'un nou portal del web i la intranet del Parlament de Catalunya

OFICIALIA MAJOR

La Mesa del Parlament de Catalunya en la sessió tinguada el dia 24 de desembre de 2002 ha acordat aprovar el plec de clàusules tècniques, el plec de clàusules administratives particulars i convocar el concurs públic per a l'adjudicació del contracte següent:

1. Entitat adjudicadora

- a) Organisme: Parlament de Catalunya
- b) Dependència que tramita l'expedient: Direcció d'Informàtica
- c) Número d'expedient: DI-CO-001/03

2. Objecte del contracte

- a) Descripció de l'objecte: Serveis per a la implantació d'un nou portal del web i la intranet del Parlament de Catalunya
- c) Lloc d'execució: Barcelona
- d) Termini d'execució: 9 mesos

3. Tramitació, procediment i forma d'adjudicació

- a) Tramitació: ordinària
- b) Procediment: obert
- c) Forma: concurs

4. Pressupost base de la licitació: 200.000 euros.

5. Garantia provisional: 4.000 euros

6. Obtenció de documentació i informació.

a) Entitat: Parlament de Catalunya (Direcció d'Informàtica)

b) Domicili: Parc de la Ciutadella, s/n

c) Localitat i codi postal: Barcelona 08003

d) Telèfon: +(34) 933 046 500

f) Data límit d'obtenció de documents i informació: 30.01.2003

7. Requisits específics del contractista

Classificació: Grup V, Subgrup 2, categoria B

8. Presentació de les ofertes o de les sol·licituds de participació.

a) Data límit de presentació: 04.02.2003

b) Documentació a presentar: L'establerta en el plec de condicions

c) Lloc de presentació: A l'adreça de l'entitat adjudicadora

d) Termini durant el qual el licitador està obligat a mantenir la seva oferta: tres mesos

e) Admissió de variants: sí

9. Obertura d'ofertes

a) Entitat: Parlament de Catalunya

b) Domicili: el de l'entitat adjudicadora

c) Localitat: Barcelona

d) Data: 06.02.2003

e) Hora: 12

10. Despeses d'anuncis: a càrrec del contractista

11. Data de tramesa en *Diario Oficial de las Comunidades Europeas*: 27.12.2002

12. Pàgina web on figuren les informacions relatives a la convocatòria on poden obtenir-se els plecs: www.parlament-cat.net

Barcelona, 24 de desembre de 2002

Imma Folchi i Bonafonte
Oficial Major